

Oral von Autzgrle.

ca. 36. 12.

AESCHYLI
TRAGOEDIAE
QVAE SVPERSVNT
AC
DEPERDITARVM
FRAGMENTA.

RECENSVIT
CHRISTIAN. GODOFR. SCHÜTZ.

VOL. II.
P E R S A E
ET
A G A M E M N O N.

HALAE,
IMPENS. IOANNIS IACOBI GEBAVERI
CICIOCLXXXIIII.

AESCHYLI
TRAGOEDIAE
OVAE SAPHERANT
DE PERDITIONE
ERAGMENIA

Я А С Я З Ч
У О И М Э М А Д А

ГИБДАРСКАЯ БИБЛИОТЕКА № 3738141

...
...
...
...
...
P R A E F A T I O.

Posteaquam primam editionis meae tragoeiarum Aeschylus partem non modo studiosis Graecarum litterarum gratam acceptamque fuisse, sed etiam multis haud mediocriter in his litteris versatis, imo principibus quibusdam viris, quibus placuisse non ultima laus est, haud displicere sensi, vehementer accensus sum ad augendam, si fieri posset, in curandis reliquis partibus diligentiam. Et quamquam in Agamemnone tractando Brunckiani ingenii opibus, ac praeter Guelferbytanum, qui tamen ipse nihil profuit, codicibus MStis carui, multa tamen

PRAEFATIO.

vel ad lectionis veritatem, vel ad interpretationem attulisse mihi videor, quae doctis ac sapientibus arbitris me probaturum esse sperem. Quae ad singula priorum tragoe- diarum loca viri docti, dum censuram tomii primi agerent, admonuerunt, vel posthac forte monebunt, ea omnia tomo ultimo excutiam, nec quidquam quod utiliter ad poetam illustrandum observatum fuerit, lectoribus in videbo. Quae vero unus et item alter, vel in externa editionis institutione, vel in commentarii mensura ac modulo, alias amice, alias asperius (ut sunt diversi hominum mores) reprehendit, ea nec jure reprehensa esse mihi persuaserunt, nec si persuasissent, nunc esset mutationi locus. Itaque βατεῖμαι τὰν ἐρανόν οὐδέν. Nihil tamen magis miratus sum, quam fuisse qui multis verbis mere putidae in explicando diligentiae, aut profusarum, si diis placet, immensarum doctrinae copiarum accusaret, mihique haud obscure cupiditatem nescio quam volumina multiplicandi tribueret. Quae quantum ab animo meo aliena sit, nisi jam programma, quo quinque tomis editionem absolutum iri denuntiavi, satis ostenderet, vel uno argumento aequis lectoribus persuasurum

me

PRAEFATIO.

me arbitror, si multas me bonas horas in ponderandis exigendisque aolorum interpretum notis, an et quatenus inferendae essent, consumisse dico. Evidem si Askewii rationem, quam in editionis Aeschyli, quae exitum non habuit specimen proditam videmus, imitari voluisse, sine multa opera, sed magno cum lectorum incommodo vel decem volumina efficerem. Neque vero me nimium aut multum in interpretando nisi forte paucissimis locis fuisse concedo. At a tironibus non legitur Aeschylus. Audio. Nec me quisquam nisi iniquissimus arbiter multa cumulasse criminabitur, quae non nisi ab illis lectu digna essent. Si praeter notas universarum tragoeiarum versionem perpetuam adiecisset, quis me jure vituperaret? An quis Oppianum aut Aelianum de historia animalium versione latina onerare audebit, nec ideo ne in reprehensionem prudentium incurrat, verebitur; mihi vero vitio vertetur, si parcior chartarum illa saltet loca latine transtuli, in quibus aut alios interpres haecesse viderem, aut commentarii locum versio melior posset explere? Praeterea, si commentarium veteranis, aut iis qui sibi veterani in his

litteris

PRAEFATIO.

litteris videri volunt, destinarem, ridiculus esset. Mediocriter potissimum Graece doctis, hisque qui primum Aeschylum legunt nos inservire jam olim professi sumus. Sed haec haec tenus. Nec enim ista monuissemus, nisi cavendum esset, ne cui nos hujusmodi judicia, quod refellere non possemus, per contemnendi speciem silentio praeterire videremur.

¶ *Ex his ob
servationib
us obiectum
est quod
cavendum
est ne
cui nos
hujusmodi
judicia
quod refellere
non possemus,
per contemnendi
speciem silentio
praeterire
videremur.*

ΑΙΣΧΥ-

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΤ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΠΕΡΣΑΙ

Vol. II.

A

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ. ΑΙΔΩΛΑΓΤ

ΑΤΟΣΣΑ.

ΑΙΓΕΑΔΩΣ. Ζ Φ Ε Η

ΔΑΡΕΙΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΞΕΡΞΗΣ.

ΤΟΛΜΕΙΑ

VARIETAS LECTONIS.

ν. 1. Λεοντίνιος [αφεντικός] Guelf. καὶ Τυρν. ἦν Δαρσον Guelf.
πολυχρόνιος [τὸν πολυχρόνον] Rob. Utramque additamentum
ν. 2. Διηγογένης [Διηγον] videretur scholiis inductum.

ΠΕΡΣΑΙ.

ΧΟΡΟΣ.

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν σιχομένων
Ἐλκεῖται εἰς αἶνον πιστὰ παλεῖται,
Καὶ τῶν αἴφνεών καὶ πολυχρόνων
Ἐδείνων φύλακες, κατὰ πρεσβύτερους
Οὐς αἵτος ἀναξ Ἐρέζης Βασιλεὺς
Διηγογένης
Εἶλετο χόρας ἐφορεύειν.

A 2 Αμφι

VARIETAS LECTONIS.

ν. 3. ἀφεντικός [αφεντικός] Guelf. καὶ Τυρν. ἦν Δαρσον Guelf.
πολυχρόνιος [τὸν πολυχρόνον] Rob. Utramque additamentum
ν. 4. Διηγογένης [Διηγον] videretur scholiis inductum.

additur Ox. Mosqu. Viteb.

Ἄμφι δὲ νόστῳ τῷ Βασιλείῳ
Καὶ πολυχρέουσι στρατιῶς ἥδη
Καιόμεντις ἄγαν ὄρσολοπεῖται
Θυμὸς ἔσωθεν.

Πᾶσσα γὰρ ἵσχυς Ἀσιατογενῆς
Οἰχωνεν· νέον δὲ ἀνδρεας βαῦζει.

10

Κούτε

VARIETAS LECTONIS.

v. 10. ὄρσολοπεῖται] ὄρσοπο-
λεῖται Guelf. Mosqu. Viteb.
Regg. Ald. Rob. Turn. Sed
recte jam Stephanus praefer-
endum censuit [έρσολοπεῖται],
quod Hesychii quoque au-
toritate confirmatur.

v. 11. ἔσωθεν omissione Viteb.

v. 12. Ἀσιατογενῆς] Ἀσια-
τογενῆς Turn. probante Pau-
wio.

v. 13. οἰχωνεν] ὡχων Viteb.
Ald. Turn. οἰχων Victor.
νέον] οὐ legit Schol. in qui-
busdam Codd. βαῦζεi Pauwiūs
vel βαῦζω legendum, vel ad
θνατον referendum putat, cum
aliis, ut Heathius, ex Ἀσιατο-
γενῆς, Ἀσία quasi ἀνὸ τῷ κοινῷ
repeti velint. Cel. Valcke-
narius ad Phoeniss. Eurip.
1489. metrorum potissimum
anapaesticorum rationibus ad-
ductus conjectit post βαῦζεi
quaedam deesse; cui repu-

gnant Heathius & Brunckius;
quia in his non ita termine-
tūt sententia, ut basi & par-
oemiacō claudi omnino de-
buerit; connecti enim eam
cum sequentib⁹ copula καὶ,
quae novum sensum non in-
choet. Heathius itaque hunc
sensum verbis tribuit: *Asia*
juventutem suam tantum non
omnem a Xerxe in Graeciam ab-
ducētam poscit δέ inclamat. Brun-
ckii vero secundum opinio-
nem *Asia* sic dicitur νέον αὐθέα
i. e. τὴν νεότητι ποσσυ τὴν Περ-
σῶν clamare, ut infra: v. 918.
αὐθέα τὰν ἐργάταις ηὔσιν Περσῶν.
Perierat, inquit, juventus
fere omnis. Verum si hoc
perierat vir doctissimus de hoc
loco, quem tractamus, intel-
ligi voluit, non animadvertis
hic & v. 1. vocabulum οἰχ-
ων̄ non esse perire, sed tan-
tum abire, discedere. Perisse
enim juventutem hoc loco
ante

Κούτε τις ἄγγελος, ἔτε τις ἵππευς

¹⁵ Ἀστυ τὸ Περσῶν αφικεῖται.

Οἶτε τὸ Σέσων, ἥδ' Ἀγβατάνων

Καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσουν ἔχος

Προλιπίντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων

Οἱ δὲ ἐπὶ ναῶν, πεζοὶ τε βάσιν

²⁰ Πολέμις στίφος παρέχοντες.

Οἷος Ἀμιστην, ἥδ' Ἀρταφρένης

Καὶ Μεγαβάζης, ἥδ' Ἀστάσπης,

Ταγὸν Περσῶν,

Βασιλῆς βασιλέως ὑποχοι μεγάλου

Σαῦνται, στρατιῶς πολλῆς ἐφοροι

²⁵ Τοξοδέμαντες τὸν ἵπποβάταν

A 3

Φοβε-

VARIETAS LECTONIS.

ante nuncii adventum senes Chorici nondum sciebant. Nobis vero durior h. l. videtur esse vocabuli Ἀσίν ex antecedente repetitio; nec levibus ducimur argumentis ad suspicandum, inter οἰχώνες & νέον δὲ ἄνδρα βαύνει aliquot versiculos intercidisse. Qua de re cf. Commentar. ad h. l.

v. 16. ἥδ'] ἥδ' Mosqu. Ἀγβατάνων] ἐνβατάνων Mosqu. Viteb. Guelf. Ald. Turn. &c. Scite autem Brunckius observavit urbem, quae postea Ἐνβάτανη vocata sit, Aeschylus aevō Ἀγβάτανη nominatam fuisse; Cf. v. 956. in quo etiam ad Wesselingii auctorita-

tem provocat, qui ubique in Herodoto e melioribus codd. istam scripturam restituit.

v. 19. ναῦν] νῆν τε Mosqu. νῆν Viteb.

v. 21. οἴσοι] Pauw. inepte corrigit οἴσιν. Ἀμιστην] οὐνίστην Ald. οὐνίστην Rob. Ἀρταφρένης] ἀρταφρένης Guelf. ἀρταφρένης sic Mosqu.

v. 22. Μεγαβάζης] μεγαβάζης Viteb. μεταβάτης Mosqu. Ald. Ἀστάσπης] αστάπης Ox. Mosqu. Viteb. Ald. Rob.

v. 24. βασιλῆς] βασιλεῖς Mosqu. Viteb. Ald. Rob.

v. 26. τοξοδέμαντες τὸν] abest τὸν Viteb. Guelf. τοξοδέμαντον Mosqu. ἥδ'] δὲ Mosqu.

Φεβεροὶ μὲν ἴδειν, δενοὶ δὲ μάχην

Ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.

Ἄργειμβάσης θ' ιππιοχάσμης,

Καὶ Μασίστης, ὁ τε τοξοδάμας

Ἐσθλὸς Ἰμαῖς, Φαρανδάκης θ',

"Ιππων τ' ἐλατὴς Σωσθάνης.

"Ἀλλοις δὲ ὁ μέγας ποὺ πολυθρέμμαν

Νεῖλος ἔπειρψεν. Σεσισιάνης,

Πηγασταγῶν Αἰγυπτιογενῆς,

"Ο τε τῆς ιερᾶς Μέμφιδος ἄσχαν

Μέγας Ἀρσέμης, ταῖς τ' ᾠγυγίες

Θύβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,

Καὶ ἐλεοβάται ναῶν ἐρέται

Δεινοί, πλῆθός τ' αὐγόρθμοι.

Αβρεδισίτων δὲ ἔπειται Λυδῶν

30

35

40

"Οχλος,

VARIETAS LECTONIS.

v. 28. εὐτλήμον] Sic Brunck
e codd. Regg. εὐτλήμον Ald.
Turn. &c. αὐτλήμον Rob.

v. 32. Σωσθάνης] σωσθάνης
Viteb. σωσθένης Guelf. σωσθά-
νης Mosqu.

v. 34. ἔπειρψεν] ἔπειρψε Ald.

v. 35. Πηγασταγῶν] πηγάς
τ' ᾠγών Rob. Stanl. existimat
forte legendum esse πηγάς τα-
γῶν, cuius quidem lectionis
etiam Schol. meminit; neuter tamen quem ea distractio
sensum praebere possit, edi-
xit. Αἰγυπτιογενῆς] Αἰγυπτο-

γενῆς Mosqu. Turn. Acute
autem observat Brunckius
vocabulum αἰγυπτιογενῆς hic
πεντατέλλαβον esse, synaloephe
in 10 facta, ut Eurip.
Phoeniss. 684. εὐηλίοις sic
pronuntiandum, ut λίοις sit
pes trochaeus.

v. 37. μέγας] μέγας τ'
Mosqu. ᾠγυγίας] ᾠγυγίας
Turn.

v. 40. ἀνάργιθμοι] ἀνάργιθμον
Turn.

v. 41. ἔπειται] ἔπειται Rob.

"Οχλος, οι τ' ἐπίπαινοι πειρογενεσιν
Κατέχεσσιν ἔθνος, τὸς Μιργαγαθῆς
Ἄρκευς τ' ἀγαθὸς, βουλῆς δίσποια
Καὶ πολύχεισσοι Σάρδεις, ἐπόχες
Ἄρμασι πολλοῖς ἔξορμῶσιν
Διέδηματι τε καὶ τείχημα τέλη
Φεβερᾶν σφίν προσιδέσθαι.

Στεῦνται δὲ ιερῷ Τμώλου πελάτες
Ζυγὸν αμφιβαλεῖν δέλιον Ἐλλάδε
Μάρδων, Θάρυβις, λόγγης ἄνηκες,

A 4

Καὶ

VARIETAS LECTONIS.

v. 42. οἱ τ' ἐπίπαινοι πειρογενεσιν
κατέχεσσιν ἔθνος] Hanc locutionem insolentiae accusat
Pauwius, ac substituendum
censet: οἱ τ' ἐπίπαινοι πειρογενεσιν
κατέχεσσιν ἔθνος, sedes quae per
continentem extenduntur, hujus
commenti elegantiam scilicet
suo more praedicans.

v. 43. τὸς] Stanlejus sine
causa corrigit τοῦ. Μιργαγα-
θῆς e Reg. A. pro vulg. Μιρ-
γαγαθῆς dedit Brunckius.

v. 44. βουλῆς δίσποια] βου-
λῆς δίσποια, quod schol. inter-
lineari explicatur ἐποπτας, Vi-
teb. βουλῆς δίσποια Mosqu.
βουλῆς δίσποια, quod glossa
interlin. interpr. περιβλεπτοι,
Guelf. βουλῆς δίσποια Ald.
βουλῆς δίσποια Turn. Pauwius
pro Ἀρκευς τ' ἀγαθὸς β. δ. scri-

bendum esse hariolatur 'Ag-
κεὺς τ' ἀγαθὸς β. δ.

v. 46. ἄρμασι πολλοῖς] πολ-
λοῖς ἄρμασι Guelf. Viteb. Mo-
squ. Ald. Rob. Turn. Vict. &c.
Nos Brunckii transpositio-
nem adoptavimus, qua sit ele-
gantior & concinnior stru-
ctura verborum.

v. 48. προσιδέσθαι] προσε-
δίσθαι Ald.

v. 49. στεῦνται] στεῦνται Mo-
squ.

v. 49. 50. inverso ordine
leguntur in Rob.

v. 50. δέλιον] δέλειον Guelf.
Viteb. Mosqu. Ald. Vict. At
δέλιον metri causa legendum
esse vidit Stanl.

v. 51. Μάρδων Θάρυβις] μάρ-
δων τ' Ἄργυρις Turn.

Καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοὶ Βαθυλῶν δ'
Ἡ πολύχρυσος πάμικτον ὄχλον
Πέμπει σύρδην, ναὸν τὸ ἐπόχους
Καὶ τοξουλκῷ λήματι πιστές.
Τὸ μαχαιροφόρον τὸ ἔθνος ἐκ πάσης

55

Ἄστις ἔπειται
Δενοῖς βασιλέως ὑπὸ πομπᾶς.
Τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴης

60

Οὐχεταὶ ἀνδρῶν.
Οὓς πέρι πᾶσαι χθὰν Ἀστῆτις
Θρήψασαι, πόθῳ στένεται μαλερῷ.
Τοκεῖς τὸ ἄλσος θ' ἡμερόλεγδον

Τείνοντα χρόνον τεμέονται.

εροφῇ. Περπέραικε μὲν ὁ περσέπτολις ἥδη
Βασιλεῖος στρατὸς εἰς αντίποσον

65

Γείτονα χώραν,
Διοδέσμων σχεδίᾳ πορθμὸν αἱμείψας
Ἄθαμαντίδος Ἐλλας

Πολύ-

VARIETAS LECTIONIS.

v. 55. ηφ] abest Guelf. v. 61. οὐς πέρι] οὐδὲ περὶ¹
λήματι.] λήματι Mosqu. Vi- Mosqu.
teb. Sed λήματι Guelf. & v. 63. ἡμερόλεγδον] ἡμερό-
Edd. λεγον Guelf.

v. 58. δεινοῖς] προπονοῦσι δει-
νοῖς, augmento e scholiis ad-
sumto, Ox. ὑπὸ πομπᾶς] con-
junctim scribitur ὑποπονοῦσι
Codd. Regg. Rob. Turn.
Cant.

v. 59. αἴης οὐχεταὶ] γαῖας
οὐχεταὶ Viteb. αἴης οὐχεταὶ Ald.
αἴης formam Ionicam eruit
Brunck. e Regg.

v. 64. τρομεοντας] τρομαλο-
ντας mendose Guelf.

v. 65. πεπέραικεν] πεπέραικε
μὲν Turn. περσέπτολις] περ-
σέπτολις Viteb.

v. 67. χώραν] χθόνα Guelf.

v. 69. Ἐλλας] Ἐλλης Guelf.
Ald. Ἐλλας etiam in Viteb.
legitur.

ΠΕΡΣΑΙ.

9

Πολύγονον ὄδισμα
Συγέν αὐτιβαλὰν αὐχένι πόντε.
ἀπτιβ. Πολυάνθρωπος δ' Ἀσίας Θέριος ἀρχων
Ἐπι πᾶσαι χθόνα ποιμανόριον
Θεῖον ἐλασίνει

70

Δικόθεν, περινόμοιος, ἐν τε θαλάσσης
Οχυροῖς πεποιθῶς
Στυφελοῖς ἐφέταις, χει-
σογόνις γενεᾶς ἱσόθεος φύσι.
Κυάνεον δ' ὄμρασι λεύσσων
Φονίου δέργυμα δράκοντος,
Πολύχειρ, καὶ πολυκαύτης,
Σύριον δὲ ἄρμα διώκων,
Ἐπάγει δουζιμλύτοις ἀν-
δράσι τοξόδαιμον ἔργην.
Δόνιμος δὲ οὐ τις ὑποστὰς

75

μονότη.

A 5

Meyd-

VARIETAS LECTONIS.

- v. 70. ὄδισμα] ἔρεισμα Rob.
v. 73. ποιμανόριον] ποιμανο-
ριον Viteb.
v. 74. ἐλαῖνει] ἐλαῖνοι Guelf.
v. 75. πεζονόμοιος] πεδινόμοιος
Guelf.

v. 78. χρυσογόνη] χρυσονόμη
Ald. Turn. Utriusque etiam
lectionis mentionem facit
Schol. γενεᾶς] γυγεᾶς corrupte
Viteb. ἰσόθεον] ἰσόθεον in qui-
busdam Codd. a se lectum esse
testatur Steph. tumque non
φῶς, sed φῶς scribendum fuisse
recte monet. Sed nihil mu-

tandum. Infra de regina oc-
currit θεῦν ἵνον φῶς v. 149.
unde fortasse aliquis hic ge-
nuinam lectionem emendan-
dam putavit.

v. 80. λεύσσων φονίς] βλέπων
Φονίου Viteb. λεύσσων φονίς
Rob.

v. 81. πολύχειρ] πελύχειρ
Ald. Rob.

v. 82. Σύριον] ἀστύριον Guelf.
Rob. Reg. B. ἀσύριον Viteb.
Mosqu. Reg. A. Ald. Turn.
ἄρμα] ἄρμα Mosqu. Ald.

v. 84. ἔργην] ἕργη Rob.

- ογ Μεγάλω δεύματι φωτῶν
 Ἐχυροῖς ἔρκεσιν εἴργειν
 Ἀμαχον κῦμα θαλάσσης.
 Ἀπέσσοιτος γὰρ ὁ Περσῶν
 Στρατός, ἀλιφρῶν τε λαός.
 90 Δολόμητη δ' ἀπάταν θεοῦ
 Τίς αὐτὸς θνατός ἀλύξει;
 Τίς ὁ πρωτινῷ ποδὶ πηδῆ-
 ματος εὐπετέος σύνφρσσων;
 Φιλόρρων γάρ σαίνου-
 σσε τὸ πρώτον, παράγει
 Βροτὸν εἰς ἀρκύστατα,
 Τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνα-
 τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.
 ερφί α. Θεόθεν γάρ κατὰ μοῖρ'
 Ἐκράτησεν τὸ παλαι-
 ὄν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
 Πολέμους πυργοδαίκτους
 Διέπειν, ἵπποιχάρμας
 Τε κλέοντος, πόλεων τ' ἀναστάσεις.
 100
 εμα-

VARIETAS LECTIONIS.

- v. 86. φωτῶν] Viteb. add. omittit Mosqu. αὐγασσων Turn.
 τάξεσιν, quod e scholio verbo-
 rum ἔχυροις λέγοντι, fluxit.
 v. 90. λαός] λέων Turn. R. Rob. mendose. ἀλυξτατα
 λαός, quod & metrum poscit, conj. Pauw.
 est in Regg.
 v. 91. ἀπάταν] ἀπάτην Guelf.
 Vit. Mosqu. v. 98. 99. οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατὸν
 ελύξατα] alii teste Steph.
 οὐκ ἔστιν ὑπέρθεν τὸν ἀλύξαντα.
 v. 92. θνατός] θνητός Vit.
 θεοῦ — θνατός absunt Mosqu.
 v. 94. εὐπετέος] εὐπετεως
 Mosqu. ἀνφόσσων] σύνφρσσων Guelf.
 Ald. σύνφρσσων φιλόρρων γάρ
- v. 97. ἀρκύστατα] ἀρκύστακτα
 Rob. mendose. αρκύτατα
 conj. Pauw.
 v. 104. ἵπποιχάρμας] ἵπποι-
 χάρμανus Viteb. Mosqu.
 v. 105. πόλεων τ' ἀναστάσεις] πόλεων τε ἀναστάσεις Turn.

ΠΕΡΣΑΙ.

II

ατισθ. α. Ἐμαθού δὲ εὐευπόροις
οἱ θαλάσσας πόλαις
νομίνας πνεύματι λαβόντω
Ἐσοργὴν πόντιον ἀλος
Πίσυνοι λεπτοδέμοις πεισ-
μασι, λασπόδοις τε μηχαναῖς.
ερ. β. Ταῦτα μοι μελαγχήτων
Φεγὸν ἀμύσσεται φόβῳ,
Οὐ, Περσικῷ στρατεύματος
Τέδε, μὴ πέλις πύθη-
ται κένυσθρον μέγ' 115
Ἄστυ Σουσίδος
Καὶ τὸ Κίστιον πόλισμ'
Ἀντιθέπτον ἔσσεται.
Οὐ, τοῦτ' ἔπος γυναικοπλῆ-
Θῆς ἄμιλος ἀπίνω. 120
Βυσσίνοις δὲ ἐν πέ-
πλοις πέσῃ λακις.
Πᾶς γὰρ ἵππηλάτας
Καὶ πεδοστιβῆς λέως
Σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπε
Μελισσῶν, σὺν ἀρχάμιῳ στρατοῦ

110

115

120

125

Tv

VARIETAS LECTONIS.

- v. 107. θαλάσσας] θαλάσσης Ald. Turn. Cant. tur Rob. Viët. Cant. abest autem a codd. Regg. & recte expanxit Brunckius; metrum enim corruptit.
- v. 108. πολιανομένας] πολι-
ανομένης Ald. Turn. v. 108. πολιανομένας] πολι-
ανομένης Ald. Turn. v. 108. πολιανομένας] πολι-
ανομένης Ald. Turn.
- v. 118. Κίστιον] Κίστιον Viteb. Mosqu. v. 118. Κίστιον] Κίστιον Viteb. Mosqu.
- v. 120. τέττ' ἔπος absunt
Turn. v. 120. τέττ' ἔπος absunt
Turn.
- v. 124. ἵππηλάτας] τε addi-
- v. 127. μελισσῶν] μελισσῶν Reg. B. Guelf. μελισσῶν Ald. Turn. Viët. &c. Brunckius veram scripturam affecutus est, μελισσῶν.

Τὸν ἀμφίζεντον ἔξα-
μειψας ἀμφοτέρος ἄλιον
Πέωνα πονὸν αῖσα.
Δέκτης δ' ἀνδρῶν πόθῳ
Πιμπλαται δανδύμασι
Περσίδες δ' αἰροπενθεῖς,
Ἐκστατα πόθῳ φιλάνορες.

130

Τοῦ

VRIETAS LECTIONIS.

v. 128. ἐξαμειψας] αἰμειψας dum. Particula δὲ quoque post
Viteb.

v. 132. πιμπλαται] Sic Viteb. πιμπλαται Guelf. Ald. πιμπλαται conj. Arnald. ita hos versus constituens:

Δέκτης δ' ἀνδρῶν πόθῳ πε-
πιμπλαται δανδύμασι.

ut prior effet creticus dim. hypercatal. posterior trochaicus dimeter catalectic. Verum Heathii ratio praeferenda, quam & Brunckius tenuit.

v. 134. ἐκστατα] Sic Codd. Regg. ἐκστα Viteb. ἐκστη Turn. πόθῳ] Ferenda non est tautologia horum verborum πόθῳ φιλάνορε, eum v. 131. duobus tantum versiculis interjectis jam possum sit ἀνδρῶν πόθῳ. Saepe jam monuimus, ut copiam et varietatem Aeschylī lectores observarent. Eumne igitur bis eadem in eadem periodo dixisse credamus? Absit per omnem mo-

idque cum προπειθαρέντι arctissime copulandum. "Οὐχ Φροντὶς, ὥστι, φόβος Hesychius. Senfus: et unaquaque bellicosum virum cura mariti amante prosecuta, solitaria relieta est. Pauvius, ut eidem vito occurseret v. 131, pro ἀνδρῶν πόθῳ legendum putabat ἀνδρῶν πόνῳ.

Sed ibi nihil mutandum est. φιλάνορε] Lepidam hic Arnaldo fraudem fecit vitium Stanlejanae editionis typographicum; ibi enim exaratum est φιλάνορε, e quo cum se Arnaldus expedire non posset, nec alias editiones inspexisset, emendandum opinabatur φιλανόρε, quod Graecum non est; adeoque fordes, ut ita dicam, fordibus eluebat.

Τὸν αἰχμάντα Θεῦρον 135

Εὐνατῆρα προπεμφαμένος

Δειπεται μούσχυζ.

μονος. Ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι, τόδ' ἐνεργόμενος

Στέγος αρχαῖον,

Φροντίδα πεδνὴν καὶ βαθύβουλον

140

Θάμνα, χρεῖα δὲ προσήκει,

Πῶς ἄρα πράσσεις Ξέρξης βασιλεὺς,

Δαρειογενής, τὸ πατρωνύμιον

Γένος αἰμέτερον:

Πότερον τόξο γῆμα τὸ νιῶν, 145

ἢ θεομητόν

Δόγυχης ισχὺς περιστάνειν.

Ἀλλ' ἦδε θεῶν ἵσον σφθαλμοῖς

Φάσις ἐμμέτας μήτηρ βασιλέως,

Βασιλεῖα δὲ ἐμή, τὴν προσπιτῶν.

150

Καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεῶν αὐτὴν

Πάντας μύθοις προσανδάψ.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 135. αἰχμάντα] Ita Regg.
αἰχμάντα vitiose Ald. αἰχ-
μάντα Rob. Turn. Vist. &c.

v. 136. εὐνατῆρα προπεμφαμέ-
να] Hoc ut multo aptius restitui
e Rob. Vulg. εὐνατῆρ' ἀποπε-
μφαμένα Cod. Reg. A. in contextu
legit εὐνατῆρα προπεμφαμένα.

Primae verbi syllabe superscri-
ptum ἀπὸ tanquam glossema.

v. 138. ἄγε] ὕγεις Viteb. quod
Zeunius ortum esse vidit ab eo,
qui ignoraverit. ἄγε cum plura-
li quoque numero recte jungi.

v. 143. πατρωνύμιον] πρωνύ-
μιον ex non intellecto scriptu-
rae compendio Guelf. πατρώ-
νυμιον Mosqu. Sed hic locus
mihi videtur interpolatione
depravatus. Suspicionis cau-
fas exposui in Commentario
ad h. l.

v. 145. πότερον] πρότερον Rob.
τόξον γῆμα] τόξον γῆμα Ald.

v. 146. θεομητόν] θεομητόν
Ald. Rob.

v. 150. τὴν ομισσον Guelf.
Ald. Rob. Turn. Vist.

ΧΟΡΟΣ.

Ω βαθυζώνων ἀνεστος Περσίδων ὑπερτάτη,
Μῆτερ ἡ Ξέρξη γεραιός, χαῖρε Δαρεῖος γύναι,
Θεοῦ μὲν εὐνότειρα Περσῶν, Θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφις, 155
Ἐτ τι μὴ δαιμῶν παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατοῦ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ταῦτα δὴ λιπτός ικάνω χειροστόλμες δόμες
Καὶ τὸ Δαρεῖον τε παρμὸν κονίου εὐνοτήτεο.
Καί με παρδίσαι ἀμύστει φροντίς ἐσ δ' ὑμᾶς ἐγώ
Μῆθον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὐσ' αἰδείμαντος, φίλοι, 160
Μὴ μέγας πλοῦτος κονίας οὐδας ἀνατρέψῃ ποδί
Ολβον, ἐν Δαρεῖος ἥρεν οὐν ἀνευ θεῶν τιος.
Ταῦτα μοι διπλῆ μέρμην ἀφειστός ἐστιν ἐν φρεσι,
Μήτε χρημάτων αἰνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν
Μήτ' αἰχνημάτοις λάμπειν φῶς, οὔνοι σθένος πάρος. 165
Ἐστι γάρ πλοῦτος γ' ἀμεμφῆς, αἱρεὶ δ' ὄφθαλμοις φόβος.

Ομηρος

ΧΟΙΟΣ

VARIETAS LECTONIS.

v. 155. εὐνότειρος] εὐνήτειρος Vict. Cant. εὐνατήριον] εὐνα-
Viteb. Θεοῦ δὲ νηγ] νηγ omit- στήριον Guelf.

v. 159. καὶ με] καὶ μοι Vit. νηγ] μοι Ald.

v. 160. οὐδαμῶς ἐμαυτῆς] ἐμαυτῆς οὐδαμῶς Guelf. Rob.

v. 161. κονίας] κονίος Rob. ἀνατρέψῃ] ἀντρέψῃ vulg.

v. 157. χρυσοστόλμες] Ita Victor. χρυσοστόλβους Guelf.

v. 162. ἥραν] εἶλεν Ald. τρέψει Mosqu.

v. 158. παρμὸν] Sic Regg. v. 163. σέβειν] πέλειν conj. Rob. sed nihil opus.

v. 164. στρατοῦ] πέλειν Pauw.

Ομηρα γάρ δέρων νομίζω, δεσπότου παρεργούν.
Πρὸς ταῦθ' ὡς οὕτως ἔχοντων τῶνδε, σύμβουλοι λέγοντες
Ταῦθ' ἐμοὶ γνεοθε, Πλέσσας, γηραιέα πιστάμετα.
Πάντα γάρ τὰ κεῖν' ἐν ὑμῖν ἔστι μοι βελεύμετα.

170

ΧΟΡΟΣ.

Ἐῇ τόδ' ἵσθι, εὗης ἀνέσσος τῆσδε, μὴ σε δήσ φεάσσαι
Μήτ' ἔπος, μήτ' ἔργον, ὃν διγόνοντας ἡγείσθαι θέλω.
Εὐμενεῖς γάρ οὗτας ήμετες τῶνδε σύμβολος καλέεις.

ΑΓΟΣΣΑ.

Πολλοῖς καὶ αἰεὶ νυκτέροις ὄντεσσι
Σύνειμι, ἀφ' ἐπερ παιώνος στείλας στρεστού. 175
Ιασόνων γὰρ οὔχεται, πέρσσας Σέλων.
Ἄλλ' οὐ τι πω τούσδε ἐνεργεῖς εἰδόμην
Ως τῆς πάροισθεν εὐφρόνης. λέξω δέ σοι.
Ἐδεξάτην μοι δύο γυναικί εὐείμονε,
Η μὲν πέπλοις Περσικοῖς ποιημένη,
Η δὲ αἵτε Δωρεμοῖσιν, εἰς ὅψιν μολειν,
Μεγέθει τε τῶν γὰρ ἐνπρεπέστατος πολὺ,
Κάλλει τ' ἀμάρῳ, οὐδὲ παστρυγήται γένους.
Ταῦτε πάτρος δὲ ἔργον, η μὲν Ἑλλάδα.

Κλήσσει

VARIETAS LECTONIS.

- v. 167. νομίζω [ ] νομίζει Vit.
δεσπότου [ ] αἴτε δεσπότου Ald.
- v. 168. ὡς abest Viteb.
- v. 169. γηραιέα [ ] γηραιάς
vittiose Ald. Rob.
- v. 172. φύγει [ ] ὡς ἦν Rob.
- v. 174. αἴτια [ ] αἴτια ambo codd.
Regg.
- v. 175. ἀφ' ἐπερ [ ] ἀφ' ἐπερ Guelf.
- v. 178. ὡς τῆς [ ] ὡς τις Ald.
v. 179. γυναικί εὐείμονες [ ] γυναικίς εὐείμονες Viteb.
εὐείμονες Ald. Turn.
- v. 182. ἐνπρεπέστατα [ ] εὐ-
πρεπέστατα Guelf Ald. Turn.
- v. 183. ἀμάρῳ [ ] ἀμάρῳ Ald.
- v. 184. ταυτέ [ ] αὐτοῦ Mosqu.

155

160

65

.5.

it.

]5.

ros

lg.

]4.

dd.

il.

Κλήρῳ λαχεῖσσα γαῖαν, ή δὲ βάρεβαρον. 185
 Τέτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ δόκουν ὄρεαν,
 Τεύχειν ἐν ἀλλήλησι παις δὲ ἐμὸς μαθῶν
 Κατεῖχε, καὶ πρεσβύτερον, ἄρμασιν δὲ ὑπο
 Ζεύγνυσιν αὐτῷ, καὶ λέπασδ' ἐπ' αὐχένων
 Τίθησι. Χ' η μὲν τῇδ' ἐπιρυγεῖτο στολῇ, 190
 'Εν ἥντοι δὲ εἶχεν εὐαριστον στέμα.
 'Η δὲ ἐσφάδαζε, καὶ χερῶν ἔντη δίφρου
 Διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει Βίᾳ
 'Ανευ χαλινῶν, καὶ ζυγὸν θραύσει μέσον.
 Πίπτει δὲ ἐμὸς παις, καὶ πατὴρ παρίσταται 195
 Δαρεῖος οἰκτείρων σφέ. τὸν δὲ ἐπως ὁρᾷ
 Σέργεις, πέπλους ἐπίγυνσιν ἀμφὶ σώματι.
 Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.
 'Ἐπεὶ δὲ ἀνέστην, καὶ χερῶν παλλιρρόες
 'Εψαύσσα πηγῆς, ξὺν Θυηπόλῳ χερὶ²⁰⁰
 Βαμῷ προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμονος
 Θέλουσσα θύσαι πέλανον, ὃν τέλη τάδε.
 'Ορῶ δὲ φεύγοντ' αἰτὲν πρὸς ἐσχάραν
 Φοῖβῳ φόβῳ δὲ ἀφθογγος ἐστάθην, φίλοι.
 Μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσαρῷ δρόμῳ
 Πτεροῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλῶις πάρος 205

Τίτ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 187. ἀλλήλησι — μαθῶν]
 ἀλλήλουσι — λαζῶν Viteb.
 ἀλλήλαιν — μαθῶν Ald. ἀλ-
 λήλοισι — τοῦτο μαθῶν Rob.

v. 188. καὶ πρόσω —] καὶ πρόσω
 γεν Ald.

v. 189. αὐτῷ] αὐτῷ Ald.

v. 192. χερῶν ἔντη δίφρου] χε-
 ρῶν ἐν τῇ δίφρου Guelf. Ald.

Rob. &c. Canter conj. χερῶν
 αὐτὴ δίφρου. Sed nihil eviden-
 tius est emendatione Stanleji
 ἔντη, quam contra Heathium
 recte defendit elegantissimus
 Brunckius.

v. 201. βαμῷ] βαμὸν Guelf.

v. 206. κάρα] τὸ κάρα Viteb.

185 Τιλλονθ· ὁ δὲ αὐτὸν ἄλλο γ', οὐ πτήξας δέμας
 Παρεῖχε. Ταῦτη ἔμοιγε δείματ' εστ' οἶδεν,
 Ψυμὸν δὲ ἀκούειν. Εὖ γὰρ ἦστε, παιδὶ ἐμὸς
 Πτήξας μὲν εὗ, Θαυμαστὸς δὲν γένοιτο σύνης. 210
 Κακῶς δὲ πτήξας, εὐχὴ υπεύθυνος πάλει,
 Σωθεῖς δὲ ὄμοιας τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐ σε βελόμεοθα, μῆτερ, εὐτὸν ἀγαν φοβεῖν λόγοις,
 Οἴτε Θερσίνεν. Θεοὺς δὲ προστρεπταῖς ινθείν,
 Εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδε ἀποτρεπτὴν τελεῖν, 215
 Τὰ δὲ αὐγαθ ἐκτελῆ γενέσθαι σοι τε καὶ τέκνοις σέθεν,
 Καὶ πόλει, φίλοις τε πάσοι. Δεύτερον δὲ χεὶν χοὰς
 Γῇ τε καὶ φύτεῖς χέασθαι πρευμενῶς δὲ αἵτου τάδε
 Σὸν πόσιν Διαρέον, ὄντες φύτεῖς οἶδεν κατ' εὐφρόσυνην,
 Εσθλάσ σοι τέμπειν, τέκνω τε, γῆς ἐνερθεν ἐς φάσις. 220
 Τάμπαλιν δὲ τὰνδε γαλακτὸν κάτοχος ἀμαυροῦσθαι σπότω.
 Ταῦτα Θυμόμαντις ὄν, σοὶ πρευμενῶς παρηγέσα.
 Εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τὰνδε κοίνομεν πέρι.

ΑΤΟΣΣΑ.

ΖΟΥΟΚ

VARIETAS LECTONIS.

- v. 208. δεῖματ' εστ' οἶδεν] Ald. Turn. τελεῖν Vit. Mosqu.
 Stanl. conj. δεῖματ' εστ' οἶδεν. Rob. Vist. &c.
- v. 212. ἔμοιος] Veram lectionem inique sollicitat Paauw, ut substituat suam ἔμοιος, quam sic interpretatur: quomodo imperabit huic terrae?
- v. 214. Θερσίνεν] Θερσίνεν Mosqu.
- v. 215. τελεῖν] λαβεῖν Guelf. Vol. II.
- v. 216. τέκνοις αἴθεν] τέκνοις τε vitiose pro τέκνοισι τε Vit.
- v. 217. ηγού πίλει usque ad ἐπιφεν v. 220. absunt Mosqu.
- v. 218. πρευμενῶς] πρευμενῆ Ald. πρευμενή Turn.
- v. 221. τάμπαλιν] τοῦμπαλιν τε Viteb.

B

ΑΤΟΣΣΑ.

Αλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτής,
Παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τὴνδ' ἐκύρωσας φάτνη· 225
Ἐκτελοῦτο δὲ τὰ χρηστά. Ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσσι,
Πάγυτα Θήσομεν θεοῖς, τοῖς τ' ἐνεργείῃς φίλοις,
Εὗτ' ἀνεις οἵους μόλωμεν. Κέντα δὲ ἐκμαθεῖν θέλω,
Ω φίλοι, πεταῖς Αθήνας φασὶν ιδεύσθαι χθονέος.

ΧΟΡΟΣ.

Τῇλε πρὸς δυσμᾶς ἀνακτος Ηλίας φθινασμάτων. 230

ΑΤΟΣΣΑ.

Αλλὰ μὴν ἴμειρ' ἐμὸς παῖς τὴνδε θηράσσαι πέλιν.

ΧΟΡΟΣ.

Πᾶσσα γάρ γένοιτο ἀν Ελλαίς βασιλέως ὑπήκοος.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ωδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ στρατὸς τοιούτος ἔργας πολλὰ δὴ Μήδεις πακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

Καὶ τί πρὸς τέτοιν ἄλλο; πλεῖτος ἔξαρχης δόμοις; 235

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTIONIS.

v. 224. εὔνους γ'] Abeit. πρὸς δυσμᾶς Brunck
Vit.

v. 225. ἴμοῖοι] omissum Ald.
ἐκύρωσας] ἐκύρωσ Rob.

v. 226. ἐκτελοῦτο] ἐξιλοῦτο
Vit. Mosqu. Vict. δη] δὲ Ald.
Rob.

v. 227. ἐνεργείῃ] ἐνεργείῃ Vit.
γῆς] omissum Ald.

v. 230. πρὸς δυσμᾶς] πρὸς
δυσμᾶς Guelf. πρὸς δυσμᾶς

Viteb. πρὸς δυσμᾶς Brunck
dedit e Rég A.

v. 233. ἀδέ τις] ἀδε; τις
Turn.

v. 234. ἔργας πολλὰ δὴ Μ.
πακά] ἔργας δὴ Μήδεις πλεῖστα
κακά Rob.

v. 235. καὶ — ἄλλο; πλεῖ-
τος] καὶ τί πρὸς τέτοις πλεῖτος
Ald. Post ἄλλο nullum di-
stinctionis signum Rob.

ΧΟΡΟΣ. ΧΟΡΟΣ.
Ἄργύρεσυ πηγή τις αὐτοῖς ἔστι, θησαυρὸς χθονός.

ΑΤΟΣΣΑ.
Πότερα γάρ τοξεύλιος αἰχμὴ διὰ χερῶν αὐτοῖς πρέπει;

ΧΟΡΟΣ.
Οὐδαμῶς. ἔγκυη σταδίαια, καὶ φεράσπιδες σαγανά.

ΑΤΟΣΣΑ.
Τίς δὲ ποιμάνως ἐπεστι καρπιδεσπέζει στρατό;

ΧΟΡΟΣ.
Οὐ τίνος δέλοι κέκληται φωτὸς, εἰδὲ ὑπῆκος. 240

ΑΤΟΣΣΑ.
Πᾶς ἀν σῦν μέγοιεν ἀνδρέας πολεμίες ἐπήλυδας;

ΧΟΡΟΣ.
Ωστε Δαρεῖος πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖρει στρατόν.

ΑΤΟΣΣΑ.
Δεινά τοι λέγεις ίνταν τῆς τεινοῦσι φροντίσαι.

ΧΟΡΟΣ.
Ἄλλ', ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λέγον.
Τέδε γαρ δεσμήμενος φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν, 245
Καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγμα, εἰδὼν ἢ κακὸν πλένειν.

B 2

ΑΓΓΕ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 236. αὐτοῖς ἔστι] αὐτοῖς Mosqu. σρατοῦ] σρατῷ Mosqu. Rob.

v. 237. χερῶν] χειρὸς sic Mosqu. χειρὶς γ' Victor. Sed γ' abest Mosqu. Regg. Ald. unde Brunckius metri causa dedit διὰ χερῶν.

v. 244. δοκεῖν] δοκεῖ Mosqu.

δοκεῖν Viteb. τάχ' εἴσῃ πάντα]

πάντα εἴσῃ τάχα Guelf. τάχ'

abest Rob.

v. 245. δράμημα] δρόμημα

Mosqu.

v. 246. τι πρᾶγμα] τοι πρά-

γμος Mosqu. πλένειν] excidit Rob.

v. 238. φεράσπιδες] φερασπιδεῖς sic Mosqu. σαγανά] λέγει Rob.

v. 239. ποιμάνωρ] παιμάντωρ Ald. Turn. ἐπεστι] ἐπέστη

ΑΓΓΕΛΟΣ. ΧΟΡΟΣ. ΑΤΟΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ω γῆς ἀπόστολος Ἀσιάδος πολιορκεῖται,
Ω Περσῶν αἷς, καὶ πολὺς πλέτε ληίην,
Ως ἐν μιᾷ πληυρῇ κατέφθασται πολὺς
Ολβός, τὸ Περσῶν δὲ ἄνθος σύχεται περού. 250
Ω, μοι, πανὸν μὲν περῶντος ἀγγέλλειν πανό.
Ομως δὲ ἀνάγκην πάντας σύσπειτος πάθος
Πέρσαις. στρατὸς γὰρ πᾶς ὅλῳ βαρβάρων.

ΧΟΡΟΣ.

στροφὴ ἡ. Αὐτοί, δέντα παντεῖ
Νεόποτα, καὶ δοῖ, αῖ, αῖ. 255
Διαίνεσθε Πέρσαις
Τοδὲ ἄρχος πλύνοντες.

ΑΓΓΕ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 247. [Ασιάδος] [Ασιάτηδος] nem scriptit, e quo deinde in textum a nonnullis receptus est.

v. 250. τὸ Περσῶν δὲ] τὸ δὲ Πέρσαις Ald. Rob.

v. 252. ἀναπτύξαι] ἀναπτύξαι Ald. Rob. Post hunc versum additur in Rob. hic versiculus:

Στήγει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον
πανῶν ἔπειν.

Eudem Guelf. commodius post v. 251 inferit. Sed suppositum esse Stephanus recte conjectit, & Abreschius Sophocleum esse Antig. 283. unde eum aliquis illustrationis causa, quod & Schol. fecit, adhibiturus ad marginem.

v. 253. Πέρσαις] Πέρσαις legitur in Ald. in fine antecedentis versiculi; h. l. autem repetitur Πέρσαις. Πέρσαις e cod. Reg. B. rescriptit Brunck loco vocativi adhuc editi.

v. 254. ἄντι] παντα] ἄντι
ἄντι παντα λογητοῦ λογητοῦ Ald. Rob. ἄντι ἄντι παντα Turn. Male Panwius & Heathius ἄντι mutari volunt in αἰνά.

v. 255. νέβησαι] νέβησαι Rob.
δοῖ] δοῖ Guelf. Rob.

v. 256. διαίνεσθε] συνίνεσθαι
συνίνεσθαι Guelf. Ald.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

‘Ος πάντα γ’ ἔστ’ ἐκεῖνος διαπεπραγμένος.
Καύτος δ’ αἰλπτως νόστιμον βλέπω φάσις.

ΧΟΡΟΣ.

ἀπίστε. α. Ἡ μηκόβιος
‘Οδε γέ τις αἰών ἐφάνθη
Γερασίς, ἀκούειν
Τόδε πῆμ’ αἰλπτου. 260

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Καὶ μὴν παρών γε, κοῦ λόγυς ἄλλων οὐδένων
Πέρσαι, φεύγειν ἀν, οἱ ἐπορσύνθη πακά. 265

ΧΟΡΟΣ.

στροφὴ β. Ὁττοτοῖ, μάται
Τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ
Γᾶς ἀπ’ Ἀσίδος ἥλθ’ ἐπ’ αἰσχού
Δίαν, Ἐλάδα χώραν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Πλήθεσιν γενρῶν δυσπότιμως ἐφθερμένων
Σαλαμῖνος ἀκταί, πᾶς τε πρόσχωρος τόπος. 270

Β 3

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

Ald. διαινεπθε δάκονος Rob.
ubi tamen auctor additamentum
scripsit δάκρυος; quod scilicet
intelligendum erat, non scri-
bendum.

v. 258. ὡς πάντα γ’ ἔστ’] ὡς
πάντα γέτ’ Ald. Rob. ἔστ’ ἐκεῖνα]
ἔγειται πεῖνα Mosqu.

v. 259. βλέπω] βλέπε Ald.
v. 261. γέ τε τις] ὡς γέ Mosqu. Ald.

tis Ald. ἐφάνθη] ἐφάνη Vit.
ἐφανάθη Ald. Turn.

v. 262. γερασίς] γηραιοῖς Ald.

v. 264. γε] τε Mosqu. Vit.

v. 265. Πέρσαι] Πέρσαι Rob.

v. 268. Ἀσίδος] Ἀσιάδος Vit.

v. 270. δυσπότιμως] δυσποτ-

μες Mosqu.

v. 271. πρόσχωρος] πρόχωρος

ΧΟΡΟΣ.

απτισε. β.

Όττοττοτοῖ, φίλων
 Ἀλίδονα σώματα πολυβαφῆ
 Κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
 Πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.

275

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὐδὲν γάρ πέπει τόξα, πᾶς δὲ ἀπάλλυτο
 Στρατὸς, δαμασθεῖς ναιῆσιν ἐμβολῶις.

ΧΟΡΟΣ.

εροφή γ'.

Ἔνδιξ ἀποτμον βοσκὴ^ν
 Δυσαινῆ Πέρσαις
 Δασῖοις, ὡς πάντα παγκάκιας
 Εθεοαν, αἴ, αἴ, στρατὸς φθαρέντος.

280

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ω πλεῖστον ἔχθος ἔνομος Σαλαμῖνος κλίνειν
 Φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ὡς στέγω μεμυημένους.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 273. ἀλίδονα σώματα πο-
 λυβαφῆ] Arnaldus, ut hic ver-
 fus secundo strophes secundae
 respondeat, ejecto vocabulo
 σώματα, quod ut v. 596. subin-
 telligi possit, ita scribendum
 opinatur:

ἀλίδονα πολυβαφῆ τε.

v. 274. κατθανόντα] κατα-
 θανόντα Viteb.

v. 275. ἐν διπλάκεσσιν] σὺν
 διπλάκεσσιν inepte corrigit
 Pauw.

v. 276. ἀπάλλυτο] ἀπάλυτο
 Ald.

v. 277. στρατὸς] λεω's Guelf.
 ναιῆσιν] ναιῆσιν Turn.

v. 278. Ἔνδιξ] Ἔνδε Turn.

v. 280. πάντα παγκάκιας] Sic
 Mosqu. Vit. πάντα πακῶς
 Guelf.

v. 282. κιλόν] κιλὸν add.
 Mosqu.

ΧΟΡΟΣ.

στυγνοί γ' Ἀθανάσιοι δαίοις.
 Μεμιηθεῖτοι πάρισι
 'Ως πολλὰς Περσίδων μάταιν
 Ἐκπισαν εὐνόδας οὐδὲ αἰνιδός.

285

ΑΤΟΣΣΑ.

Σηγὸς πάλαι δύστηνος ἐπεπληγμένη
 Κακοῖς· ὑπερβάλλει γάρ οὐδὲ συμφορά,
 Τὸ μήτε λέξα, μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
 'Ομως δ' αἰσιογενὴ πειρονάς βροτοῖς φέρειν,
 Θεῶν διδόντων· πῶν δ' αἴσαπτύξας πάθος
 Λέξον πειροστάτης, καὶ στένεις πειροῖς ὄμως,
 Τίς εἰ τέθηκε, τίνα δὲ καὶ πειρήσομεν
 Τῶν αἰχθελέων, ἃς τὸ ἐπὶ σκηπτράχιος
 Ταχθεῖς αἴνανδρου τάξιν ηρήμας θεανόν.

290

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ξέρξης μὲν αὐτὸς δῆ τε καὶ φάος βλέπει.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἐμοῖς μὲν εἶπας δάμασον φάος μέγα,
 Καὶ λευκὸν ἥμαρος νυκτὸς ἐκ μελαγχίμε.

B 4

ΑΓΓΕ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 284. στυγνοί γ' Ἀθανάσιοι]
 στυγνοί δ' Ἀθανάσιοι Guelf. Turn.

v. 289. ὑπερβάλλει] ὑπερβάλλει Vit.

v. 285. τοι] τε Mosqu. Vit.

v. 291. βροτοῖς] βροτοῖς Vit.

v. 286. πάρισις πολλὰς] Hiatus vitandi causa, quod tamen necessarium non est, transponere malebat Abreschius:

Ald. Turn.

μεμιηθεῖτοι πάρισι πολλὰς
 οὐδὲ Περσίδων —

v. 297. μὲν abest Mosqu.

Περσίδων] τῶν Περσίδων Mosqu. Vit.

v. 298. δάμασον] δάμασον Mos-

qu. Viteb.

v. 299. μελαγχίμε] μελαγ-
 χίμε Ald.

ΑΓΡΕΛΟΣ.

Αρτεμιθίαν δέ μηδες ἵππος βραβεύεις
Στυφλὸς παρ' ἀντάς θείνεται Σιληνόν·
Χῷ χλίαρχος Δασάκης, πληγῇ δορός,
Πήδημας οὐέφον ἐπ' νεῶς ἀφῆλατο.
Τενάγων τ' ἄριστος Βακτρίαν θαυμεῖς
Θαλασσόπλιτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ. 300

Δίλαιος, Αρσάμης τε κ' Ἀργίστης τείτος,
Οἴδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθέρεμονος
Νηώμενοι πίγισσον ἰσχυρὸν χθένα·
Πηγαῖς τε Νείλος γειτονοῦν Αἰγυπτίς,
Ἀρκτεὺς, Ἀδεύης, καὶ Φερεσσεύης τείτος, 310
Φαρνεῖχος, οἵδε ναὸς ἐπ' μιᾶς πέσον.
Χενεὺς, Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν,
Ἴππου μελαίνης πήγεμάν τειμωρίας,
Πυρέαν ζαπληθῆ δάσκιον γενεκάδα
Ἐτεγγή, ἀμειβῶν χρῶτα πορφυρέα. 315

Καὶ

VARIETAS LECTONIS.

v. 301. παρ' ἀντάς] παρα-
τοῖς Mosqu. Σιληνόν] Ληνίων
Mosqu.

v. 302. πληγῇ] πληγεῖς
Vit.

v. 303. ἀφῆλατο] ἀφῆλλατο
Mosqu. Ald.

v. 304. τενάγων] τανάγων Ald.
τενέγων Rob. θαυμεῖς] θαυμε-
νῆς Rob.

v. 307. πελειοθέρεμονος] πε-
λειοθέρεμον Ald.

v. 309. Αἰγυπτίς] Αἰγυπτία
sic Mosqu. 8

v. 310. Φερεσσεύης] Sic scri-
ptum nomen Brunckius in
utroque cod. Reg. reperit.
Φερεσσεύης Mosqu. Φερεσσεύης Ald.
Φερεσσεύης Rob.

v. 311. οἵδε νεῶς] οἵ τε νεῶς
Mosqu. οἵδε νεῶς Ald. οἵτε
νεῶς Rob. Heathio, quod
Attici augmentum non abji-
ciant, rescribendum videtur
ξείπεσον μιᾶς, pro ἐπ' μιᾶς πέσον.

v. 312. Μάταλλος] μάταλος
Mosqu.

v. 314. πυρέαν] πυρέαν Mosqu.
δάσκιον] δάσκιον idem.

Καὶ Μᾶγος Ἀραθός, Ἀρτάμην τε Βάιτρος,
Συλησᾶς μέτομος γῆς ἐκεὶ πατέρθιτο.
Ἀμηστεῖς, Ἀμφιστρεύς τε πόλυπον δόρυ
Νωμῶν, ὃ τ' ἐσθλὸς Ἀρίμαρδος Σάρδεσι
Πένθος παρεστήκων, Σησάμην θ' ὁ Μύσιος, 320
Θάρυβις τε πεντίκοντα πεντάνις νεῦν
Ταγός, γένος Λυγαρίος, εὐειδῆς οὖντος,
Κεῖται Θαγῶν δελταῖς οὐ μάλιστα εὐτυχῶς.
Συέννεσίς τε πρώτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκιαν ἐπαρχος, εἰς αὖντος πλεῖστον πόνον 325
Ἐχθροῖς παρεστήκων, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
Τοιῶνδε γ' αἴρχοντων ὑπεμνήσθην πέρι.
Πελλῶν παρέσταν δὲ ὀλίγ' ἀπαργύρλω καπά.

Β 5

ΑΤΟΣΣΑ.

VARIETAS LECTIONIS.

v. 316. *καὶ* Μᾶγος Ἀραθός] *καὶ* μῆγος Ἀράθος Ald. *καὶ* μῆγος Ἀράθος Rob. *καὶ μῆγος* Ἀραθός Turn. Ἀρτάμην] ἀρ-

tum inventum pro varia lectio-
nione. ἀπαρχος Rob. Viſt.

v. 326. εὐκλεῶς] οὐκλεῖς
Guelf.

v. 318. *Ἀμηστεῖς*] Ita Brun-
ckius rescriptit. ἀμηστεῖς Rob.
Sic & Codd. Regg.

v. 327. τοιῶνδε γ' αἴρχοντων]

τοιῶνδε αἴρχοντων Moſqu. hiante

Copulam 3° Brunckius in-
feruit e MSS Regg.

metro. τοιῶνδε αἴρχοντων νῦν

Ald. τοιῶνδε γ' αἴρχοντων νῦν

Rob. Viſt. τοιῶνδε ἄρδε ὄντων

νῦν Turn. metro quidem re-
stituto, sed incerta auctoritate.

Stanlejo placebat: τοιῶνδε γ'

αἴρχοντων νῦν. Canter vero

v. 321. Θάρυβις] Θάρυς Rob.

conjecerat: τοιῶνδε γ' αἴρχον

v. 323. εὐτυχῶς] εὐτυχῶν

νῦν. Nos Brunckium secuti

Rob.

fumus.

v. 324. Συέννεσίς τε] σύνεσίς

τε sic Moſqu. Rob.

v. 325. ἀπαρχος] Hoc Brun-

ckius in cod. Reg. B. nota-

Guelf.

ΑΤΟΣΣΑ.

ΑἽ οὖτις παντὶ ὑψιστοι δὲ κλύω τάδε,
Αἰσχυλος τε Πέρσαις ποι λιγέσι πακύμαται. 330
Ἄταξ φράσον μοι τέτταντασθέφας πάλιν,
Πόσον δὲ πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
“Ωστ’ αἰξιώσαι Περσικῷ στρατεύματι
Μάχην ξυνάψεις ναῖσσον ἐμβολαῖς;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Πλήθες μὲν ἀν ταῖς σάρπισθετι βαρεβάρεσσι 335
Ναυσὶ προστῆσαι. Καὶ γάρ τις Ἑλληνοι μὲν ἦν
Ο πᾶς αὐτιθμὸς ἐσ τρισκαῦδας δένει
Νεῶν, δεκάς δὲ ἦν τὸνδε χωρὶς ἔκπορτος.
Ξέρεη δὲ, καὶ γάρ εἴδει, χιλίας μὲν ἦν,
Ων ἦγε, πλῆθος· αἱ δὲ ὑπέροχοι πάχει 340
Ἐκετὸν δισ ἥσαν, ἐπτά τρι. “Ωδὲ” ἔχει λόγος.
Μή σοι δοκῶμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ.
Ἄλλ’ ὅδε δοκιμων τις πατέρεθνεις στρατού,
Τάλαντα βείσας ἐκ ἰσορρόπω τύχη.

ΑΤΟΣΣΑ.

Θεοὶ πόλιν σώζεσι Παλλαίδος θεᾶς. 345

ΑΓΓΕ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 331. ἀπάρ] αὐτάρ Mosqu.

v. 332. πόσον δὲ] πίσον δὴ Rob. πίσον τι Turn. πίσον δὲ Guelfi.

v. 334. ναῖσσον ἐμβολαῖς] δε-
ῖσσοι συμβολαῖς Mosqu. ναῖσσοι
συμβολαῖς Vit. ναῖσσον ἐμβολαῖς Ald.

v. 335. ἀν] abest Mosqu.
βαρεβάρεσσι] βαρεβάρεσσι Mosqu. Vit.

v. 339. ποι abest Mosqu.

v. 340. ὡν ἦγε πλῆθος] Plu-
tarctus in Themistocle ubi
h. l. citat, legit νῶν τὸ πλῆθος.
ὑπέροχοι] ὑπέροχοι Mosqu.

v. 342. δοκῶμεν] δοκῶμεν Ald.

λειφθῆναι] ληφθῆναι sic Mosqu.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐστ' ἄρε τὸν Αθηνῶν, ἐστ' ἀπόρθητος πόλις.
Ἀνδρῶν γάρ ὅντων, ἔριος ἐστὶν ἀσφαλεῖς.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἄρχῃ δὲ ναυοὶ συμβολῆς τίς ἦν φράσον,
Τίνες κατηξάν, πότερον Ἑλληνες, μάχης,
Η παις ἔμοις, πλήθει καταυκήσας νεῶν.

350

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἡρζεν μὲν, ὡς δέσποινα, τίς παντὸς κακῆ
Φανεῖς αἰλαστῷρε ἡ πακούς δαίμων παθέν.
Ἄντης γάρ τὸν Ελληναν ἢ τὸν Αθηναίων στρατοῦ
Ἑλθὼν, ἐλεξε παιδὶ σφι Σερεζη τάδε,
Ως εἰ μελαντινοὶ νυκτὸς ἥσται κινέφασ,
Ἑλληνες οὐ μένοιεν, αἴλλας σέλμασι
Νεῶν ἐπενθορύσατε, αἴλλοις αἴλλοσε
Δρασμῷ πευφαίσιο βίστον ἐπιστωσαίστο.
Ο δὲ εὐθὺς ὡς ἤκουεν, καὶ ξυνεῖς δόλον
Ἑλληνος αὐδοῦς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον
Πάσι, προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον.
Εὗτ' ἀν φλέγων αὐτῶν πήλος χθόνος
Δήξη, κινέφασ δὲ τέμενος αἰθέρος λούβη,

355

360

Τάξεις.

VARIETAS LECTONIS.

- v. 346. Hic versus Atossaee tribuitur & legitur εἰπεντὸν Αθηνῶν ἐστ' ἀπόρθητος πόλις Rob. εἰπεντὸν legitur etiam in Mosqu. Viteb. Guelf.
- v. 351. Ἡρζεν] Ἡρζες Guelf. Ald. Turn. Ἡρζεν fine μὲν Rob.
- v. 356. αἰλμασι.] αἰλμασιν Ald.
- v. 357. νῦν] νῦν Mosqu. ἐπενθορύσατε] ἐπιστωσαίστο Mosqu. Vit. Rob.
- v. 358. κ. βίστον] κ. βίσιν Mosqu. πευφαίσιο βίσιν Viteb.
- v. 361. ναυάρχοις] ναυάρχοις Ald. ναυαρχοῖς Guelf.
- v. 362. χθόνου] φλέγη Rob.

330

35

40

45

E-

lu-

abi-

to-

qu-

ld-

u.

Τάξαι νεῶν μὲν στῖφος ἐν στίχοις τρισὶν,
 Ἐκπλας φυλάσσειν καὶ πόροις ἀλισσόθεσ,
 Ἀλλας δὲ κύκλῳ νῆστον Αἰαντος πέριξ,
 Ως εἰ μόρον φευξοιαθ' Ἑλληνες πάκου,
 Ναυσὶ κηφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινὲς
 Πᾶσι στέρεσθαι ποστὸς ἢν προκείμενον.
 Τοιαῦτ' ἐλεῖξε πάρεθ' ὑπὲρ ἐκδύμου φρενός.
 Οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν πήστατο.
 Οἱ δὲ οὐν αἰώνιμοις, αἴλαι πειθάρχῳ φρενὶ³⁶⁵
 Δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τὸν αἵρει
 Ἐτεοποῦτο καπηγοὺς σπαλμὸν ἀμφ' εὐήρετρον.
 Ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίος πατέφθιτο,
 Καὶ νῦν ἐπήσει, πᾶς αὖτις καπηγὸς
 Ἐς νεῦν ἔχωρει, πᾶς δὲ ὅπλων ἐπιστάτης,
 Τάξις δὲ τάξιν παρενέλει νεώς μακραῖς.
370
375

Πλέουσι

VARIETAS LECTONIS.

- v. 364. μὲν στῖφος] στῖφος v. 373. δεῖπνόν το] abest το
 μὲν Ald. Rob. στῖφος μὲν Guelf. hiante metro. Guelf Ald. Rob.
 Turn. στίχοις] στίχωις sic Turn. Vict. δεῖπνον γρ conj.
 Mosqu. Stanl. Sed melius cum Brun-
 ckio δεῖπνον το scribitur. ναυ-
 βάτης] ναύτης Ald. ναυάτης
 Turn. Vict. Guelf. ναυβάτης
 cum Brunckio rescripsimus,
 cum dudum inter Philologos
 constet ναύτης Graecum non
 esse.
 v. 365. ἀλισσόθεσ] ἀλισσόθεσ Ald. Rob.
 v. 367. φευξοιαθ'] φευξοιαθ' Rob.
 v. 369. στέρεσθαι] στέρεσθαι Mosqu.
 v. 370. τοιαῦτ'] τοιαῦτ' Rob.
 Guelf. ὑπὲρ ἐκδύμα] Guelf.
 ὑπερδύμα Rob. Mosqu. ὑπὲρ
 εὐθύμα Viator. φρενὸς] φρενὶ³⁶⁵
 Mosqu.
 v. 372. πειθάρχῳ] πειθάρχῳ Mosqu.
 v. 374. ἐπροπέστο] τροποῦτο
 Turn.
 v. 377. ἐς νεῦν] ἐς νεῦς Mo-
 squ. Guelf.
 v. 378. νεώς μακραῖς excidit
 Mosqu.

Πλέοντι δ', ὡς ἔκαστος ἦν τεταγμένος,
Καὶ πάνυχοι δὴ διάπλους καθίστασαν
Νεῶν ἄνακτες πάντας νευτικὸν δέον. 380
Καὶ νῦξ ἔχωρει, καὶ μαλέ Εὐλήνων στρατὸς τηνὶ^{τηνὶ}
Κρυφαῖον ἐπιπλουν οὐδαμῇ καθίστατο.
Ἐπει γε μέντοι λεικόπαλος ἡμέραι
Πάστεν πατέσχε γαῖαν εὐφεγγῆς ἰδεῖν
Περιτον μὲν ἥχοι πέλαδος Εὐλήνων πάρος 385
Μελαχιδὸν πύρημησεν, ὅρθιον δ' ἀμφε
Ἄγτηλάλειζε πησάτιδος πέτρας
Ἡχώ. φέβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
Γνάμης ἀποσφελεῖσιν. Οὐ γὰρ ὡς φυγῆ
Παιῶν ἐφύμισυν σεμνὸν Εὐληνές τότε, 390
Ἄλλος ἐσ μάχην ὁρμῶντες εὐθύχω θράσει.
Σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.
Εὐθὺς δὲ κάπης δοθιάδος ξυνεμβολῆ
Ἐπαισαν ἄλιμην βρύχον ἐπ κελεύσματος,
Θοὼς δὲ πάντες ἤσσαν ἐκφεγγεῖς ἰδεῖν. 395

Τὸ

VARIETAS LECTONIS.

- v. 380. ηγὴ πάνυχοι δὴ διά-
πλους] πάνυχοι δὴ διάπλους Rob.
v. 381. γαῖαν] γαῖαν Rob.
v. 385. πατέσχε] πατάγε Mosqu. γαῖαν] γαῖαν Ald.
v. 386. ἥχοι] ἥχη Ald. Turn. ἥχη Rob. Mosqu. ἥχη conj. Pauw. ἥχοι ex ingeniosa Piersoni conjectura (ad Moerin p. 176.) quam confirmat Cod. Reg. B. ubi vulgato ἥχη superscriptum ἥχοι.
- v. 387. πύρημησιν] εὐφήμη-
σιν Ald. Rob.
- v. 390. οὐ γὰρ ὡς φυγῆ] οὐδὲ
γὰρ ὡς εὐ φυγῆ Ald. οὐ γὰρ ὡς φυγεῖν Rob.
- v. 392. ὁρμῶντες] ὁρμῶντας.
Guelf. Rob.
- v. 394. εὐθὺς] Sic Mosqu. Vit. item Regg. Vulgo ἵπει.
- v. 395. κελεύσματος] κελεύ-
σματος Mosqu.
- v. 396. ἤσσαν] ἤσσαν Ald.
ἐκφεγγεῖς] ἐκφεγγῆς Mosqu.

Τὸ δεξὶον μὲν πρῶτον εὐτάκτον κέρας.
 Ἡγέτο κόσμῳ, δεύτερον δὲ πᾶς στόλος
 Ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὅμης κλύειν
 Πολλὴν βοήν. ^Ω Παιδες Ἐλάνων ἵτε,
 Ἐλευθερεῖτε πατέοι, ἐλευθερεῖτε δὲ
 Παιδες, γυναικας, θεῶν τε πατρώων ἐδη,
 Θήκες τε προγόνων· νῦν ὑπέρ πάντων ἄγων.
 Καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδες γλώσσης φόδος
 Τηντιάζει, πέκτ' ἦν μέλειν ἀκμή.
 Εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν τῇ χαλκῃστη στόλῳ
 Ἐπαιτειν· ἥξε δὲ ἐμβολῆς Ἐλάνων
 Ναῦς, κακοθεάσει πάντας Φοινίσσης νεώς
 Κόρυμβος, ἐπ' ἀποληπτού δὲ ἀπλος θύνει δέρων
 Τὰ πρότα μνή δὴ γένυμα Περσικοῦ στρατοῦ
 Αιτεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
 Ἡθεοῖστ', αἰρωγή δὲ σύτις αἰλίκοις παρῆν,
 Αὐτοὶ δὲ ὑφ' αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστίμοις
 Πλαίοντ', ἔθραυν πάντα καπνήην στόλουν,
 Ἐλάνων

VARIETAS LECTONIS.

v. 397. εὐτάκτον] εὐτάκτως
Mosqu. Guelf.

v. 399. ἐπεξεχώρει] sic Mosqu.
Vit. Regg. Ald. Turn
Reliqui ἐπεξεχώρει.

v. 401. ἐλευθερεῖτε δὲ] ἐλέστε
δὲ sic Mosqu.

v. 409. ιθύνει] ιθύνει Mosqu.
Guelf. εὐθύνει cod. Reg. B.
in contextu, & pro V. L.
ιθύνει.

v. 410. τὰ πρῶτα] καὶ πρῶτα
τα Rob. μὲν [δη] μὲν οὖν Ald.
Rob. Mosqu.

v. 411. νεῶν] νεῶν τῶν Περ-
σικῶν Guelf. e glossia.

v. 413. ὑφ' αὐτῶν] ἐπ' αὐτῶν
Mosqu Ald. Vit. ἐμβολᾶς]
Mallet quis forte ἐμβολοις.
Brunck.

v. 414. πατέοι²] Male Heathius
corrigendum putabat
ἐπιπέοι². Reete enim Brun-
ekius admonuit diphthongum
αι in fenario nunquam cor-
ripi.

Ἐλληνικαὶ τε γῆς οὐκ ἀφροσθέματα
Κύκλω πέριξ ἔθενται, ὑπεριόδο δὴ
Σκάφη νεῶ, Θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν οἶδεν
Ναυαρχίων πλήθεσσα καὶ φέντε βροτῶν.
Ἄνται δὲ νεκρῶν χορεύετε τὸν ἐπλήθυνον.
Φυγῇ δὲ αἰσθόματα πάσσα ναῦς ἡρέσσετο,
Οσαὶ περὶ ἥσσαν Βαρβάρου στρατεύματος.
Τοῖ δὲ ὅπερε θύννεις οὐ τούτη ιχθύων βόλον
Αγαθοῖ παπῶν, θραύσμασιν τὸν ἐρεπίων
Ἐπαντιν, ἐρέστηξαν, ομαργὴ δὲ μῆβ
Κοκκίμασιν κατεῖχε πελασγίαν ἀλα
Ἐως πελασγίνης νυκτὸς ὅμηρος αἴφειλετο.
Κακῶν δὲ πλήθεσσος, οὐδὲ μὲν εἰ δέκαντα
Στοιχηγορούντων, ἐκ δὲν ἐπλήσσαιμι σοι.
Εὖ γὰρ τοῦ ἕστη μυδάμ' ἡμέρας μιᾷ
Πλήθος τοστάριθμον αἰνθεώπαν θαυμεῖν.

415

420

425

430

ΑΤΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 416. ὑπεριόδο δὴ] ὑπεριόδο
de Guelf Ald. Turn. Viët. δὴ
ex Heathii emendatione post
Brunckium receperimus.

v. 417. θάλασσα] θάλασσαν
Ald. θάλασσαν sine δὸν Viët.

v. 418. πλήθεσσα] πλήθεσσαν
Ald. Viët.

v. 419. ἐπλήθυνον] sic Reg.
A. a prima manu; litera
postmodum addita. ἐππλήθυ-
νον Turn. Viët. ἐπλήθυνον
Mosqu. Guelf. Reg. B. Ald.
ἐπλήθυνον Viteb.

v. 423. θραύσμασιν τὸν] θραύ-
μασιν τὸν Ald. θραύσμασιν τὸν
Mosqu. Viteb. Rob.

v. 424. ἐρέστηξον] ἐράξιξον
Mosqu.

v. 425. παπῶν] παπύμασι
Ald. πελασγίαν] πελασγίαν
Mosqu. Guelf.

v. 427. εἰ δέκαντα] εἰς δέκαν Ald.

v. 428. στοιχηγορούντων] στοιχη-
γορούν Mosqu. ἐππλήσσαιμι σοι]
ἐππλήσσαιμι σοι Mosqu.

v. 429. μυδάμ' ἡμέρας] Sic
optime Brunckius e Reg. A.
Viët. μηδὲ μὲν ἡμέρας Guelf.
Ald. Rob. Turn.

v. 430. τοστάριθμον] τοσοῦτ-
ριθμὸν Turn. Guelf. Olim
in quibusdam libris teste
Schol. inverso ordine erat
τοστάριθμον πλήθεσσος.

ΑΤΟΣΣΑ.

Αἰ αἱ, πακῶν δὴ πέλαγος ἐρχόμενοι μέγα
Πέρσαις τε παὶ πρόποντι Βαρθάρων γένει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Εὖ νῦν τόδ' οὐδὲ μηδέπω μετοῦν πακῶν
Τοιόδ' ἐπ' αὐτὲς ἥλθε συμφορὰ πάθεος
Ως τοῖςδε παὶ δίς αἰνιστητάσαι δοπῆ. 435

ΑΤΟΣΣΑ.

Καὶ τίς γένοιτο ἀν τησδέ ἔτ' ἐχθίων τύχη;
Δέξον τίν' αὖ φῆς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
Ἐλθεῖν, πακῶν γέπεσσαν ἐς τὰ μάσσους.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Περσῶν ὄσοιπερ θῶσαν αἰματοι φύσιν,
Ψυχήν τ' ἀριστοι κευγένειαν ἐκπρεπεῖς, 440
Αὐτῷ τ' ἀνακτι πίστιν ἐν πρώτοις οἷς,
Τεθνάσιν οἰκτρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Οἱ ἐγὼ ταῦλαινα συμφορᾶς πακῆς, φίλοι;
Ποιῶ μόρῳ δὲ τέσδε φῆς ὀλολαλέναι;

ΑΓΓΕ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 431. ἐρχόμενοι] ἐρχόμενοι Ald.	v. 440. πεντέκειαν] πεντέκειαν Regg. εὐγέ-
Turn. ἐρχόμενοι Mosqu.	νειαν Mosqu. Ald. Rob. ἐκπρε-
v. 433. πακῶν] πακῶν Mosqu.	πεῖς] εὐγένειαν Mosqu. Guelf.
Viteb. Guelf.	Edd. ante Brunckium, qui ἐκ-
v. 434. ἐπ' αὐτές] ἐπ' αὐτοῖς	πρεπεῖς pro V. L. invenit in
Viteb. Ald. Rob.	Reg. B.
Brunc. Mosqu.	v. 442. οἰκτρῶς] αἰσχυλῶς
v. 436. τησδέ ἐτ' ἐχθίων]	Guelf. Reg. A. Mosqu. Vit.
τησδέ τ' ἐχθίων Regg. Ald.	δυσκλεεστάτῳ δυστυχεστάτῳ
Turnebum recte secutus est	Reg. A. Guelf. μόρῳ] πότερον
Brunckius.	Mosqu.
v. 437. τίν' αὖ] τί δ' αὖ	v. 444. ποιῶ μόρῳ δὲ] δὲ
Guelf.	omissum Ald.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- Νῆσος τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
Βασί, δύσορμος ναυσιν, ἦν ὁ φιλόχορος 445
Πάντα ἐμβατεύει, ποντίας οὐκτῆς ἔπι.
Ἐγταῦθα πέμπει τέσδ', Ἐπως, ὅταν νεῶν
Φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκοωζοίστο,
Κτείνοιεν εὐχείρεων Ἐλάνων στρατὸν,
Φίλες δ' ὑπενώζοιεν ἐνστήλων πόρων, 450
Κακῶς τὸ μέτλον ιστορῶν. Ως γὰρ θεὸς
Ναὸν ἔδωκε κῦδος Ἐληνοιν μάχης,
Αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέρματα
“Οπλοῖς ναῦν ἐξέθεωσκον ἀμφὶ δὲ
κυρλάντο πᾶσαν νῆσον, ὡστ' ἀμηχανεῖν 455
“Οποι τρέποντο. Πολλὰ μὲν γάρ ἐν χερῶν
Πέτρησον ἡράσσοντο, τοξικῆς τ' ἄπο
Θώμαγγος οἱ προσπίτνοντες ὠλύσσαν.

Τέλος

VARIETAS LECTONIS.

- v. 445. πρόσθε] πρόσθεν v. 454. εὐχάλκοις] εὐχάλκοιο
Mosqu. Vit. Mosqu.
- v. 446. ναυσιν] νησιν Viteb. v. 455. ἀμφὶ δὲ^τ κυρλάντο] ἀμ-
Guelf. φιλόχορος] φιλόχωρος φὶ δὲ^τ κυρλάντο Vit. Mosqu. Reg.
Mosqu. B. ubi superscriptum ἀμφὶ δὲ.
- v. 447. ποντίας] ποντίας v. 457. ἐν χερῶν] ἐν χειρῶν Ald.
- Mosqu. Mosqu.
- v. 450. εὐχείρεων] εὐχείρων v. 458. πέτρησον
τὸν Mosqu. Schol. item Mosqu. Vit. ἡρά-
σσοντο] ἡράσσαντο Ald. Rob.
Turn. ἡράσσαντο Mosqu. τοξικῆς
τ'] τοξικῆς δ' Ald. Turn.
- v. 451. ἐνυλίαιν] Sie Brunck
e Reg. A. Perperam vulgo
ενυλίαιν.
- v. 452. ως γὰρ θεῖς] ως γὰρ
ὁ θεός Mosqu.
- v. 453. “Ελληνοιν] “Ελληνοι
Mosqu.
- Val. II.
- v. 459. προσπίτνοντες] προσ-
πίτνοντες Ald. Turn. Vičt.
προσπίτνοντες metri causa repo-
suit Brunckius. ἀλλασσαν] ἀλλα-
σσαν Mosqu.

C.

Τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς φόθε

460

Παίσισι, πρωποπόθει συστήνων μέλη,

"Εώς απάντων ἔχαπέ θείραν βίον.

Ξέξης δ' ἀνώμοιξεν κακῶν ὄρῶν Βάθος.

"Ἐδειν γάρ εἶχε πάντος εὐανγῆ στρατοῦ,

"Τψηλὸν ἔχθον ἄγχι πελαγίας αἵλος.

465

"Ρήγας δὲ πέπλους, πάντακόντες λιγή,

Πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,

"Ηίξ, ἀπόσμω ξὺν φυγῇ. Τισάνδε σοὶ

Πρὸς τὴν πάροιδε συρροεῖν πάρε στένειν.

ΑΤΟΣΣΑ.

"Ω στυγνὸν δάιμον, ὡς ἂρε ἐψευστας φρεγῶν

470

Πέργας· πηράν δὲ πάντις ἐμὸς τιμωρίαν.

Κλεινῶν Ἀθηνῶν εὗρε, ποὺν ἀπίγνεσαν,

Οὓς πρόσθε Μαραθῶν Βαρβάρων ἀπώλεσεν,

"Ων ἀντίποινα πάντις ἐμὸς περίξειν δοκῶν

Τοσάνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε.

475

Σὺ

VARIETAS LECTONIS.

v. 463. οὐκῶν omifsum
Mosqu. βάθος] πάθος Vit.

Atticos dissyllabum sit, corrigendum opinatur ἐπηγέρ vel ἀπηγέρ. ἀπόσμω ξὺν] ἀπόσμωσιν Mosqu.

v. 464. εὐανγῆ] εὐαγῆ Sic Regg. A. & B. edd. & codd. adhuc collati omnes. εὐανγῆ est e certissima emendatione Heinsterhusi.

v. 469. πάροιδε] πάροιθεν Ald. Rob. Mosqu. Vit. συμφοράν] συμφορᾶ Mosqu. Vit.

v. 465. πιλαγίας] πιλασγίας Vit. ἀλλος] alii χθονός, testante Stephano.

v. 470. δάιμον] δαιμὼν Mosqu. v. 472. ἀπήγνεσαν] ἀπήγνεσεν Vit.

v. 468. ἵησ] ἵησ̄ cod. Reg. B. ἵησ̄ Rob. Pierson ad Moerin p. 301. quia αἴσσων ίσσων aut ἕττω semper apud

v. 473. ἀπώλεσν] ἀπώλεσε Mosqu. v. 474-475. defunct Mosqu. v. 475. τοσάνδε] τοσῶνδε Vit.

Σὺ δὲ εἰπὲ ναῶν αἱ πεφεύγασιν μόρον,
Πᾶς τάσσει γέλιπες· οἵδια σημῆναι τοξῶς;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ναῶν γε ταχοὶ τῶν λελειμμένων σύδην
Καὶ σύρον ἐκ εὔκοσμου αἰρεῖται φυγήν.
Στρατὸς δὲ ὁ λοπὸς, ἐν τε Βοιωτῶν χθονί 480
Διώλλυθ, οἱ μὲν ἀμφὶ Κρηναίον γάνος
Δίψει πονοῦντες, οἱ δὲ ὑπ' αἰσθατος κενοὶ^{τόποι}
Διεκπεράσμεν ἐς τε Φάρναν χθένες
Καὶ Δωρὶοῦ αἴσιν, Μηλίας τε κόλπον, 485
Σπερχείος αὔρει πεδίον εὐμενεῖ πότῳ.
Καρνεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιοῖς πέδον
Καὶ Θεσσαλῶν πόλισμι ὑπεσπανισμένους
Βορᾶς ἐδέξαντ^τ ἐνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
Δίψει τε λιμᾶ τῷ· ἀμφότερος γὰρ ἣν τάδε.
Μαργυρητὴν δὲ γαῖαν, ἐς τε Μακεδόνων 490
Χάρακαν

C 2

Χάρακαν

VARIETAS LECTIONIS.

V. 476. νῶν αἱ πεφεύγασιν] νεῶν αἱ πεφεύγησον] Ald.

V. 477. πᾶς τάσσει γέλιπες] πᾶς τάσσος γέλιπες Ald. Turn.
πᾶς τάσσος γέλιπες edd. cett. ante Brunck.

V. 478. ναῶν γε] Sic rescri-
psi mus e Robortell. ναῖ δὲ

V. 488. ἐδέξαντ^τ] ἐδέξαντ^τ VI
teb. quod praeferit Zeunius.
πλεῖστοι θάνον] vulg. πλεῖστοι
θάνον In Reg. B. scriptum
πλεῖστοι θάνον cum apostro-
pho elisionem augmenti indi-
cante. Unde Brunckius, ac-
centu rectius posito dedit
πλεῖστοι θάνον.

V. 482. ἵππος αἰσθατος] ἵππος
αἰσθατος Mosqu. At Stanl.
conjectura emendabat ἵρπα-
ματος.

V. 489. δίψει] Sic Brunck
e Regg. δίψη vulg. λιμᾶ τῷ
ἀμφότερος] λιμᾶ γε τῷ ἀμφότερος
Guelf.

V. 490. ἐς τε] ηδὲ Rob.

Χώραν ἀφικόμεοθ' ἐπ' Ἀξία πόρον,
 Βόλβης δ' ἔλειν δόνακα, Παγγαῖον τ' ὄφες,
 Ἡδωνίδ' αἰλαν. Νυκτὶ δὲ ἐν ταύτῃ θέος
 Χειμῶν' ἀρρενοῦ ὕστερον, πήγυντιν δὲ πᾶν
 Τὸν πέριν νομίζων ἀδαμάς, τότεν πύχετο
 Λιταῖσι, γαῖαν ἔραντιν τε προσκυνῶν.
 Ἐπεὶ δὲ ποιὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
 Στρατὸς, περὶδὲ οὐρσταλλοπῆγα διὰ πόρον
 Χάστις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοὺς
 Ἀκτίνας, ὁρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
 Φλέγων γαρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἥλιος πύκλος
 Μέσον πόρον διῆκε. Θερμαῖνων φλογί·
 πίπτον δὲ ἐπ' ἀλλήλοισιν. Εὔτυχης δέ τοι
 Οστις τάχιστα πνεῦμα ἀπέρρηξεν Βία.
 Οσοι δέ λοιποι, πάτυχον σωτηρίας,
 Θερήκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ
 Ήκεστιν ἐκφυγόντες, οὐ ποιῶσι τίνες,
 Εφ' ἑστιθέχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
 Περσῶν, ποθεσαν φιλτάτην ἱβριν χθονός.

Ταῦτα

VARIETAS LECTONIS.

v. 491. ἀφικόμεοθ'] ἀφικό-
μεοθ Mosqu. Rob.

v. 492. Παγγαῖον] Παγκαῖον
Vit.

v. 494. πήγυντιν] πήγυντι
Turn. Sic & Mosqu. omisso
θε.

v. 495. ἔγνα Στρυμόνος] Στρυμόνος ἔγνα Ald. Rob.

v. 496. τότεν πύχετο] τότεν
εὐχετο Viteb. Ald. Rob.

v. 499. πάπικόρου] Canterbury
malebat dictionem.

v. 501. σεσωσμένος] σεσωσμέ-
νος Ald.

v. 504. πίπτον δέ] πίπτον τ
Ald. ἐπ' ἀλλήλοισι] ἐν ἀλλή-
λοι Mosqu. Viteb. εὐτυχηῖ
Varia lectio, notante Brun-
ckio, εὐτυχηῖ.

v. 505. ἀπέρρηξεν] ἀπέρρηξε
Mosqu. Ald.

Ταῦτ' ἔστιν ἀληθῆ· πολλὰ δὲ ἐπείπω λέγων
Κακῶν, ἀλλά Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

ΧΟΡΟΣ.

⁴⁹⁵ Ω δυσπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
Ποδοῖν ἐνήλιξ παντὶ Περσικῷ γένει.

ΑΤΟΣΣΑ.

Οἱ ἑγώ τάλαιναι θιασηπεργαγμένες στρατοῦ. 515
Ω νυκτὸς ὄψις ἐμφανῆς ἐνυπνίῳ
Ως καρτα μοι σαφῶς ἐδίλωσας κακά.
Τμεῖς δὲ φαύλως αὐτὸς ἄγαν ἐνέβιατε.
Ομοιος δὲ ἐπειδὴ τῆδὲ ἐκίνωσεν φάτις
Τμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔχασθαι θέλω.
Ἐπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήμασι
Ηζω λαβέσσαι πέλανον ἐξ οἰων ἐμῶν,
Ἐπισταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,
Ἄλλ' ἐσ τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λάσσον πέλοι.
Τμᾶς δὲ χρὴ πὶ τοισδε τοῖς πεπραγμένοις
Πιστοῖσι πιστὰ συμφέρειν βελεύματα. 520
525

C 3

Καὶ

VARIETAS LECTONIS.

- v. 512. ἐγκατέσκηψεν] ἐγκα-
τέσκηψεν Mosqu. Rob. Turn. ἐπεξειργασμένως Ald. ἐπεξειρ-
γασμένως Rob.
- v. 514. ἐνήλιξ] ἐνήλιξ Vit.
Mosqu. Ald. Turn. v. 524. λῆσον] Schol. ut ob-
servat Stephanus, legisse vi-
detur λῶν. πέλαις] πέλαι Ald.
- v. 516. ἐμφανῆς] ἐκφανῆς
Mosqu. v. 525. χρη πὶ τοισδε] χρη
πὶ δὲ τοῖς Ald.
- v. 518. αὐτὸς] ταῦτα Mosqu.
Vit. v. 526. πιστοῖσι πιστὰ] πιστοῖς
τὰ πιστὰ Ald. πιστοῖς γε πιστοῖς
Rob. Turn. Victor. γε abest
Mosqu. Vit. πιστοῖσι πιστὰ
dedit Brunck e Regg. συμ-
φέρειν] συμφέρειν Rob. Vit.
- v. 519. ἐκίνωσεν] ἐκίνωσεν
Mosqu. Ald. Turn.
- v. 522. ἦζω] ἦζω Guelf.
- v. 523. ἐπ' ἐξειργασμένοις]

Καὶ παιδί, ἐάν περ δεῦρ', ἐμῷ πρόσθεν, μόλις,
Παρηγορεῖτε. καὶ προπέμπετ' ἐς δόμος,
Μὴ καὶ τι πρὸς πανοίσι πρόσθηται κακόν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Αλλ', ὁ Ζεὺς Βασιλεὺς, νῦν Περσῶν
Τῶν μεγαλαύρων καὶ πολυάνδρων 530
Στρατιὰν ὀλέσας,
Ἄστο τὸ Σέσσων ἥδ' Ἀγβατάνων
Πένθει διοφερῷ κατέκυρψε.
Πολλαὶ δὲ ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτεται 535
Κατεργούμεναι, διὸ μυδαλέοις
Δάκρυσι κόλπες
Τέγγυτος, ἀλγες μετέχεσσαι.

Ai

VARIETAS LECTONIS.

v. 527. *καὶ παιδί]* *καὶ παιᾶς*
δ' Mosqu. *ἐάν περ]* *ἐάν Mosqu.*

v. 528. *παρηγορεῖτε* *καὶ προ-*
πεμπετεῖτε] *παρηγορῆτε* *καὶ προ-*
πέμπετε Ald. Rob.

v. 529 *αὐτὸν τοι* *αὐτέτε*
Mosqu. Vit. *αὐτὸν καὶ ἔτι* Ald.
μηδὲ ἔτι Rob. *προσθηται* *πρόσ-*
θηται Guelf. Vit. Mosqu. Rob.
προστεθήτῃ conj. Pauw, praeter
necessitatem.

v. 530. *ἄλλο]* abest Ald
Rob. Regg. Guelf. Mosqu
Vit. Sed recte addidit Turnebus, et si non constat, unde.
Nam & sententiam melius in-
choat, & metro stabilendo
conducit. Anapaeiticum enim

systema, ut bene monet Brunckius, non inchoat paroemiacus.

v. 533. *τὸ Σέσσων]* *τοσσάτων*
Vit. *Ἀγβατάνων]* *Ἐκβατάνων*
Guelf. Rob. Turn.

v. 534. *διοφερῷ]* *στογερῷ* Ald.
Turn. Vit. In Reg. B *στο-*
γερῷ & supra γρ. *διοφερῷ αἰδι-*
ζεῖς Quod postremum quo
referatur, negat se videre
Brunckius, nisi olim scriptum
fuerit γροφερῷ. Et sane hic
ibi apud Aeschylum formae
verborum occurunt Aeoli-
cae.

v. 535. *ἀπαλαῖς]* *ἀπαλαῖς*
Rob.

Αὶ δὲ αἰβρογός οἱ Περσίδες, αὐδρῶν
Ποθέσται ιδεῖν αἴριζυγιαν,
Δέκτρων τὸ εὐνάς αἰβροχήτωνας,
Χλιδανῆς ἡβῆς τέρψιν, αφεῖται,
Πενθεῖται γόσις αἰνορεστοτάτοις.

Καρύκοι δὲ μόροι τῶν οἰχομένων

Αἴρω δοκίμιας πολυπενθῆ.

στροφὴ ἀ.

Νῦν γὰρ πρόποσται μὲν στένει

Γοῖον Ἀστεῖον ἐκπενεμένα.

Ξέρξης γὰρ ἥγανεν, ποποῖ,

Ξέρξης δὲ αἰπάλεσεν, τοτοῖ,

Ξέρξης δὲ παντὸς ἐπέσπει δυσφέρων 550

Βαριδεσσι ποντίαις.

Τὶ ποτε Δαρεῖος μὲν ἔ-

πω τότε ἀβλαβῆς ἐπῆν

Τεξάρχης πολιάταις,

540

545

C 4 Σεσίδος

VARIETAS LECTONIS.

v. 540. αἴριζυγιαν] ἀρτι συ-
ζυγιαν Ald. Rob. αἴρισυζυγιαν
Schol. αἴριζυγιν Vit. Totus
versus sic legitur in Mosqu.
ποθέσται δεῖνας αἴριζυγιαν.

v. 541. λέπτρων] λέπτρων τὸ Ald.

v. 546. νῦν γὰρ] νῦν γὰρ δι
Ald. Viest.

v. 547. Ἀστεῖον] Ἀστεῖον Ald.
Viest. Illud jam Steph. prae-
ferendum censebat, aut γοῖον
Ἀστεῖον legendum.

v. 548. γὰρ ἥγανεν] μὲν γὰρ
ἥγανε (vitio typogr. pro ἥγα-
νε) Ald. μὲν γὰρ ἥγανε Guelf.
Turn. Viest.

v. 549. ἀπώλεσεν] ἀπώλεσε

Ald. Turn.

v. 551. βαριδεσσι] βαριδεσσι
Viteb.

v. 552. μὲν abest Viteb.

v. 552. 553. τίποτε Δαρεῖος
μὲν ἔπω τότε ἀβλαβῆς] & τίποτε
Δαρεῖος μὲν τοτε ἀβλαβῆ Rob.
τίποτε Δ. μὲν οὖτω τότε ἀβλαβῆς
Guelf. Turn. Viest.

v. 554. τεξάρχης πολιάταις]

τεξάρχης πολιάταις Rob. Turn.

τεξάρχης πολιάταις Viest. το-

τεξάρχης edidit Brunckius e
Regg. forma magis poetica.

Σεσίδος φίλος ἀκτως; 555
 ἀπιστ. α. Περέσ τε γὰρ θαλασσίς δ'
 'Ομόπτεροι κυανώπιδες
 Νᾶες μὲν ἔγαγον, ποποῖ,
 Νᾶες δ' ἀπώλεσσαν, τοτοῖ,
 Νᾶες παναλεθρίουσιν ἐμβολαῖς.
 Διὰ δ' Ἰαύοντι χέραις,
 Τυτθά δ' ἐφυγεῖν ἀνακτ'
 Αὐτὸν ὡς ἀκούσμεν
 Θρήνης ἀμπεδίηρεις
 Δυσχείμεις τε κελεύθες.
 Τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι δὴ, φεῦ,
 Ληφθέντες πρὸς ἀνάγνων, ἥε,
 560
 565

Ἀκτας

VARIETAS LECTONIS.

v. 555. Σεσίδος] Σεσίδαις al.
teste Steph.

v. 556. γὰρ θαλασσίς δ']
καὶ θαλασσίς Gulf. Ald. Viët.

v. 557. ὁμόπτεροι] αἱ δὲ ὁ-
μόπτεροι Ald. Rob. Turn. Viët.
Nos vero v. 556. & 557. ad
Brunckii emendationem,
metro perbene consilientem
expressimus.

v. 560. παναλεθρίουσιν] παν-
αλεθρίουσιν Ald. παναλεθρίουσιν
Rob. Viteb.

v. 562. τυτθά δ'] τυτθά δ'
Guelf Rob. Turn. Viët. Pro
τυτθά δ' ἐκθυγεῖν Canterus
conjiciebat τυτθά διεκθυγεῖν.

v. 563. αὐτῶν] αὐτῶν Viteb.
Ald. Rob. Turn. &c. αὐτὸν
dedit Brunck e Regg. ὡς] Ita scriendum recte monuit
Heathius, ut ὡς sit i. q. στρ. Vulg. ὡς.

v. 564. ἀμπεδίηρεις] ἀμπε-
δίηρεις Rob.

v. 565. δυσχείμεις] δυσχε-
μέιμεις Ald. Rob. Viët. &c.
Heathius metri causa correxit
δυσχείμεις, quem cum Brun-
ckio sequimur.

v. 566. δὴ Heathio auctore
inferuimus ob metrum.

v. 567. ληφθέντες] λειφθέν-
τες Rob. ἀνάγνων] ἀνάγνην
Turn.

55 Αὐτὸς ἀμφὶ Κυρηνίας, ὃς

Σπένε καὶ δακρύσθε,

Βαρὺ δὲ ἀμβόσσον

Οὐρανίον ἄχνη, ἡα,

Τένε δὲ δυσβάσιτον

Βοῶτην τάλαιπων αὐδάν.

αὐτισμος β.

Γνωπτόμενος δὲ ἀλι δεινῷ, φεῦ,

Σκύλλονται πρὸς αναύδων, ἥτις,

Παῖδῶν τὰς ἀμάντες, ὃς.

Πενθεῖ δὲ ἄνδρα δόμος στεργηθεῖς.

Τοῖμες δὲ ἀπαιδες

Δάκρυσιν ἔβρανται,

Δασμόνιον ἄχνη, ὃς,

δυργέμενος γέροντες.

Τὸ πᾶν δὴ κλύστιν ἀλγος.

570

575

580

C 5

To

VARIETAS LECTIONIS.

v. 568. Κυρηνίας] κυρηνίας v. 575. ἀναύδων] αναύδων Mosqu.

Rob. κυρηνίας Turn. Brunck. ηέ] η η Guelf.

ἀμφικυρηνίας sic Mosqu. Κυρ-

ηνίας Guelf. Κερηνίας Viteb. Κερηνίας Ald. Vict.

v. 570. ἀμβόσσον] ἀμβόνον Ald. Turn.

v. 573. Βοῶτην] Βοῷς τὴν Vi- teb.

v. 574. γνωπτόμενος δὲ ἀλι;

δεινῷ] γνωπτόμενος ἀλι δεινῷ φεῦ Ald. γνωπτόμενος δὲ ἀλι δεινῷ φεῦ Guelf. Vict. γνωπτό-

μενος scribendum esse evicit Dorvilius Misell. obſſ. Vol.

IX. p. 120. φεῦ omisit Brunck.

v. 579. δάκρυσιν ἔβρανται]

Abest δάκρυσιν Viteb. Ald.

Rob. ἔβρανται εἰν δάκρυσι Turn.

Vict. Alios omittere verbum

ἔβρανται, alios utrumque au-

ctor est Steph.

v. 581. Brunckius in notis

monuit, ut versus antithetico

congruat, scribendum δυρ-

γέμενος, vel elisa prima, ob vo-

calem in fine praecedentis

versiculi δυργόμενοι. Posterior

nobis ratio praeplacuit.

v. 582. κλύστιν] κλύστο Rob.

- επεφή ν. Τοὶ δ' ἀνὰ γὰν Ἀσίαν δὴ
Οὐκ ἔτι περσονομένται,
Οὐκ ἔτι δασμοφορεῖσι
Δεσποσύνησι φίναγκανε,
Οὐδὲ ἐς γὰν προσπίτνοντες
Ἄρξονται. Βασίλειο
Γάρ διάλαλεν ἵσχυς.
επιστρ. ν. Οὐδὲ ἔτι γλῶσσα Βροτοῖσιν
Ἐν φυλακαῖς. λέλυται γὰρ
Δάος ἐλεύθερος βάζειν,
Ως ἐλύθη ζυγὸν αἰλαῖς.
Αίμαχθεῖσα δὲ ἄρουρα
Δίαιντος περικλύστος
Νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

585

590

595

ΑΤΟΣΣΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Φίλοι, πακῶν μὲν ὅστις ἐμπορος κινεῖ,
Ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ἔταυ κλύδων

Κακῶν

VARIETAS LECTIONIS.

v. 585. εἰς ἔτι] εἰς ἔτι Viteb. v. 590. εἰς ἔτι] εἰς τι Rob.
quod probat Zeunius. Idem εἰς ἔτι Viteb.
est in Guelf.

v. 586. δεσποσύνησιν] δεσπο-
σύνησιν Guelf.

v. 587. προσπίτνοντες] προσ-
πίτνοντα Rob. προσπίτνοντες

Guelf. γάιαν προσπίτνοντες Vi-
teb. προσπίτνοντες conj Stanl.
quod poscente metro cum
Brunckio receperimus.

v. 592. ἐλεύθεροι] ἐλεύθερον Vit.

v. 596. Περσῶν] additur
σώματα Rob.

v. 597. ἐμπορος] Sic Regg.
Mosqu Ald. Turn. Vict. ἐμ-
πορος Guelf. Rob.

v. 598. ἐπίσταται] Scholia-
stes in Cod. Guelf. testatur
olim in quibusdam MSS. le-
ctum ἐπίστασο.

- Κακῶν ἐπέλθη, πάντα δειμαίνειν φίλει·
 Ὁταν δὲ ὁ δασικῶν εὐροῦ, πεποθένει
 Τὸν αὐτὸν αἷς δασικῶν ἔχειν τύχην.
 Ἐμὲι γαρ ἥδη πάντα μὲν φόβος τελέσει
 Ἐν ὅμικοιν τὸν αὐταῖς φαίνεται θεῶν.
 Βοᾶς δὲ ἐν ᾧ πέλασος εἰς παιάνιος.
 Τοῖς κακῶν ἐκπληξις ἐφροβεῖ φρένας.
 Τογυὰς πέλευθον τὸν ἄνευ τὸν ὀχημάτων,
 Χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν
 Ἔστειλα, πατέρι παιδὸς εὐμενεῖς χαῖς
 Φέρετο, ἕπεις νεκροῖς μειλικτήσαι·
 Βοῦς τὸν αὐτὸν ἀγνῆς λευκὸν εὔποτον γάιδας,
 Τῆς τὸν ἀνθεμικρὺς στάγης, παμφαῖς μέλι,
 Λιθώσιν ὑδρηλοῖς παρθένες πτυγῆς μέτω,
 Ἀκίνεστον τε μητρὸς ἀγέλας ὅποι
 Ποτον, παλαιῶς σύμπελε γάνος τόδε,

605

610

Τῆς

VARIETAS LECTONIS.

v. 603. τὸν ἀνταῖα] ταῦτα τῷ teste Steph. πατέρι παιδὸς] vulgo scribebatur Scripturam τὸν ἀνταῖα praeferendam duxit Stanl

v. 606. ἄνευ τὸν ὀχημάτων] Recepit lectionem Guelf. Mosqu. Vit. Regg pro vulg. ἄνευ ὀχημάτων, cuius hijatum Brunkius ita vitabat, ut re-scriberet ὀχημάτων τὸν ἄνευ, quod ei concinnius videbatur. ἄνευ τὸν ὀχημάτων conj. Pauw. ἄνευ γαρ τὸν ὀχημάτων Heath.

v. 608 ἔστειλαι] ἔστειλά μην Rob. al. ἔστειλατο, et ἔστειλα

τῷ teste Steph. πατέρι παιδὸς] τῷ παιδὸς πατέρι Ald. Turn. παιδὸς πατέρι Rob. Vict. Cant. ἔστειλα παιδὸς omilla Mosqu.

Vit. πατέρι παιδὸς dedit Brunck e Reg. A. εὐμενεῖς] Sic Brunck e Reg. A. πρενεμενεῖς Ald. Rob. &c.

v. 609. μειλικτήσαι abest Mosqu. Vit.

v. 610 λευκὸν] λευκῆς Schol. marg. Cod. Guelf.

v. 611. ἀνθεμικρὺς] ἀνθεμικρὺς Ald.

Τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλάσσης βίον
Ξενθῆς ἐλαῖος καρπὸς εὐάδης πάρα,
Ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρες γαῖας τέννα.
Ἄλλ', ὡς φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέων
Τυμνες ἐπευφημεῖτε, τὸν τε δαιμόνα
Δαιρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γυπότες δ' ἔγω
Τιμᾶς προπέμψω τάσδε νερτέοις θεῖς.

615

620

ΧΟΡΟΣ.

Βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαι,
Σύ τε πέρπε χοὰς θαλάσσης ὑπὸ γῆς,
Ἡμεῖς δ' ὑμνοις αἰτησόμεθα

Φθημένων πομπές

625

Εὔφρονας εἶναι πατὴ γαῖας.
Ἄλλας χθόνιοι δαιμονες σύγνοι,
Γῇ τε κοι 'Ερμῆ, Βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
Πέμψατ' ἐνερθε ψυχὴν ἐς φάσος.
Εἰ γάρ τι πακῶν ἄχος οἴδε πλέον,

630

Μόνος

VARIETAS LECTIONIS.

v. 615. φύλλοισι] φύλοισι Ald.

v. 617. abest Mosq. In Vit.
desunt γαῖας τέννα — νερτέων.v. 619. ἐπευφημεῖτε] ἐπευφη-
μεῖσθε Ald. τὸν τε] τὸν δὲ Mos-
qu. Vit. Ald.v. 620. γυπότες] γυπόνες
Mosqu. γ' ἀτέπτες Vit.v. 622. πρέσβος] πρέσβυτος
Guelf. πρέσβις Mosq. Vit.
πρέσβια Rob. πρέσβυς Turn.

v. 623. σύ τε] σύ γε conj. Pauw.

v. 624. ἡμεῖς δ'] ἡμεῖς δ'
Turn.v. 626. πατὴ γαῖας] πατὴ
γυῖαν Regg. Ald. Rob. Turn.
κατὰ γαῖας Vičt. Cant.v. 628. βασιλεῦ τ' ἐνέρων] βασιλεῦ τε νερτέων Guelf. Mos-
qu. Rob.v. 629. ἐνερθε ψυχὴν] Sic
Reg. B. ἐνερθεν ψυχὴν Reg.
A. Guelf. ἐνερθεν ψυχὴν Ald.
Rob. Turn. &c. φάσος] φᾶς
Mosqu.v. 630. εἰ γάρ τι πακῶν ab-
sunt Mosqu. εἰ γάρ τε Rob.
Pro

Μόνος ἄγ θυητῶν πέρας εἴπει.

Ἡ ἐ' αἰεῖ μὲ μακάρι-
τος ἰσοδαιμονίων βασιλεὺς
Βάρβαρος σαφηνῆ
Ιέντος τὰ παναστόλ' αἱ-

αὐτὴν δύσθρον βάγυματα;

Παντάλαιν' ἔχη διαβοδόν.

Νέρθεν ἄρδει κλύει με;

Ἄλλα σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλ-

λοι χθονίων σάγεμόνες

Δαιμόνος μεγαλυχῆ

λόγτ' αἰνέστατ' ἐκ δόμων,

Περσῶν Σεσιγενῆ Θεόν.

635

VARIETAS LECTIONIS.

Πέμ-

Pro vulg. ἄνοις Pauwio mo-
nente dedi ἄχος, id sententia
postulat et Scholiaetae inter-
pretatio confirmat.

v. 631. πέρας] Sie Rob. etc.
Idem (superscripto Πέρας)
Guelf. et Reg. B. In textu
vero Πέρσαι Reg. A. Ox. Ald.
εἴπει] εἶη Ald. εἶη Turn.

v. 634. Βάρβαρος σαφηνῆ]
Βάρβαρος τε σαφηνῆ Rob.

v. 635. Sic Brunckius ver-
sum digessit, ad modum an-
tithetici, cod. A. auctoritate
usus. Optime. ιέντος] ιέντος Ald.

v. 636. βάγυματα] βάσιματα
Mosqu.

v. 637. παντάλαιν'] παντάλαιν'
Ald. παντάλαινα τ' Rob. ἄχη]

ἄχην Vit. διαβούων] διαβάς

Mosqu. διαβούων corrigit Pauw.

v. 638. ἄρα — με] ἄρα με
Ald. Rob.

v. 639. ἄλλα σύ μοι γε] ἄλλα
λοι σύ γε Rob.

v. 640. ἀγίμονες abest Ox.
Ald. ἀγέμονες Mosqu.

v. 641. δαιμόνα] δαιμονες

Rob. μεγαλυχῆ] Hoc Brun-

ckius, flagitante metro rece-

pit e Reg. A. μεγαλυχῆ Reg.

B. Ald. Rob. Turn. etc. με-

γαλυχῆ superscripto scholio

μεγαλοδύναμον Guelf. Etiam

in Reg. A. notatur: γε. μεγα-

λύχη.

v. 643. Περσῶν] Περσῶν ἄν
sic Mosqu.

Πέμπτε δ' αὖτο, οἷον ἔπω
Περσίς αἱ ἐκάλυψεν.

στρατοφόροι β.

Τῇ φίλος αὐτῷ, ἢ φίλος ὄχθος.

645

Φίλος γάρ πέκενθεν ἦθη.

Ἄιδωνεύς δ' αναπομπὸς αὐτοῦ,
εἶται, Αἰδωνεύς,

Ἄιδωνος θεῖον ἀνάκτος Δαρεῖον, ηὲ.

650

Oὐτέ

VARIETAS LECTIONIS.

v. 644. πέμπτε δ' αὖτο] πέμπτε αὖτο Rob. οἷον ἔπω] οἷον ἔπω Guelf.

v. 645. αἱ] αἱ Mosqu.

v. 646. ἐκάλυψεν — ὄχθος]
ἐκάλυψεν φίλος. ἢ φίλος αὐτῷ.
ἢ φίλος ὄχθος τύφος Ox. Ald.
Turn. ubi τύφος est e glossa.

v. 647. φίλοι] φίλαι Mosqu.
Vit.

v. 648. αναπομπὸς] αναπομ-
πὸς ex correctione Mosqu.

v. 649. αὐτοῖς Αἰδωνεύς] αὐτοῖς
Αἰδωνεύς Guelf. αὐτοῖς Αἰδωνεύς
Mosqu. Vit. αὐτοῖς omisso Αἰ-
δωνεύς Ald. Rob. αὐτοῖς omisso
Αἰδωνεύς Turn. Vict. etc.
In Reg. A. legitur αὐτοῖς Αἰ-
δωνεύς cum glossa εἴθε αναπομ-
πὸς quam Brunckius recte
judicavit ad lectionem αὐτοῖς
referri. Praeterea notatur
varia lectio: γράψει εἰη. In
Reg. B. est αὐτοῖς omisso Αἰδω-

νεύς. Optime igitur αὐτοῖς
emendavit Brunckius, quem
imitati sumus.

v. 650. Αἰδωνος θεῖον ἀνάκτος Δαρεῖον, ηὲ.] Vulgo legebatur
in omnibus Δαρεῖον, οἷον ἀνάκτος Δαρεῖον, ἢ nisi quod in scho-
lilis codd. Regg. notatur lec-
tio οἷον, i. e. μόνον Mani-
festam, quae huic lectioni
inest, corruptelam metri quo-
que perversitas arguit. Re-
ete autem Brunckius intelle-
xit, desiderari versum ana-
paeticum dimetrum, vel da-
ctylicum tetrametrum. Il-
lum igitur efficiamus ita re-
scribendo:

Ἄιδωνος θεῖον ἀνάκτα Δαρεῖον.
ηὲ enim est extra versum Ce-
terum a sententia veritatem
emendationis nostrae adfru-
ximus in Commentario ad
h. l.

άπιστος. β.

645

στρατοφόρων ἄταις, Θεομήστωρ τὸ ἐκκλησίκετο

Οὔτε γάρ σύνδεσις πώποτε ἀπώλλυ

Πολεμοφθόρουσιν ἄταις,

Θεομήστωρ δὲ ἐκκλησίκετο

Πέρσαις, Θεομήστωρ δὲ

Ἐσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει. ή. 655

στρατοφόρων γ. Βαλῆν, αρχαῖος Βαλῆν, ιθι, ικβ;

ΕΛΘ ἐπὶ σκηνῶν κόρυμ-

βον ὅχθος, κροκόβαστον

Ποδὸς εὐμαργίν αἰερών,

Βασιλεὺς τιάρης

Φάλαρεν πιφαίσκων

Βάσκη πάτερ ἀκακε Δαρεῖ, ἀνετε,

660

"Οπως

VARIETAS LECTIONIS.

v. 651. πώποτε] πότε Guelf.
Rob.v. 660. τιάρης] τιρῆς Guelf.
Vit.v. 652. πολεμοφθόρουσιν] πολεμοφθόρουσιν Mosqu. ἄταις
omissum Mosqu.v. 661. πιφαίσκων] πιφίσκων
Mosqu. Turn. Abreschius
conj. leg. πιφαίσκων, vel ἄταις
φινόκων.v. 655. ἐποδώκει] Jure dam-
navit Brunckius Fabri com-
mentum, Heathio quoque
probatum, ἐποδόκει, cum ἐπο-
δώκει (quod in cod. Reg. B.
exp. ὠδηγεῖ) sit forma Jonica
pro ἐφοδώκει ab ἑρθόν.

v. 662. πάτερ] περῶν Mosqu.

Rob πατηγ Turn. Δαρεῖ
ἄνει] Vulgo in omnibus le-
gebatur hic et in antitheticov. 663. Δαρεῖαν, ὅτι quod Hea-
thius ita emendare consabaturΔαρεῖ αὐτὸν; ut αὐτὸν effet ab
αὐτῷ pro ἀντονῇ At haecapocope duriuscula est, et
obscuritatem parit Verissi-
mum igitur puto, sic rescri-
bere: Δαρεῖ αὐτεὶ Darie redi, s.
exsinge.v. 656. Βαλῆν αρχαῖος βαλῆν]
Βαλῆν αρχαῖος βαλῆν Guelf.
Rob. Turn. Βαλῆν omisso αρχαῖος Mosqu.v. 657. πέριμβον] πέρινθον
Mosqu. Vit.

v. 658. ὅχθον] ὅχθον Guelf.

άνταρε. γ. Ὄπως καινά τε κλύης νέος τὸ ἄχνη.

Δέσποτα δεσπότες,

Φάνηθι. Στυγία γάρ

665

Τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται.

Νεολαία γάρ οὐδη

Κατὰ πᾶστος ὅλωλε.

Βάσκε πάτερ ἀκατε Δαρεῖ, ἄνει.

Ἄλι αἴ αἴ αἴ,

670

Ω πολύπλαυτε φίλοισι θεαγών.

Τι τάδε, δυνάσται, δυνάσται,

Περὶ τῷ σῷ δίδυμοις

Διάνοιεν ἀμάρτητοις

Πάσσα

VARIETAS LECTIONIS:

v. 663. ἄχνη] ἄχνη Guelf.
Pauwiū legendū esse sus-
picatur ὅπως γένεται τε κλύης
Νέα τῆς ἄχνη.

v. 666. τις ἐπ' ἀχλὺς] ἐπ'
ἀχλὺς τις Ald. τις ἐπ' ἀχλὺς
Guelf. τις εἰστὸς ἀχλὺς Mosqu.
εἰστὸς ἀχλὺς τις Rob. ἐπ' ἀχλὺς
τις Turn.

v. 667. νεολαῖ] νεολέται Gu-
elf. νεολαῖς Mosqu.

v. 668. πατὴν πᾶστος] πατὴν γῆν
Guelf. ὅλωλε] Sic Reg. A.
Vit. ὅλωλε Mosqu. ἀπόλωλε
quod metrum respuit Reg. B.

v. 669. πάτερ] περῶν Mosqu.
Rob. πάτηη Turn. Δαρεῖ ἄνει]
Vulgo Δαρείν οἱ. cf. v. 662.
Δαρεῖ οἱ Mosqu.

v. 672. δυνάσται, δυνάσται]
Sic Reg. B. At Reg. A. se-
mel tantum δυνάσται. In Vit.
scriptum est δυνάται δυνάσται.
In Vit. δυνάται δυνάται.

v. 673. τῷ γῇ] τῷ σῷ γῷ
Turn. abest σῷ Vit. Ox. Rob.
δίδυμοι] περὶ δίδυμοι Rob.

v. 674. διάνοιεν δὲ
Ald. Turn. διάγοιεν δὲ Guelf.
διάγοιεν Mosqu. διάγοιεν. Sed
Brunckius V. C. multiplex,
inquit, his versibus menda sub-
est. Διάνοιεν tertia pluralis est
pendens a nominativo τῷ
διάγοιεν. At Graecis, ut reor,
incognita est vox τῷ ἀμάρτητοι
pro ἡ ἀμάρτητοι. Praeterea cum
verbo requiritur particula ἀν-

ut

683

Πάσης γὰς ταῖς; οὐδὲν ποτεκέν. 675
 Ἐξέφθιτός αἱ τρίσκαλμοι ναῦσιν
 Νᾶες, ἀνάτες νᾶες, μηδὲν εἴναι τούτοις.

665

723

ΔΑΡΕΙΟΣ. ΧΟΡΟΣ. ΑΤΟΣΣΑ. ΔΑΡΕΙΟΣ.

670

Ω πιστὰ πιστῶν, ἥλιμες δ' ἡβῆς ἐμῆς, τὸν οὐρανὸν
 Πέρσαι γερασοί, τίνε πόλις πονεῖ πόνους;

683

Στέγει,

VARIETAS LECTONIS.

ut elici possit sensus, quem Latina versio exhibit: quare bae circa tuam geminae grasse-
 rentur labes totam terram tuam
 banc? cui non aliter Graeca respondebunt, quam si sic scribantur:

περὶ τῷ σῷ διδύμα
 διάνοι ἂν ἀμυγδα

πάσης γὰς ταῖς.
 Postremus versiculus sic scri-
 ptus in B. In A. ταῖς, omis-
 so in utroque σῷ, quod a Turnebo in impressis male
 insertum. Non dissimulabo tamen ne sic quidem usque-
 quaque sanam mihi videri istam lectionem; non intelligo quid sibi velint senes,

quaerendo: τῇ ταῖς (κανοὶ) διάνοι ἂν περὶ πάσης τῷ σῷ γὰς ταῖς διδύμα ἀμυγδα, cur in-

Vol. II.

auspicato suscepta gemina expedi-
 tio tuo imperio haec mala perfi-
 ceret, tanquam de re incerta et dubia loquentes, quod et praecedentibus et sequentibus
 adversatur. Omnino dicere debuerunt: cur tot mala perfec-
 cit temere suscepta gemina expe-
 ditio? Scribendus itaque vi-
 detur medius versiculus, δι-
 νοντι ἀμυγδα., Hactenus ille. Sed cf. Commentar. no-
 strum ad h.l. ἀμυγδα] Schol. testatur in quibusdam Codd.
 fuisse ἀμυγδήματα.

v. 675. ταῖς] ταῖς Ald.
 γὰς ταῖς Guelf. πάσης γὰς σῷ ταῖς Turn.

v. 677. ἄνατες νᾶες] Sic Reg.
 A. B. Ox. Rob. ἄνατες ἄνατες Ald. Turn.

v. 679. γερασοί] γερασοί Ald.

D

Στήνει, πένοπται, καὶ χαράσσεται πέδου. 680
 Λεύσσων δὲ ἀκοτιν τὴν ἐμὴν τάφες πέλαις,
 Ταρβῶ, χοὸς δὲ πρευμενῆς ἐδεξάμην. Μ 66
 Τμῆς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφες,
 Καὶ ψυχαγωγεῖς ὀρθιάζοντες γόνοις,
 Οἰντρῶς· καλεῖτέ μ. ἔστι δὲ ἐκ εὐέξοδον 197ΑΔ 685
 "Αἴλως τε πάντως, χ' οἱ πατὰ χθονὸς θεοί.
 Λαβεῖν ἀμείνης εἰσὶν ή μεθίέναι.
 "Ομως δὲ ἐκεῖνοις ἐνδυναστεύεταις ἐγώ Ω
 "Ηκω· τάχυνα δὲ ὡς ἀμεριπτος ἢ χερνίς.
 Τι δὲ ἔστι Πέρσαις νεοχήμεν ἐμβριθές πανύ; 690

ΧΟΡΟΣ.

Σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,
 Σέβομαι δὲ αὐτία λέξαι:
 Σέθεν, αρχαῖῳ περὶ τούτοις.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 681. τάφες πέλαις] Sic vōs conj. Arnald. probante Regg. Vit. πέλαις τάφες Ald. Rob. Turn. &c.

v. 682. πρευμενῆς] πρευμενῆς Guelf. Rob.

v. 684. ὀρθιάζοντες] ὀρθιάζοντες Guelf. Mosqu. Vit. Ald. Turn. Vit.

v. 685. καλεῖτε] καλεῖτε Mosqu. Vit. Ald. Rob. εὐέξοδος] εὐέξοδον Mosqu. mendose.

v. 686. οἱ πατὰ χθονὸς] οἱ παταχθόνιοι Ald. οἱ πατεῖ χθο-

v. 689. τι δὲ ἔστι] τι ἔστι Mosqu. Ald. Rob.

v. 692. ἀντία] ἀντία Mosqu.

v. 693. αρχαῖῳ περὶ τούτοις] αρχαῖῳ τάφει Turn.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

680 Αλλ' ἐπεὶ πάταθεν ἡλθον σοις γύρις πεπεισμένος,
Μή τι μακεστῆρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων 695
Εἰπε, ποὺ πέρανε πάντας, τὴν ἐμὴν πλοῖον μετεῖσι.

ΧΟΡΟΣ.

685 Δέομαι μὲν χαρίσσοθαι,

Δέομαι δὲ σάντια φέσσοθαι,

Δέξος δύσλεπτος φίλουσιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

700 Αλλ' ἐπεὶ δέος παλαιόν σοι φρενῶν ἀνθίσταται
Τῶν ἐμῶν λέπτρων γεραῖς ξύνοι, εὐγενὲς γύναι,
Κλαυσμάτων λίγασσα τῶνδε ποι γύναι, σαφές τι μοι
Δέξον. Ἀνθίσταται δέν τοι πήματ' ἔντυχοι Βροτοῖς.
Πολλὰ μὲν γάρ ἐν θαλάσσοις, πολλὰ δὲ ἐν χερσὶ κανά
Γίγνεται θυητοῖς, ὁ μάσσων βίοτος ἢν ταῦθη πρέσσω. 705

ΑΤΟΣΣΑ.

705 Ω Βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν, ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,
Ος δὲ, ἥτις ἐλευστας αὐγὰς ἡλίος, ζηλωτὸς ἦν,

D 2

Βίοτοι

VARIETAS LECTONIS.

v. 694. πεπεισμένος] πεπεισμένος Mosqu.

v. 695. μακεστῆρα] μακεστῆρα Vit. in textu, illo superscripto. λέγου abest Guelf.

v. 697. 698. δέομαι] δεομαι codd. Regg. Ald. Rob. &c.

v. 700. ἀνθίσταται] ἀνθίσταται Guelf. Post ἀνθίσταται Mosqu. addit. Φωνερὸν εἰ glossa.

v. 701. γεραῖα] γηραῖα Rob. εὐγενὲς] εὐγενῆς Guelf.

v. 702. κλαυσμάτων] κλαυσμάτων Vit.

v. 703. ἀνθίσταται] ἀνθίσταται Guelf. Stanl. conj. ἀνθίσταται.

Βιοτον εὐαίσωνε, Πέρσαις, ὡς θεὸς, δημόσιες.
Νῦν τέ σε ἔηλοῦ θανάτον πεὶν πανῶν ιδεῖν βάθος.
Πάντα γάρ, Δαρεῖ, αἰεσοι μῆδοι ἐν βραχεῖ χέριοι. 710
Διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγματα, ὡς εἴπειν ἔπος.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Τίνι τρόπῳ; λοιμῷ τις ἥλθε σκηπτὸς, η στάσις πόλει;

ΑΤΟΣΣΑ.

Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀμφ' Αθήνας πᾶς διέφθαρται σφατός.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Τίς δὲ ἐμῶν ἐκεῖσε παιδῶν ἐστρατηλάτεις; φράσον.

ΑΤΟΣΣΑ.

Θέργιος Ξέρξης, νεώτερας ποσαν ηπείρος πλοίοι. 715

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Περὸς η ναύτης δὲ πεῖραν τίνδε ἐμώρουνεν τάλας;

ΑΤΟΣΣΑ.

Αμφότεραι. Διπλῶν μέτωπον ην δυοῖν στρατευμάτοιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 709. βάθος] βάρος Guelf.

v. 710. χρύνψ] al. teste Steph. λόγῳ.

v. 711. τὰ Περσῶν] τὰ τῶν Περσῶν Ald. ὡς εἰπεῖν ἔπος] Sic Guelf. ὡς ἔπος εἰπεῖν Vit. Ald. ὡς ἔπος εἰπεῖν Rob.

v. 712. τρόπῳ] πρόσω Mosqu. mendose. ἥλθε] ἥλθε id. πόλει] πόλεως id.

v. 713. εὐδαιμῶς] οὐν Rob. ἀμφ' Αθήνας] Sic Regg. Turn. Ald. διέφθαρται

σφατός] κατέφθαρται omisso σφατός Mosqu. κατέφθαρται habet quoque Vit.

v. 716. η ναύτης δὲ] η ναύτης γε Guelf. η ναύτης γε Vit. εὐάρσανεν] εὐάρσανε Mosqu. Ald. Turn.

v. 717. μέτωπον] πρόσωπον superscripto μέτωπον tanquam glossemate Guelf. στρατευμάτοιν] Sic Regg. et Guelf. στρατηλάτων Ald. &c. στρατηλάτων δυοῖν Mosqu. Vit.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Πᾶς δέ καὶ στρατὸς τοσσόθε πεζὸς ἥνυσεν πεζᾶν;

ΑΤΟΣΣΑ.

Μηχανᾶς ἔξευξεν Ἐλλήν πορθμὸν, ὡστ' ἔχειν πόρον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Καὶ τόδ' ἔξεπρεξεν, ὡστε Βόσπορον κλεῖσαι μέγαν; 720

ΑΤΟΣΣΑ.

*Ωδὸς ἔχει... γνώμης δέ πε τὶς δαιμόνων ξυνήψετο.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Φεῦ· μέγας τις ἥλθε δαιμῶν, ὡστε μὴ φρονεῖν καλῶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ως οἶδεν τέλος πάρεστιν οἷον ἥνυσεν κακόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Καὶ τι δὴ προέξασιν αὐτοῖς ὁδὸν ἐπιστενάζετε;

ΑΤΟΣΣΑ.

Ναυτικὸς στρατὸς κακωθεῖς πέζον ὠλεσε στρατόν. 725

ΔΑΡΕΙΟΣ.

*Ωδὲ παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαεται δορὶ;

D 3

ΑΤΟΣΣΑ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 718. ἥνυσεν] ἥνυσε Guelf.
Ald. Turn.

v. 721. γνώμης] Abreschius
conj. γνώμης πρὸ γνώμης. ἔνν.
ἥψατο] Sic Vit. Reg. A. συν-
ἥψατο Ald. Rob. Turn. &c.

v. 723. ἥνυσεν] Sic Guelf.
ἥνυσε Mosqu. Ald. Rob. Turn.

v. 724. ἐπιστενάζετε] ἐπιστε-
νάζετο Ald. Rob.

v. 725. στρατὸν omnissum
Mosqu.

v. 726. λαὸς πᾶς] πᾶς λαὸς
Rob. πᾶς στρατὸς Turn. Viët.
Illud contra rationem com-
matum Trochaicorum Recte
igitur Brunckius reposuit
λαὸς πᾶς e Regg.

ΑΤΟΣΣΑ.

Πρὸς τόδον ὡς Σέσσων μὲν ἀστυ πᾶν κεχανδεῖαν στένει,

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ω. πόποι κευῆς αἰρωγῆς καὶ πιθείας στρατεῖ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Βακτρίων δὲ ἔρδει πανώλης δῆμος, ἔδει τις γέρεων.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ω μέλεος, οἵαν ἄρετον ξυμμάχων ἀπώλεσεν. 730

ΑΤΟΣΣΑ.

Μογάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν ἐπολλῶν μέται . . .

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Πᾶς τε δὴ καὶ ποὺ τελευτᾶς; ἔστι τις σωτηρία;

ΑΤΟΣΣΑ.

Ασμενον μολεῖν γέφυραν ἐν δυσὶν ζευκτηρίαιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Καὶ πρὸς ἡπειρον σεσῶσθαι τήνδε; τέτ' ἐτήτυμον;

ΑΤΟΣΣΑ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 728. κενῆς.] κενῆς Mosqu. glia. Vit. Cant. Stanl. At Brunckius ex utroque Reg. edidit πᾶς τε δὴ καὶ ποὺ τελευτᾶς; ἔστι τις σωτηρία. In Reg. B.

v. 730. ξυμμάχων] συμμάχων Guelf.

v. 731. φασὶν] φασὶν Guelf.

v. 732. πᾶς τε δὴ καὶ ποὺ τελευτᾶς;] Cur dederim τελευτᾶς, in Commentario expo-

sui. πᾶς τε δὴ καὶ ποὺ τελευτᾶς; ἔστι τις σωτηρία; Ald. Rob.

πᾶς τε δὴ καὶ ποὺ τελευτᾶς; ἔστι τις σωτηρία. Turn. πᾶς τε δὴ καὶ ποὺ τελευτᾶς; ἔστι τις σωτηρία.

v. 733. ζευκτηρίαν] ζευκτηρίαν Mosqu.

v. 734. 735. omitti Mosqu. Post τήνδε et ἐτήτυμον in Ald. omis-

ΑΤΟΣΣΑ.

Ναι· λόγος ιεραιτεῖ σαφενής· τέτο γ' οὐκ ἔνι στάσις. 735.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Φεῦ· ταχεῖς γ' ἡλθε χρησμῶν πρᾶξις· ἐς δὲ παιδὸν ἐμὸν
Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεοφάτων. ἐγὼ δέ πε
Διὰ μακρῆς χρόνις ταῦθ' ηὔχεν ἐπιτελευτῆσαι θεός.
Ἄλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χώρα θεὸς ξυνάπτεται.
Νῦν κακῶν ἔστε πηγὴ πάσιν εὐηγγέλται φίλοις. 740

D 4

Πλαΐς

VARIETAS LECTONIS.

omissum interrogandi signum.
Pauvius verba καὶ πρὸς ἑπει-
γὸν σεωπῶσαι τίνει; Atossa tri-
buere malebat, ut τέτοιος
οὐδὲν εἴσεται Darii. Quod
necessarium non esse bene
Heathius intellexit.

v. 735. τέτο γ'] τέτρῳ δ'
Ald. Rob. τέτρῳ δ' Turn. Viët.
&c. Brunckius recte dedit
τέτο γ'; utroque Regio γε non
de praebente. In B. τέτρῳ γ'
et τέτρῳ γ' metro adversante.
τέτρῳ tamen Spanhemius ad
Aristoph. Plut. v. 348. legen-
dum esse opinabatur. στάσις]
perperam Arnaldus corrigie-
bat στάσις.

v. 736. κηρυκίων] κηρυκίων
Mosqu. ἐς παιδὸν] Ita Mosqu.
Rob. et recepi, ut concin-
nius. ἐς τε παιδὸν Viteb. ἐς τὸν
παιδὸν Ald. Turn. Viët. &c.

v. 737. ἐπέσκηψεν] ἐπέσκηψε

Ald. Turn. ἐγὼ δέ πει] ἐγὼ δέ
ἐμπιπλός Rob.

v. 738. μακρῆς χρόνις] μακρῆς
τε χρόνου Ald. ἐπιτελευτῆσαι]
Sic Regg. Vit. Ald. Rob.
Turn. At in Viët. est ἐπι-
τελευτῆσαι, quam fecuti sunt
Cant. Stanl. Recte autem
Brunckius pristinam lectio-
nem restituit.

v. 739. τις αὐτὸς, χώρα] Schol.
legifere videtur τις, αὐτῇ χώρᾳ,
vel τις, αὐτῷ χώρᾳ. Contra τις,
αὐτὸς χώρα Turn. Viët. Cant.
Stanl. Melius distinxit
Brunck. auctoritate Reg. A.
ἄλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χώρα
θεός —. Idem in Reg. B.
variaria lectionem reperit ad-
notatam, quae si minus bona,
saltē veteris distinctionis
index est, χώρᾳ θεός, adjecto
schol. ηγετῇ Ερινύ. ξυνάπτε-
ται] συνάπτεται Guelf. Rob.
Turn. Viët. Cant. Stanl.

Παῖς δὲ ἐμὸς ταῦτα σὺ κατειδὼς ἔνυσεν νέωθεν Θράσσει,
Οστις Ἑλλήποντον ἴρὸν, δῆλον ὡς, δεσμώμασιν
Ἡλπίσε σχήσειν γένοντα, Βόσπορον ἔσον Θεῷ,
Καὶ πέρον μετεργόνθησε, ποὺ πέδαις σφυρηλάτοις
Περιβαλλὼν, πολλὴν κέλευθον ἔνυσεν πολλῷ στρατῷ, 745
Θιντὸς ἀνθεῶν τε πάντων ἄετ', εἰς εὐβλήτην,
Καὶ Ποτειδῶνος προτίτησεν. Πρὸς ταῦτα εὖ νόος φρενῶν
Εἴχε παῖδας ἐμούς; Δέδοικα μὴ πολὺς πλέτε πόνος
Ούμος ἀνθεῶποις γένηται τῷ φθάσαντος αὔραγή.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ταῦτα τοῖς ναοῖς ὁμιλῶν ἀνθεῶσιν διδάσκεται 750
Θεοῖς Σέρενης. Λέγετο δέ, ὡς σὺ μὲν μέγαν τένοντος

Πλά-

VARIETAS LECTIONIS.

v. 741. ἔνυσεν] ἔνυσε Guelf. δὲ πάντων εὐβλήτης] ἀβλήτης Ald. Rob. Turn.

v. 743. ἢλπισε Ald.
Rob. σχήσειν, βίοντα „Quid acuminis sit, aut venustatis in βίοντα βίον ego lubens fateor me nescire. Fallor aut legendum est δῆλον ὡς δεσμῶματιν.“ Ἡλπίσε σχήσειν δέοντα, Βόσπορον ἔσον Θεῷ. Δεσμώμασιν δέοντα Attice, ut notum, se cobibiturum vinculis. δέοντα σχήσειν cohaeret, et pronomen reticetur. „Pauw. Recte vero Heathius hanc sententiam damnavit.

v. 745. ἔνυσεν] ἔνυσε Guelf.
Ald. Rob. Turn.

v. 746. θιντὸς ἀνθεῶν] θιντὸς εὐων. Mosqu. θεῶν τε πάντων] Sic Brunck. e Regg. Vulgo θεῶν

v. 747. πρὸς ταῦτα] πᾶς ταῦτα Codd. MSS. adhuc collati et edd. omnes ante Brunckium, qui Abreschii emendationem πρὸς ταῦτα recepit, recte ut opinor. Stephanus autem πᾶς ταῦτα interrogandi nota apposita servandum duxerat. Heathius pro οὐ reponi malebat οὐ, hoc sensu: quomodo igitur morbus animi eousque solum meum occupavit?

v. 748. πόνος] Hanc lectio nem, utpote quae est exquisitior e Guelf. Ald. Vičt. restitui. Reliqui praehent πόνος.

v. 750. ἀνθεῶσιν] ἀνθεῶσι Ald. Turn.

Πλάτον ἐκτήσιος ξὺν αἰχμῇ, τὸν δὲ ἀναρδεῖας ψῆφο
Ἐνδον αἰχμαλότερον, πατρῷον δὲ ὄλβον εὐδέν αὐξάνειν.
Τοιούτῳ ἐξ ανδρῶν ὄνειδη πολλάκις κλίνων ποιῶν
Τὴν δὲ βέβλεψαν κέλευθον, καὶ στράτευμά ἐφ' Επιάδα. 755

Τογύρδε σφιν ἔργον ἔστιν ἐξειργασμένον
Μέγιστου, σείμηντον, οἷον ἐδέπω
Τόδι ἀστυ Σέσων ἐξενείνωσεν πεσὸν,
Ἐξ ἦτε τημὸν Ζεὺς ἀναζήτησεν,
Ἐν ἀνδρὶ ἀπόστολος Ἀστιάδος μηλοτρέφες 760
Ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.

D 5

Μῆδος

VARIETAS LECTONIS.

v. 752. ξὺν αἰχμῇ] οὖν αἰχμῇ
Turn. ἀναρδεῖας] αναρδεῖα Ald.
v. 753. αἰχμαλότερον] de hac
lectione vide commentar. ad
h. l.

v. 754. πολλάκις κλίνων κα-
κῶν] κλίνων πολλάκις κακῶν
Guelf.

v. 755. βέβλεψεν] βέβλεψε
Mosqu. Ald. Turn.

v. 756. Frustra Josephus
Scaliger de emend. tempor.
lib. VI. inter hunc et praeced-
entem versum quaedam in-
tercidisse, et v. 758. post v.
762. collocandum esse cenfe-
bat.

v. 757. εὐδέπω] colon ponit
Turn. comma Viæt.

v. 758. εὐθυντήριον πεσὸν] εὐθυντήριον πεσὸν sic Mosqu.
εὐθυντήριον πεσὸν Guelf. Rob.

εὐθυντήριον πεσὸν Ald. εὐθυντήριον
πεσὸν Turn. εὐθυντήριον πεσὸν
Viæt. &c. Item Brunck e
coad. Regg. qui formam εὐ-
θυντήριον Ionicam recte adver-
sus Heathii emendationem
εὐθυντήριον defendit. cf not.
ad v. 155. et 653. Pauwius
conj. εὐθυντήριον εὐπτεσὸν. Haud
male; nisi πεσὸν eundem quo-
que sensum præberet.

v. 759. ἐξ ἦτε τημὸν Ζεὺς]
ἐξ ἦτε τημὸν Ζεὺς Mosqu.

v. 760. ἀνδρὸς ἀπόστολος] ἀνδρὸς
πάτητος Mosqu. Ald. Rob. Turn.
Viæt. ἀνδρὸς ἀπόστολος Brunck e
Reg. A. Ἀστιάδος] Ἀστιάδος Ald.
Turn.

v. 761. ταγεῖν] παγεῖν Mosqu.
εὐθυντήριον] εὐθυντήριον Mosqu.
Rob.

Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατεῖ·
Ἄλλος δὲ ἐκεῖνος πάσι τοῖς ἔργον ἥντε,
Φρένες γὰρ αὐτῷ θυμὸν οἰσποστρέψει.
Τείτος δὲ αὖτε Κύρος, εὐδαιμόνων αὐτὸς,
Αἴξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις.
Λυδῶν δὲ λαὸν παῖς Φεργῦνος ἐκπέσατο,
Ιωνίαν τε πᾶσσιν ἥλασεν Βίᾳ.
Θεὸς γὰρ οὐκ ἡχθῆρεν, ὡς εὑρέσαι ἔφη.
Κύρος δὲ πάσι, τεταρτος πύθην στρατού·
Πέμπτος δὲ Μέρδης ἡξέντη, αἰσχύνη πάτερ,

Θρόνος

VARIETAS LECTONIS.

v. 763. ἔργον ἥντες] ἥντες autem inter ἰθίνω, et ἴθιν discri-
ἔργον adverbus metri leges
Ald. Rob.

v. 768. ἥλασεν] ἥλασε Mosqu.
Guelf. Ald. Rob. Turn.

v. 769. θεὺς γὰρ οὐκ ἡχθῆρεν]
Heathio melius videbatur:
θεὺς γὰρ οὐκ ἡχθῆρεν, deos
enim inimicos sibi baud reddidit,
adeo bona mente erat.

v. 770. ἥθυνε] ἥθυνε Reg.
B. Guelf. Ald. Rob. ἥθυνε
Mosqu. Brunckius ex Reg.
A. edidit ἥθυνε, adjecta, quae
sequitur, observatione. „In
universum, inquit, Tragici
frequenter εὐθίνω adhibent,
quam ἴθινω. Hoc bene ser-
vatum v. 409. alterius signifi-
catio hic magis apposita.
εὐθίνω, ἴθινω, et ἴθινω a libra-
riis saepe commutata. Quod

„Vulgo
conspirantibus codd. Μέρδης,
quod

Θρένοισι τ' αρχαῖσιν· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
 Ἀρταφρένης ἔκπεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις
 Ξύν ἀνδρῶν φίλεσιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
 Ἐκτος δὲ Μάργαρος, ἔβδομός τ' Ἀρταφρένης. 775
 Καγὼ πάλε τ' ἔκυρσα, τέπερ γέθελον,
 Καπεστρέψτευσα πάλλα σὺν παλλῷ στρατῷ.
 Ἄλλ' οὐ καῦν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
 Ξέρζης δὲ ἐμὸς παῖς, ὃν νέος, νέα φρενεῖ,
 Καὶ μυημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς. 780
 Εὗ γάρ σωφῆς τοῦ ἵστ, ἐμοὶ ξυνήλικες,
 Απαντεῖς ἡμεῖς, οἱ ιράτη ταῦθ' ἐσχόμεν,
 Οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔργαντες τόσα.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

quod nomen in Persicorum
 Regum serie nullibi compar-
 ret. Ex Herodoto satis notus
 Σμίδης est. Nominis primam
 litteram extrivit metri neces-
 sitas quod in aliis vocibus
 usitatum, ut in adfinis soni
 verbo σμίδω, μίδω. Emen-
 dationi favet Scholia festes,
 quam alicubi prolatam vidi,
 sed librum non recordor.,,,
 Brunc. πάτρα] πάτρας Guelf.
 Mosqu. Vit. Ald. Rob.

v. 774. ἀνδράσιν] ἀνδράσις
 Turrn.

v. 775. Μάργαρος] Μαργάρος
 Guelf. Μάργαρος Ald. Rob. Αρ-
 ταφρένης] Αρταφρένης Guelf.

v. 776. 777. omitti Mosqu.

v. 776. καγὼ πάλε τ' ἔκυρσα]
 παγὼ δὲ ἔκυρσα πάλλα Ald. παγὼ
 ἔκυρσα τέπερ γέθελον πάλε
 Turn. Viſt. Cant. Stanl. Nos
 Bruncii lectionem e codd.
 Regg. erutam adoptavimus.

v. 779. ὥν νέος] νέος ὥν Mosqu.
 Ald. Rob.

v. 780. Τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς]
 Τᾶς ἐμᾶς ἐπιστολάς Guelf.

v. 781. εὗ γάρ σωφῆς τοῦ ἵστ]
 εὗ γάρ σωφῆς τοῦ ἵστ Ald. Rob.
 εὗ γάρ τοῦ ἵστ σωφῆς Guelf.

v. 783. φιλέμων] φύγων
 Guelf. Ald. Rob. Viſt. Id.
 in codd. Regg. In Reg. B.
 imperiti cuiusdam grammati-
 ci superscripta glossa, ἡ φάνη-

ΧΟΡΟΣ.

Τί ἔν; ἀναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέψεις
Λόγων τελευτήν; πῶς ἀν ἐκ τέταυ ἔτι
Πράσσομεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λέας;

785

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Εἰ μὴ σφατεύσισθ' ἐς τὸν Ἐλλήνων τόπον,
Μηδὲ ἦν σφατεύμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν.
Αὐτὴ γὰρ η γῆ ξύμμαχος νενοίσ πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς τετ' ἔλεξες, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

790

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Κτείνεσσα λιμῷ τὸς ὑπεριόμπες ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄλλ' εὐσταλῇ καὶ λεκτὸν αἴρομεν στόλον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

μεν ἰωνικῶς. Ceterum Dawellii correctionem, sic istos versiculos refingentis

Εὐ γὰρ συφῶς, τοῦτον τὸν δὲνοι

ξυνίληκες.

"Απαντες, ήμεις, εἰ πράτη
τοῦτον ἔσχομεν

Οὐκ ἀν ἐφάνημεν πήσατο ἔρ-
ζαντες τόπου.

bene refutavit Heathius, Stanleji lectionem φωνεῖμεν, id quod et Brunckius fecit, amplexus. φωνῆμεν Mosqu.

v. 786. πράσσομεν ὡς ἄριστα] In Mosqu. corrupte scriptum πράσσοι ὡς ἄριστα.

v. 788. μηδὲ ἦν] μηδὲ εἰ Codd. MSS. et edd: omnes; ante Brunckium, qui μηδὲ ἦν reposuit, quia εἰ cum subj. non construitur. Ei hoc libentius obsecuti fumus, quod hoc μη elegantius est, quam repetitum εἰ.

v. 789. αὐτῇ] αὐτῇ Mosqu.

v. 790. συμμαχεῖ] ξυμμαχεῖ Reg. B.

v. 792. ἀλλ' εὐσταλῇ καὶ λεκτὸν αἴρομεν στόλον.] ἀλλ' εὐσταλῇ τε λεκτὸν αἴρομεν στόλον, invito metro Guelf. Ald. ἀλλ' εὐσταλῇ καὶ λεκτὸν αἴρομεν στόλον

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ἄλλ' ἔδ' ὁ μένος νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
Στρατὸς κυρήσει νοστίμες σωτηρίαις.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς εἶπας; ἐγὼ γὰρ πᾶν στρατευματος βαρύβαρου 795
Περρᾶς τὸν Ἑλληνα πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Παῖδες γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῖσαι θεῶν
Χεὶς θεοφάτοισιν, ἐσ τὰ νῦν πεπραγμένα
Βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ ἐ τὰ μὲν, τὰ δὲ
Κείπεται τάδε ἐστι, πλῆθος ἐκποτον στρατῶν 800
Λείπει πενταῖσιν ἀλπίσιν πεπεισμένος.
Μίμνεται δέ, ἐνθα πεδίον Ἀσταπὸς ἡσαΐς
Ἄρδει, φίλου πιασματος Βοιωτῶν χθονί.

Οδ.

ΟΣ

VARIETAS LECTIONIS.

στόλον Μοσῆ. ἀλλ' εὐσταλῆ τε λεπτὸν ἄριστον στόλον Rob. ἀλλ' εὐσταλῆ καὶ λεπτὸν ἀριστεύειν στόλον Turn. Vit. Cant. Stanl. At in omnibus his lectionibus metrum claudicat. Dawesius in Miscell. Critt. corrigit: ἀλλ' εὐσταλῆ καὶ λεπτὸν ἀριστεύειν στόλον pro εἰ ἀριστεύειν, hoc sensu, sed quid si delectas copias instruxerimus? Brunckius Regium cod. utrumque cum lectione Turnebi &c. consentientem deprehendit; in margine tamen cod. B. scriptum erat: γρ. ἀλλ' εὗται; inde vir doctissimus occasio-

nem cepit sic emendandi:
ἀλλ' εὗται λεπτὸν κευσταλῆ ἀριστεύειν στόλον; Sed quando leritis et expeditis militibus bellum moverimus, nonne spes erit prosperi successus? Nobis autem verius videbatur, corrigere tantum in vulgata αἰχματος pro ἀριστεύειν, quae lectio sensum praeberet aptissimum, quem in Commentario declaravimus.

v. 794. μ. φόσαι] πύρσαι Rob.

v. 799. βλέψαντα] βλέψοντα Vit. βλέψοντα Rob.

v. 801. ἀλπίσιν] ἀλπίσι Guelf. Ald.

v. 803. φίλου] φίλας Vit.

Οὐ σφιν κακῶν ὑψιστὸν ἐπειρμένει παθεῖν,
Τβρεως ἀπονοει καθέων φρονημάτων. 805
Οἱ γῦνι μολόντες Ἑλλάδα, οὐ θεῶν βρέτη
Ηδὲντο συλλαν, εὖλε πιμπρέναι νεύς.
Βαρκοὶ δὲ σίστοι, δαιμόνων δὲ ιδρύματα
Πρόδρόζα φύδην ἔξανεστρεπται βρέτην.
Τογὰς κακῶν δράσαντες, οὐκ ἐλάσσονε 810
Πλάσχεται, τὰ δὲ μέλλεται, κουδέπω κακῶν
Κεηπίς ψεστιν, ἀλλ’ εἴτε ἐκπιδύεται.
Τέσσος γάρ εἴσται πέλασος αἰματοστάχης
Πρὸς γῦνι Πλαταιῶν Δωρίδος λογχης ψέτο.
Θωεὶς δὲ νεκρῶν καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ 815
Ἄφωνα σημανθόν ὄμμασι βροτῶν,
Ως ἔχ ὑπέρφευ θνητὸν ὅντας κεχεὶ φρονεῖν.
Τβρεις γάρ ἔξανθετο εἰπάρπωσε στάχυν
Ἄτης, ὃντεν πάγκλαυτον ἔχαμψε θέρος.
Τοιαῦθεν ὁρῶντες τῶνθε ταππίμα
Μέμνησθε. 820

VARIETAS LECTONIS.

- v. 805. φρονημάτων] διηρημένων τεων Guelf.
- v. 807. πιμπρέναι νεύς] πιμπρέναι τεων τεων νεύς Guelf. Post νεύς Ald. Mosqu. add. τεων.
- v. 808. βαρκοὶ] βιομῶν Mosqu. δαιμόνων δὲ ιδρύματα] δαιμόνων ιδρύματα Ald.
- v. 809. πρόδρόζα] πρόδροζα Ald.
- v. 810. δράσαντες] πράσσοντες Ald.
- v. 811. κακῶν omissum Mosqu.
- v. 812. ἐκπιδύεται] Vulg. ἐκπιδύεται. Sed cf. Comment.
- v. 813. αἰματοστάχης] αἰματοσφυγῆς Guelf. Rob.
- v. 814. πρὸς γῦνι] πρὸς γῦνι Ald. Rob. Δωρίδος] Δωρίδος Mosqu. add. τεων.
- v. 815. θνητος] θνητος Ald. δὲ νεκρῶν κεχεὶ] νεκρῶν δὲ κεχεὶ Mosqu. Rob. Turn. τριτοσπόρῳ] τριτοσπόρῳ Rob.
- v. 816. σημανθόν] σημανθεῖν Mosqu.
- v. 817. κεχεὶ] δεit Ald.
- v. 818. ταππίμα] τα επιτίμημα Ald.

Μέμυησθ' Αθηνῶν Ἐλλάδος τε, μηδὲ τις παραβολή⁸⁰⁵
 Τπερφερούσας τὸν παρόντα δειπνονα,⁸¹⁰
 οὐδὲ τὸν ἔρασθεις, ὅλον ἐκχέψεν μέγαν.⁸¹⁵
 Ζεὺς τοι κολαστής τῶν ὑπερούμπων ἀγανά⁸²⁰
 Φρεγημέταν ἐπεισει, εἴδυνος βαρύν.⁸²⁵
 Πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον, αφρούνεν κεχρημένους, πεπτόν⁸³⁰
 Πινύκετ⁸³⁵ εὐέγειαν νεζετήμασι, Λῆξις θεοβλαβεῖν⁸⁴⁰
 Δημήτης θεοπόμπων θράσσει. Στολὴν τρούψει⁸⁴⁵
 Ελθῆστ⁸⁵⁰ ἐς σίκης, κόσμον ὅτις εὐπεπής
 Δαβεστ⁸⁵⁵

ΒΟΙΟΥ
VARIETAS LECTONIS.

- v. 821. μηδὲ τις] μη δὲ τις v. 829. ἢ γηραιά] αὖ γηραιά Ald. Ald. ἢ γηραιά Rob.
- v. 823. ἐπιχειρία Mosqu. v. 830. εὐπεπής] „Impres-
 v. 824. omifluss Mosqu. sis concinunt ambo codd.
 v. 825. ἐπιστιν] ἐπιστιν Ald. Regg. Valckenario ad Phoeni-
 Rob. Turn. &c. ἐπιστιν dedit sif. 801. placet εὐτρεπής.
 Brunck e Valkenarii emen- Quanquam plurimum apud
 datione ad Phoeniſſ. 192. me valet doctissimi viri au-
 v. 826. κεχρημένον] Hanc toritas tamen ab eo dif-
 lectionem Scholiaſtes prae- fentire cogor. Persae, gens
 buit, quam ut sensu ceteris luxui dedita, Regem suum
 aptiorem recepi. κεχρημένον Regg. Valckenario ad Phoeni-
 Ald. Turn. Viſt. &c. Brun- sif. 801. placet εὐτρεπής.
 ckius recepit lectionem cod. Quanquam plurimum apud
 Reg. B. margini adscriptam, me valet doctissimi viri au-
 κεντημένον, que tamē nobis toritas tamen ab eo dif-
 potius, postquam invefta es- fentire cogor. Persae, gens
 fet lectio κεντημένον, ex hu- luxui dedita, Regem suum
 jus interpretatione nata esse munquam conspiciebant, nisi
 videtur. De sensu autem splendidissimo instructum cul-
 conſule Commentar. ad h. l. ta. Inde honore perstrin-
 gnificantur audientes Xerxes la-
 ceris pannis obſitum. Suadet igitur Darius uxori, ut
 oblatis filio quam pretiosissi-
 mis veftibus, dignitatem illi
 reddat, & aliqua rarione fo-
 letur. εὐτρεπής Persicae ma-
 gnifico

Δαβησ' ὑπαντιάζε παιδί πάντα γὰρ οὐδέποτε Σονιάλ
 Κακῶν ὅπ' ἀλγες λακίδες ἀμφὶ σώματι
 Στημοδράσαγετο ποικίλων ἐσθημάτων.
 Ἀλλ' αὐτὸν εὐρέσθωσ τὸ πρόσων λόγοισιν πολὺ⁸³⁵
 Μέντης γὰρ, οἶδα, σοῦ πλύνων ἀνέξεταλτος ποτού
 Ἐγὼ δ' ἀπειμι γῆς ὑπὸ Γόρον Κατώ· οὐκέτι τέλος
 Τυεῖς δέ, πρόσθεις, χαιρεῖς, ἐν κακοῖς ὅμοις τεκνού
 Ψυχὴ διδόντες ἡδονὴν παῖδες ήμέρουν,
 Ως τοῖς θανάσιοις πλέοτος έθεν αφελεῖ.

οὐδέποτε

αἰδοντος πάντας

ΧΟΡΟΣ. ΑΤΟΣΣΑ.

ΧΟΡΟΣ.

Η πολλὰ παῖδες καὶ πλεόντες καὶ μείλιοντ' ἔτι⁸⁴⁰
 Ήλυντος αἴσθεσας βαρβάρεσιν πήματος.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ως δαῖμον, ὡς με πόλλα ἐσέρχεται πᾶντα
 Αλγη, μάλιστα δὲ ἡδε συφροδὰ δάκνει,
 Ατμίσα γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
 Εσθημάτων πλύνεται, οὐ νικάμπεχει.⁸⁴⁵

ΛΛΑ

VARIETAS LECTONIS.

gnificantiae minus convenit,
 et μητρόποτες est. Nonne
 gaza regia omnis generis
 pretiosissimis vestibus plena
 erat? Imo mille pro una pa-
 ratae erant. — Brunch.

v. 832. σώματι [σώματος
 Mosqu.

v. 838. ψυχὴ [ψυχὴ Ald.
 Rob. unde Fauvius conjicit

antiquam lectionem fuisse
 μιχήν διδόντες ἡδονή, quod mi-
 hi quidem sane probatur.

v. 843. πόλλα ἐσέρχεται πᾶντα
 πά [πολλὰ εἰσέρχεται πᾶντα
 Mosqu. Ald. Rob. πόλλα πᾶντα
 εἰσέρχεται Guelf.

v. 845. πλύνεται [πλύνεται
 Ald.

ΑΛΛ' εἶμι, καὶ λαβόσα πόσμον ἐκ δομῶν
 Τπαντιάζειν παιδ' ἐμῷ πειράσομαι.
 Οὐ γὰς τὰ φίλατα ἐν κονοῖς προδώσομεν.

835

ΧΟΡΟΣ.

Ω πόποι, η μεγάλας
 Αγαθᾶς τε πολισσούμεν βιοτᾶς 830
 Επεκύρωμεν, εὗθ' ο γηραῖος
 Πανταρχῆς, εἰκόνας,
 Αραχος Βασιλεὺς, ισόθεος
 Δαρεῖος ἀρχε χώρας.
 Πρῶτα μὲν εὐδοκίμοις 840
 Στρατιᾶς ἀπεφανόμεθ', ηδὲ νόμοι
 μα τὸ πέργυνα πάντ' ἐπεύθυνον.

840

VARIETAS LECTIONIS.

v. 847. παιδ' ἐμῷ] ἐμῷ παιδὶ v. 852. ἀκάνα] Sic Brunck
 Ald. Rob. παιδὶ ἐμῷ Guelf. e Regg. ἀκάνη Ald. Rob.
 Mosqu. πειράσομαι] πειράσω- Turn. Viët. &c. πυνταρχῆς
 μαι Ald. πυντάχης Rob. πυντάχης
 Guelf.

v. 849. μεγάλης] μεγάλης Ald. Rob. Turn.

v. 850. πολισσούμεν] πολισσούμεν Rob.

v. 851. ἀπεκύρωμεν] ἀπε-
 κύρωμεν Guelf. εὗθ'] εὗθ' Ald.
 Rob. Turn. γηραῖος] Sic Reg.
 A. Rob. γηραῖος Viët. Cant.
 haud ferente metro.

Vol. II.

v. 856. ἀποφανόμεθ'] Ita
 Guelf. Viët. Cant. ἀποφανό-
 μεθ' Ald. Rob. Turn. Brun-
 ckius de conjectura dedit
 ἀποφανόμεν'. De sensu cf.
 Commentar. ad h. l. ηδὲ] ηδὲ Ald.

[v. 857. ἐπεύθυνον] Pauwius,
 quia v. 851. scriptum vide-
 rat

Νέστοι δ' εἰν πολέμων
 Ἀπόνες ἀπαθεῖς ήμᾶς εὐ-
 πράσσοντας σύγον φέ αἶνες.
 μονος. 860
 "Οὓς δ' εἴλε πόλεις,
 Πάρον οὐ διαβάς
 "Αλυος ποταμεῖ
 Οὐδ' αὖθις συθεῖς,
 Οἷας Στεφανίς πελάγες
 Ἀχελωΐδες εἴσι πάροις
 Θερμῶν ἐπαίλαν.
 Αίρυνται τ' ἔπισθεν, αἱ
 Κατὰ Χέρσον ἐλη-
 λαρμέναι πέρι πύργου
 Τέδ' ἄγαντος αἵνει,
 870
 "Ελ-

VARIETAS LECTONIS.

rat γέροιο h. l. ut antistrophi- dum putabat. Neutrūm ne-
 cum strophicō aequalem effi- cessarium.
 ceret, corrīgere tentabat v. 861. πόλεις] Sic Regg.
 θνων, quo jam nihil opus est, Ald. Rob. πόλεις Turn.
 cum illic rectius legatur γη-
 γων. v. 863. "Αλυος] "Αλας Vičt.
 v. 866. "Αχελωΐδες] αχελωΐ-
 δες Ald.

v. 859. ημᾶς abest in omnibus edd. ante Brunckium, qui id addidit e Reg. B. itaque congruentem antithetico reddidit versiculum. Est enim uterque paroemiacus.

v. 860. εὐπράσσοντας] εῦ πράσσοντα Rob. εῦ πράσσοντας Vičt. Cant. ἄγον ἐς αἶνες] Pauwius vel ἄγυντον τὸν ἐς αἶνες, vel ἄγυντον τὸν ἐς αἶνες legen-

v. 861. πόλεις] Θερμῶν Ald. Rob. Turn. Vičt. ἐπαί-
 λαν] ἐπαίλαν Rob.

v. 863. ἔπισθεν] ἔπισθεν Ald. Rob. Turn.

v. 866. πόλεις] πόλεις Ald. Rob. Turn. Vičt. Cant. Pro πόλεις πύργον Pauw. conj. περίπυργον vel περίπυργον.

860	"Ελλας τ' αμφὶ πόρον	Κατεβαίνειν	II
	Πλατὺν ἐπιχόμεναι	παράδειν	
	Μυχία τε Πισικοντίς	παράδειν	
	Καὶ στόμα Πούτρα,	παράδειν	875
	Νάρροι δὲ αἱ πατὰ πρῶνες	παράδειν	
798	"Αλισι περίλιντοι	παράδειν	
	Ταῦτα γαρ προσήμεναι,	παράδειν	
	Οἶς Δέσθος ἐλα-	παράδειν	
	όρυτός τε Σάμος,	παράδειν	880
865	Χίος, ἥδε Πάρος,	παράδειν	
870	Νάξος, Μήνος,	παράδειν	
"Ελ-	Τηνῶ τε συνάπτεται	παράδειν	
n ne-	"Ανδρες αγχηρεῖταιν.	παράδειν	
Regg.	Καὶ τὰς αγχηράλης	παράδειν	885
Vi&t.	Ἐνερέτυνε μεσαντίτες,	παράδειν	
celanis.	Δημονοι. Ἰνάρες δὲ ἔδος	παράδειν	
Rob.	Καὶ Ρέδον, ἵδε Κύδον	παράδειν	

Ε 2 ΛΗΞΙΑΝ

Κυ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 872. "Ελλας τ'] Addidimus copulam e Guelf, in aliis omisiam.

v. 873. εὐχόμεναι] Sic Reg. B. Guelf. Rob. εὐχόμεναι Ald. Turn. Vi&t. Cant. εὐχόμεναι Reg. A. In Reg. B. adjecta est glossa: ἐναβρούμεναι. νο. ἐρχόμεναι, η παι ἐλόμεναι. Postrema recte Brunckius in epita judicat, & vix memoratu digna.

v. 875. στόμα] στόμα Rob. v. 876. αἱ] Vulgarunt omnes αἱ, sed recte Bruncki-

us in notis praepositivum articulum esse monuit.

v. 879. οἴη] οἴα Vi&t. Cant.

v. 882. Μίνωος] μίνωος Ald. Μίνω Guelf. Rob.

v. 884. "Ανδρες] ἀντρες Mosqu.

v. 886. μεσαντίτες] ex emendatione Heathii, quam Brunckius quoque probavit. μεσάντιτες Guelf. Ald. Vi&t. μεσάντιτες Regg. Rob. Turn. &c.

v. 887. Αῆναν] frustra corrigit Pauwius Μῆλον. Ηδον] Sic

Κυπρίας τε πόλεις,

Πάφον, ἥδε Σόλες,

Σαλαμῖνός τε, ταῦς

Νῦν ματρόπολις

Τῶνδ' αἵτια στεναγμάτων.

Καὶ τὰς εὐκτεάνες ποτὰ κλήσον

Ίονον πολυνύδρος

Ἐλλάνων ἐπράτυνε

Σφετέραις φρεσὶν· αἰδάματον δέ παρην

Σθένος αὐδρῶν τευχηστήσω,

Παρημίκτων τὸ ἐπικέφων.

Νῦν δὲ οὐκ ἀμφιλόγως

Θεότερπτος ταῦδ' αὖ

Φέρουμεν πολέμοις

Δραθέντες μεγάλως

Πλαγαῖς τε ποντίσιοιν.

890

895

895

900

899

ΣΕΡ-

VARIETAS LECTIONIS.

Sic Vit. Mosqu. Guelf. Regg.

Ald. Rob. Turn. οἶος Vict.

Cant. non tamen, ut Brunckius opinabatur, e propa-

gato typographi errore; ve-

rum ea lectio quorundam

codd. MStorum fuit, jam a

Schol. memorata.

v. 891. τὰς] Ita Brunck e

Regg. τὰς Vit. τὰς cett.

v. 892. ματρόπολις] ματρό-

πόλεις Vit.

v. 894. Hunc et sqq. ver-

fus Brunckius, quem sequi-

mur, ita distinxit, ut in Reg.

A. scripti erant.

v. 897. φρεσὶν] χερσὶν Rob.

αἰδάματον] αἰδάματον Turn.

v. 899. παρημίκτων] Sic Reg.

Mosqu. παρημίκτη Rob. παρ-

ημίκτην Turn. Vict. Cant.

v. 900. ἀμφιλόγως] ἀμφιβί-

λος Ald. Rob.

v. 901. θεότερπτο] θεότερπτα

Ald. θεότερπτα Rob. ταῦδ' αὖ]

ταῦδ' ἦν ἀν Ald.

v. 903. δαμάζεντες] δαμαζεν-

τες Guelf. Ald. Turn. δαμα-

ζεντες Rob.

v. 904. πλαγαῖς τε ποντίαι-

οιν] πλαγαῖς ποντίαι Rob.

πλα-

ΞΕΡΕΗΣ ΧΟΡΟΣ.

ΞΕΡΕΗΣ.

Iω, δύστηνος ἐγώ στυγερᾶς μοῖρας
Τῆσδε πιεζόμενος αἰτειμαρτυράτης,
Ως ὀμοφρένως δαίμων ἐνίβην
Πρεστῶν γενεῖ. Τι πάθα τλήμων;
Δέλυται γέρες ἐμοὶ γνίσον φάμι,
Τίνῳ ἡλικιαν ἔσθιστος; 905
Εἴθ' ἄρελε, Ζεῦ, καὶ μὲν μετ' αὐτῷ
ΧΟΡΟΣ.

Τοῦ σύχομένων
Θανάτοις πεπάσας μοῖρα πολύψατο.
ΧΟΡΟΣ.
Οτοτοί, βασιλεῦ, στρατιᾶς ἀγαθῆς
Καὶ Περσονόμετρης μεγάλης,
Κόσμος τὸν αὐδῷον, 915
Ε 3 Οὐς

VARIETAS LECTONIS.

πλαγιαῖς ποντιαῖς Turn. Vict.
Cant. Brunckius in cod. Reg.
B. reperit πλαγιαῖς τε ποντια-
σιν, unde copulam bene in-
feruit, et πλαγιαῖς, ut versus
jambicus efficeretur, rescri-
psit.

v. 906. αἰτειμαρτυράτης]
αἰτειμαρτυράτων Vit. haud in-
epte.

v. 907. ὀμοφρένως] ὀμοφρό-
νως Molqu.

v. 909. ἐμοὶ] Sic rescripti
pro vulg. εἰμι. Illud enim,
quod etiam in Guelf. tanquam

glossa superscriptum, concin-
nius est, et elegantius.

v. 911. ἄφελε] ὄφελε Turn.
quod metrum poscere falso
fibi persuadebat Arnaldus.

ibid. & v. 913. Ζεῦ, - μοῖρα]
Sic legendum esse conjecterat
Stanl. idque Brunckius in
Cod. Reg. A. reperit. Re-
liqui omnes Ζεὺς - μοῖρα.

v. 914. ὀτοτοί] ὀτοτοῖ Vict.
Cant. βασιλεῦ] absunt com-
mata post ὀτοτοῖ et βασιλεῦ Vict.
Cant.

Οὐς νῦν δούμων αἰπεῖνετο.
 Γά τ' αἰδίζει τὰν ἐγγαῖσαν
 Ήβαν, Εἰρέχη πτολέμειν, "Αἴδε
 Σάκτοι, Περσῶν. Ἀγβατάνω γάρ
 Πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος,
 Τοξοδάμαντες; πάνυ γάρ φύσις
 Μυριάς ἀνδρῶν, ἔξεφυται.

ΕΡΕΗΣΙΑ ΧΟΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 917. ἐς νῦν] ὡς νῦν Ald. ἀπέκειντο] ἐπέκεινεν Vit.

v. 918. γὰρ δ' αἰδίζει] γαία δ' αἰδίζει Rob. ή γὰρ δ' αἰδίζει Vit.

v. 919. Εἰρέχη πτολέμειν] Panwius ita legendum ac distinguendum esse censebat Εἰρέχη, πτολέμειν ἦδε ut Εἰρέχη esset vocativus, et ἦδε σύντομο ad Charontem pertineret. Heathius pro Αἴδε, φύσις indigna et pro σύντομο, ἄντοι duci corrigendum opinabatur. Sed frustra se torerunt viri docti, quod putabant haec audacius dicta esse, quam ut a Choro Regi oggesta fuisse credendum sit. Verum hunc scrupulum facile sibi ex animo evellere poterant. Bene Brunckius, „Nihil, inquit, discrepat codicium scriptura. Cur hic aliquid mutandum

fit, non video: nec quaerendum, an talia Persae Regi suo dicere ausi fuissent? Non enim ista, ut coram Persis recitarentur scripta, sed coram Atheniensibus, quorum aures nihil gratius accidere poterat, quam crimina haec a senibus in Xerxem conjecta.„

v. 920. Ἀγβατάνω] Ita emendandum esse docuit Wesseling ad Herodot. p. 51. Ἀδρυβάται Ald. Ἀδαβάται Rob. Ἀγδαβάται Guelf. Turn. Viet. Cant. ἀγχιβάται conj. Pauw. ἀποβάται Heath.

v. 922. φύσις] φύσις Turn. φύσις conj. Pauw. φύσις στιν Heath. Sed nihil mutandum. φύσις quoque in Regg. cum glossa ἀναβλάστησις.

v. 924. αὖ - αὖ bis tantum Guelf. Ald. Rob.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄστις δὲ χθὼν, βασιλεὺς γάλας,
Αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνῳ πέκλιται.

925

ΣΕΡΞΗΣ.

Οδ' ἐγὼν, οἱ οἱ, αἰσκότες,
Μέλεος, γέννη γὰρ τε πατέο-
α παῖδες ἐγενόμαν.

ΧΟΡΟΣ.

Πρόσφεογρόν τοι γότες, τὰν
Καινοφείτιδα βούν
Καινομέλετον λούν
Μαριανδυνός θεονητήρος
Πέριψω, πέριψω,
Πολύδεσπουν λαζάν.

930

935

ΣΕΡΞΗΣ.

Ιετ' αἰσενή παιδεύστρον
Δύσθρεον αἰδάν.

E 4

Δεξι-

VARIETAS LECTONIS.

v. 926. αἰνῶς αἰνῶς] αἰνῶς que versiculos hunc in modum constituit:

Οδ' ἐγὼν, οἱον, αἰσκότες με-

λεος γέννη παι γάρ

Πατέος παῖνιν ἀρέ φιλοθέην.

v. 928. γέννη] γέννην Rob.

v. 929. ἐγενόμαν] Sic Guelf.

Vit. reliqui ἐγενόμαν.

v. 930. πρόσφεογρόν] πρόσ-
φεογρόν Ald. πρόσφεογρόν Rob.
πρόσφεογρόν Guelf.

v. 933. Μαριανδυνός] μαρι-

ανδυνόν Ald. Μαριανδυνός Rob.

v. 937. δύσθρεον] δύσθρεον

Ald.

Δαιμον γέρε ὅδ' αὐ
Μετάτρεπτος επ' ἐμοι.

ΧΟΡΟΣ.

^{τοι} Ήσω τοι καὶ πανόδυγον

^{τε} λαοπαθή τε σεβκῶν

Αλίτυπά τε βάρην

Πόλεως γένεας πενθητῆς.

Κλάγξω δ' αὐ γένεας αἰγίδανον.

^{τε} Ιάνων γέρε αἴσηνος

Ιάνων ναιφράκτος

Ἄρης ἑτεραλήν,

Νυχίαν πλάνα κερσάμενος

Δυσδαιμονέ τ' αἰτόν.

940

945

ΣΕΡΞΗΣ.

^{τε} Οἱ οἱ οἱ βάσι, καὶ πάντ' ἐκπεύθε. 950

ΧΟΡΟΣ.

Πέ δέ σοι φίλων σχλος,

Πέ δέ σοι παραστάται

Olos

VARIETAS LECTONIS.

v. 938. ὅδ' αὖ] ὅδ' ἀν Ald.

v. 939. μετάτρεπτος] Sic

Reg. B. μετάτρεπτος Guelf.

Rob. Turn. Vict. Cant. ms.

σάργοντος Mosqu.

v. 940. ήσω τι] ήσω τοι

Ald.

v. 941. λαοπαθή τε] abest

Rob. Turn.

v. 944. ἀριδακρυν] εὐρύδακρυν

Ald. Turn.

v. 946. ναιφράκτος] νεόφρακ-

τος Ald.

v. 947. Ἄρης ἑτεραλήν]

Pauwius emendabat 'Ἄρης τῷ ἑτεραλήν, perperam.

v. 948. νυχίαν] Praeter ne-

cessitatem Arnaldus corrigie-

bat βρυχίαν. Abreschius si

quid mutandum esset βρυχία

se malle profitetur. Hea-

thius post Pauvium praeferit

μυχίαν. Sed bene se habet

vulgata lectio.

v. 951. πέ δέ σοι φίλων σχλος]

Recepi lectionem a Steph.

memo-

940
Οῖος ἦν Φαραωδάιος,
Σέσας, Πελάγων, 140
Καὶ Δοτάμας, ἥδ' Ἀγδαβάτας, 955
Ψέμψις, Σεσικάνης τ'
Ἀγβέτανα λιπάν;

ΣΕΡΞΗΣ.

945
950
955
960
'Ολοὶς ἀπέλιπον Τυρίας
Ἐν ναὸς ἔργοντας ἐπ' αἰταῖς
Σαλαμίνοι, στυφελὸς
Θείοντας ἐπ' αἰταῖς.

E 5

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

memoratam, quam etiam
enarrator metrorum Graecus
in cod. suo invenerit necesse
est; propterea quod hunc
versiculum, item ut sequentes,
trochaicum ἑφθηματοῦ pro-
nuntiat. πᾶς δὲ φίλων ὄχλος
Rob. πᾶς δὲ φίλων ὄχλος ὄχλος
Guelf. In reliquis est πᾶς δὲ
φίλων ὄχλος ὄχλος. Forte au-
tem v. 950. 951. transpositi
sunt. Si enim Chorus, post-
quam ista δυσδιάνοια τὸ ἀντί^τ,
dixisset, statim pergeret
πᾶς δὲ σοι φίλων ὄχλος. . .
aptius interpellaret Xerxes
οὐδὲ οὐ βόι καὶ πάντα ἐπειδή,
nec minus concinne Chorus
orationem interruptam sic
persequeretur:
πᾶς δὲ σοι παραστάται;
v. 954. Σέσας] Σέδας Turn.
Πελάγων] καὶ Πελάγων Rob.

v. 955. καὶ Δοτάμας] abest
καὶ Rob. καὶ Δομάτας Turn.
Ἀγδαβάτας] Αγαβάτας Ald.
Ἀγαβάτας Turn. Viët. Cant.
v. 956. Σεσικάνης τ'] καὶ
Σεσικάνης τ' Rob. καὶ Σε-
σικάνης Viët. Cant.
v. 957. Ἀγβέτανα] Ἀκβέ-
τανα Ald. ἐκβέτανος Rob. τὰκ-
βέτανα Turn. Viët. Cant. Nos
Ἀγβέτανα cum Brunckio ve-
rum putamus. λιπάν] ἐκλιπών
Rob.
v. 958. ἀπέλιπον] ἐλιπον Rob.
v. 959. ἐν ναὸς] ναὸς Rob.
ἔργοντας] αἴροντας Vit. Mosqu.
ἐπ' αἰταῖς] ἐπ' ἀγραις conj.
Pauw.
v. 960. Σαλαμίνοι] σαλα-
μίνοι Ald.
v. 961. στυφελὸς Θείοντας
ἐπ' αἰταῖς.] στυφέλος Θείοντας
ἐπ'

ΧΟΡΟΣ.

Οἱ οἱ οἱ, πῦ δέ σοι Φαρνέχος
 Αγίμαραδός τὸν αγάθον
 Πῦ δέ Σευάλην ἄναξ,
 Ἡ Λίδαιος εὐπάτωρ 965
 Μέμφις, Θάρυβις, ναὶ Μαστότρος
 Αρτεμίζης τὸν δέ Τσαίχνας;
 Τάδε σ' ἐπανηρόμενα.

ΣΕΡΕΝΗΣ.

Ἴω, λέ μοι μοι

ΖΩΤΟΣ

Tὰς ὥρυγγίες κατιδύντες

970

ΣΤΥ-

VARIETAS LECTONIS.

Ἐπ' ἀνταῖς Guelf. Vit. στυφέλα
 θυνταῖς ἐπ' ἀνταῖς Ald. Turn.
 στυφέλες θεινταῖς ἐπ' ἀνταῖς
 Rob. στυφέλες θυνταῖς ἐπ'
 ἀνταῖς Vict. Cant. In Reg.
 utroque θεινταῖς. In Reg.
 B. ἀνταῖς et ἀνταῖς.

v. 962. Φαρνέχος] Φανέχος
 Vit. Φανοῦχος Rob.

v. 963. Ἀριόμαραδός τὸν κα-
 γιουράδος τὸν Ald. Rob. Turn.
 καὶ Ἀριόμαραδός τὸν Vict. Cant.
 In Codd. Regg. legitur κα-
 γιουράδος τὸν. In Reg. B. no-
 tatur γρ. μαριόμαραδός τὸν. Reste
 autem Brunckius, quem imi-
 tati sumus.

v. 964. 965. πῦ δέ — εὐ-
 πάτωρ] In Aldina sic:

πῦ δέ σεράλην ἡ λίδαιάται
 πῦ δέ σευάλην ἄναξ ἡ λίδαιος
 εὐπάτωρ.

In Rob. ita πῦ δέ σευάλην ἄναξ
 μέμφεις. In Turn. Vict. &c.
 pro Σευάλην quod Brunckius
 dedit e Reg. B. scribitur Σε-
 ράλην.

v. 966. Μέμφις] Μέμφεις
 Ald. Rob. Θάρυβις] Θάρυβις
 Ald. θάντης Rob. Μαστότρος]
 μαστότρος Ald. Rob. Vict. Cant.

v. 967. Τσαίχνας] ιστα-
 χνας Ald. ισταίχνας Rob.

v. 968. ἐπανηρόμενα] Hanc
 scripturam Brunckius e pra-
 vis codd. Regg. lectionibus
 eruit. In Reg. A. est σ' ἐπα-
 νηρόμενα. In B. ἐπανηρόμενα.
 In edd. Ald. Rob. Turn. Vict.
 Cant. ἐπανηρόμενα.

v. 970. ὥρυγγίες] ὥρυγγας Ald.
 Rob. Turn. Vict. Cant.

Στυγνὰς Ἀθάνας, πάντες

Ἐνι πιτύλῳ

Ἐπὶ δὲ, τλόμονες

Ἀσπαιρεσι τέρσω.

880

ΧΟΡΟΣ.

"Η οἵ τὸν Περσῶν αὐτῷ

975

Σὸν πιστὸν ὅντ' ὄφθαλμὸν

Μυγία μυγία πεμπαστὸν,

Βατανώχε παῖδος Ἀλπιστὸν

Τῇ Σησίμᾳ τῇ Μυγαβάτῃ,

Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάζην

980

Ἐλίπες, ἔλιπες;

890

ΣΕΡΞΗΣ.

"Ω ὁ δαῖων.

ΧΟΡΟΣ.

Πέρσαις ἀγανοῖς κακὰ πρέπεια λέγεις.

ΣΕΡΞΗΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 974. ἀποπίρσοι] ἀποπίρσου
Ald.

v. 980. Πάρθον] Πάρθεον

Vict. Cant. Οἰβάζην] οἰοβάζην

Ald. οἰοβάζην τ' Turn.

v. 975. αὐτοῦ] αὐτὸν Ald.

v. 976. σὸν πιστὸν] τὸν σὸν

πιστὸν Rob. Vict. Cant. σὸν

τὸν πιστὸν Turn. ὅντ' ὄφθαλ-

μὸν] Sic Rob. σὸντ' ὄφθαλ-

μὸν Ald. Turn. Vict. Cant.

πατέροφθαλμον conj. Stanl.

v. 978. Βατανώχε] Βατανώχες

Ald. Rob. Turn.

v. 979. Σησίμαι] Sic Mosqu.

Reg. A. Σησίμαι Vict. Cant.

Μυγαβάται] Μεγαβάται Ald.

μεγαβάται Rob.

v. 981. ὁ ὁ δαῖων] Choro

tribuuntur Ald. At in Rob.

ἔλιπες ἔλιπες quoque Xerxi

adsignantur. In Vict. Cant.

ὁ δαῖων legitur sub Xerxis

persona. Pro ὁ δαῖων Heath.

conj. ὁ δαῖων.

v. 982. πρόπαναι] πρὸς πανᾶ

Vit. Mosqu. Reg. A. Ald.

πρὸς πανοῖς Rob.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΣΕΡΞΗΣ.

"Ιυγγά μοι δῆτ' αὐγαθῶν
Ἐτόξων ὑπομηνήσκεις,
"Αλεσταὶ στυγνὰ πέντεκα
Λέγων. θωράκων
Μελέων ἔνδοθεν ητορ.

985

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν ἄλλο γε ποθέμεν
Μάρδαν αὐδρῶν μυριοντάρχαν
Σάνθιν, σέρειν τὸν Ἀγριάσιν,
Διαστέντι τὸν Ἄρσεν.

990

Ἴππιοντας
Κυρδαγάταν, καὶ Λυθίμαν,
Τόλμον τὸν αἰχμαῖς αἰάρεστον.

ΣΕΡΞΗΣ.

"Ἐταφέν, ἐταφέν, ἐκ ἀμφὶ σκῆναῖς
Τροχηλάτους, ὅπισθε δὲ ἐπόμενοι,

Βεβᾶσι

VARIETAS LECTONIS.

v. 983. ιύγγα] ιύγη Ald.
μοι] με Rob.

v. 988. ἄλλο γε] Sic Reg.
A. ἄλλο τι Vict. Cant.

v. 989. Μάρδαν] perperam.
Stanlejus corr. Μάρδων. ἄν-
δρῶν] ἄνδρων Pauwio metri-
cauia scribendum videbatur.
μυριοντάρχαν] μυριοντάρχον Ald.
Vict. μυριοντάρχον Rob.

v. 990. Σάνθιν] Σάνθον Rob.

v. 993. Κυρδαγάταν] κυρδα-
γάταν Ald. κυρδάταν Rob.
λυθίμαν] Sic Reg. A. λυθί-
μαν Ald. Rob. &c.

v. 994. τόλμον τὸ] τόλμων
Ald. Rob. τόλμων Turn. Vict.
Cant. τόλμαν τόλμων Guelf.
superscripto schol. τόλμηρον.

v. 995. ἐταφέν, ἐταφέν] Ita
emendavit Valckenaer ad Eu-
rip. Hippol. 1247. Aeolice
pro ἐτάφησεν. ἐταφον ἐταφον
Guelf. Ald. Rob. Vict. Cant.
οὐκ ἀμφὶ] abest αὐτὸν Rob.

v. 996. ὅπισθε] ὅπισθεν Ald.
Turn. Vict. Cant. ἐπίμενοι]
ἐπόμενοι Turn.

Βεβᾶσι γάρ οἵπερ ἀκρότας στρατεύ,
Βεβᾶσιν, οἱ δὲ νόνυμοι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἴη, ἵη, ἵω ἵω ἵω,
Διαδαίμονες ἔθετ' αὐτοῖς
ελπτού πακὸν διαπρέπου
Οἷον δέδορκεν αὖται.

ΣΕΡΕΝΗΣ.

Πεπλήγματος, οἷας δὲ δαίδαλος τύχαι.
ΧΟΡΟΣ.

Chor. Πεπλήγματος εἰδῆλα γάρ.
Νέας νέας δύσις δύσι.
Ταύταν ναυβατᾶν
Κύρσαντες εὖν εὐτυχῶς.
Δυσπόλεμον δὴ τὸ γένος Περσῶν.

ΣΕΡΕΝΗΣ.

Πᾶς δὲ σὺ; στρατὸν μὲν τοσότον
Τάλας πεπλήγματος
ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 997. ἀγόρται] Ita est in Rob. et apud Schol. quoque memoratur. Vulgo in edd. ἀγέρται.

v. 998. βεβᾶσιν οἱ οἱ νόνυμοι] βεβᾶσιν οἱ νόνυμοι Vit. βεβᾶσιν ανόνυμοι Rob. βεβᾶσιν οἱ νόνυμοι Turn.

v. 999. ἵη — ἵω] ἵη quinqüies, ἵω otties repetitum Ald. utrumque bis Rob. ἵη bis ἵω quater Turn. Vict.

v. 1000. δυσδαίμονες] ὡδαῖμον Guelf. Rob. δαίμονες Mosqu. ἔθετος] ἔλθετος Mosqu.

v. 1003. δαίμονος] δὲ αἰῶνος Ald. Turn. Vict. Cant. δὲ διαῖῶν Rob.

v. 1004—1008. Choro tri-buuntur Ald.

v. 1004. εἴδηλα γάρ] εἴδηλον fine γάρ Rob.

v. 1005. νέας νέας] σέα νέα Ald.

v. 1006. ναυβατᾶν] ναυβατῶν Ald. ναυβατῶν Turn. ναυβατῶν Reg. A. unde Brunckius dorricam terminationem sumvit.

v. 1008. τὸ γένος Περσῶν] γένος τὸ Περσῶν Guelf. Ald. Turn. Vict. Cant. τὸ γένος Περσῶν Rob. Brunck.

ΧΟΡΟΣ.

Τι δ' οὖν; ὅλωλευ
Μεγάλα τὰ Περσῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ορέης τὸ λοιπὸν τόδε τὰς ἐμᾶς στολᾶς;

ΧΟΡΟΣ.

Ορέω, ὁρέω.

ΞΕΡΞΗΣ.

Τάνδι τ' εἰστοδέγμουνα . . .

ΧΟΡΟΣ.

Τι τόδε λέγεις; βέβαιον;

ΞΕΡΞΗΣ.

Θηταυρὸν βέλεσι. 1015

ΧΟΡΟΣ.

Βασί γ' αἰς ἀπὸ πολλῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἐσπανισμέθ' αἴρωγῶν.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 1010. 1011. ad Xerxem
referuntur Ald.

v. 1011. τι δ' οὖν;] Ita
emendandum censui pro vulg.
τι δ' οὐκ. Nam si vel maxi-
me sic distinguatur τι δ'; οὐκ
ὅλωλε — Περσῶν; addito in-
terrogandi signo post Περσῶν,
incommoda tamen h. l. est
interrogatio. Et librarii sae-
pius pro οὖν dederunt οὐκ vel οὐ.
ὅλωλεν μεγάλα] ὅλωλε μίγα Ald.

v. 1015. Verba ταῦδε — θη-
ταυρὸν βέλεσι absunt Ald. βέ-
λεσι post θηταυρὸν omittitur
Rob. σεωσαμένον — βέλεσι
Choro adsignata Turn. σε-
ωσαμένον ad Chori orationem
refert Vict. Cant. ταῦδε] ταῦδε Turn.

v. 1017. Xerxi tribuitur
Ald. Turn.

ΧΟΡΟΣ.

Ιαίρων λαὸς ὁ φύγαιχοις.

ΣΕΡΞΗΣ.

Αγανόγεος· κατεῖδος μέσ τὸντο
Δὲ πῆμ' αἰλπτον, οχ.

1020

ΧΟΡΟΣ.

Τρεπέντοι ναύφεροιτο
Ἐξεις ὄμιλον.

1022

ΣΕΡΞΗΣ.

Πέπλον δ' απέρητος ἐπὶ συμφέροις πάνε.

ΧΟΡΟΣ.

Παπᾶι, πατῶι, πατῶι, πατῶι

1025

ΣΕΡΞΗΣ.

Καὶ πλεῖον η παπᾶι μὲν εὖ.

ΧΟΡΟΣ.

Δίδυμα γάρ ἔστι καὶ τριπλασία.

ΣΕΡΞΗΣ.

Λυπεῖ, χάρματος δ' ἔχθροις.

ΣΕΡΞΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 1019. Post φύγαιχοις	v. 1024. ἀπέρητος] ἐπίρητος]
interrogandi signum Turn.	Ald. Rob. Turn. ἐπίρητος γρ.
Vict. Cant.	Vict. Cant.
v. 1020. ἀγανόγεος]	v. 1025. παπᾶι] παπᾶι πα-
Rob.	παί Rob.
v. 1021. δὲ πῆμος]	v. 1026. μὲν ἐν absunt Ald.
Rob.	μὲν οὐ Vit. Mosqu.
v. 1022. ναύφεροιτο]	v. 1028. Chorō tribuitur
φεροντον Ald.	Ald. Turn. χάρματα] χα-
	ρματα Ald.

ΧΟΡΟΣ.

Kαὶ σθένος γ' ἐκολέσθη.

ΣΕΡΕΗΣ,

1020

Γυμνός είμι πρεσβυτάν.

1030

ΧΟΡΟΣ.

Φίλων τ', ἄταντος ποντίασι.

ΣΕΡΕΗΣ,

Διανε, διανε πῆμα πέρος δόμες δ' Φί.

ΧΟΡΟΣ.

Αἰ αἱ αἱ αἱ, δύα, δύα.

ΣΕΒΕΗΣ.

1020

Βόρει νυν ἀντίθεσά μοι.

1030

ΧΟΡΟΣ.

Δόστιγον κακῶν κακοῖς.

1035

ΣΕΡΕΗΣ.

Τοῦδε μέλος ὅμοι τιθεῖσι.

ΧΟΡΟΣ.

1020

'Οττοτοτοῖ.

ΣΕΡΕΗΣ.

Βαρεῖσι γ' αὐδε συμφορά.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 1029. <i>ηγ σθένος γ'] Ita</i>	v. 1034. <i>βόα νυν] βόα νν</i>
Brunck. e Regg. Reliqui <i>ηγ</i>	Ald. Rob. Turn.
<i>σθένος δ'. ἐκολέσθη] ἐκολέσθη</i>	v. 1037. <i>ὅτοτοτοῖ] ὅτοτοτοῖ</i>
Ald.	ὅτοτοι Ald. Rob. ὅτοτοτοι
v. 1031. <i>φίλων τ', ἄταντος] φί</i>	Vict. Cant. <i>αὐδε] Sic Vit.</i>
λων ἄταντος Guelf. Rob. Turn.	Reg. A. <i>αὐδε] Ald. Rob.</i>
Vict. Cant.	Vict. Cant.
v. 1033. <i>αἱ bis tantum Rob.</i>	

ΧΟΡΟΣ.

Οἴμοι μάλα, καὶ τόδι ἀλγῶ.

ΣΕΡΞΗΣ.

¹⁰³⁰ Ἐρεστ ἔρεσσε, καὶ στένας ἐμὴν χαρεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Διάνομαι γοεδνὸς ὥν.

1040

ΣΕΡΞΗΣ.

Βόσ νυν αὐτίδεππά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

Μέλειν πάρεστι, δεσπότα.

ΣΕΡΞΗΣ.

Ἐπορθίαζε νῦν γόοις.

ΧΟΡΟΣ.

Ὄγγοτοι μέλειν δι αὖ μεμίξεται

¹⁰³⁵ Στονόσσα πλαγού.

ΣΕΡΞΗΣ.

Καὶ στέργη ἄρασσε, καὶ πιθία τὸ Μύσιον.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 1038. οἴμαι] οἶ Ald. Rob.

μοι, illaque verba μέλαινα —

v. 1039. ἔρεστ ἔρεσσε] male

μέμιξεται μοι tribuuntur Xer-

Pauwius corrigebat ἔρεσσε

xii. Ald. Rob. Turn. μεμίξε-

ται μοι νη^ρ s. n. Vičt. Canti-

sub Xerxis persona. In Regg.

ἄρασσε.

abest νη^ρ, idque pariter ac

v. 1040. γοεδνὸς ὥν] γε ἔδνος

μοι, quod e glossa in textum

ών Mosqu.

venit, recte Brunckius ex-
punctit.

v. 1042. μέλειν] μέλειν

Ald. μέλει conj. Pauw.

v. 1044. μεμίξεται] additur

Vol. II.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΧΟΡΟΣ.

"Αντε; ἀντε;

ΣΕΡΞΗΣ.

Καὶ μοι γενεῖς πέρθε λευκῆν τείχα.

ΧΟΡΟΣ.

"Ἀπεργόδ' ἀπεργόδα, μάλα γοενά.

ΣΕΡΞΗΣ.

"Αὔτει δ' ὁξύ.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ ταῦδ' ἔρξω.

1050

ΣΕΡΞΗΣ.

Πέπλον δ' ἔρεμε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν.

ΧΟΡΟΣ.

"Αντε, ἄντα.

ΣΕΡΞΗΣ.

Καὶ ψάλλ' ἔθερσαν, καὶ πατοίκισσαι στρατόν.

ΧΟΡΟΣ.

"Ἀπεργόδ' ἀπεργόδα, μάλα γοενά.

ΣΕΡΞΗΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 1047. ἄντα ter repetitum

Ald. Rob. Turn.

v. 1048. πέρθε] ὑπερθεν Ald.
ὑπερθεν Guelf. Turn.v. 1049. ἀπεργόδ'] ἀπεργόδα
Mosqu.v. 1051. οὐδὲ ταῦδ' ἔρξω] Sic
recte Brunck. e Regg. οὐδὲ
ταῦδε ἔρξω Ald. οὐδὲ ταῦδε ἔρξω
Rob. Turn. Viet. Cant.v. 1052. ἔρεμε κολπίαν] ἔρεμε
κολπίαν Rob. ἔρεμε' ἔγκολ-πίαν Guelf. ἔρεμε κολπίαν sic
Mosqu.

v. 1053. ἄντα ter Ald. Rob.

v. 1054. πατοίκισσαι] πατοίκισσαι
Rob. Turn. Illud
Brunckius eruit e Regg.

ΣΕΡΞΗΣ.

Διεῖνε δ' ἔστε.

ΧΟΡΟΣ.

Τέγγομαι τοι.

ΣΕΡΞΗΣ.

Βόα νυν αντίδηπά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

Οἱ οἱ οἱ οἱ.

ΣΕΡΞΗΣ.

Αἰακτὸς ἐσ δόμες κιε.

1060

ΧΟΡΟΣ.

Ἴω ἵω Περσὶς αἴα δυσβάϊκτος.

ΣΕΡΞΗΣ.

Ἴωκε δὴ κατ' ἀστυ.

F 2

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTIOMIS.

v. 1056. διάνε δὸ ὄστε] δίξιν
λοε Rob.

βάκτος cum var. left. δύσβαϊκτος. E corruptis lectionibus non difficile erat sinceram eruere δυσβάϊκτος, quo referatur unice glossa δυσβάϊκτος. Extat vox illa supra v. 572. „Haec tenus Brunckius; recte ille quidem et sapienter. At edd. omnes item Guelf. habent δύσβατος.

v. 1059. οὐ ter Ald.
v. 1061. 1065. ἵω — δύσβατος] „Voces ἵω ἵω sunt extra versum, qui dimeter est trochaicus. Vulgo perquam absurdre legitur δύσβατος. Reg. A. utroque in loco habet δύσβατος, quod et hic B. exhibet, cum varia lectione δύσβατος, et glossā δυσβάϊκτος, altero in loco praefstat δύσ-

v. 1062. ἵω] Sic Mosqu. Regg. hoc et sequenti versculo recte pro vulg. ἵω.

ΧΟΡΟΣ.

'Ιαὶ δῆται; νοῖ, νοῖ.

ΣΕΡΕΝΗΣ.

Γεᾶσθ' αἴβροβάται.

ΧΟΡΟΣ.

'Ιὼ ιὼ, Περσίς αἵδε δυσβάντος.

ΣΕΡΕΝΗΣ.

'Η ἡ ἡ ἡ, τρισκάλμοισιν,

'Η ἡ ἡ ἡ, βαρύσιν ὄλόμενος.

εδοι

ΧΟΡΟΣ.

Πέμψω σε δυσθεόσις γέοις.

ΤΕΛΟΣ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΩΝ.

VARIETAS LECTONIS.

- v. 1064. γοῦσθ'] ιὼ γοῦσθ' v. 1067. ὄλόμενοι] ὄλλομεν
 Rob. Pro γοῦσθ' ἀβροβάται ναις Rob. ὄλημεναι sic Mosqu.
 Pauwio in mentem venit scri- " "
 bère γοῦσθε προβάται. v. 1068. πέμψω σε] πέμψω
 v. 1066. et sq. η] ter tan- τοῖσε sic Ald. πέμψω τοῖσι
 tum Ald. Guelf. πέμψω fine σ. Rob.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΩΝ

ΑΠΟΚΟΤΗ ΖΩΑΛΑΔΑ ΣΟΤ ΛΤ

ΕΛΛΑΣ
ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Α Γ Α Μ Ε Μ Ν Ω Ν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.

ΧΟΡΟΣ, πρεσβυτῶν Ἀγγειων.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ. ΣΙΑ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ, κῆρυξ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ΑΙΓΙΕΘΟΣ.

Προλογίζει δέ ὁ φύλαξ, θεράπων Ἀγαμέμνονος.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΦΤΛΑΞ.

Occis μὲν αἰτῶ τῷδ' ἀπελλαγὴν πόνων,
Φρεσκᾶς ἔτεις μῆχος, ἦν πομαρένος
Στέγαιος Ἀτρειδῶν ἄγναθεν, πυνὸς δίκην,
Ἀστράφων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήρυνος,
Καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα ποὺ Θέρος Βροτοῖς 5
Δαμπροῦς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρει
Ἄστεγος, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
Καὶ νῦν φυλάσσω λαμπτάδος τὸ σύμβολον,
Αὔγην πυρὸς φέρουσαν ἐν Τροῖας φέτιν
Ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὡδὲ γὰρ κρατεῖν 10
Γυναικὸς ἀνδρόβιλον ἐλπίζω πέμψω.

F 4

Eur.

VARIETAS LECTONIS.

v. 2. μῆχος ἦν] μῆκος δ' ἦν Guelf. Ald. Rob. μῆκος ἦν Turn. &c. μῆχος dedimus ex emendatione Stanleji certissima.

v. 3. ἄγναθεν] ἄγναθον Guelf. Ald.

v. 4. νυκτέρων] νυκτέρων Guelf. Ald. Rob.

v. 5. βροτοῖς] βροτές Guelf. v. 6. Hunc versum Cel. Valckenaer ad Eurip. Phoe-

niss. v. 506. spuriū esse iudicat; qua suspicione nobis quidem, is qui sequitur versiculus dignior videtur.

v. 7. ὅταν] ὅτι ἀν Guelf. Ald. Rob.

v. 10. προτεῖν] προτεῖν Guelf. Rob. Turn.

v. II. ἐλπίζω] ἐλπίζων Guelf. ἐλπίζων Rob. ἐλπίζει conj. Heath.

Εὗτ' ἀν δέ νυκτίπλαγυτον ἐνδρεσόν τ' ἔχω
Εὐνὴν ὄνειροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
Ἐμὴν, φάβος γαρ ἀνθ' ὑπερ παρδστατεῖ,
Τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ἵπιον.
"Οταν δὲ αἰδεῖν ἡ μινύεσθαι δοκῶ,
Τῆν τοδ' αντιμολπον ἐντέμνων ἄνοιο,
Κλασίο τότε σίκις τοῦδε συμφορὰν στένων,
Οὐχίς ὡς τὰ πρόσθ', ἀριστα διαπονομένα.
Νῦν δὲ εὐτυχής γένοιτος ἀπαλλαγὴ πόγων
Εὐαγγέλος φανέντος ὁρφανού πυρός. —
"Ω χαῖρε λαμπτῆρ νυκτὸς, ἡμερῆτον
Φάος πιφαύσκων καὶ χρῶν πατάστασιν
Πολλῶν ἐν "Ἄργει τῆςδε συμφορᾶς χαῖρι.
ἰού, ιού.

25
'Αγαμέμνονος γυναικὶ σημαῖῳ τορᾶς,
Εὐνῆς ἀπαντελασσαν ὡς τούχος δόμοις
'Ολολυγμὸν ἐψημούντα τῇδε λαμπάδι
Ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
Ἐάλωκεν, ὡς ὁ φυντὸς ἀγγέλλων πρέπει.
Αὐτός τ' ἔγωγε φεύγεινος χορεύσομαι.

15

20

30

Ta

VARIETAS LECITIONIS.

- v. 12. ἐπισκοπουμένην ἔμιν] Frustra Stanlejus corrigebat ἐπισκοπουμένην. 'Εμοί —.
v. 16. ὅταν] ὅτε ἦν Guelf. Ald.
v. 17. ἐντέμνων] Perperam Heathius rescribi volebat ἐντέμνων.
v. 19. διαπονομένα] Stanl. conj. διαπονημένα. Sed nihil mutandum.
- v. 26. σημαῖῃ] σημαῖω Guelf. Ald. Rob. Turn.
v. 27. εὐνῆς] εὐνὴν Guelf. Ald.
v. 29. ἐπορθιάζειν] ἐπορθιάζειν Guelf. Ald. Rob.
v. 30. ἀγγέλλων πρέπει] Pauinius sine causa corr. ἀγγέλλεις πρέπει.

Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντας Θήσομαι
Τέσι ἔξ βασιλίους τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
Γένοιτο δὲ οὐν μολέντος εὐφιλῆ χέρα
"Ανακτος σῆμα τῆδε βαστάσαι χερί.
Τὰ δὲ ἄλλα σηγῶ. Βέβη ἐπὶ γλώσση μέγας
Βέβηνεν σῖκος δὲ αὐτὸς, εἰ φθοργὴν λάβοι,
Σαρέστατ' ἀν λεξεεν. Ως ἐκὼν ἐγώ
Μαθοῦσιν αὐδῶ, καύ μαθέσαι λήθομα.

35

ΧΟΡΟΣ.

Δένατον μέν ἔτος τόδ', ἐπεὶ Πριάμου 40
Μέγας ἀντίδικος
Μενέλαος ἄναξ ήδ' Αγαμέμνων,
Διδρόνου Διόδεν καὶ δισκύπτρου
Τιμῆς, ὄχυρὸν ζευγὸς Ατρεΐδαι,
Στόλον Αργείων χιλιονάυτων
Τῆςδὲ απὸ χώρας 45
Ηἴρην, στρατιώτην ἀρρώγαν,
Μέγαντον ἐκ Θυμοῦ κλαζόντες Ἀρη
Τέσπον αἰγυπτῶν, οἵτ' ἐπικατίοις
"Αλγεσι παιδῶν ὑπατοι λεχέων 50

F 5

Στρε-

VARIETAS LECTONIS.

v. 39. καν] ιηγ) οὐ Guelf.
Ald.

v. 47. στρατιώτην] Sic Guelf.

στρατιώτην Ald. Rob.

v. 40. ἐπεὶ Πριάμου] ἐπεὶ
Πριάμῳ Guelf. Ald. Rob. ἐπεὶ
Πριάμῳ Turn.

v. 48. κλάζοντες] In aliis

teste Steph. κλαίγοντες.

v. 44. Ατρεΐδαι] Sic Guelf.
Ατρεΐδαι Ald.

v. 50. ἀλγεσι παιδῶν] Sic

Guelf. In Ald. corrupte

ἀλγεσι παιδῶν. ἀλγέσσι παιδῶν

v. 45. χιλιονάυτων] "Ιλιου
μύτην pro V. L. affert Schol.

Turn.

Στροφοδινοῦνται

Πτερύγων ἐρετρίσιν ἐρεσσόμενοι.

Δερμιστήρη

Πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες.

"Υπάτος δ' αἰών οὐ τις Ἀπόλλων

"Η Πάν, οὐ Ζεὺς, οἰσνόθρους

Γίσσον ὁξυβόαν,

Τῶνδε ματείων ὑπερόπουν

Πέμπτε παραβάσιν ἔριννυν.

Οὔτω δ' Ἀτρέως παῖδες οἱ κείστων

Ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπτε ξένιος

Ζεὺς, πολυάνθροπος ἀμφὶ γυναικῶν

Πολλὰ παλαιότερα καὶ γυνιβαρῇ

Γόνατος πονίσαιν ἐρειδομένου,

Διεκνοισμένης τὸν προτελεῖον

65

Κέρμακος, θήσων Δαναοῖσι,

Τερωί οὐδὲν οἷοισ. "Εστι δὲ ὅπῃ νῦν

"Εστι τελεῖται δὲ εἰς τὸ πεπρωμένον.

Οὐδὲν ὑπολείπειν, οὐδὲν ὑπολείβων,

Οὔτε δικεψάντων ἀπύρων ιερῶν

Οργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.

70

H

VARIETAS LECTONIS.

v. 63. γυνιβαρῇ] γυνιβαρῃ Arnald. quod minime ferendum.

Turn.

v. 69. ὑπολείων] Sic Turn. ὑπολέων Guelf. ὑπολίων Ald. In his latero videtur ὑπολείων. ὑπολείων Vift. Cant. Stanl. ὑπολάχων conj. Pauw.

v. 70. δικεψάντων] δικεψίων, vitiōse, ut alia plurima, quae enotare nihil attinet, Ald. δικεψάντων Turn. διὰ τῶν conj.

v. 71. ἀτενεῖς] Abreschius vel ἀτενεῖς scriptum fuisse, ut παραθέλξει dativus, non verbum esset, hoc sensu: neque quisquis es irritas feceris iras delinimentis sacrorum igne carrentium; vel ἀτεγγεῖς legendum suspicabatur; utraque conjectura prorsus inutilis.

Ήμεις δὲ αὐτίται σαρκὶ πολλαῖσι
 Τῆς τότε ἀργυρᾶς ὑπολειφθέντες
 Μήμιονεν, ἵσχυν
 Ἰσέπειδας νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις. 75
 "Ο τε γάρ νεορὸς μυελὸς στεργῶν
 Εντὸς οὐνάσσων
 Ἰσέπεισθις, ἄρης δὲ οὐκ ἔνι χ' ἄρης.
 Τό δὲ ὑπέργυρων, φυλλάδος ἥδη
 Καταπαρθομένης, τριπόδας μὲν ὁδὸς
 Στεύχει, παιδὸς δὲ οὐδὲν ἄρειον
 "Οὐαρὲς ἡμερόφαντον αἰλαίνει.
 Σὺ δὲ, Τυνδάρεω
 Θύγατερ, Βασίλεια Κλυταιμνήστρε,

Ti

VARIETAS LECTONIS.

v. 72. *ἀτταί*] Sic Guelf. Ald. Turn. recte. Vulg. *ἀτταρ*. textu h. l. constituendo fecuti sumus.

v. 76. *οὐ τε*] *οὐτε* Guelf. Ald. Rob. v. 78. *ἄρης δὲ οὐκ ἔνι χ' ἄρης*] *ἄρης δὲ οὐκ ἔνι χώρῃς*. Sic Guelf. Ald. Rob. Stanl. conj. *οὐ τε —* *ἰσοπρόσθιος*, *ἄρης δὲ οὐκ ἔνι χώρῃς*. Proprius ad veritatem lectionis Aeschyleae accessit doctissimus le Grand, in specimine obſl. in Agam. corrigens: *ἄρης οὐκ ἔνι δὲ ἄρης τις ὑπεργ.* Felicissime autem locum persanavit Heynius, illius libelli censuram agens in Ephemerid. litterar. Goettingenibus (1778. 39. St. p. 308). Eum igitur in

v. 79. *τιδὲ ὑπεργυρῶν*] *τιδὲ περγυρῶν* mendose Guelf. Ald. Rob. *φυλλάδος*] *φυγάδος* Guelf. *φυλλάδος* Ald.

v. 81. *ἄρειον*] *ἀρείων* Guelf. Rob. *ἀρείστων* Ald.

v. 82. *ἡμερόφαντον*] *ἡμερόφαντον* Rob.

v. 83. Pauwius quia Periodus a Monometro incipit sic legendum esse censebat
Σὺ δὲ τυνδάρεω θύγατερ, βασιλίς,

Κλυταιμνήστρε, τι χρέος, τι νέον;

sed recte Heathius nec illud insolitum esse, et *Κλυταιμνήστρε* primam corripere monuit.

Τί χρέος; τί νέου; τί δ' ἐπαισθομένη, 85
Τίνος αγρυπνίας

Πειθοὶ περίπεμπται θυσικεῖς;

Πάντων δὲ θεῶν τῶν αἰστυνόμων,

Τύποτων, χρονίων,

[Τῶν τ' οὐρανίων, τῶν τ' ἀγοραστῶν] 90

Βώμοι δώροισι φλέγονται.

"Αλλι δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης

Δαμπτὰς αἴτιχει

Φαρμακομένη χρίσματος ἀγνοῦ

Μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορεῖσι,

Πελάνῳ μυχόθεν Βασιλείω.

Τούτων λέξις ἔτι καὶ δύνατον,

Καὶ θέρμις αἰνεῖν,

Παιῶν τε γενοῦ τῆςδε μερίμνης,

Η νῦν τοτὲ μὲν καινόφρων τελέθει.

Τοτὲ δὲ ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνεται

Ἐλπὶς ἀμύνει φρεντίδ' ἀπληστού,

VARIETAS LECTONIS.

v. 87. περίπεμπτα θυσιν-
νεῖς] περίπεμπτα θυσινεῖς in
mentem venerat Stanlejo;
sic tamen ut a vulgata rece-
dendum non putaret.

v. 90. insitium esse recte
existimat Heath. Ita certe
multo melius, quam Pauwii
ratione locum expediveris.

v. 94. χρίσματος] χρήσματος
Ald. χρίσματος Rob.

v. 97. λέξις] λέξιος' Guelf.
Rob. λέξις Ald. Turn.

v. 100. τοτὲ μὲν] ἐπειδὴ τοτὲ
μὲν Guelf. εὐθὺς τοτὲ μὲν Ald.
vitio typogr.

v. 101. ἀγανὰ φαίνεται] ἀγανά
φαίνεται Guelf. Idem Ald. nisi
quod typotheta sic corrupit
ἀγανά ἀφαίνεται. In Rob. est φα-
νεῖται'. Pauw. conj. vel ἀγανά'
ἐμφαίνεται', vel ἀγανά φανδεῖται'.

v. 102. ἀπληστού] ἀπλειστού
Guelf. Ald. Rob.

85

εροφί.

Τὴν Θυμόβορον φένα λύπην. —
 Κύριος εἷμι θροεῖν ὁδοὺς πράτος
 Αἴσιον αἰδογῶν
 Ἐντελέσθων ἔτι γαρ θεόθεν καταπνεῖες
 Πειθὼ μολπάν,
 Ἀλκῆ ξύμφυτος αἰών.
 "Οπως Ἀχαοῖν
 Διθροεῖν πράτος, Ἑλλάδος ἥβαις
 Ξύμφυτος ταγάν,
 Πέμπτες ξὺν δοξὶ ναι χερὶ πράκτορες
 Θεύρους ὄγνις Τευνηρίδ' ἐπ' αἶναν,

105

90

ΟΣΥ-

Διθροεῖν πράτος, Ἑλλάδος ἥβαις
 Ξύμφυτος ταγάν,
 Πέμπτες ξὺν δοξὶ ναι χερὶ πράκτορες
 Θεύρους ὄγνις Τευνηρίδ' ἐπ' αἶναν,

110

95

ΡΕΙ-

Οιωνῶν

VARIETAS LECTONIS.

v. 103. τὴν Θυμόβορον φένα σύμφυτον verum esset, magis tamen placeret ἀδινόν.
 Guelf. Ald. Rob. τὴν Θυμόβορον λύπην φένα Vict. Cant. Nos Heathii emendationem recepimus.

v. 104. αἰών] Asclepiades apud Schol. leg. οὐσιον.

v. 106. ἐπτελέων] Heathii ingenio debetur. Vulg. ἐπτελέων. καταπνεῖες] καταπνεῖες Rob.

v. 107. πειθὼ μολπάν] Heathius em. πειθὼ μολπά.

v. 108. ἀλκῆ ξύμφυτος αἰών. Ita rescripsimus pro vulg. ἀλκῆν σύμφυτος αἰών, quod sensu prorsus caret. Cf. Commentar. ἀλκῆ σύμφυτον, αἰών conj. Heath. In quo si ἀλκῆ

itam fuit auctore Staul. emendare pro vulg. ἅβαιν, quamquam et Aristophanes habet ἅβαιν eiusque Schol. legisse videtur ἀδινόν.

v. 111. ταγάν] τὰν γάν Guelf. Rob. τὰν γάν Ald. scribendi vitio. τάγων conj. Heath.

v. 112. πέμπτες ξὺν δοξὶ ναι χερὶ πράκτορες] Sinceram hanc lectiōnēm antiquissimus auctor Aristophanes nobis conservavit in Ranis v. 1323. πέμπτες οὖν δοξὶ δίνεις πράκτορες Guelf. Ald. πέμπτη σ. δ. δ. π. Rob. Sed δίνεις metrum non fert; πέμπτη a sensu est alienum.

Οἰωνῶν Βασιλεὺς

Βασιλεῦσθαι γένων, ὁ κελανὸς,

“Ο τ’ ἐξόπιν αἴγιας,

Φανέντες ἕκταρι μελάθρων

Χεῖος ἐν δομπελτού

Παμπρέπτοις ἐν ἔδραισι

Βοσκόμενοι λαχίσιν

115

Ἐρημύμονος φέρματι γένναν,

Βλαβέντας λοισθίαν δέμαν.

Αἴλινον, αἴλινον εἶπε, τὸ δὲ εὖ νικάτω.

Κεδὼν δὲ στρατόμαντις ἴδαν δύο

Δήμασι δισσούς

“Ατρεΐδας μαχίμες, ἐδάη λαγυδαῖτας,

Πόρπους τ’ ἀρχούς.

Οὔτω δὲ εἴπε τεραῖδῶν.

Χέρινος μὲν αὐγεῖ

Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,

Πάντα δὲ πύργων

Κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ

Μεῖρ’ αἰλαπάζει πρὸς τὸ βίαιον.

120

125

130

Oīv

VARIETAS LECTONIS.

v. 119. παμπρέπτοις] hoc vel πέριματι γένναν. Utrumque pro vulg. παμπρέπος reponendum vidit Abreschius, metrum enim postulat.

v. 121. ἐρημύμονα φέρματι] ἐρημύματα φέρματι Ald. mendose. ἐρημύματα φέρματι Guelf. Rob. ἐρημύματα φέρματα Turn. ἐρημύμονα φέρβοντο γένναν Višt. &c. Pauwio videbatur legendum vel πέριματα γένναν,

v. 125. δημοπληθῆ] Inuria hoc sollicitat Cant. corrigenis discors.

v. 127. ἀρχούς] ἀρχὰς Guelf. Ald. Rob.

v. 132. πρόσθε τὰ] πρόσθετα conj. Pauw. δημιοπληθῆ] δημιοπληθῆ Turn.

Οἶον μή τις ἄτε

Θεόθεν πνεφάσῃ προτυπεῖσα

135

Στόμιον μέγα Τροίας

Στρατευθέν. σίνω γὰρ ἐπί-

Φθόνος Ἀρτεμις σύγνα

Πτώνεισι κισὶ πατέρος

Αὐτότεκνον πρὸ λόχου

140

Μογερὰν πτῶνα θυμένοντιν.

Στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.

Αἴλινον, αἴλινον εἰπέ, τὸ δὲ εῦ νητότο.

Τόσσον πρὸ εὑρόσων οὐ καλά

Δρόσοσιν αἴπετοι μαλερᾶν λεόντων.

145

Πάντων τὸ αὐγονόμων φιλομάστοις

Θηρῶν ὑβριάλοισι, τερπνὸς

Τούτων, αἰτῶ, ξύριζοδος κρέαναι

Δέξια μὲν, κατάμομφα δὲ

Φάσματα στρεψάν.

150

VARIETAS LECTIONIS.

v. 134. οἶον] οἶον Ald. Rob. Guelf. Ald. Nugatur Pan-
v. 135. προτυπεῖσα] Sic edendo metro pariter ac sensu consuliisse me spero. προτυπεῖσα Guelf. Ald. προτυ-
πεῖν Rob. &c. Heathius ita corrigebat, ut metro subveniret:

Θεόθεν πνεφάσῃ προτυπεῖν στο-
μίον μέγα τῆς Τροίας.

v. 137. στρατευθέν] στρατῶν Guelf. Ald. Rob.

v. 144. οὐ καλά] καλά Guelf. Ald.

v. 145. αἴπετοι] αἴπητοι

Nugatur Pan-
wiuis corrigens οὐ καλά δρόσο-
σιν αἴπετοι, formosa Diana
roribus incoctis, h. e. quid rá-
diis solis non sint coeli, h. e.
marutinis. Ohe! λεόντων] Ita
edidi ex emendatione Staul-
necessaria. Vulg. ὄντων.

v. 147. ὑβριάλοισι] ὑβριά-
λοισι Guelf. Ald

v. 148. αἰτῶ] Sic emen-
davi pro vulg. αἰτεῖ. Cl. le
Grand in mentem venit αἰτεῖ,
quod tamen hic languere vi-
detur. ηγάντι] φάντι Ald.

Ἰῆσον δὲ καλέω Παιάνα
 Μή τινες ἀντιπόντες
 Δαναοῖς χερνίδες
 Ἐχενηδίδες αἰπλοίσις τεύξῃ
 Σπευδομένος θυσίαν
 Ἐπέργαν, ἄνομέν τιν', αἴδαιτον,
 Νεκέων τέκτονα σύμ-
 φυτον, οὐ δεισίνορα. Μίμνει
 Γὰρ φοβερὰ παλνόρος
 Οἰκόνομος δολος
 Μνάμων μῆνις τεκνόπονος.
 Τοιάδε Κάλχας
 Σὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς αἰπέκλασγεν
 Μέρομ' αὐτὸν δριθῶν
 Οδιῶν οἴκοις βασιλείσιος.
 Τοῖς δὲ ὄμοφων
 Αἴλινον, αἴλινον εἶπε, τὸ δὲ εὖ νηάτω.
 τεοφή ἡ. Ζεὺς, ὅστις ποτὲ ἐστιν, εἰ τόδε αὐ-
 τῷ φίλον κεκλημένῳ,
 Τοῦτο νιν προσεννέπω.
 Οὐκ ἔχω προσεικάσαι
 Πάντ' ἐπισταθμώμενος,
 Πλὴν Δίος, εἰ τόδε μάτουν

155

160

165

170

Ἄπο
VARIETAS LECTONIS.

v. 158. οὐ δεισίνορα] Perpe- v. 170. τέτο νιν] τέτο νιν
 ram corr. Stanl. πεισήνορα, Guelf. τέτο νιν μὲν conj.
 de Iphigenia, quae a patre Heath. quia nimurum v. 178.
 & ducibus, ut sibi parcerent, sic emendabat οἵτες ἀντιλέξει
 impetrare non potuerit. πρὶν ἦν.

v. 166. τοῖς δὲ ὄμοφων] τοῖς
 δὲ ὄμοφων ἦν Turn.

v. 173. Hunc versiculum
 vel ita corrigendum opinor,
 Πλὴν

- 155   Ἀπὸ φροντίδος σύχθος
 Χεὶ βαλεῖν ἐπητύμως.
 οὐτε. α. Οὐδὲν δέ τις πάροιτεν οὐ μέγας,
 Παρμάχω θράσει βρύων,
 Οὐδέν τον λέξαι, πειν αὐτόν.
 "Ος δὲ ἔπειτ' ἔφυ, τοια-
 κτῆρος σύχθεται τυχών. 180
 Σῆνος δὲ τις προφέρεται
 Ἐπινίκιοι πλάζων
 Τεύχεται φρενῶν τὸ πᾶν
 εροφή β. Τὸν φρενεῖν βροτὸς οὐδώ-
 σαντα, τὸν πάθη μάθος 185
 οοο θεούλον Θέντα κυρίως ἔχειν.
 Στάσει δὲ ἐν θεῷ ὑπνῳ πρὸ παρθένων
 Μυντ-

VARIETAS LECTIONIS.

Πλὴν ἐν Διὸς, εἰ τὸδέ δύος
 τυμque antistrophicum v.
 179. huic respondentem ita
 concinnandum.

Ζῆνα δὲ πᾶς τις προφέροντος
 vel hoc modo:

Πλὴν ἐν Διὸς, εἰ τὸδέ, μαθὼν
 ut antistrophicus ita procedat

Ζῆνα δὲ πᾶς τις προφέροντος.
 Ceterum pro πλὴν Διὸς in Ald.
 est πλὴν Δια.

v. 176. οὐδέν τον λέξαι] Pro
 τι posui αὐτόν, quod in omnibus
 abest, metro et sententia re-
 quirente. Pauwiis quia in
 Turn. est προπίν αὐτόν, corrigebat
 Vol. II.

G

v. 184. τὸν] τῷ Ald. Rob.

μάθοις] μάθοις sic Guelf. μά-

θοι post Canterbury praefert
 Stanl. Arnaldo autem in
 mentem venit τῷ πατέρι μα-
 θοῖ. Pro πάθει dedi πάθη.

v. 187. πρὸ] πρὸς Turn.

Μυητιπήμαν πόνος, καὶ
 Παιδί ἄκοντας ἥλθε σωφρονεῖ.
 Δαιμόνων δέ που χάρις, βισιώς 190
 Σέλμασ σέρμου ἡμένων.
 Καὶ τόθ' ἥγεμὸν ὁ πρέσ-
 βις νεῦν ἀχαιῶν,
 Μάντιν αὐτικά φέγων,
 Ἐμπαῖοις τύχαισι συμπνέων, 195
 Εὗτ' ἀπλαία πεναργγεῖ
 Βαρύνοντ' Ἀχαιῶν λέσι,
 Χαλκίδος πέργαν ἔχων παλιρρό-
 ωδοις ἐν Αὐλίδος τόποις,
 Πύσαν δὲ οὔπο Στρυμόνος μολέσαι 200
 Καινόσχολοι, γύναις, δύσομοι,
 Βρετῶν ἄλαι, ναῶν
 Καὶ πειραμάτων αἴφειδεῖς,
 Παλιμνήπη χέρουν τιθεῖσαι
 Τείβω, κατέξεινον ἄνθος "Ἄργεος" 205
 Επεὶ δὲ καὶ πικρές
 Χειμάτος ἄλλο τι μῆχας
 Βρεθύτερος πρόμοις
 Μάντις ἐκλαγχεῖ, προφέρων
 "Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάιτερος 210
 Ἐπιπρόσωντας Ἀργεΐδας
 Δάινος μὴ πατασχεῖν" 215
Ἄραξ

VARIETAS LECTONIS.

v. 190. χάρις βισιώς] χάρις tem pro vulg. Ἀργεΐων metrum antistrophici poscebat.
 βισιώς Turn. βισούς] βισοῦς Ald. Rob.

v. 205. κατέξεινον] κατέξεινον infervit metri causa.
 Vict. Cant. "Ἄργεος au-

- αντιρ. γ.
ν. Αναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἴπε φωνῶν: 175
ν. Βαρεῖσα μὲν κῆρ, τὸ μὴ πιθέσθαι.
Βαρεῖσα δ', εἰ τέκνον 215
Δασίξω, δόμων ἀγαλμα,
Μιανῶν παρθενοφάγοισι
Ρεΐζοις πατρόφεις χέραις, Βωμῷ πέλας.
Τί τῶνδ' ἄνευ κανῶν,
Πᾶς λιπόναυς δὲ γένωμαι, 220
Συμμαχίας ἀμαρτάν;
Πανταχέμις γὰρ θυσίας
Παρθενίς οὐ αἱματος σέργη
Περίσργως ἐπιθυμεῖν
Θέμις εὖ γάρ εἴη. 225
G 2 Eπει

VARIETAS LECTONIS.

- v. 213. τόδ'] Melius forte ut Stanl. censuit, reponatur τότ' ut respondeat τῷ ἐπει
v. 203.
- v. 214. πιθέσθαι] Ita recte ob metrum pro vulg. πιθέσθαι emendavit Henr. Jacob, cuius quasdam emendationes ad oram editionis Canterburyanae notatas oculis usurpavit Stanl.
- v. 218. πατρόφους] πατρόφοις Guelf. Ald. Hunc versiculum antithetico parem efficiemus, nulla verborum aut ordinis eorum mutatione facta, sed meliore tantum versiculorum dispositione usi. Est autem hic pariter ac strophicus oppositus Τελίῳ πιθέσθαι τέκνον ἔρθος Ἀγρεος, Asynar-
- tetus ex Jambico monometro, & hepthemimeri trochaica.
- v. 219. τί τῶνδ' ἄνευ κανῶν; τί τῶνδ' ἄνευ κανῶν; τί; Guelf. Ald. Rob. Turn. Viēt. &c. Sed repetitum τί, quo facile caremus, oppositi in strope versus mensura non admittit.
- v. 220. πᾶς λιπόναυς] Sic Rob. recte. Nam λιπόναυς antithetici versus metrum respuit. Versus est trimeter daectyl. τι, τᾶς λιπόναυς Turn. πᾶς λιπόναυς Viēt. &c. δέ] τέ Guelf. Ald. &c. pro quo δέ substituimus, verborum conexione aptius.
- v. 223 - 225. Παρθενίς οὐγήρης περίσργως ἐπιθυμεῖν Θέμις] Stanl.

εροφή διανομή Επεὶ δὲ αὐτόγνας ἔδυ λέπαδον,

Φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαιάσιν

Αυσχύγον, αὐτίερον,

Τόθεν τὸ παντόπολον

Φρονεῖν μετέγνω

230

Βροτούς· Θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις

Τάλαινα παραπονᾶ πρωτοπήμων.

Ετλας

VARIETAS LECTONIS.

Stanlejo legendum videbatur
οὐγῆ περιόργως τὸ ἐπιθυμεῖ "Ἄρ-
τεμις. Verum θέμις non est
sollicitandum. Si vitiosus est
locus, vitium latet in οὐγῆ
περιόργως; quod sane sic tolli
possit, si legatur, οὐγῆ πλει
ἀρχούς ἐπιθυμεῖ θέμις; vel hoc
modo: παρθένια θέμις προ-
τεῖν, περιόργως τὸ ἐπιθυμεῖ
(scil. τὸς ζυμαράκης) θέμις.
Ceterum p[ro] ἐπιθυμεῖ le
Grand conjuratazum quod
minime placet.

v. 229. 230. αὐτίερον, τόθεν]
αὐτίερον δὲ θέτεν Turn. θέτεν
quoque cum Schol. praefer-
rendum existimabat Stanl.
τὸ παντόπολον] τὸ πάτολον
Vic[tor].

v. 231. βροτούς] βροτούς
Guelf. Ald. Rob. Turn. Vic[tor].
Minime vero audiendus est
Pauwius, locum sic refin-
gens; εὐ τότε vel εὐ πότε τὸ

παντόπολον Φρονεῖν μετέγνω
βροτούς· quod ille quidem sic
vertit: Nihil adeo facinorosum
est, quod meditari noluit mor-
alis, sed ut vere judicat Hea-
thius, praeter verborum eo-
rumque structurae indolem.
Vertere enim potius debue-
rat: Non tunc audaciae ad
omnia promiae poenituit morta-
lem. Heathius tamen ipse
parum feliciter sic eundem
locum constituit: Τόθεν τὸ
παντόπολον Φρονεῖν εἴρην
βροτούς, hoc sensu: Inde ani-
mum ad omnia audacem ac
promptum moralibus venire ob-
servavi. Nihil autem mutan-
dum esse, praeter βροτούς in
βροτούς, in Commentario do-
cuius.

v. 231. 232. Heathius ita
constituit:

αἰσχρόμητις γὰρ Θρασύνει
τάλαινα παραπονᾶ πρωτοπήμων.

Ita

Ἐτλας δὲ οὖν θυτὸς γενέσθαι θυγάτρος,
Γυναικοῖν τοι πολέμων ἀρωγὸν,
Καὶ ναῦν προτέλεια· 235
Διτάς δὲ, πληδόνας πατρῷος,
Παρ' οὐδὲν αἰώνα τε
Παρθένον ἔθεντο δὴ
Φιλάρμαχοι Βρεβῆς

G 3

Φρέ-

VARIETAS LECTONIS.

Ita ut prior sit trochaeus
diameter; et αἰσχρόπτιον pro
ἡ αἰσχρόπτιον. Verum nec
articulo hic opus est, nec
transpositione; nam si versi-
culi 230. 231. sic, ut feci-
mus, dividantur

Φρονεῖν μετέρω
βροτούς. Σπασίνει γὰρ αἰσχρό-
πτιον

prior est jamb. monometer
hypercatal. posterior asynar-
tetus ex penthemimerr. jam-
bicis.

v. 234. γυναικοῖν τοι πολέ-
μων ἀρωγὸν] γυναικοῖν τοι πολέ-
μων ἀρωγὸν Turn. γυναικοῖ-
ντοι πολέμων ἀρωγὰ conj. Pauw.
male.

v. 235. προτέλεια] προτέλεια
Guelf. Ald. Turn. In ceteris
ἡ προτέλεια νῦν πρorsus
ἀντέρως. Transpositione effi-
citur versus anapaestic. mo-
nometer hypercatal.

v. 236. Διτάς δὲ, πληδόνας
πατρῷος] Vulgatum in omni-
bus Edd. Διτάς δὲ ηγή πληδόνας
πατρῷος. Verum copulam ηγή
quae hic necessaria non est,
ut expungeremus versus an-
thithetici mensura nobis per-
fusa sit. Uterque enim v. 236.
et 249. est jamb. diameter hy-
percatal.

v. 237. παρ' οὐδὲν αἰώνα τε]
τε abest in Guelf. Ald. Rob.
Turn. et ceteris. Id autem
addendum esse vere judicavit
Staln. Nam et metrum et
sententiam fulcit. Versus est
periodus catalecticus, sicut an-
tistrophicus, πρέπουσ δ' ὡς ἐν
γραφais.

v. 238. ἔθεντο δὴ] Particu-
lam δὴ, non versus tantum
explendi causa, sed quia sen-
tentiam quoque ornat, Hea-
thio auctore, addidimus. Sic
versus est hepthemimeres tro-
chai-

αἰτισθ. δ.	Φράσεν δὲ αἴσχοις πατήσε μετ' εὐχὰν Δίαιν χιμαίροις ὑπερθε βαμοῦ	240
	Πέπλοισι περιπετῆ Παυτὶ σθένει προνωπῆ Λαζεῖν αἴρειν,	
	Στοματὸς δὲ φύλακας τοῦ καλλιπερώς Φθόγγον κατασχεῖν αἴσχοις οἵοις	245
		Biz.

VARIETAS LECTONIS.

chaicus, & antistrophico bene respondeat. Ceterum post sequentem versum excidisse unum, qui ultimo Antistrophes versiculo responderet, facile patet.

v. 240. ὑπερθε] ὑπερθεν Vist.
metro adversante.

v. 241. περιπετῆ] περιπετεῖ Ald.

v. 242. παυτὶ σθένει] Sic rescripsimus pro vulg. παυτὶ θνητῷ quod nec ad sensum fatis placet, & metrum aperte turbat, propter longitudinem primae syllabae in θνητῷ, quae spondeum efficit, cum jambus requiratur. Heathii vero transpositio παυτὶ προνωπῆ θνητῷ cum per se parum idonea, tum nefaria non est, quia ejusdem oppositi strophes versiculi mutationem inutilem esse docuimus.

v. 245. 246. στόματός τε φύλακας τοῦ καλλιπερώς φθόγγον κατασχεῖν ἀραιον οἵοις.] στόματός τε καλλιπερών φύλακαν κατασχεῖν φθόγγον ἀραιον οἵοις Guelf. στόματός τε καλλιπερώρ φύλακαν κατασχεῖν φθόγγον ἀραιον οἵοις Rob. στόματός τε καλλιπερώρ φύλακαν κατασχεῖν φθόγγον ἀραιον οἵοις Ald. στόματός τε καλλιπερώρ φύλακαν κατασχεῖν φθόγγον ἀραιον οἵοις Turn. στόματός τε καλλιπερώρ φύλακαν κατασχεῖν φθόγγον ἀραιον οἵοις Vist. &c. Pauwius ita ordinabat:

— — στόματός δὲ καλλιπερώρ φύλακαν φθόγγον κατασχεῖν ἀραιον οἵοις.

Heathius autem hoc modo

— — στόματός τε φύλακαν καλλιπερώρ κατασχεῖν, φθόγγον οἵοις ἀραιον.

Nos medium inter utrumque ratio-

τέλος τεκτονίας Βίᾳ χαλινῶν, αὐταύδω τε μένει.
 Κρόνου βαφᾶς δ' ἐς πέδον χέρσ' ε-
 πεστον ἔβαλε θυτήρων
 Ἀπ' ὅμματος βέλει φιλοίτῳ,
 Πρέπεισσα δ', ὡς ἐν γραφαῖς, 250
 Προσενέπειν θέλεσ'. ἐπεὶ
 Ηὐλακίης πατρὸς
 Κατ' αὐτογάρας εὐτραπέξεις ἔμελψεν,
 Αγνῆς δ' αἰταύρωτος.

G 4. Αὐδῆ

VARIETAS LECTONIS.

rationem amplexi concinniorum effecimus sententiam, & metro facilius consiluimus. Φίλακος etiam pro Φιλακῷ ambiguitatis vitandae causa reposuimus; denique articulum ante καλλιπρώτες inferendum duximus non magis metri, quam structurae verborum causa. Cf. comm. ad h. l.

v. 246. χαλινῶν] Frustra Stanl. corr. χαλινῶν. Ceterum in omnibus est edd. & Guelf. Βίᾳ χαλινῶν τὸ ἀνάδυμα qua in lectione transpositionem particulae τοι metrum requirit.

v. 247. χέρσ'] χέρσα Guelf. Ald.

v. 248. ἔβαλλ'] ἔβαλλε Rob. Turn. Vulgo autem sic ordinantur verba: ἔβαλλ ἔπιστον θυτήρων; concinnius autem est

ἔπιστον βαφᾶς δ' ἐς πέδον χέρσα
 ἔβαλλ ἔπιστον θυτήρων
 ἀπ' ὅμματος μὲν βέλει φιλοίτῳ.

sed illud μὲν intrusum hic valde friget; & quod ad metrum attinet, nihil eo opus est, si nostram rationem sequaris.

v. 251. προσενέπειν] προσενέπειν Guelf. Ald. Rob. Vict. Illud metro convenit. Strophicus enim huic oppositus diameter trochaicus est.

v. 253. ἔμελψεν] ἔμελθεν Guelf. Ald. Rob. ἔμελλεν Turn.

v. 254 - 256. Hunc locum non erat cur mutandum esse suspi-

Αὐδῆ^ς πατρὸς φίλος τετράπονδον εὔποτμον 255
Αἰῶνα φίλος ἐτίμος.

Τὰ δὲ ἔνθεν οὐτις οἶδεν, οὐτέ τὸν εἴποι·

Τέχναι δέ Καλλίχαντος οὐκ ἀνηράντοι.

Δίκαιος δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν

Ἐπιφρόνεται τὸ μέλλον.

Τὸ δέ προκλήνειν, πρὶν ή

260

πιγή-

VARIETAS LECTONIS.

suspicarentur Pauwius & Hea-
thius. Ille quidem corrigebat: 'Αγνά δέ στρατίωτος Αὐδῆ^ς
πατρὸς φίλος Τετράπονδον εὔπο-
τμον, 'Αγνάντιμα φίλως, q. d.
Caſta vero viri expers, jussu
patris chari, felicem agonem post
tertiam libationem honorabat
amicus; quo nihil durius exco-
gitari potest; hic autem hoc
modo: 'Αγνά δέ στρατίωτος,
Αὐδῆ^ς πατρὸς φίλου τετράπονδον
πότμον, Αἴτων, ἐτίμα φίλως.
Virgo autem viri expers ex pa-
tris chari voce fatum suum esse,
ut post tertiam libationem more-
retur audiens, honorabat amice.
Utrumque seſſellit, quod haec
verba, quae ad cantus olim
inter patris scyphos ab Iphi-
genia celebratos pertinent,
ad ejus immolationem trahe-
rent. Itaque hic omnia sal-
va sunt, niſi quod pro ἄγνη
correxiimus ἄγνη, ut cum
αὐδῆ^ς construatur.

v. 255. αὐδῆ^ς] αὐδὴ Turn.
τετράπονδον] Rectius ita scriben-
dum, quam vulg. τετράπονδον,
quod metrum non capit.

v. 258. τὰ δέ καλλίχαντος οὐτις οἶδεν,
οὐτέ τὸν εἴποι] Sic rescripti pro
vulg. τὰ δέ καλλίχαντος οὐκ εἶδον, οὐτέ
ἔντιπω, quae neque metro an-
tistrophici respondent, nec
sensum satis aptum praebent,
quod in Commentario de-
monstravimus.

v. 259. ἄγνη] ἄγνη Turn.

v. 260. ἐπιφρόνεται] Heathius
ut hic versus antithetico
respondeat, eum ita supple-
dum censem, vt legatur ἐπιφρό-
νεται δὲ τὸ μέλλον, quae tamen
particula, ne hic prorsus
otiosa sit, vereor.

v. 261. πρὶν ή] Haec ver-
ba addidimus, quia et metrum
et sensum supplet, nec quo
id alio modo melius fieri pos-
sit, perspicitur.

πιγένοιτ' ἀν ήλυσις, προχαιρέτω.
 Ἰσον δὲ τὸ προστενάζειν.
 Τοφὸν γὰρ ἡξεὶ ξύναρθρον ἄταις.
 Πέλοπο δὲ σὺν ταπὶ τούτοις εὐρεσ-
 ξις, ὡς θέλει τόδι ἀγγιστον αἴπιας
 Γαῖας μονόφρουσαν ζέκος.

ΧΟΡΟΣ. ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

Hιω σεβίζων σὸν, Κλιταιμνήστρα, νεάτος.
 Δίκη γάρ εστιν φατὸς ἀρχηγοῦ τιεν
 G 5 Γυναικί,

VARIETAS LECTONIS.

v. 262. πιγένοιτ^ρ] ἐπιγένοιτ^ρ quit, cum strophici oppositi
 Ald. Rob. ἐπει γένοιτ^ρ Turn. mensura.

Vict.

v. 263. ηλύσις] ηλύσιος cor-
 rupte Guelf. Ald. ηλύσιος Rob.

ηλύσιος Turn. Vict. &c. Stan-
 lejus vel ηλύσιος legendum,
 (quod quia sequenti ηξεὶ apti-
 us est, praetulimus) vel ἐπει

ἐγένοιτ^ρ ἀν η λύσις reponen-
 dum esse arbitrabatur. Heathius
 vero: τὸ δὲ προκλίνειν,
 ἐπει οὖπι γένοιτ^ρ ἀν η λύσις, προ-
 κινέτω. Arnaldus denique:

τὸ δὲ προκλίνειν ἐπει & γένοιτ^ρ η

λύσις Προκινέτω.

v. 263. ἵσον δὲ τὸ προστενά-
 ζειν] vulg. ἵσον δὲ τῷ προστενέιν,

in quo metrum conciliari ne-

v. 264. ξύναρθρον ἄταις] σύναρθρον αἴταις Guelf. Ald.
 Rob. σὺν ὄρθρον αἴταις Turn.
 σύναρθρον αἴταις Vict. &c.

v. 265. πέλοπο] πέλοι Rob.
 τέτοιο] τέτοιον Turn.

v. 266. Metri causa sic
 scribendum putabat Heath.

— ξις, ὡς τόδι θέλει γ' ἀγ-
 γιστον αἴτιας.

v. 268. ζώω] Ineptissime
 ista et quae sequuntur Chori
 verba Λγγιλη tribuuntur in
 Turn. Vict. Melior per-
 sonarum designatio Stanlejo
 debetur.

Γυναικί, ἐρημωθέντος ἀρσενος θρέψου.
Σὺ δὲ εἴτε κέδνού, εἴτε μὴ πεπυσμένη
Εὐχαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
Κλέοντι ἄγε εὔφρων· οὐδὲ σιγάσῃ φθένος.

270

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εὐέγγελος μὲν, ἄσπερ ἡ παροιμία,

Ἐφαί γένοιτο μητρὸς εὐφρένης πάροι.

275

Πεύσῃ δὲ χάριν μᾶζον ἐλπίδος ηλύεν.

Πριάμου γάρ ηγένετον Ἀργείοι πόλιν.

ΟΙΟΝ

ΧΟΡΟΣ.

Πᾶς φήσ; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.

Η

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τεσίαν Ἀχαιῶν βίσσα. η τορῶς λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

Χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκπαλεύειν.

280

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εὖ γὰρ φρονοῦντος ὅμιλα σου κατηγορεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Τί γὰρ τὸ πιστόν ἔστι τοιδέ σοι τέκμαρ;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἐστιν· τί δ' οὐχὶ; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 270. ὁρσενος] ὁρσενον Gu. rectione, quia nimis haec
elf. Ald. Turn. verba non Clytaemnestrae,
sed Αγγελω perperam adsignabuntur.

v. 271. εὐ δ] εὐ δ Guelf. v. 283. ἐστιν· τί δ' οὐχὶ;]
Ald. Turn. εστι τιδ' οὐχὶ Turn.

v. 281. φρονοῦντος] Pessi-
mam lectionem φρονάσσοντος inve-
xerunt Steph. et Cant. e cor-

ΧΟΡΟΣ.

Πότερα δ' ὄνειρων φάσματ' εὐπειθῇ σέβεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὐ δόξαν ἀν λάθοιμι βρειλέσσης φρενός.

285

ΧΟΡΟΣ.

Ἄλλ' ή σ' ἐπίανέν τις ἀπτερος φάτις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Παιδὸς νέας ὡς, πάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟΡΟΣ.

Ποιε χρέον δὲ καὶ πεπόθηται πόλις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τῆς νῦν τεκέσσης φῶς τόδ' εὐφρόνης, λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ τις τέος ἐξιοῖτ' ἀν αγγέλων τάχος;

290

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

"Ηφαιστος" Ιδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.

Φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦξ απ' ἀγγάρες πυρὸς

"Ἐπεμπεν." Ιδη μὲν πρὸς Ἐμαίσιν λέπτας

Δήμιν· μέγαν δὲ φωνὴν ἐκ νήσου τρίτον

"Αθων

VARIETAS LECTONIS.

v. 284. σέβεις] Stanl. λέγει
male.

v. 286. ἀπτερος] εὐπτερος
dedit Turn. αγγέλων] Poffet
etiam legi αγγέλων, vel αγ-
γελῶν, ut observat Stanl.
Nihil tamen opus est vulga-
tam mutari.

v. 292. ἀγγάρευ] Haec ve-
ra est lectio. Vulg. αγγέλε.
cf. Commentar.

v. 294. φωνὸν] „Glossema
forsan est, quod in textum
irrepsit; nam Athenaeus le-
gisse videtur πωνόν. Quippe
enī Menandrum et Diphili-
um lychnum πωνὰ vocasse
dixisset, addit lib. XV. c. 20.
Πότερος δὲ τέτων Λισχύλος ἐν
Ἀγαμέμνονι μέμνηται τῷ πωνῇ.
ἐκράντο δὲ αὐτῷ ὡς λαρυπόδι.„
Stanl.

- "Αθων αῖτος Ζηνὸς ἐξεδέξατο, 295
 "Τηρεζ^δ Ἐλλης γε πόντον ὥστε νωτίαι,
 Ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἥδονήν,
 Πεύκη, τὸ χρυσοφεγγύες, ὡς τις ἥλιος,
 Σέλας παραγγελατα Μαινάτου σκοπᾶς.
 'Ο δ' οὔτι μέλλων, εὐδ^δ αἴρασμόνας ὑπνῷ 303
 Νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλος μέρος.
 'Εντος δέ φυκτοῦ φᾶς ἐπ' Εὐρίπης ἔοδος
 Μεσαπίς φύλαξ· σημαῖνει μολάν.
 Οἱ δ' αντίλαμψαν, καὶ παρηγγεῖλαν πέρσων,
 Γεσίας ἐρέιντο θωμὸν ἄψαντες πυρ. 305

ΣΦένδ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 296. ὑπεριρ ^{Ἐθνογεπόντον]}
 ὑπερτελές τε πόντον Ald. ὑπερ^δ
 "Ἐλλης τε πόντον Rob. ὑπερε-
 λής τε πόντον Turn. "Ἐλλης
 ὑπέρ τε πόντον conj. Pauw.
 ὑπερ^δ "Ἐλης τε πόντον" Vict.
 Stanl. Heathio verbum νωτί-
 ζειν h. l. displicet. „Praeterea
 particula copulativa τε, in-
 quid, nihil hic conneicit,
 sed constructionem turbat,
 saltem otiosū est. Porro co-
 dices, ut puto omnes aut
 ὑπερ^δ aut ὑπερ^τ habent, nul-
 lus ὑπερ. Ita igitur veram
 scripturam restitui posse con-
 jicio.

"Τηρεζ^δ Ἐλλης γε πόντον ὥστε
 φωτίαι.

"Τηρεζ^δ hic adverbialiter prae-
 ter, et accusativus πόντον pen-
 det a verbo φωτίαι. Neque

quemquam follicitum habeat
 metri ratio; vocalem enim
 brevem ante duplēm λ interdum corripere Atticos
 ostendimus ad Sophocl. Oedip. Tyr. v. 475. et Philoctet.
 1220. „Haec tenus ille, cui de
 reliquis assentimur; vocabuli
 νωτίαι vero correctionem
 non concedimus.

v. 299. σπονᾶς] σκοπᾶς al.
 teste Steph.

v. 300. ἀφραδόνων] ἀφρα-
 δων as Turn. Reliqui ἀφρα-
 δων. Nobis vero Attica
 forma verior videbatur, quam
 et in Persis v. 417. occur-
 rere, jam Stanl. observavit.

v. 303. φύλαξ] φύλαξ Rob.

v. 304. αντίλαμψαν] ἀντί-
 λαμψαν Ald.

Σθένος λαμπάς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
 'Τριερθαρέσσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίην
 Φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπτας
 'Ηγιειν ἄλλην ἐνδοχὴν πομποῦ πυξός.
 Φάρος δὲ τηλέπομπον σύν ηγανέτο
 Φρεσφρὰ, πλέον παιώσα τῶν εἰρημένων.
 Λίμνην δ' ὑπέρ Γοργῶπιν ἐσκηφεν φάρος,
 'Ορος τ' ἐπὶ Αἰγαίηναγκτεν ἔγκυονύμενον
 'Ωτρυνε Θεομένη μὴ χατίζεσθαι πυξός.
 Πέμπουσι δ' αὐδάσαντες αὐθόνωφεν μένει
 Φλογὸς μέγαν πύργανος, καὶ Σαρωνικοῦ
 Πορθμοῦ πάτοπτον πέων ὑπερβάλλειν πρόσω
 Φλεγουσαν εἴτ' ἐσκηφεν, ἐς τ' αὔρικετο
 'Αρχαγαῖον αἴπος, αὐτογείτονας σκοπάς.
 Κάπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σπάττει στέγος
 Φάρος.

VARIETAS LECTONIS.

v. 306. μαυρουμένη] μαυρο- πυξός non intermitti palpitantem. Rob.

v. 307. πεδίον [Ἀσωποῦ] παι- δίον ὡπῆ Guelf. Ald. Rob. πεδίον Ωρωπῆ Turn.

v. 314. μὴ χατίζεσθαι] μὴ χατίζεσθαι Guelf. Ald. &c. pro quo Stanl. vel mox χατί- γεσθαι, vel μεταχατίζεσθαι cor- rigendum putabat. Facilius tamen est μὴ χατίζεσθαι, in quod cum conjectura incidif- semus, postquam idem Hēa- thio placere vidimus, in tex- tum recepimus. Pauwius inepte conj. μὴ σκαριζεσθαι v. 318. οἱ τοῦ] dedi pro οἱ τοῦ. v. 320. οἱ τοῦ] οἱ τοῦ Turn. οὐτοις] Ab hoc ver- su usque ad v. 1075. ingens est lacuna in Guelf. Ald. Turn. et statim sequitur v. 1076.

πρὶν αἰματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος,

ne signo quidem tam insignis defectus addito. In Rob. iidem

Φάσις τόδ' οὐκ ἀπαππον 'Ιδαις πυξός.
Τοιούδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
"Άλλος παρ' ἡλλή διαδοχαῖς πληρούμενοι"
Νησὶ δ' οἱ πρώτοι καὶ τελευταῖοι δραμάνει
Τέμπαρ τοιότο σύμβολόν τε σοὶ λέγω
·Ανδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἔμοι.

325

ΧΟΡΟΣ.

Θεοῖς μὲν αὐθίσι, ὡ γύναι, προσεύχομαι.
Δόγχους δ' ἀκοῦσται τεύσθε πάποδαυμοσόσαι
Διηγενᾶς Θελούμ' ἀν, ὡς λέγοις πάλιν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν 'Αχαιοὶ τῆδ' ἔχουσ' ἐν ήμέραι.
Οἴμαι Βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
"Οἶσος τ' ἀλειφάρ τ' ἐγχέας ταυτῷ κίτει
Διχοστατοῦντ' ἀν, οὐ φίλῳ, προσεννέποις.
Καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατήσαντων δίχα
Φθογγάς ἀκούειν ἔστι σύμφορᾶς διπλῆς.
Οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σάρμασιν πεπτωμέτες
·Ανδρῶν καστρυγνήτων τε καὶ φυταλμίων
Παιδεῖς, γεράστων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου

330

335

Δέογεις

VARIETAS LECTONIS.

iidem quidem versiculi de-
corripiatur. Stanl. emenda-
funt; editor tamen id ita esse,
his verbis lectorum monuit:
* hic videntur multa decesse.
Primus autem Victorius e
codd. Romanis lacunam ex-
plevit.

v. 322. τοιούδε τοί μοι] Sic
edidimus pro vulg. τοιούδ
ἔτυμοι, quod metrum non
fert; cum in ἔτυμοι media

corripiatur. Stanl. emenda-
bat τοιούδε ἔτυμοι,
v. 332. ἀλειφάρ τ'] ἀλειφά
τ' Vičt.
v. 333. οὐ φίλω] Verissime
sic emendandum censuit Stanl.
Vulg. οὐ φίλωs.

v. 338. παιδεῖς γεράστων] Stanl.
conj. παιδεῖς, γέροντες, haud
male quidem; sed vulgata ta-
men defendi potest,

Δέργες αποιμώζει φιλτάτων μέρον.
 Τούς δ' αὐτε πυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος ὁ 340
 Νῆστις πρὸς ἀριστοῖς, ὡνέχει πόλις,
 Τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμητίον,
 'Αλλ', ὡς ἔναστος ἐσπασεν τύχης πόλον,
 'Ἐν αἰχμαλώτοις Τεωκοῖς οἰκήμασιν 345
 Ναιίσον ἥδη, τῶν δ' ὑπαιθρίων πόλων
 Δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δυσδείμονες
 'Αφύλακτον εὐδήσεται πάσαν εὐφένην.
 Εἰ δὲ εὐτεβούσι τοὺς πολιορκήσαντας θεοὺς
 Τοὺς τῆς ἀλούστης γῆς, θεῶν δὲ ιδεύματας,
 Οὐκ ἄν γ' ἐλόντες αὐθίς αὐθάλοιεν ἀν. 350
 'Ἐργος δὲ μὴ τίς πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ,
 Ποθεῖν, ἂ μὴ χεὶ, κερδεσιν μικραμένες.
 Δεῖ γὰρ πρὸς σίνες γοστίμων σωτηρίας
 Κάμψαι διαύλιθα θάτερον πάλιν.
 Θεοῖς δὲ αἱμηλάκητος εἰ μήλοι στρατὸς, 355
 'Εγερήγορον τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
 Γένοιτ' ἀν, εἰ πρόσπατα μὴ τύχοι πάντα.

Τοιοῦτα

VARIETAS LECTONIS.

v. 345. *ναιίσον*] Recte sic poetam scripsisse conjectit Stanl. Vulg. *νεσσον*. Post interrā et ὑπαιθρίων inserui δ'. Haec enim ἐνοις cum sequentibus conjugenda.

v. 346. *ὡς δυσδαλίων*] Male hanc lectionem sollicitavit Stanl. commendans e contrario, ὡς δὲ εὐδαιμόνες.

v. 350. *ἴδεινς αὐθίς αὐθάλοι*] Recepit emendatio-

nem Stanleji elegantissimam pro vulg. *αὐθίς εἰς θάρσουν ἄν*.

v. 355. *θεοῖς δὲ αἱμηλάκητος*] Vulg. *θεοῖς δὲ αἱμηλάκητος* inepito sensu. Lectio quam edidimus verissima Stanleji ingenio debetur. Abrechino

in mentem venit, θεοῖς δὲ αἱμηλάκητος εἰ μήλοι pro αὐθάλοι. Verum ista tmesis impeditam et perplexam faceret orationem.

Τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἑμοῦ πλύνοισι βαθύμωνα χρῆτα
Τὸ δὲ εὖ προστοί, μὴ διχεδρόπως ἴδειν. Ετοι τοιοῦτο
Πολλῶν γὰρ ἔσθλῶν τὴν ὄντσιν εἰλόμην. 366

ΧΟΡΟΣ.

Γύναι, πατέρα ἀνδρέα σώφρονα εὐφρόνων λέγεις.
Ἐγὼ δὲ αἰκούσας πιστά σου τεκμήρια,
Θεοὺς προσειπεῖν εὐ παρεποκενόζομαι.
Χάρης γὰρ οὐκ ἀτίμος εἰργαστοι πόνων.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ΩΖεῦ βασιλεῦ, ποίη μὲν φίλος 365
Μεγάλων κόσμων πτεράτειρα,
Ἡτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
Στεγεινὸν δίκτυον, ὃς μήτε μέγαν
Μήτ' οὖν γεφρῶν τὸν ὑπέρτελέσσαι
Μέγα δουλέεις 370
Γάγγαμον, ἀττης παναλάττει.
Διὸς τοι ξένον μέγαν αἰδούμενος

Τὸν

VARIETAS LECTONIS.

v. 366. Pauwius, quoni-
am versum catalecticum s.
paroemicum huic loco sys-
tematis anapaestici parum con-
venire putabat, ita emenda-
dum censuit:

τὸν μεγάλων κόσμων πτεράτειρα
vel μεγάλων κόσμων γε πτε-
ράτειρα. Heathius vero melius:
μεγάλων τέτων κόσμων πτε-

quia ultimam vocis πτεράτειρα
utpote brevem, proxime se-
quentem versum incipiente
vocali, elidi necesse fit. Sed
si mutandum sit aliquid, me-
lius fuerit reponere

μεγάλων Ἀργει κόσμων πτε-

v. 371. παναλάττει] Stanlit
conj. παναλάττον.

Τὸν τάδε προέχειντ' ἐπ' Ἀλεξανδρῷ,

Τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπας ἀν

Μῆτε πρὸ παιδοῦ, μήδ' ὑπὲξ ἀστρῶν.

375

Βέλος ἥλιθον σκήψειν.

τεροφὴ ἡ. Διὸς πλασγὸν ἔχουσιν εἰπεῖν,

Πάρεστι τοῦτο γ' ἐξιχνεῦσσαι

"Ως ἐπειδέ, ὡς ἐκρένεν.

Οὐκ ἔφα τὶς θεοὺς βροτῶν

380

"Ἀξιούσθαι μέλειν

"Οσοις αἰθίκτων χάρεις

Πατεῖθ· ὁ δὲ οὐκ εὐτεβής.

Πέφανται δὲ ἐγγόνοις

"Ατόλμητον "Αρη πνεόντων

385

Μεῖζον

VARIETAS LECTONIS.

v. 377. ἕχουσιν] Ita scri-
bendum esse pro vulg. ἕχεσ-
vidit Stanl. Aliter enim ver-
sus antithetico non respon-
det.

v. 379. ὡς ἐπειδέ] Vulg.
ὡς ἐπειδέν. Illud metri causa
rescribendum esse recte judi-
cavit Stanl. Arnaldus male-
bat ὡς πρότερον. Pauwius vero
ἕξιχνεύστος ὡς — Ἐπειδέν.

v. 384. ἐγγόνοις] Hoc au-
tore Stanl. pro vulg. ἐγγόνες
reponimus; sensu postulante.
Heathius autem hunc & se-
quentes versiculos ita con-
stituit

οἱ δὲ οὐκ ευτεβής
Πέφανται γέ ἐγγόνος,
"Ατόλμητων, "Αρη πνεόντων
Μεῖζον ἢ δικαῖος,
Φλεόντων δωμάτων ἐπέρφεν
"Τπέρ τοῦ βέλτιστον.

quod ille sic interpr. *Impia*
vero illa manifesta ostenditur,
progenies male audacium, *Mar-*
tem spirantium magis quam ju-
stum erat, domo immoderate
exundante supra id quod opti-
mum est.

v. 385. ἀτόλμητον] ἀτόλμη-
των vulg. Sed illud aptius
est & concinnius, in quod
jam Stanl. conjectura incide-
rat.

H

Vol. II.

Μεῖζον ἡ δικαίωσ.
 Φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
 Ὁπέρ τὸ βέλτιστον. Ἐστω δὲ αἰπή-
 μαντον, ὥστε καὶ παρεκεῖν
 Εὖ πεπιδῶν λαχέντα.
 Οὐ γάρ ἔστιν ἔπαλξις
 Πλούτε, πρὸς κόρεν ἀνδρί³⁹⁰
 Δακτύσαντι μέγαν δίκαιον
 Βωμὸν, εἰς αἰράνειαν.
 Λέτισθ. α. Βιάται δὲ αἱ τάλαντα πειθώ,
 Προβλέποντες ἄφερτος ἄτας.
 "Ανος δὲ παρμάταιον.
 Οὐκ ἐγύρθη, πρέπει δὲ φῶς,
 Αἰνολαμπτές σίνος.

390

395

Κανοῦ

VARIETAS LECTONIS.

rat. Neque vero metro adversatur, ut Pauwius putabat, est enim versus Antispasticus, cuius primo pedi antispasto αἰτίαντον respondet in antithetico verso epithetus primus.

v. 386. μεῖζον] μεῖζον Schol. it. Abresch.

v. 387. φλεόντων] Steph. conj. φλεόντων.

v. 387. 388. ita emendandos censeo:

Φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ.
 Ὡς τὸ τὸ βέλτιστόν ἔστω τὰ-
 πήμαντον &c.

v. 389. ὥστε καὶ παρεκεῖν] A-
 breichio in mentem venerat
 ὥστε μὲν ἀπαρεκεῖν. Nihil ta-

men mutari volebat. Cum autem adhuc editum esset καὶ απαρεκεῖν, Heathio auctore re-
 scripsimus καὶ παρεκεῖν, crasis ad metri integratatem necessaria.

v. 391. 392. transponendi videbantur Heathio ob metrum antitheticorum. Non placet.

v. 393. μέγαν] Vulg. μέγαλα. Sed jam Stanl. vidit metrum requirere, ut scribatur μέγαν, quod etiam a sensu commendatur.

v. 398. φῶς] Ita scribendum non ut vulg. φῶς. De viro, non de lumine agitur, sicut postea φῶτ' αἰδίου καλεῖται.
 v. 408.

Κακοῦ δέ χαλκοῦ τρόπου

400

Τεῖβω τε καὶ προσβολαῖς

Μελαμπαιγῆς, πέλει

Δημητρίεις, ἐπεὶ διώκει

Παῖς ποτανὸν ὄρνυ

Πέλει πρόστεχμι ἀφετον ἐνθεῖς.

405

Διτῶν δ' αἴκονει μὲν σύτις θεῶν,

Τὸν δ' ἐπιστρέφον τῶνδες

Φῶτ' ἀδικον παθαιρεῖ.

Οἷος καὶ Πάρεις, ἐλθῶν

Ἐς δόμον τὸν Ἀγειδᾶν,

410

Ηίσχυνε Σενίαν τραπέ-

ζαν κλοπαῖσι γυναικός.

επερφή β. Διποῦσα δ' ἀστοῖσιν αἰσπιστορεῖς

Κλένεις λογχήμεις τε καὶ

H 2

Nau-

VARIETAS LECTIONIS.

v. 401. προσβολαῖς] Optime γε, cum χαλκοῦ construen-
sic emend. Stanlejus, metro dum.
pariter ac interpretationi con-
sulens. Vulg. προβολαῖς.

v. 402. μελαμπαιγῆς] Qui multa in his Chori cantibus
bene constituit Stanlejus, in
hoc vocabulo perperam of-
fensus male reponendum
censuit, μελαμπαιγῆς, ut ad
Agamemnonem pertineret,
idemque significaret ac με-
λάμπυος, quod Hesych. in-
terpr. ἀρδεῖος. Sed recte se-
laltet vocabulum μελαμπαιγῆς,
nisi quod Aeschylus forte ge-
nitivo casu scripsit μελαμπαι-

Δημητρίεις ἐπεὶ

Διώκει παῖς πτανχύ ὄρνυ,
nos autem Stanleji emenda-
tionem secuti sumus, ne me-
trum laboraret; ita tamen ut
pro πτετεινὸν quod ei placebat,
reponeremus doricum ποτα-
νόν.

v. 407. ἐπιστροφὸν] ἐπιστρο-
φὸς conj. Heath.

v. 412. κλοπαῖσι] Sic ob
metrum recte emendavit
Stanl. Vulg. κλοπαῖς.

οοη

Ναυβάτος ὅπλισμούς,

"Ἄγουσα τ' αὐτίφεργον

"Ιλίῳ φθόραν,

τον

Βέβακεν ἔμφας διὰ πυλῶν,

"Ἄτλητα τλάσσει πολὺ δὲ ἕστενον

Τέδε ἐνέποντες δόμων προφῆται.

οιη

,, ίώ, ίὼ δέμας, δέμας καὶ πρόμοι.

"Ιώ λέχος καὶ στίθει φιλάνορες.

Πάρεστι στρατός ἄτιμος, ἀλοιδόρος

"Ἄδιστος ἀφεμέναν ιδεῖν.

τεττά

Ποθῷ δὲ ὑπερποντίας

Φάσμα δόξει δόμων αἰσέστεν.

Εὑμόρφων γάρ πολοσσῶν

"Ἐχθροῖς χάρει αὐθεῖ.

"Ομμάτων δὲ ἐν αὐχνήσις

"Ἐργει πᾶσι" Ἀφροδίτα.

ἀπιστε. β.

"Ονειρόφαντες δὲ πενθήμονες.

πεντίποτος

415

420

425

430

Πάρε-

VARIETAS LECTONIS.

v. 420. τοδε ἐνέποντες δόμων] Nihil opus est, ut auctore Stanl. rescribamus τὸν

δὲ ἐνέποντες δόμου.

v. 423. σιγῆσ] Schol. legit σιγῆ.

v. 424. 425. ita nobis vindicentur emendandi

πάρεστι σιγὴ ἄτιμος, ἀλλα

αλοιδόρος,

ἄλγιστος ἀφεμέναν ιδεῖν.

cf. Commentar. ad h. l.

v. 425. ὑπερποντίας] Vere judicavit Stanl. conjunctim

scriendum esse pro vulg. ὑπέρ ποντίας.

v. 426. ἀνάστεν] Male Stanl. hanc vocem follicitavit, praeferens ἀναζη.

v. 428. ἀνδρὶ] Ita pro vulg. τανδρὶ Pauvio monente re-

scripsimus. Est enim hic versus periodus cataleptus.

v. 429. ὄμμάτων δὲ ἐν αὐχν-

ήσις] Prorsus aliena est Heathii correctio ὄμμάτων δὲ γλυ-

ναις.

415 Πάρεισθν δέξαι φέρου-^{ποτε ναζίηντ}
 σαι χάρειν μετοίσιαν. ^{τοντός}
 Μέτραι γέλε, εὐτέλην ἐσθλέα
 Τις δοκῶν ὁρέων, ^{τοντός} 435
 Παραλλάξασσα διὸς χερῶν
 Βέβαιαν δύψις οὐ μεθύστερον
 Πτεροῖς ὀπαδός ὑπερ νελεύθοις. „
 Τὰ μὲν κατ' οἶμες ἐφ' ἔστιος ἄχη
 Τάδ' ἔστι, καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα. 440
 Τὸ πᾶν δ' αὐτὸς Ἐλλάδος οἰκειομένοις
 Πένθεισ τλησικόδιος
 Δόμον ἐκάστου πρέπει.
 Πολλὰ γαῦν θρυγγάνει πρὸς ἡπαρ.
 Οὓς μὲν γάρ ἐπεμψεν οἴδεν. 445
 Αὐτὶ φωτῶν δὲ πεύχη
 Καὶ σποδός εἰς ἐκάστου τοὺς
 Δόμους εἰσαφινεῦται.
 στροφὴ γ. Ο χρυσαμφιβόλες δ' Ἀρης σωμάτων
 Καὶ ταλαιπωρούχος ἐν μάχῃ δορὶς 450
 Πυρωθέν ἐξ Ἰλίου
 Φίλοισι πέμπει βαρὺ
 Ψῆγμας δυσδάσσερυτον
 Αυτῆνος σποδοῦ
 Η 3 Γερμ-

VARIETAS LECTONIS.

435. forte leg. Tis δοκῶν νορέων. ut metrum strophici oppositi
 v. 439, ἐφ' ιστιος] Stanl. conveniret.
 emend. ἐφ-ιστιος.
 v. 446. ἀντὶ φωτῶν δὲ] Vulg. v. 447. Ut metrum stro-
 ἀντὶ δὲ φωτῶν. Sed transposi- phici v. 429. huic versiculo
 tionem rekte suasit Heathius, aequetur legamus licet νοι
 —.

Γερίζον τοὺς λέβητας εὐθέτους.

455

Στένει δὲ εὖ λέγοντες ἀνδρας,

Τὸν μὲν ὡς μάχης οἴγις,
Τὸν δὲ ἐν φονais καλῶς πεσόντ' ἀλ-
λογίας διὰ γυναικός.

Τάδε σῆμα τις βαύει.

460

Φθενεῖον δὲ ὑπὲρ ἀλγος ἔρπει
Προδίοισιν Ἀτρεΐδαις.

Οἱ δὲ αὐτοῦ περὶ τεῖχος

Θῆμας Ἰλιάδος γὰς

Εὔμορφοι πατέχουσιν.

465

Ἐξθεάδες δὲ ἔχοντας ἔκρυψεν.

ἀπιερ. γ. Βαρεῖες δὲ ἀστῶν φάτις σὺν κότῳ,
Δημοκράτου δὲ αἴρεις τινες χρέος.

Μένει δὲ ἀποστολή τι μοῦ

Μέριμνα νυκτηρεφές.

Τῶν πολυπόνων γὰρ

Οὐν ἀσποποι θεοί.

470

Κελασσινᾶς δὲ οὖν Ἐριννες χρέων

Τυχίσεν ὅντ' ἄνευ δίκαια πα-

λιτυχῆ τριβῆ βίσ

Τιθεῖσ' αἰμαντὸν, ἐν δὲ αἰστοῖς

Τελέθοντες οὐτις αἰλού.

Τὸ δὲ ὑπερηφότας ηλύειν εὖ

Βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις

475

Διάθεν

VARIETAS LECTONIS.

v. 455. γερίζων τὰς λέβητας
εὐθέτους]. Justis rationibus ad-
ductus, quas in Comment. ex-
posui, sic rescripsi loco vulga-
tae γερίζων τὰς λέβητας εὐθέτα.

v. 456. ἄνθραξ] Vulg. ἄν-
θρα. Illud e conjectura Stanl.
recepimus, ut sensu conve-
nientius.

- Διόθεν περασμένος. 480
 Κείνω δ' αὐθονον ἔλθον.
 Μήτ' εἶην πτολυπόρεθης,
 Μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλούς
 "Υπ'" ἀλλων βίον πατίδομι.
 ἐπαφός. Πυρὸς δ' ὑπὸ εὐαγγέλων τὴν πόλιν 485
 Δῆμοι θοὰ βάξις.
 Εἰ δ' ἐπητύμως,
 Τίς οἶδεν; οἵτοι δεῖος ἔστι, μὴ ψύθος.
 Τίς ὁδὲ παιώνος, η̄ φρενῶν πεκομψένος,
 Φλογὸς παραγγέλματος 490
 Νέοις πυρωθένται παρδίαν
 "Ἐπειτ' ἀλλαγῇ λόγου
 Καμέν· ἐν γυναικὸς αἰχμῇ
 Πρέπει πρὸ τῷ φανέντος
 Χάρην ξυνανέσαι.
 Πιθανὸς ἄγαν ὁ Θῆλυς ὅρος
 Ἐπινέμεται ταχύπορος.
 Ἄλλος ταχύμορον
 Γυναικοκήρυκτον ὄλλυται μλέος.

VARIETAS LECTONIS.

- v. 488. οἵτοι δεῖος ἔστι μὴ ψύθος] Fidenter ita rescripsi- v. 492. ἐπειτ' ἀλλαγῇ λόγῳ] Ita correxi pro vulg. ἐπειτ'
 mus pro vulg. οἵτοι θεῖον ἔστε μὴ ψύθος quod quid esset
 quod commodum h. l. sensum non praebet. Stanl. nemo explicare potuit. Stanl.
 Stanl. parum feliciter εἴ τοι suspicabatur legendum ἐπειτ' ἀλλαγῇ λόγῳ, quo tamen
 θεῖον ἔστι, μὴ ψύθος. sensu id acceperit non dixit.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Tάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαιεσφίρων
Φρυκτωριῶν τε ποὶ πυρὸς παραλλαγῆς,
Εἴτ' οὖν αἱληθεῖς, εἴτ', ὀνειράτων δίκην,
Τερπνὸν τόδ' ἐλέθον φῶς ἐφήλωτε φρέσκοις.
Κίρεν' οὐπ' ἀντίς τόνδ' ὅρῳ πατάσκουν
Κλάδοις ἐλαῖαις μαρτυρεῖ δέ μοι πάστοις
Πηλοῦ ξύνουγες διψίσι πόνις τάδε:
"Οσ. οὐτ' ἄναυδος, οὔτε σοι δαίων φλόγος
"Τάντος ἔρειας σπινακεῖ παπνῷ πυρός."
Ἄλλ' οὐ τὸ χαιρεῖ μαῦλον ἐνβάσκει λέγων, . . .
Τὸν ἀντίον δέ τοῖσδε ἀπόστεργων λόγον.
Εὗ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.

500

505

510

ΧΟΡΟΣ.

"Οστις τάδε ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
Αὐτὸς φενῶν παρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 506. 507. Vulgo post
τὰδε commate tantum distin-
guebatur, & legebatur *as oὐτ'*
ἄναυδος — quasi que sequuntur
per particulam *as* cum
μαρτυρεῖ — *κόνις τὰδε* connecti
possent, ac *τὰδε* ad sequeutia,
non ad praecedentia trahendū
metum. At quomodo pul-
vis dicatur *μαρτυρεῖ* s. confir-

mare, nuntium advenientem
illa vel illa dictum esse?
Itaque *as* h. l. prorsus alienum
est; nihilque certius est
quam *os oὐτ'* *ἄναυδος* legendum,
idque pronomen ad *ηὔνη* re-
ferendum esse, verbis *μαρτυρεῖ*
— *τὰδε* inter duo colli signa
positis, vel parentheseos nota
inclusis.

ΧΟΡΟΣ ΚΗΡΥΞ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΚΗΡΥΞ.

Iώ πατρῶν οὐδείς Ἀργείας χθονός.

Δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' αφικόμην ἔτεσ, 515

Πολλῶν φοργειῶν ἐλπίδων, μίας τυχόν.

Οὐ γαρ ποτὲ πύχεν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί

Θεοῖν μεθέξειν φίλτατε τάφος μέρος.

Νῦν χρήσε μὲν χθῶν, χαῖρε δ' ήλιος φάσος,

Τηλετός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθίος τ' αὐταξ, 120

Τόξοις ιάπτων μηνέτ' εἰς ήμας Βέλη.

Ἄλις παρὰ Σικάμανδρον ἥλθες ανάρσιος.

Νῦν δ' αὐτές σωτῆρες θεῖ: μητραγάνοις,

"Αναξ" Απολλον. Τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς

Πείναται προσσευδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάσσον, 525

"Ερυτὴν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβεις,

"Ηὗσας τε τὰς πέμψαντας, εὐμενεῖς ποέλιν

Στρατὸν δέχεσθας τὸν λελειμένον δορός.

'Ιά μηλαθροὶ βασιλέων, φίλοι στέγαι,

Σεμνοί τε θάνοι, δαίμονες τ' αὐτήλιοι, 530

H 5

E'

VARIETAS LECTONIS.

v. 515. *δεκάτῳ*] Stanlejus & Fourmontius (hist. de l' Acad. des Inscr. tom. III. p. 81.) malunt *δεκάτου*. Sed nihil mutandum; nam e *vul-gata* idem sensus oritur.

v. 523. *μητραγάνοις*] i. e. *μητραγάνοις*. Scholiafestes interpretatur *ἀπίμυκοις*, adeoque vel *κηρύκων* intellexit,

vel aliam quandam lectio-nem in codice suo invenit.

v. 525. 526. Pauvius ita distinguendum putat τὸν τ' ἡμὸν τιμάσσον, 'Ερυτὴν φίλον, μη-ρυκα κηρύκων σέβεις. Verum haec verborum junctura affe-statam habet concinnitatem, Aeschyllo parum dignam.

Εἰ που πάλαι, φαιδροῖς τοῖσιδ' ὄμμασι
 Δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρέον.
 Ἡκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
 Καὶ τοῖσδ' ἄποις κονὸν Ἀγαμέμνων ἀναζ.
 Ἄλλ' εὖ νιν δοκίσασθε, (καὶ γὰρ οὖν πρέπει) 535
 Τροίαν πατασκάψαντα τοῦ δικηφόρες
 Διὸς μακέλλη, τῇ πατείργασται πέδον.
 Βαμὸι δὲ αἴστοι καὶ θεῶν ιδεύματα,
 Καὶ σπέρμα πάσης ἔξαπόλυται χθονός.
 Τούτοις Τροίᾳ περβελῶν διευτήρεον
 Ἀναζ Ἀτρεΐδης πρέσβυς εὐδαιμών οὐντε
 Ἡκει, τίεσθαι δὲ αἰξιώτατος βροτῶν
 Τᾶν νῦν Πάρις γάρ οὔτε συντελῆς πόλις
 Ἐξεύχεται τὸ δεῖμα τοῦ πάθους πλέον.
 Οφλῶν γὰρ αἴραντος τε καὶ πλοπῆς δίκην
 Τοῦ ρυσίς θ' ἡμαρτε, καὶ πανάλεθρον
 Αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δέμον.
 Διπλᾶ δὲ ἔτισαν Πριαμίδαι θάμαρτια.

ΧΟΡΟΣ.

Κίγυζ Ἀχαιῶν χαῖρε τᾶν απὸ στρατοῦ.

ΚΗΡΥΞ.

Χαίρω· τεθνάναι δὲ οὐκ ἔτ' ἀντερῷ θεοῖς.

550

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 531. εἰ̄ πον] Rechte sic
 emendandum censuit Stanl.
 pro vulg. ἥπον. Nam εἰ̄ πον
 πάλαι est sī unquam alias scil.
 θέλεσθε.

v. 532. κόσμῳ] Perperam
 Pauwius corrigit νόστῳ, q. d.
 accipite in redditu regem.

v. 549. Optime de hujus

& qui sequuntur versiculorum interpretatione meritus
 est Heathius, quod primus
 observavit v. 549. 551. 553.
 555. 557. 559. 561. qui ad-
 huc in edd. Clytaemnestrae
 tribuebantur Choro adsignan-
 dos esse.

ΧΟΡΟΣ.

"Ἐρως πατρώας γῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;

ΚΗΡΥΞ.

"Ωστ' ἐνδαιχνέειν γ' ὅμμασιν χαρᾶς ὑπο.

ΧΟΡΟΣ.

Τερπνῆς ἄρ' ήτε τῆσδε ἐπίθεσοι νόσοι;

ΚΗΡΥΞ.

Πῶς δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγῳ;

ΧΟΡΟΣ.

Τῶν αὐτεργάτων ίμέρω πεπληγμένοι.

555

ΚΗΡΥΞ.

Ποθεῖν ποθεῖντα τίνδε γῆν στρεπτὸν λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

"Ως πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενὸς μ' ἀναστένειν.

ΚΗΡΥΞ.

Πόθεν τὸ δύσφεον τετ' ἐπῆν θυμῷ στύγος;

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LLECTIONIS.

v. 557. φρενὸς μ' ἀναστένειν] In superioribus edd. est φρενὸς ἀναστένειν, laborante metro, cui ut succurrerem inserui μ', quod sententiae quoque perspicuitatem juvat. Nam quod Heathius inserebat γ', minus commodum est.

v. 558. θυμῷ στύγος:] Sic edere nullus dubitavi, pro vulg. στύγος στρεπτῷ quod sensum prorsus corrumpt. στρεπτῷ fortasse sic ortum. Vole-

bat aliquis explicare, ad quem pertiperet στύγος, idque quia perperam pro odio acceperat, cum h. l. nihil aliud quam aegrititudinem f. moerorem notet, adjeccerat στρεπτῷ, e quo deinde στρεπτῷ factum, postquam θυμῷ vel excederat, vel glossemati in textum recepto, ne versus uno pede abundaret, locum fecerat. Pauvius cum vitium hujus loci bene sentiret, malam tamen ei medicinam

35

40

45

ΧΟΡΟΣ.

Πάλαι τὸ συράν φέρμακον βλάβης ἔχω.

ΚΗΡΥΞ.

Καὶ πῶς ἀπόντων κοράσου ἔτρεις τινάς;

ΧΟΡΟΣ.

Ως νῦν τὸ σὸν δὴ καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.

ΚΗΡΥΞ.

Εὖ γὰρ πέπρωκται ταῦτα. Πολλῷ δὲ ἐν χρόνῳ

Τὰ

VARIETAS LECTONIS.

nam invenit, legendum pūtans: Πόθεν τὸ δύσφερον τέττανον στυγόστρατον; unde anxiū illud inerat militiam fugiens?

v. 560. οὐ πῶς ἀπόντων —] Stanl. malebat hunc in modum distinguere: οὐ πῶς; ἀπόντων — τινάς; quod tamen necessarium non videtur. νοισάνων] Sic pro vulg. νοισάνων metri causa, Cantero auctore rescriptimus.

v. 561. ὡς νῦν] Hanc lectioem Stanlejī ingenio repertam, induximus in locum vulgatae ὡς νῦν, quae sensum commodum non admittrit.

v. 562. εὖ γὰρ πέπρωκται] Haud assentior Stanlejo corrigenti εὖ δὲ ἄρδε πέπρωκται. Nam illud γάρ omissa, ut sit, praecedentis dicti comprobatione, causam comprobandi

jam afferri significat, q. d. non mirum est, te jam emori cupere. Bene enim iusta cesserunt. ταῦτα. Πολλῷ δὲ χρόνῳ Mibi quidem sic potius videtur

Aeschylus scripsisse, quam ut vulg. εὖ γὰρ πέπρωκται. Ταῦτα δὲ ἐν πολλῷ χρόνῳ τὰ μὲν — Abreschium vero, ipsum quidem hujus loci difficultate offendsum, bene tamen eam expediisse nemo dixerit. Scilicet ei in mentem venit ita versiculos hosce refingere:

εὖ γὰρ πέπρωκται. Θαῦμα δὲ εὖ πολλῷ χρόνῳ τὰ μὲν τις εὖ λέξειν — q. d. Tu quidem mori opas, cum praeclarum eventum res sint sortitae. Quod autem secus nonnulla ceciderint, et multas mala pertulerimus, idne mirum cuiquam accidere et videri debet?

Τὰ μέν τις ἀν λέξειν εὐπετώς ἔχειν, ταῖς γάρ οὐκ
Τὰ δὲ αὐτε πατέμομφα. Τις δὲ πλὴν θεῶν εἰσίν
Ἄποντ' ἀπίμων τὸν δι' αἰσθόντος χρόνον; 565
Μόχθους γάρ εἰ λέγομεν οὐδὲν δυσανθετόν.
Σπαργάνεις παρέζησις οὐδὲ πανοστράτους, τι δὲ
Στένοντες, οὐ λαυχόντες, ἥματος μέρος;
Τὰ δὲ αὐτε χερσῶν οὐδὲ προστῆν, πλέον στύρος.
Εὔναι;

VARIETAS LECTONIS.

v. 563. ἦν λέξειν] Vulg. εἶναι λέξειν. Sed illud εἴ propter sequens εὐπετώς ἔχειν male languet; & particula ἀν hic vix abesse potest. Corruptelae causa fuit quod ἦν primum in εἴ, deinde hoc ab alio cui e versu praecedente εἴ obversabatur, in εἴ mutatum est. Atque sic olim emendavi, antequam idem Stanlejo placere vidissem. Heathius tamen malebat: τὰ μέν τις εἴ λέξεις ἀν εὐπετώς ἔχειν.

v. 567. παρέζησις] male Pauwius corrigit παρέζης accipiens de δυσανθετούσι in navibus angustis continua serie, & male stratis, quod sane nemini probabitur. Cl. le Grand in specimine observationum, „παρέζης legendum esset inquit, prorsus persuadent mihi verba sequentis versiculi & λαυχόντες ἥματος μέρος. „ Quod quid sit, fateor me non intel-

ligere. An παρέζης esse voluit praebitiones, et εἱ λαυχόντες ἥματος μέρος de diemēto diurno accepit, quod saepe in penuria victus praebitum non fuerit? Quod si sibi persuasisset, prorsus a sensu verborum aberrasset vir doctissimus.

v. 568. οὐ λαυχόντες] Ante nos edebatur οὐ λαυχόντες, quod quia sensu cassum erat, Stanl. divinabat οὐ λαυχόντες, vel simile quid legendum esse. Pauwius corr. οὐ λαυχόντες. Heathius οὐ λαυχόντες, de strepitu in navigiis id accipiens. Neutrūm placet. Verum λαυχόντες genuinum est, & pro οὐ tantum emendandum stat εἴ. Nimirum haec participia στένοντες & λαυχόντες h. e. verborum rectorum initia posita sunt, q. d. τι δὲ οὐ λαυχόντες, οὐ λαυχόντες, ήματος μέρος.

Εὐναὶ γαρ οὐσαν δικῶν πρὸς τείχουν.

570

*Ἐξ οὐρανοῦ δὲ πάπο γης λεμνωνίας

Δέσσοι πατεψέναζον, ἔμπεδον οἶνος

*Ἐσθημάτων, τιθέντες ἐνθηρον τρύχα.

Χειμῶνα δὲ εἰ λέγοι τις οἰωνότερον

Οἶν παρεῖχ' ἀφετον ἴδαια χιών,

575

*Η θάλπος, εὗτε πόντος ἐν μεσημβρινοῖς

Κοίταις αἰκύμαντινοῖς εὔδοι πεσὼν, ...

Τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παρείχεται πόνος.

Παρείχεται δὲ, τοῖσι μὲν τεθηκόσιν

Τὸ μῆποτ' αὐθίς μηδὲ αναστῆναι μέλειν.

580

Τί τοὺς αἰνιλαθέντας ἐν Φύρῳ λέγειν

Τὸν ζῶντα δὲ ἀλγεῖν χεὶ τύχης παλιγνότες;

Καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοροῖς παταξιῶ.

*Ημῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρεπτοῦ

Νικᾶ

VARIETAS LECTONIS.

v. 571. ἐξ οὐρανοῦ δὲ] Vulg.

ἐξ οὐρανοῦ γὰρ — Sed particu-

lae γὰρ nullus hic locus est.

Itaque recte substituendum

censuit Heathius δέ. λευκω-

νιας] Sic reiscripsi pro vulg.

λευκωνίας.

v. 573. ἐνθηρον] Stanl.

malebat ἐνθηρον, q.d. pruinis

canescebat nostra vestis. Ve-

rum ἐνθηρον bene de capillo

propter madorem incomto,

et feritatis speciem induente

dicitur.

v. 579. sqq. Panwius exi-

stimatbat post τοῖσι μὲν τεθη-

κόσιν, verba haud satis apte-

connecti ideoque v. 581. 582.

ita resingendos opinabatur:

τι τοῖς δὲ αἰνιλαθέντας ἐν Φύ-

ρῳ λέγειν

τὸν ζῶντα τ' ἀλγεῖν χεὶ τύχης

παλιγνότες.

Sed falso sibi persuaserat,

particulam μὲν v. 579. non

sequi in textu vulgato δέ,

quod illi respondeat. Nam

τοῖσι μὲν τεθηκόσι v. 579. re-

ferendum est ad ημῖν δέ τοῖς

λοιποῖσιν v. 584.

v. 582. παλιγνότες] male

corrigit Heathius παλιγνότες

quod ille int. fortuna in melius

immixtata.

Νηκὲ τὸ κέρδος, πῆμα δὲ οὐκ αἰντιθέπει. 585

Ως πομπάσσαι τῷδε εἰνὸς ἡλίς φάει

Τπέρε θαλάσσης, ναὶ χθενὸς ποτωμένοις.

Τροῖν ἐλόντες δήποτε Ἀργείων στόλος

Θεοῖς λαΐφυζα ταῦτα τοῖς ναῷ Ἐλλαῖς

Δόμοις ἐπασσάλευσαν, σέρχοιν γάνον. 590

Ταῖς ταῦτα χὴν κλίνοντας εὐλογεῖν πόλιν

Καὶ τοὺς στρατηγούς· ναὶ χάρεις τιμήσεται

Διὸς ταῦδε ἐπιφρίξασα. Πάντες ἔχεις λόγουν.

ΧΟΡΟΣ.

Νικάμενος λόγοισιν οὐκ ἀνάινομαι,

Ἄει γάρ οἴβοι τοῖς γέρεσσιν εὖ μαθεῖν. 595

Δόμοις δὲ ταῦτα ναὶ κλυταιμνήστερα μέλειν

Εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλετίζειν ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ανωλόνυξα μὲν πάλαι χαρέσθι ὑπό,

Οτ’ οὐλέτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,

Φράξων ἀλασινὸν Ἰλίος τὸ ἀνάστασιν. 600

Καὶ τις μὲν ἐνίπτων εἶπε, φρυκτώδων διὰ

Πεισθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖ;

H

VARIETAS LECTONIS.

- v. 587. ποτωμένοις] male Nempe ei non liquebat, quod hunc dativum fugillat Stanl. modo ποτωμένοις Graecis conveniret.
 post εἰνὸς supplendum aut potius e v. 584. repetendum est ήμιν. ημιν, quo cum construendum est ποτωμένοις. Aliam autem ob causam Heathius ποτωμένοις in ποτωμένῳ mutandum, & cum φέντε construendum esse opinabatur.
- v. 590. σέρχοιν γάνον] Pauwius poetam scripsisse supcipitatur ἕρεσιν γάνος ornementum marium. Heathius vero ξενὸν γάνος domesticum orname-
 tum.
- v. 596. δόμαι] Falso Pauwius conj. πρόμαι.

Ἡ πίστος πρὸς γυναικός, αἴσθεθαι πέσα^ν.
 Δόγοις τοιέτοις πλαυτός οὐτ' ἐφαινόμην.
 "Ομως δ' ἔθνος, καὶ γυναικείῳ νόμῳ 605
 'Ολολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
 'Ελασπον εὐφημοῦντες, ἐν θεῶν δ' ἐδέσαις
 Θυμφάγον κομοῦντες εὐώδῃ φλόγαν.
 Καὶ νῦν τὰ μάστιν μὲν τὶ δεῖ φέρειν;
 'Ανακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγου. 610
 "Οπως δ' αἴστος τὸν ἔμὸν αἰδίσιν πόσιν
 Σπένσω πάλιν μολύνται δέξασθαι τὴν γῆν
 Γυναικὶ τούτῳ φέγγος ἥδιν, δρακεῖν
 'Απὸ στρατείας ἀνδρας σάσαντος θεοῦ
 Πύλας τ' αὐτοῖς; ταῦτ' απάγγειλον πόσει, 615
 "Ηγετεῖν

VARIETAS LECTONIS.

v. 607. ἐν θεῷ] Optime μᾶντες (a ματῳ)flammam curantes, nurridentes; alteram vero pessimam, et ineptissimam κομῆτες a κομά. Etsi enim flammæ poetae Graeci βόστρυχον tribuunt, κομῆτα men nullo modo significare potest alienam comam alere; nec unquam hoc verbum transitive ponitur. Itaque κομῆτes verum videtur, nisi magis placeat, κομαῖτες, quæ le Grandi conjectura est.

v. 608. κομῆτες] Vulg. κομῶντες, quod quam ineptum esset, cum acute sentiret Pauwius (non enim de sōpienda sed potius de excitanda in crīs deorum flamma agebatur) duplēcēm emendationem proposit, alteram quidem optimam, quam recepimus, κο-

rantes, nurridentes; alteram vero pessimam, et ineptissimam κομῆτες a κομά. Etsi enim flammæ poetae Graeci βόστρυχον tribuunt, κομῆτa men nullo modo significare potest alienam comam alere; nec unquam hoc verbum transitive ponitur. Itaque κομῆτes verum videtur, nisi magis placeat, κομαῖτes, quæ le Grandi conjectura est.

v. 615. πύλας τ' αὐτοῖς] Vulg. πύλας αὐτοῖς. Sed copulam inserui Pauwio monente, quam in tali verborum junctura omittere non solet

"Ηνειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·

Γύναικα πιστὴν δέ ἐν δόμοις εἴρητο μολὼν

Οἰστρος περ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κίνησα

'Εσθλὸν ἐκεῖνω, πολεμίαν τοῦ δύσφροστον,

Καὶ τάλλος ὄμοισαν πάντας, σημαντήριον

Οὐδὲν διαφθείρεσσαν ἐν μήνε χρέουν.

Οὐδὲν εἰδὼν τέρψιν, οὐδὲ ἐπίψυχον φάτιν

"Ἀλλὰ πρὸς αὐτὸς μᾶλλον ἡ χαλκῆ βαφάς.

ΚΗΡΥΞ.

Τοιόδε ὁ κύριος τῆς ἀλυθείας γέμαν

Οὐν αἰσχυγὸς ὡς γυναικὶ γενναῖος λακεῖν. 625

ΧΟΡΟΣ. ΚΗΡΥΞ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄυτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι

Τοροῖσιν ἐγμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.

Σὺ δέ εἰπὲ κῆρυξ, Μενέλεων δέ πεύθομαι,

Εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν

"Ηξει ξὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κρέοτος. 630

ΚΗΡΥΞ.

VARIETAS LECTONIS.

folet Aeschylus. Nec audi-
endus est Heathius asyndeta
Aeschylo familiaria esse cla-
mans, quod facile concedi-
tur. Nunc vero non quaeri-
tur an alibi asyndeta reperi-
antur apud nostrum; sed ubi
& quomodo adhibita ab eo,
& adhibenda fuerint.

v. 623. χαλκῆ βαφάς.] In-
felix est Pauwii commentum,
quo χαλκὸς βαφᾶς reponen-
dum somniat, quasi hic de
ferri tintura sermo sit, cum
χαλκῆ βαφᾶς sint vulnera ferre
inflicta. cf. Commentar.

ΚΗΡΥΞ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ φευδῆ παλὰ πάτερ εἰπεῖν·
Ἐς τὸν πολὺν φίλοισι παρέπονθεν χρέον.

ΧΟΡΟΣ.
Πᾶς δῆτ' ἐν εἰπών πεδνὰ καληθῆ τύχοις; Καὶ τοῦτο
Σχισθέντα δ' οὐκ εὑκρυπτα γίγνεται τάθε.

ΚΗΡΥΞ.
Ἄντε ἀφαντος ἐξ Ἀχαιῶν στρατοῦ, 635
Αὐτός τε καὶ τὸ πλεῖστον οὐ φευδῆ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.
Πότερον ἀναγκαῖς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ Χεῖμα, πονὸν ἄχθος, ἡγεμονεῖς στρατοῦ;

ΕΠΙΚΗΡΥΞ. ΟΤΟΧ
Ἐνυερτας, ὥστε τοξότης ἄκος, σπονοῦ,
Μαρψὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω. 640

ΧΟΡΟΣ.
Πότερα γάρ αὐτοῦ δῶντας, η τεθύητος
Φάστις πρὶς ἀλλὰν ναυτίλων ἐλιήζετο;

ΚΗΡΥΞ.
Οὐκ οἶδεις αὐδεῖς, ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορέων
Πλὴν τοῦ τρέφεντος Ἡλίου χειρὸς φύσιν.

ΧΟΡΟΣ.
VARIETAS LECTONIS.

v. 633. s̄q. In Vist. quae sequuntur Chori partes male Clytemnestrae tribuebantur.

v. 633. πεδνὰ παληθῆ τύχοις; Sic emendavi pro vulg. πεδνὰ ταληθῆ τύχες; quod quibus causis adductus fecerim, exposui in Commentar. ad h. l.

v. 635. Ἀχαιῶν] Sic Paulio monente, metri causa scribendum fuit, non ut vulg. Ἀχαιοῖς.

v. 641. γάρ] iterum Stanlejum fecellit vera hujus particularis vis, ut eam in διαρ̄ mutari vellet.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνας καυτικῶς στρατῷ 645

Ἐλθεῖν, τελευτῆσαι τε δαιμόνων πότῳ;

ΚΗΡΥΞ.

Εὐφημον ἥμαρος οὐ πρέπει ποσαγγέλω

Γλώσσην μισθεῖν χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.

Όταν δὲ ἀπευθαῦτα πήματος ἄγγελος πόλεις τοχεῖ

Στυργῶς προσώπῳ πτωσίμες στρατοῦ φέρῃ, 650

Πόλεις μὲν ἔλκοις ἐν τὸ δίμυον τυχεῖν,

Πολλοὺς δὲ ποιῶν ἔξαρσθεντας δόμουν

Ἄνδρες διπλῆς μάστιγος, τὴν Ἀργῆς φιλεῖ,

Διλογχον ἀπτην, φοινικαν ξυνωξίδε.

Τοιῶνδε μέν τοι πηγάδων στεσσαγμένον 655

Πρόστειρ λέγειν παιάνα τῶν Ερινύων.

Σωτηρίαν δὲ προσαγγείαν εὐάγγελος,

Ἔνων τε πρὸς χαιρέσσουν εὔεστοι πόλιν,

Πῶς πεδνὰ τοῖς κακοῖς συμμίχω, λέγων

Χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμίντον θεοῖς; 660

Συνάρποσαν γὰρ, ὅντες ἔχθιστοι τοποῖν,

I 2

Πῦρ

VARIETAS LECTONIS.

v. 653. στεσσαγμένον] Ita emendavi, pro eo quod in superioribus edd. legitur στεσσαγμένων. Nempe post στεσσαγμένον intelligendum est τινά, vel ἄγγελον.

v. 657. εὐάγγελος Ἔνων τε] Vulgo legebatur εὐάγγελον. Ήνωτα, quod falsum esse satis intelligitur vitio constructionis. Puto autem initio Ἔνων τε in ηνωτα, post etiam

ad hujus normam εὐάγγελον in εὐάγγελον immutatum esse. Posteaquam Ita h. l. emendaveram, vidi eandem Pauli rationem in mentem venisse, quod quidem me in sententia confirmavit. Nam in conjecturis criticis nisi veritatis certe facilitatis indicium est, si in eandem plures incident.

Πώρ οὐδὲ θάλασσα, οὐδὲ τὰ πιστά ἐθείζατην

Φθείροντε τὸν δύσπινον Ἀργείων στρατόν.

Ἐν τοιτὶ δυσκύμαντα δ' ὠδόρει πανά,

Ναῦς γὰρ πρὸς αἰλῆλησι Θερμίαι πνοεῖ

665

Ἡρεικον· αἱ δέ, κερωτυπουμέναι βίᾳ

Χειμῶνι, τυφῷ ξὺν ζάλῃ τὸν ὀμβροπτύπω,

Ωχοντ' ἀφαντο, ποιμένος παῖδα στρέβω.

Ἐπει δὲν ἄνθετο λαμπρὸν ηλίῳ φάσι,

Ορῶμεν αὐθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεροῖς

670

Ανδρῶν Ἀχαιῶν, ναυτικῶν τὸν ἔρεπτόν.

Ημᾶς γε μὲν δὴ, ναῦν τὸν ἀκήπατον σκάφος

Ητοι τὶς ἐξέκλεψεν, ή ἐγρήσατο

Θεός τις, οὐκ ἀνθεώπος, οἷος Θηγώ.

Τύχη δὲ σωτῆρις ναῦν Θέλστος ἐφέζετο.

675

Ως μήτ' ἐν ὅμῳ πύματος ζάλην ἔχειν,

Μήτ' ἐξοκεῖται πρὸς ιεραταιλέων χθόνας.

Ἐπειτο δὲ σόδην πόντον περευγότες

Δευκὸν οὐτ' ἥμαρ, οὐ πεποιθότες τύχη

E Bou-

VARIETAS LECTONIS.

v. 665. Θερμίαι] Sic edidimus pro vulg. Θερμίαι Arnaldo Pauwioque auctioribus.

v. 667. ζάλῃ τὸν] Male corgit Pauwius ζάλῃ γ'. Neque vero ei assentior genitivum τυφῷ in dativum immutanti.

v. 668. π. παῖδα στρέβῳ] Sic dedi pro ποιμένος παῖδοι στρέβῳ. Emendationis rationem reddidi in Commentar. ad h. l.

v. 675. ναῦν Θέλστο] Inge-

niose quidem emendat Stanl. ναυτοτλέο', verum an ita scripsit Aeschylus incertum est. Nam Θέλστο h. l. ut videt Abreschius significare potest, volens, propitia. Canterus conjecterat ναῦν στέλνον'. Sed prorsus absurdum est, quod Pauwius pro lectione γενινα τύχη δὲ σωτῆρις nobis obtrudit, τύχη δὲ σωτῆρις, novum sane vocabulum et inauditum, ne dicam barbarum.

- Ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος, 680
 Σπερατοῦ παφόντος καὶ παῖς σποδεμένος.
 Καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἔστιν ἐμπνέων
 Λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὄλωλότας. Τι μή;
 Ἡμεῖς δὲ ἐκείνες ταυτὶ ἔχειν δοξάζομεν.
 Γένοιτο δὲ ὡς ἀριστα. Μεγέλεων γὰρ οὖν
 Πρώτον τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολέν.
 Εἰ δὲ οὖν τις αὐτὸς ἡμίς νηι ἴστορεῖ
 Καὶ ζῶντας καὶ βλέποντας, μηχαναῖς Δίος,
 Οὓποι θέλοντος ἐξαναλάται γένος,
 Ελπὶς τις αὐτὸν πρὸς δόμας ἡδεῖν πάλιν. 690
 Τοσαῦτ' αἰάστας ἵσθι ταῦληθῆ πλύνων.

X O P O Σ.

Tis ποτὲ ἀνόρμαζεν ὡς
 δὲ ἐσ τὸ πᾶν ἐπητύμως,
 (Μή τις, ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν,
 Προνοίασι τοῦ πεπρωμένου 695
 I 3   Γλῶσ-

VARIETAS LECTIONIS.

v. 680. νέον πάθος] Cum Stanl. νέων πάθος corrigere nihil opus est.

v. 684. ταῦτα] Obsecutus sum Stanlejo, ut ταῦτα (a ταῦτα) reponerem pro vulg. ταῦτα.

v. 685. γάρ οὖν] Denuo Stanl. particulae γάρ usum cum ellipi ignorans, injuria postulat, ut pro ea γάρ invehamus. Post γένοιτο δὲ οὖν

պատα optime igitur haec eveniant; suppressa est haec sententia, et certe evenient; cuius omislatca causam mox indicari declaratur addita particula γάρ.

v. 693. προνοίασι] Sic vulgati προνοίασι loco scribendum fuit, ut metrum antithetici versus numeris responderet. Ita & Pauwio Heathioque visum.

- ογδ Τάν δορίαμβρον ἀρφωνική Θ' Ἐλέναι; ποτερού
 Ἐπεὶ πρεπέντως
 Ἐλέναι, ἔλαιος, ἔλεπτολε,
 Ἐπ τὸν αἰθρετίμαν 700
 Προκαλυμάτων ἐπλευσεν
 Ζεφύρες γήγαντος αὔρα.
 Πολύσυνδροι τε φερόποδες,
 Κυναγοὶ πατ' ἔχοις,
 Πλατᾶν ἀφαντον
 Κελσεύτων Σημέντος αὐτὰς 705
 ποτερού τὸν Επ'

VARIETAS LECTIONIS.

v. 696. ἐν τύχῃ] Parum placet quod Pauilio in mente venit ἐντυχῇ.

v. 697. Duo versiculos in superioribus edd. ita constitutos

τὸν δορίαμβρον 705. πλατᾶν] Vulg. Ἀρφωνική Θ' Ἐλέναι Heathio monente in unum contraximus. Nam & metrorum Enarrator graecus septendecim tantum hujus Strophae & Antistrophae versus numerat.

v. 699. Ἐλέναι] Male Scholia stastes hoc epitheton accepit pro genitivo nominis Ἐλένης. Esse autem idem quod Ἐλένης, ita ut quasi explicationem involvat nominis Helenae, recte judicavit Salmasius. Pau-

wii vero commentum, scribendum esse Ἐλένη, quasi dicitur unum vel una perdens, vel Ἐλένη ἐν vel Ἐλένης; adeo absurdum est, ut vel memorasse poeniteat.

πλάταν. Canteius emendaverat πλάτας, quod placet Stanlejo. Prætulimus autem genitivum plurale, quem etiam Heathio probatum esse cognovimus.

v. 706. πελούστων] Stanlejus corrigit πελους τό, quod difficultatem h. l. non tollit. Forte melius fuerit referbere: ἑπελουσιον οὖν Σημέντος αὐτὰς, quod si placuerit v. 703, το in δι mutandum. Fieri etiam potest

Ἐπ' ἀξιφύλλες παραπομπή
 Δι' ἔοντος αἰματόσεσσαν. τοῦτον δέ
 πάντας εἰ. Ἰλίῳ δὲ πῆδος ὁρώντων τοις οὐλοῖς
 Θύνυμον τελεστίρων 710
 Μῆνις ἡλιστε, τρεσπέδαις νέτ
 Ἀτηκωτοῦ ύστερον χειρὶ τεσσάρων
 Καὶ ξυνεστίς Διὸς
 Πρεσσομένα, τὸ γυμφότιμον μέλος ἐν-
 φάτως τίστος, νέτερον 715
 Τηλένουν δέ τότε ἐπέρχεται
 καὶ Καρβεδοῖνον διέδειν.

I. 4. viii. Me-

ΟΞΩΝ VARIETAS LECTONIS.

poteat ut ita scriperit Ae-
 schylus

πέλσωντες οὖν Σιγμόντος ἄντος,
 & post φερόπτοις ex antece-
 dentibus intelligi voluerit

πέλσωντες. Quicquid sit πέλ-
 σωντες certe corruptum est.

[MS. 707. δέξιοις; 85] Vulg.
 mendose ἀξιφύλλες. Stanl.

Probante Heathio conj. αἴξι-
 φύλλες. Pauvius αἴξιφύ-
 λλες, vel ἀξιφύλλες. Sed

hoc quidem nullus pretii est.
 Fortasse autem scriperat Ae-

schylus εἶναι φύλλος quod
 sensim in ἐπ' ἀξιφύλλος de-
 pravatum. In incerta re αἴξι-
 φύλλος quod Abreschio quo-
 que arridebat, in textum re-
 cepimus, ut saltem legeretur
 aliquid, quod sensum præbe-
 ret.

v. 710. τελεστίρων] Super-
 riores edd. τελέστρων. Sed
 metri causa duplicandum esse
 figura vere existimavit Arnal-
 dus.

v. 711. ἡλιστε] Stanlejo
 debetur; vulgatum ἡλιστε me-
 trium corruptum. Pauvius
 emendabat μῆνις ἐπέλιστε.

v. 712. ἀτηκωτοῦ] Optime fie
 emendavit Canterus. Antea
 corrupte legebatur ἀτηκος οὐ·

v. 714. In edd. hic versus

in duo divisus, ut v. 697.

v. 715. τίστος] Vulg. τίστο-
 tus, quod corruptum esse ne-
 mo adhuc animadverterat.
 Accusativus non habet quo
 referatur; genitivus τίστος

benē eum Διὸς construitur.
 Pauvii conjecturae τίστος vel
 τίστη prorsus inutiles.

Μεταμονθάνεσσα δ' ὕρων

Πρειάμου πόλις γεραιάς

Πολύθενον μέγα που στένει,

Κικλήσπουσσα Πάριν

Τον αινόλειπτον, τον

Παμπέσσην πολύθενον αἰώ-

ν' ἀμφὶ πολιτῶν επονεῖ

Μέλεον αἵμ' ἀνατλᾶσσα.

Ἐθρεψεν δὲ λέστες

Σίνην δόμοις αὔραλαστον

Οὗτος γ' αὐτὴν φιλόμαστον,

Ἐν βίστου προτελείοις

Αμερον, εὐφιλόπαιδα,

Καὶ γεραρχῶν ἐπίχαστον.

Πολέες δ' ἔσχ' ἐν σύρισταις,

Νεοτρόφοις τέκνισ δίκαιοι,

Φαιδρωπος ποτὶ χείρος

720

725

730

Σαίνων

VARIETAS LECTONIS.

v. 723. παυπέσση] Stanl. φύλλας verum effet, scribendum foret πολύτεχνον. Heathius παυπέσση. Forte autem verius:

Πάντως δὲ δὴ πολύθενον αἴνων
et si nec πολύθενον h. l. genui-
num videtur, paulo ante jam
usurpatum; Aeschylus certe
variare verba solet.

v. 724. πολιτῶν] Vulg. πο-
λιτῶν. Sed genitivum plura-
lem aperte sensus postulat.
Ad metrum quod attinet, si
penultimo strophes versu

in edd. οὗτος γ' αὖτις] In
ficeret corrigit δῆλος αὖτις. Met-
tri causa Heathio placebat
οὗτος γ' αὖτις, ut versus effet
epionicus a minore dimerter
acatal. Quod quidem nobis
ita probatur, ut versiculus
potius ad Iambicorum nume-
ros exigatur. Est enim Iam-
bic. Hephaenimires.

v. 734. 735. Φαιδρωπος —
cal-

Σείγων τὲ γαστρὸς ἀνάγνωσις. 735

ἀπτιγ. β. Χρονισθεὶς δὲ απέδειξεν

Ἐθος τὸ πρὸς τοκήνων.

Χάριν τροφᾶς γὰρ αἰμεῖβων,

Μηλοφόνοις ἄταισιν

Δαιτὶ σπέλευστος ἔτευξεν

Αἴρατις δὲ σῖκος ἐρύθρη

Ἀμαχον δὲ ἀλγος σικέταις

Μέγα σῖκος πολυπτονον.

Ἐκ Θεοῦ δὲ ἵερεύς τις

I 5

740

"Atas

VARIETAS LECTONIS.

σείγων τε] Stanl. conj. Φαιδρω-
πῶν ποτὶ χειρὶ, σινοντα. Sic
& Auratus emendaverat. te-
ste Spanhemio ad Aristoph.
Nub. v. 1113. Sed mutatio-
ne nihil opus est. Ceterum
in edd. versiculi sic constitue-
bantur:

Φαιδρωπὸς ποτὶ χειρὶ σινον-

τε γαστρὸς ἀνάγνωσις.

Eas concinnius disposui, ut
prior sit dactyl. trimeter, po-
sterior jambic. hepthemime-
res.

v. 737. Ἐθος τὸ πρὸς τοκήνων]
Male corrigit Stanl. Ἐθος πρὸς
τὸ τοκήνων.

v. 738. τροφᾶς γὰρ] Vulgo
γὰρ τροφᾶς. Transpositionem
metri causa necessariam Hea-
thio suafore admisimus.

v. 739. μηλοφόνοις ἄταισιν]
Sie de Pauvii sententia re-
scripti. Vulg. μηλοφόνοισι
versum turbat. Strophicus
enim oppositus est dactylicus.
Cum autem ἄταισιν primam
producat, dactylym ea cum
duabus ultimis in μηλοφόνοισι
efficere nequit.

v. 742. ἀμαχον δὲ ἀλγος]
Pauvius ne trochaicus labo-
ret expungendam censet par-
ticulam δε.

v. 744. ἐκ Θεοῦ] Sic e con-
jectura rescriptimus. Vulg.
ἐκ Θεοῦ invito metro. Cete-
rum in edd. ita collocabantur

v. 744. 745. ἐκ Θεοῦ δὲ ἵερεύς τις ἄ-
τας δόμοις προστράψη.

cf. not. ad v. 734. 735.

- 287 Ατας δέμοισι προστεράφη. ἐτ νωκε^τ 745
στεφή γ. Παραυτά δ' αὐν ἀθέειν
Ἐς Ἰλία πόλιν
Δέγοιμ' αὐτούς μέν
Νηνέμει γαλάκτεια,
- 347 ΙΙ. Αναπολιον ἄγαλμα πλάτε,^τ 750
Μολιταρίου σημάταν Βέλος,
Δηξιθυμον ἔσωτες ἀνθος:
Παραγαλάνιστος ἐπένδυσεν δὲ
Γάμου πηγαίς τέλευτας
Δύσεδος καὶ δυσόριλος 755
Συμένα Πραιμιδάσι,
ει. Πολύποδη Δίδος ζενίς, Λ.
- Επινοτός πειθαρία
Πορφυρίαντος ἐρηνίς.^τ 759
ΙΙαλαΐσατος δ' ἐν τοῖς
Βερτοῖς γέρων λόγος
Τέγυντοι, μέγαν τελε^τ
μάνην τακτού παθέντας φωτας ὅλβον. Νε επο Μηνια
μοι ει πενιονθει, μηδ' ἀποιδας Επίσκεψι,
Εκ
- VARIETAS
- v. 745. προστεράφη] Heathius hunc verbum, pariter ac strophicum oppositum (v. 735.) periodum catalecticum esse opinatus, προστεράφη in προστεράφη convertendum arbitrabatur. Quo remedio supercedere licet ad Iambicorum leges eos revocantibus. Uterque enim est Iambic. dim. Catal. s. Hepthemer. & Strophicus
- σανίδη | τι γάτα | τις αὐτῆς | καὶ
- recte respondet antistrophi-
cus
- τις | δότης | τρόπος τοῦ | φη-
v. 746. παριντα] Heath. conj. παρ' αὐτῷ his similiter.
μινίμη] Minime admittendum est. οὐθεν, quod Stanl. in men-
tem venit, sed potius, quod idem fieri posse vidit, post
τοῦ puncto distinguendum,
& παραγαλάνιστος cum sequenti-
bus construendum est.

745

ΧΟΡΟΣ Εν δέ σύραθες τύχας γίνεται
οδος Βασιλέων απόρεστον εἰς οὐδέν.
Δικαιος δέ αἰκανος μονάρχας εἴμι.
Τὸ δυσσεβὲς γένος ἔργον
Μετὰ μὲν πλείστη τίταν,
Σφετέρα δὲ εἰνότες χέντε.
Τοῖς δέ τοι εὐθυδίκων.

765

Καλλίπεις πότιος αἰτεῖ.

Φιλεῖ δὲ τίτανεν ὑθρίς
οὐδὲ παλαιῶς νει-

* * *

Ζεοντος εὖ πανοις βοστῶν
Τριῶν, τότε η τέλος, ἔτους
Τὸ κύριον μέλον,

770

Νεαροὶ φύσεις κέτον,

Δαιμονά τε τὸν ἄμαχον, απόλεμον,

Αὐλέσον,

ΛΙΓΝΟΤΟΞΙΚΑ ΤΕΧΝΗ

VARIETAS LECTONIS.

v. 766. Πρωπιδαιον] Re-

ctius videtur Pauwio Πρωπ-

ιδαιον.

v. 767. τὸ δυσσεβὲς γένος ἔρ-

γον] Vulg. metro adversante
τὸ γένος δυσσεβὲς ἔργον. Trans-
positionem metro pariter ac
structurae verborum utilem
fuerunt Pauwius Heathius
que.

v. 770. δὲ] Sic auctore
Stanlejo necessario emandan-
dum fuit. Vulgato enim γένος
nullus hic locus est.

v. 775. τέτοιος η τέλος ζετον] Metrum versiculi ita sublevat
Pauwius, ut reponat ζετον;

quod quidem melius certe,
quam alterum ab eo proposi-
tum, τέτοιος η τέλος ζετον in-

v. 777. θεραπεία ζετον] In edd. est νεαρὰ θεραπεία ζετον,
quod aperte corruptum & a
nemine interpretatum explicata-
tum est. Heathius emenda-
bat Νεαρὰ φύσεις ζετον. Nobis
vero ad vestigia scripturae
propius accedere sensuique
& perpetuitati verborum me-
lius respondere videtur θεραπεία^η
ζετον, quod tantisper
in textum recepimus, donec
e codicibus forte meliora
quis eruerit.

750

755

760

765

770

775

780

785

790

Ανίερος, Θράσος,

Μελαινός μελάθρουν ἄτας, 780

Εἰδομένας τονεῖον.

άντιση δ.

Δίπος δὲ λαρύγγει μὲν ἐν

Δυσκάπνως δάμασος, πεντά

Τὸν δ' ἔναστρον τοιει

Βίον. Τὰ χρυσόποστα δ' ε-

οθλά σὺν πίναχι χρύσῳ

Παλιντρόποιος λιποῦ.

σ' ἔμμαστον ὅσμα προσέβα, τῷ *

Δύναμιν οὐ σέβε.

καὶ πλούτες παράστημον αἴνω.

Πᾶν δὲ ἐπὶ τέρμα νομέει.

780

785

790

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 781. εἰδομένας] Edd. habent εἰδομέναν. Pauwijs ad h. l. „εἰδομέναν, inquit, vitium contraxit; nihil enim habet quo referatur, & ubi tot alia intercedunt, νευρὰ εἰδομέναν τονεῖον non potest copulari, ut παλινά νεύστουν paulo ante; scribendum est vel εἰδομέναν, quod ἀνίερος Θράσος respiciat, vel Ανίερος Θράσος Μελαινός μελάθρουν ἄτας, Ειδομένας τονεῖον.“ Optimum vero, quod et Heathio vism, rescribere εἰδομένας. Sensus est: *Vetus* *injuria* *novam* *parit*, *generans* *nimirum* *odium* f. *vin-*

diætae cupiditatem, (*κότον*) *et andaciam* (*Θράσος*), *aras aedibus noxas parentibus similes*.

v. 783. δάμασος] δάμασον mavult Pauwijs, ut Creticus magis appareat.

v. 787. προσέβα τῷ] Ex opere *strophes versiculo colligitur* post τῷ deesse vocabulum *dissyllabum*; vel in τῷ *alias vocem* *latere* *quea* *anapaest* aut *dactyli* *mensuram* *expleat*. Si illud *verum* sit, excidisse *putem* *epitheton*, *genitivo* *casu* *elatum*, *et cum πλάτες* *construendum*; *sin hoc*, *periit* *substantivum* *dativi* *ca-*

sus

ΧΟΡΟΣ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

780

788

ΧΟΡΟΣ.

Αγε δὲ, Βασιλεῦ, Τεοῖς πολιπορ-

γ', Ἀτρέως γένεθλου,

Πᾶς σε πεσείπω; πᾶς σε σεβίζω

Μήδ' ἐπερέπεις, μήδ' ὑπομάρψας 795
Καιρὸν χάριτος;

Πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι

Προτίσται, δίκην παραβάστατες.

Τῷ δυσπειραγόντι δὲ ἐπιστενάχειν

Πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης 800
Οὐδέν εἰρ' ἥπαρ προσπινέται.

Καὶ ξυγχαίρεσθαι ὁμοιωπεῖς

Ἄγέλαιοι πρόσωπα βιαζόμενοι.

795

800

"Οστις

VARIETAS LECTONIS.

sus v. c. *τεμένη* (*templa*) aut ejusmodi aliud, quod ad *προστίθενται* referendum erat. Equidem in hanc partem pronior sum. Sed absque codicum subfilio definiri nihil potest. Pauwius pro *τε* emend. *τὰν*, quod amplexus est Heathius. Quod si sequaris, delendum est in strophicō *ἄμυκον*, quod nolim.

v. 797. *τὸ δοκεῖν εἶναι*, Stanl. hoc sic accepit q. d. *τὸ δοκεῖν προτίσσοι τὰ εἶναι*. Abre- sechio placet *τὸ δοκεῖν εἶναι* pro esse videri positum esse. Cui assentior, nisi forte *εἶναι* prorsus delendum fuerit. Intel-

ligi enim necessario debet post *προτίσσοι*, non scribi, ideoque fieri potest ut e glossemate adjectū sit.

v. 799. *δυσπειραγόντι*] Ita de Grotii sententia pro vulg. *δυσπειραγοῦντι* rescribendum fuit, ob metrum anapaesticum.

v. 800. *δῆγμα*] In Victor. erat *δέημα*. Sed jam Steph. vidit veram esse lectiōnēm *δῆγμα*, quae est apud Sto- baeum.

v. 802. Male apud Sto- baeum legitur: *Καὶ νυκτὶ δὲ χαίρεσθαι ὁμοιωπεῖς Ἀγέλαιοι τὰ πρόσωπα βιαζόμενοι.*

ΑΙΔΩΣτις δι αγάθοις προβατογνώμων, ΖΟΥΟΧ
Οὐκ ἔστι λαζεῖν ὄμματος φατὸς 805
Τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐν διαυγίαις
Τοδεῖσι σαίνειν φιλότητι.
Σὺ δέ μοι τότε μὲν στήμων στρατιῶν
Ἐλένης ἔνει, σύγνοιτεπικενσω,
Καὶ τὸ πομπεῖτος θοῆς γεγενημένος, 810
Οὐδὲν εὐ προσπίων εἶναι νέων,
Θράσσος αἰνότιον
Ἀνθεῖτι θητικοῖς κομίζων.
Νῦν οὐν αὖτος φρένες, εὖτοις
Εὔφρων τις πόνος εὐ τελέσσων. 815
Γνώσῃ δὲ χρέοντα διαπευθόμενος

270 VARIETAS LECTONIS.

v. 804. προβατογνώμων fine v. 811. οὐτα νέων] Lapsus
caula suspectum Pauvio, &
quod is tantum non verius
existimat, προβατογνώμων, vo-
cabulum ne graecum quidem,
ac prorsus nihil est.
v. 809. οὐ γάρ ἐπικινδύνῳ] Tertius hujus anapæstici pes
(γάρ εἰ) utpote tribrachys
metrum turbat. Heathii cor-
rectio οὐδὲ γάρ ἐπικινδύνῳ ad sen-
tum incommodum est. Mal-
lim οὐτε γάρ ἐπικινδύνῳ ut tertius
pes sit proceleusmaticus,
quem anapæsticos versus in-
terdum ingredi constat. Pau-
wius vel οὐ γάρ τοις ἐπικινδύνῳ,
vel δι γάρ ἐπικινδύνῳ substituen-
dum existimabat.

v. 812. αἴνοτον] Hoc vul-
gato ἐκνόσιον metro & senten-
tia postulante, Cantero, Stan-
lejo Pauvioque suasoribus,
præferendum duxi.

v. 815. νέος] Perperam
Pauvius corrigit εὖτος.

Τέν τε δίκαιος καὶ τὸν ἀντίοντας πάντας
Πόλιν οἰκουμενικόν πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Πρώτον μὲν Ἀργες καὶ Θεοὺς ἐγκαθίδες
Δίην προσεπέν, τοὺς ἑροὶ μεταπτίσ. 820.
Νόστου, δικαίων δὲ ἀντίοντας πόλιν
Πρεσβύτου. Δίκαιος γὰρ οὐκ απὸ γλώσσους θεοῖς
Κλύνοντες, αὐθερεθνῆτας ἡλια φθοράς
Ἐς αἱρατηρίον ταυχος οὐ διχορέσποντας
Ψυρροῦς ἔθεντο. τῷ δὲ ἐνάντιῳ κύτει 825
Ἐλπίς προσήγει χειρος οὐ πληρεμένη.
Κεπνῷ δὲ αἴλουσσα γυν εἶτε εὔσημος πόλις.
Ἄτης Θύεικαι ζῶσι· συνθηκότα δὲ
Σπεδὸς προπέμπει πίστις πλεύτε πνεύσις.

Τούτων θεοῖς χεὶς πολύμητεν χάρην. 830
τούτη αἰτοῦσα πόλιν ποιεῖσθαι τοιούτην
τούτου μηδενόν οὐδὲ τοιούτην ποιεῖσθαι
VARIETAS LECTONIS.

v. 826. χειρίς — πληρεμένην] Vulgo editum χειρός — πληρεμένη. Stanl. emendandum putabat χειλέος; prorsus a vero verborum sensu aberrans. Haud magis audiendum est Pauwius scribendum opinatus ἔλπις προσῆγει χειρος οὐ πληρεμένην enallage generis in χειρος θεοis admissa. Cl. le Grand pro χειρος χειρος legendum arbitratur, quod modo commode explicandam sit, nec ipse dixit, nec ego exputo. Sed χειρος bene habet; πληρεμένην vero vitiosum est; idque levī medela sanari vimus. Sed consule comitentiar.

v. 828. παπύη διάλεσσα] Minime committendum ut παπύης αἰλουρον, quod placet do. Etissimo le Grand, recipimus. Multo enim elegantior vulgata: Tumo autem etiamnum insignis est urbs, s. locus ubi Troja fuit,

v. 828. ζεσοι] Stanl. trans talit quasi legeretur ζεσοι, quod metrum tamen non admittit.

Τίνειν· ἐπείπερ καὶ παγὸς ὑπερβότες
 Ἐπραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς σύνενα
 Πόλιν δημιαδίνεν Ἀργείου δάκος,
 Ἐππον νεοσσὸς, αἰσπιδηστρόφος λέως,
 Πίδην ὄροντας αὔρφι Πλειαδῶν δύσιν.
 Ἄπερθεσθαν δὲ πύργου ὀμητῆς λέων
 Ἀδην ἐλεῖζεν αἴματος τυγανικοῦ.

Θεοῖς μὲν ἔξετενα φρονήματα τόδε.

Τὰ δὲ ἐς τὸ σὸν φρονῆμα μέμνημαι πλίνων.

Καὶ φημὶ τάυτα, καὶ ξυνίγεον μὲν ἔχεις.

Παύροις γὰρ αὐδρῶν ἔστι συγγενεῖς τόδε,

Φίλου τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνος σέβειν.

835

840

Δύσφρον

VARIETAS LECTIONIS.

v. 831. ὑπερβότες] Si πυγὸς ni ceteroquin elegantissimae ab Aeschylo est, assentior multum officit. Prorsus igitur Heathio ὑπερβότες emendanti. Sed si in codice aliquo inventetur δίνος ὑπερβότες, hoc fane praeferrerem.

v. 832. ἐπαξύμενθα] Recte hoc restituit Stanl. Antea perperam ἐπαξύμενα. Illud Atticum est, & metri causa necessarium.

v. 834. αἰσπιδηστρόφος λέως] Hunc locum ex parte quidem sanasse videtur Stanlejus, conjiciens Aeschylum scripsisse αἰσπιδηστρόφες πλέως, quemadmodum Virgilius: *utrumque armato milite compleat.* Sed aliud vitium in textu reliquit, quod ipsum correctione.

πλέων vel, si quis anapaestum in secunda senarii regione patinolit, hoc modo:

Νεότυπος ἡπός αἰσπιδηστρόφες πλέων.

Ex νεότυπος facile γεοττός, ex hoc νεοσσὸς fieri potuit. Plura dabimus in Commentario ad h. 1.

v. 840. ταῦτα] Pro eo quod adhuc edebatur, ταῦτα, Stanlejo auctore recepi id quod sensus postulabat.

v. 842. φύγε] Apud Stobaeum Serm. 38. legitur φύγε.

Δύσφεων γὰρ ἵς παρδίσιαν προστίμενος
Ἄχθος διπλοῖσι τῷ πεπαχμένῳ νόσον.
Τοῖς τὸν αὐτὸν πήματιν Βαρύνεται, 845
Καὶ τὸν θυραῖον ὅλβον εἰσερῶν στένει.
Εἴδως λέγοιμι ἀν., (εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
Ομιλίας πάτοπτον) εἴδωλον σκιᾶς
Δουκοῦντας εἶται πάρτος πρευμενεῖς ἔμι.
Μένος δὲ Οδυσσεὺς, ἐπειρούχη ἐκὼν ἐπίλει, 850
Ζευχθεῖς ἔτοιμος ἦν ἐμοὶ εἰρησθέος.
Εἴτ' οὖν θανίτος, εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
Δέργω. Τὰ δὲ ἄλλα, πέρι πόλιν τε καὶ θεούς,
Κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει,
Βελευσόμεσθα. Καὶ τὸ μὲν παλᾶς ἔχον 855
Οπως χρονίζον εὖ μενεῖ βελευτέον.
Οτῷ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιανίων
Ητοι πάντες, η τεμόντες εὐρρόνως
Πειρασόμεσθα πήματος τρέψαι νόσον.
Νῦν δὲ ἐσ μέλαθρα καὶ δόμες ἐφεστίστησαν 860
Ἐλθάν θεοῖς πρώται δεξιώσομαι,
Οἴπερ πρόσω πέμψαντες ἥγανγον πόλιν.
Νῦν δὲ ἐπειπερ ἐσπειτ', ἐμπέδως μένος.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

- v. 844. διπλοῖσι] Stanl. legi vult διπλάζει; sine causa idonea.
v. 847. Vulgo post λέγοιμ² &₂ coli signo distinguebatur, & post πάτοπτον omnis inter-
unctionis nota aberat. Re-
tius autem, ut fecimus, pa-
- rentheseos notis includuntur
εὖ — πάτοπτον.
v. 857. μενεῖ] Stanl. corr. μεν.
v. 861. θεοῖς δεξιώσομαι] Pauwius quaerit an scriben-
dum sit, θεές τα πρῶτα δεξιώ-
σομαι, vel θεές γε πρῶτα δεξιώ-
σομαι. Sed salva est vulgata.

Vol. II.

K

ΧΟΡΟΣ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Αγδεσ πολίται, πρέσβες Ἀργείων τόδε,
Οὐκ αἰσχυνοῦμες τοὺς φιλάροες τρέπους 865
Δέξαι πρὸς υμᾶς· ἐν χρόνῳ δὲ αποφθίνει
Τὸ τάχθος αὐθεώποισιν. Οὐκ ἄλλων πόροι
Μαθοῦσ' ἐμαυτῆς δύσφεον· Δέξω βίον,
Τοσόνδι' ἔσοντες εὗτε ἦν ὑπὲρ Ιλίων.
Τὸ μὲν γυναικὸς πρῶτον ἀρσενὸς δίχος 870
Ηοθαὶ δόμοις ἔρημον, ἐπαγγλον οικοῦν,
Πολλὰς ικάνουσαν κληδόνας παλιγκότους.
Καὶ τὸν μὲν ἡμεῖν, τὸν δὲ πεισθέσειν οικοῦν
Κάιον ἄλλο πῆμα λέσκοντας δόμοις.
Καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν 875

Ἀγδε-

VARIETAS LECTIONIS.

v. 872. κληδόνας] Vulgo ἄδοντα, quod falsissimum est, & jam antequam Stanleus admoneret, ab editoribus corrigendum erat. cf. v. 883. Pro παλιγκότες Heathius mavult παλιγκότες, minores in contrarium tendentes, sibi mutuo contradicentes.

v. 873.874. Suspicio hos vericulos olim ita scriptos fuisse
καὶ τὸν μὲν ἡμεῖν πῆμα, τὸν
δὲ πεισθέσειν
οικοῦν κάιον ἄλλο λάσποντας
δόμοις.

ut post πῆμα e sequentibus ad sensum suppleatur λάσποντα δόμοις. Certe si vulgata vera est, non ut Stanleus fecit ἡμεῖν inter duo commata ponendam, quasi significet; & alium quidem nuntiare, Agamemnonem jam advenire, sed potius post ἡμεῖν supplendum οἴκον vel πῆμα λάσποντα. Alter enim nuntiabat regem vulneratum, alter quod magis erat, eum occisum esse. cf. v. 875. sqq.

'Ανηρ ἔδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
Φάτις, τέργωται δικτύος πλέω λέγεν.
Εἰ δ' ἦν τεθνής, ὡς ἐπλήθυνον λόγος,
Τρισώματός τ' ἀν Γηρεὺον ὁ δεύτερος
Πολλὴν ἄναθεν (τὸν κάτω γὰρ οὐ λέγω 880
Χθονὸς τρίμοιρον) χλαῖναν ἐξηύχει λαβὼν,
"Απαξὶ ἑνάστῳ πατθανῶν μορφώματι.
Τοιῶνδ' ἔπειτα πληθόνων παλιγνότων
Πολλὰς ἄναθεν ἀρτάνεις ἐμῆς δέησ.
"Ελυσαν ἄλλοι πρὸς Βίου λελημένης. 885
Ἐπ τῶνδε τοι πάσις ἐνθάδε δὲ παραστατεῖ

Κ 2

Ἐμέν

VARIETAS LECTONIS.

v. 876. ὠχετεύετο] In edd. scribebatur, ὠχετεύετο errore typogr. e Victor. in reliquas propagato.

v. 879. τὸν] Obscurus sum Abreschio, Heathioque, ut sic scriberetur praecipientibus. In vulg. τὸν copula τε proflus otiosa est.

v. 880. sqq. Sensum his insesse negans Pauwius ita scribendum censem:

Εἰ δ' ἦν τεθνής, ὡς ἐπλήθυνος λόγος,
Τρισώματός τ' ἀν Γηρεύον, δεύτερος.

Πολλὴν τὸν ἄναθεν (τὸν κάτω γὰρ εἰ λέγω

Χθονὸς) τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβὼν,
"Απαξὶ ἑνάστῳ πατθανῶν μορφώματι.

Sic autem interpretatur: Si vero fuisset mortuus, ut augescerant rumores, tricorpor Geryon non potuisset cum eo paria facere, et superus ille, inferum enim non dico, frequentem laenam triparcam se accepisse gloriatus fuisset, semel in forma una quaque mortuus. Nobis in loco sane difficulti nihil tamen praeter vulg. τὸν in τὸν mutandum, & parenthesi non, ut antea flebat, post χθονὸς, sed post τρίμοιρον claudenda videbatur.

v. 883. παλιγκότων] Iterum Heathius conj. παλιγκόπων respondendum esse.

v. 884. λελημένης] Forte verius λελημένη scil. ἐμοί.

Ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
 Ὡς χρῆν, Ὁρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
 Τρέφει γὰρ αὐτὸν εἰμενὸς δορύξενος
 Στρέφοις ὁ Φακεὺς, ἀμφίλεκτα πήματα 890
 Ἐμοὶ προσφωνῶν, τὸν δὲ ὑπὸ Ἰλίῳ σέθεν
 Κίνδυνον, εἴ τε δημάθεος ἀναρχίας
 Βουλὴν παταρβύψειν, ἀστε σύγκονον
 Βροτοῖς τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
 Τοιάδε μὲν τοι σπῆψις οὐ δόλον φέρει, 895
 Ἐμοιγε μὲν δὴ πλαυμάτων ἐπίσουται
 Πηγαὶ πατεσβίμαστιν, οὐδὲ ἔνι σταγών.
 Ἐν ὄφικοις δὲ ὅρμασιν βλάβεας ἔχω
 Τὰς ἀμφὶ σοι πλαισίας λαμπτηρεύχιας.
 Ἀτημελῆτους αἰέν. Ἐν δὲ ὄντεσσον 900
 Δεπταῖς ὑπὸ πάνωπος ἐξηγερέομν.
 Ριπαῖσι θωσσοντος, ἀμφὶ σοι πάθη
 Ὁρῶσσα πλείω τοῦ ξύνεύδοντος χείνε.

N° 5

VARIETAS LECTONIS.

v. 891. 892. In Viēt. Cant. Stanl. est τὸν δὲ ὑπὸ Ἰλίῳ & post παθηνὸν colli signum. Rechte vero Pauwijs judicavit τὸν δὲ pro τὸν τε legendum, cui altera copula in εἰ τε respondeat, ideoque post παθηνὸν commate tantum interpunktionem effe.

v. 893. βουλὴν] Canterus suspicatur antiquam lectio nem fuisse βόλων. Abreschius βολὴν defendit, pro παταρβύψει autem mavult παταρβύ-

φειν. Neutrūm necessariū. um.

v. 895. σπῆψις] σπέψις conj. Pauwijs.

v. 902. 903.] Pro ἀμφὶ σοι Heathius emendandum putat ἀμφὶ σου, ridiculam sane interpretationem afferens: Ate separata plures molstias experta, quam toto tempore quo una tecum dormiebam; in hisque partus dolores respici a regina somniant, quibus nempe maiores fuisse eos, quos absentia marito purpulerit.

Νῦν ταῦτα πάντα τλέσθω ἀπενθήτω φρενί.
Λέγοιμι ἂν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα, 905
Σωτῆρα ναὸς πρόστονον, ὑψηλῆς στέγης
Στύλου ποδίην, μονογενὲς τέκνον πατέρα,
Καὶ γὰρ φανεῖσθαι ναυτικοῖς πολέμοις
Κάλλιστον ἥμαρ εἰσιδεῖν ἐπ' χείμαστος,
Οδοιπόρῳ διψάντι πηγαῖν θέοντα. 910
Τερπτὸν δὲ τανάγρινον ἔκφυγεν ἀπανν. τανάγραν αὐτοῦ
Τοιοῦτο δε τοι νὺν αὖτις προσφέγματον.
Φθόνος δὲ αἰπέστω πολλὰ γάρ τι πρὸν ποιᾶται
Ηνεκόμεσθα. νῦν δὲ εἶραι φίλον πάρα
Ἐκβαίνειν απίην τοῦτο, μὴ χαρεῖ τιθεῖσι 915
Τὸν δὲ πόδα, ὃν ναξ, ἵλε πορθήτορα. —

K 3 Δμωα:

VARIETAS LECTONIS.

v. 904. ἀπενθήτω φρενί] Pau- rum h. l. Clytaemnestra non
wio judge haec vel ad λέγοιμι alloquitur Agamemnonem,
τοι trahenda, vel ἀποθήτω sed de eo, tertia persona uia
φρενί scriendum esset.
v. 906. Σωτῆρα ναὸς πρότονον] Distinctionem ed. Victor. alloquitur; quod facile patet e
σωτῆρα ναὸς, πρότονον ὑψηλῆς &c. comparisone v. 905. λέγοιμι
falsam esse jam vidit Cante- ἂν ἄνδρα τόνδε —. Quae sen-
tientia hic alis verbis enun-
ciatur. Itaque sine dubio ve-
rū est, quod reposuimus
τοι νὺν.

v. 907. ποδίην corruptum scriendum fuit, Pauvio Heathioque monentibus, ne ver-
existimabat Heathius, curis sumus claudicaret. Vulg. enim
tamen posterioribus meliora αὐτοῖς ποδίην c'. Heathius
edoctus.
v. 912. τοιοῦτο τοι νὺν] Vulg. 854. corr. πορθήτορα. Vul-
τοιοῦτο τοιοῦν. Pauwijs conj. galatam tamen cum Heathio
vulgatam defendit, quia αὐτοῖς veram puto.
facile subintelligi possit. Ve-

Διωσί, τί μέλλει, αἷς ἐπέσταλται τέλος
Πέδου κελεύθε στραννύνει πετάσμασιν;
Εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,
Ἐς δῶμ' ἀελπτον ὡς ἂν ἥγηται δίκη.
Τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὑπνῷ νηματένι
Θήσει δικαίως ξὺν θεῖς εἰρασμένα.

οιο

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Λήδας γένεθλον, δωματῶν ἐμῶν φύλαξ,
Ἄπουσια μὲν εἶπας εἰσότας ἐμῇ.
Μακρὰν γὰρ ἔξετενας ἀλλ' ἐνσειμών
Αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χεὶ τὸδ' ἔρχεσθαι γέρας.
Καὶ τάλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμέ
"Αἴβενε, μῆδε. Βαρβάρου φωτὸς δίκην,
Χαρμαπετὲς βόσαμα προστάνης ἐμοὶ,
Μηδὲ εἴμασι στράσαο ἐπιφθονον πάρον
Τίτει θεούς τοι τοῦδε τιμαλφεῖν χρεῶν.
Ἐν ποιίοις δὲ θυτὸν ὅντας καλλεσιν
Βούνεν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβος.
Δέγω, οὐστ' ἀνδράς, μὴ θεὸν σέβειν ἐμέ.
Χωρὶς ποδοφύστερων τε καὶ τὸν ποιίων
Κληδῶν ἀύτει· καὶ τὸ μὴ ποιῶν φρονεῖν
Θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χεὶ
Βίον τελευτήσαντ' ἐν εὔεστοῖ φίλῃ.
Εἰ πάντος δ' ὡς πράσσομ' ἄν, εὐθαρσοῖς ἐγώ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Καὶ μὴν τόδ' εἰπε μὴ παρὰ γνόμονιν ἐμοὶ.

940

ΑΓΑ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 929. προστάνης] Non est
follicitandum; nec ullius pre-
tii est Pauwius quod assert
προστάνης.

v. 940. καὶ μὴν τόδ' εἰπε
μὴ] Inutiliter ac sine causa
corrigi vult Heathius: καὶ
μὴν

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Γνώμην μὲν ἵσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ηὔξω θεῖς δεῖσας ἀν ἄδει ἔρδειν τάδε;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἐπερ τις, εἰδὼς γ' εὐ τόδε ἔξειτον τέλος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τι δὲ δοκεῖ τοι Πρέσπας εἰ ταῦτα ἡγεσεν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἐν ποικίλοις ἀν πάρτος μοι βῆναι δοκεῖ.

VARIETAS LECTIONIS.

μὴν τόδε εἴπεις δὴ παρὰ γν. εἰποι
q. d. Atqui hoc quidem dixisti
practer opinionem et contra
sententiam meam. Imo Cly-
taemnestra hoc dicit: Atqui,
quamquam haec quae de mo-
derato fortunae usu dixisti
verissima sunt, noli tamen ea
adversus sententiam meam dicere,
vt per stragula picta incedere
recuses. Respondens Aga-
memnon negat se commis-
sum, ut própter uxoris stu-
dium sententiam mutet.

v. 943. τέλος] θέλων corr.
Pauw. γ' εποι Heath.

v. 944. 945. δοκεῖ — δοκεῖ]
Utroque loco in edd. est δοκεῖ.

Priore jam Stanl. correctum
volebat, sed altero quoque
corrigendum. Repugnant
Pauwius Heathiusque, quia
non viderunt particulam
h. l. non ad δοκεῖ, sed ad in-
nitivum pertinere, priore ver-
siculo suppressum, posteriore
diserte enuntiatum, cui scil.
futuri obliqui significationem
addit. Quaerit enim Cly-
taemnestra: Quid tibi videtur
Priamus facturus fuisse, si su-
perior discessisset? si τοι δοκεῖ ἂν
scil. ποιῆσαι. Respondet Aga-
memnon: Utique mibi videtur
in pictis tapetibus ambulaturus
fuisse, βῆναι ἀν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μή νυν τὸν αὐθεόπειον αἰδεσθεῖς ψόγον . . . .

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Φήμη γε μέντοι δημόθεος μέγα σφένει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ο δὲ αφθόνητός γένεται επίζηλος πέλει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Οὔτοι γυναικός ἔστιν οἱμέσεν μάχης.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τοῖς δὲ ὀλβίοις γε καὶ τὸ μᾶσθα πρέπει.

950

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἡ καὶ σὺ νίνη τίνδε δίγειος τίεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Πιθεῦ· ιεράτες μέντοι πάρες γένεται εμεῖς.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἄλλ' εἰ δοκεῖ τοι ταῦθ', ύπατι τις αργύριος
Δύοις τάχοις, πρόδουλον ἐμβαστιν ποδός.

Σὺν ταῖσδε μὲν ἐμβασίνθ' αἰλουργέσιν θεῶν
Μή τις πρέσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.

Ποιὴν γὰρ αἰδὼς δωματοφθορεῖν, ποσὶν
Φθείροντα πλούτον αργυρωνῆτος θέντος.

Τούτων

VARIETAS LECTONIS.

v. 946. αἰδεσθεῖς] Minime cum Stanlejo & Pauvio reponendum αἰδεσθῆς. Refertur enim participium illud ad verbum rectum, quod, quia celerius orationem interrum-

pebat Agamemnon, proloqui non poterat regina. Atque sic & Heathio visum.

v. 957. πολλὴ γὰρ αἰδὼς δωματοφθορεῖν] In editis erat σωματοφθορεῖν, quod cum alienum

Τούτων μὲν οὕτως· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
Τήνδ' ἐπούμιζε. Τὸν ηρατοῦντα μαλθαπῶν 960
Θεὸς πρόσωπεν εὑρενῶς προσδέκεται.
Ἐκὰν γὰρ οὐδεὶς δουλῷ χεῖται ζυγῷ.
Αὐτὴν δὲ ποιῶν χρημάτων ἔξαρχον
Ἄνθεος, στρατοῦ δάσημον, ἐμοὶ ξυνέσπειτο.
Ἐπεὶ δὲ ἀκούειν σοῦ κατέστραμψαι τάδε, 965
Εἴμι ἐς δόμων μέλαθρον, πορφύρας πατῶν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣ ΤΡΑ.

Ἐσιν Θάλασσα (τίς δέ νιν κατασβέσει;) 970
Τερψτα πολῆς πορφύρας ἴσαργυρον
Κηνᾶς παγκαλινοτον, είμαστων Βαρδάς.

K 5

Οἶκος

VARIETAS LECTIONIS.

num esse videret Stanl. suasit tur, ne corpus luxu, sed ne
ut rescriberetur στρωματοφθορά. domum fastu suo perderet,
Quod quamquam seori- ira deorum adversus eam
sim spectanti valde blanditur, commota. Itaque unice ve-
tamen, si cum sequentibus rūm videtur στρωματοφθορά, e
comparetur, tautologiam im- quo propter viciniam litterae
portat Aeschyllo minime di- Σ in fine vocabuli αἰδὼς facile
gnam. στρωματοφθορά sic de- effecerunt libra-
fenditur ab Heathio, ut sit ri.

corpus luxu corrumpere. Au- v. 959. τούτων μὲν οὕτως]
dio. Sed quomodo id cum Non placet Pauvii ratio, qui
antecedentibus cohaereat hoc ita explicat q. d. περὶ τού-
quaerendum. Jam versu pro- των μὲν οὕτως. Scripsisse mihi
xime praecedente professus videtur poeta: τέτ̄ρ̄ οὖν μὲν
erat Agamemnon, se saltem οὕτως, vel ταῦτ̄ οὖν μὲν οὕτως.
nudis pedibus tapeta calcaturum, ne deorum invidiam
& indignationem adversus se v. 968. ισάργυρον] Sic Sal-
excitaret. Non igitur h. l. masius emendavit, elegantissime & ut mihi quidem per-
conveniebat, ut rex verere- suasi, verissime. Vulg. εἰς
εἴργυρον.

Οῖκος δὲ ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς ἀναγ.
"Εχειν, πένεσθαι δὲ σὺν, ἐπίσταται δόμος.
Πολλῶν πατησμὸν δὲ εἰμάστων ἀνειχόμενον
Δόμοις περινεχθέντος ἐν χρηστησίοις,
Ψυχῆς κέμιστρα τῷσδε μηχανωμένη.
Ρίζης γὰρ σύστη, φυλλᾶς ἵπτ' ἐς δόμους
Σημὲν ὑπερτέλεστα σειρὶς κυνός.
Καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἔστιαν
Θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαῖνεις μολάνη

"Οταν

VARIETAS LECTIIONIS.

v. 972. δὲ εἰμάστων] Ineptissimam lectionem δημάστων tamen in textu tolerarunt Catsterus, Stanl. Paulus. quamvis omnes intellegenter verum esse δὲ εἰμάστων.

v. 974. κέμιστρα — μηχανωμένην] Sic recte emendandum duxit Stanl. vulgatam κοινότητα — μηχανωμένην. Aeschili enim correctio μηχανωμένη ab h. l. est.

v. 975. ἐς δόμους] Dubium mihi non est quin Aeschylus h. l. dederit ἐς πλάνους vel ἐς θαλάττας; cf. Comment. Comparisonem enim duxit ab arbore, cuius si radix salva fuerit, rami singulis annis, foliis vestiuntur, quorum umbra solis ardores defendat.

v. 978. σημαῖνεις δόμοις] Tuppissimum tautologiam hic in-

vexerant librarii, a nemine adhuc animadversarunt. In edd. enim erat σημαῖνεις μολάνης; Quis autem non offendatur hac ratione dicendi σοῦ μολόντος θάλπος σημαῖνεις μολάνην. Saepe autem praesertim in clausulis versiculorum accidit, ut librarii quibus vocabulum aliquod e versibus proxime antecedentibus observaretur, illud, obliterato vero, repeterent. Hoc loco autem certissimum est, poetam scripsisse σημαῖνεις δόμους. Quemadmodum enim sequentibus versiculis dicitur ψυχος ἐν δόμοις πέλει ἀνδρός τ. δωμάτιοφωμένου; Sic h. l. dicendum erat, σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἔστιαν θάλπος — σημαῖνεις δόμοις. Itaque hic non vereor ne quis quod re-scri-

"Οταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ὅμφακος πιθαῖς
Οἶνον, τότε ἥδη Ψῦχος ἐν δόμοις πέλει
Ἄνδρες τελείς δῶμ' ἐπιστροφωμένι.
Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἔμας εὐχάς τέλει.
Μέλοι δέ σοι τι τῶνπερ ἄν μέλλους τελεῖν.

ХОРОС. КАСАНДРА.

ХОРОС.

Tιπτε μοι τόδ' ἐμπέδως
Δέγυμα προστατήσου 985
Καρδίας τεραπόπε ποτάτας,
Μαντιπολεῖ δ' αἰτ-
λευτος ἄμισθος αἰσθά,
Οὐδ'

VARIETAS LECTIONIS.

scripserim δόμοις pro vulg. arte, sed illi quidem nimium
μολὼν ingenio me plus quam sollemini.

veritati tribuisse queratur.

v. 983. τι σι] Vulg. τι σαι,
v. 979. Ζεὺς] Edd. Ζεύς τ. quod metrum pervertere pri-
Copulam nec ad sententiam, nus observavit Pauwius. Ei-
nec ad metrum necessariam, dem tamen non concedo pro
expunximus, jam ab Abre- μέλλω legendum esse μέλλω;
scio Pauvioque dannatam.

v. 981. τελεῖς] Neminem
fore arbitror, cui non mis-
erbile videatur Pauvii com-
mentum, suadentis nobis, ut
corrigamus ἀνδρὸς τελεῖς; q.
d. viri splendidi instar Solis.
Nempe Σκευος cum sit graece
palystris; ille ab ἑλεῖ, quod
Hesych. interpr. ἡλεῖ αὐγὴ
format; nova sane fabricandi

v. 983. τι σι] Vulg. τι σαι,
quod metrum pervertere pri-
mus observavit Pauwius. Ei-
dem tamen non concedo pro
μέλλω legendum esse μέλλω;
sic enim infidias marito fru-
etas nimis prodidisset Cly-
taemnestra. Nec magis cum
eodem τελεῖν in στελεῖν mu-
tem; h. l. enim repetitio
ejusdem verbi gravitatem ha-
bet ac sensum illuminat.

v. 985. δέγυμα] Steph. conj.
δέγυμα. Stanl. autem δέγυμα.
Neutrū Codicū lectioni
praeferendum.

Οὐδὲ ἀποπτύσας, δίνειν

Δυσηγέτων ὄνειράτων,

Θάρσος εὔπιθες ἥξειν

Φρενὸς φίλον θρόνον; χρέος δὲ ἐπει

Περιμνησιών ξυνεμβόλοις

Ψαιμίας αἰνάτας πα-

ρῆψεν, εὐθ' ὑπ' Ἰλιον

Ωρτο, ναυβάτας στρατός.

Πενθόμαι δὲ αἵρ' ὄμησάτων

Νέστον, αὐτόμαχτον ἄν.

Tὸν δὲ ἄνευ λύγας ὅμως ύμνῳδεῖ

Θρῆνον Ἐρινύος.

Αὐτοδίδεκτος ἔσωθεν

Θυμὸς οὐ τὸ πᾶν ἔχειν

Ἐλπίδος φίλον θράσσος.

Σπλάγχνα δὲ οὐτὶ ματάζει.

995

1000

Πέρος

VARIETAS LECTONIS.

v. 989. ἀποπτύσας] ἀποπτύ-
σαν conj. Pauw. ut cum θάρ-
σος construatur.

v. 991. θάρσος εὔπιθες ἥξει] θάρ-
σος εὔπιθες ἥξει idem; sed
minus. bene.

v. 992. χρόνος δὲ ἐπει] χρό-
νος γέ ἐπει Pauw.

v. 995. παρῆψεν] Vulg.
παρήβησεν. Stanl. opinabatur
ἐπι: pro ἐπει: legendum, hac
interpretatione usus: tempus
diurnum (decennale) putre-
fecit naves in arenis stantes, an-
choris detentas, cum adversus

Ilium profecta est classis. Pauw.
emend. παρ—βησεν pro παρε-
βησεν. Nos Heathii emenda-
tionem in textum adscivimus.

v. 999. ὅμως] ex certissima
Stanl. emendatione. In edd.
ὅμως.

v. 1002. οὐτιν] Sic vulg.
οὐκων correxi, ut ab αὐτοδίδεκ-
τος regeretur.

v. 1004. οὐτι] Hoc me-
trum sensus postulat Vulg.
οὐτι.

Πρὸς ἐνδίκοις Φρεσὶν τελεσφόροις

1005

Δίναις πυκλουμένου πέμπει.

Εὔχομαι δὲ αὐτὸν ἔμας τὸν

Ἐλπίδος Ψυθῆ πεσεῖν.

Ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.

ερωφίβ.

Μάλα γὰρ τὸ ταῦς πολλᾶς

1010

Τρυγίας ἀνόρεστον

Τέμπα. Νόσος γάρ

Γείτων ὄμοτοιχος ἔρειδει.

Καὶ πότμος εὐθυποδῶν

* * * αὐδρὸς ἔπαιος.

"Αφαντον ἔρμα.

1015

Καὶ πρὸ μὲν τὸν χειριστῶν

Κτη-

VARIETAS LECTIONIS.

v. 1005. πρὸς ἐνδίκοις] Co-pulam hic desidero. Metrum certe nihil impedit, quo minus scribatur πρὸς ἐνδίκοις δὲ φρεσὶν.

v. 1007. τιν'] Recte sic Heathius emend. pro vulg. τι.

v. 1010. μάλα γὰρ τὸ ταῦς πολλᾶς] Vulgo μάλα γάρ τοι ταῦς πολλᾶς, qui versus esset anapaesticus dim. brachycatal. Sed ad hanc normam redigi non potest antitrophicus. Itaque τοι, vel in τῷ mutandum, vel in τε, quod si placuerit cum sequentia νοῦ copulandum. Magis autem nobis probatur τοι. Utroque modo efficitur ver-

ficulus jamb. dim. brachycatal.

v. 1011. τρυγίας ἀνόρεστον] ἀνόρεστον τέμπα difficultiam habet explicationem. Optime ad sensum conveniret ἀχάριστον.

v. 1014. Aliquid hic deesse metrum pariter ac sententia facile prodit. Et Heathius quidem post hunc versum integrum versiculum excidiisse putabat; nimirum quia ei v. 1032. illa ἐπ' εὐλαβεῖσα γένουν videbantur. Nos praeter unum vocabulum trisyllabum nihil desideramus; forte autem omissum est πολλάνις ante αὐδρός.

1001

Κτησίων ὄγυνον Βασιλάν

Σφενδόνας αὐτὸν εὐμέτρες

Οὐν ἔδυ πρόπος δόμος

Πηρουνᾶς γέμων ἔγαν,

Οὐδὲ ἐπόντισε οκάφος.

1010

Πολλά τοι δόσις ἐν Διὸς

Αμφιλαεφής τε καὶ

Ἐξ αἰλόνων ἐπετειῶν

Νῆστιν ὀλέσεν γέσσον.

1015. β.

Τὸ πεὸν δὲ ἀπαρχὴ ἐπὶ γαῖαν

Προπάροιδες αὐτὸς θανάτουρον

Μέλσαν αἴματα τὰς αὖ

Πάλιν ἀγναλέσαιτ' ἐπαειδῶν;

1020

1020

1025

Οὐ

VARIETAS LECTONIS.

v. 1017. οὐδὲ πρὸ μὲν τὸν
χρημάτων] Vulg. οὐδὲ τὸ μὲν
πρὸ χρημάτων Κτησίων ὄγυνον βα-
σιλάν, qua in lectione ὄγυνον rei
qua de agitur, minime con-
venit. Stanleji correctio οὐδὲ
τὸν μὲν — ὄγυνον βασιλάν nec il-
lud incommodum e medio
tollit, & metrum pervertit;
cum enim versus sit trochaicu-
lus, primum pedem e tro-
chaeo spondeum facit. Ita-
que ut utrumque vitaremus,
rescribendum duximus οὐδὲ
πρὸ μὲν τὸν χρημάτων κτησίων
ὄγυνον βασιλάν. In πρὸ μὲν βασιλάν
timebis est pro προβασιλάν μὲν;
& hoc participium nominati-

vus est consequentiae. Hea-
thius emendat: οὐδὲ τὸ μὲν
πρὸ χρημάτων κ. ἄχθος βασιλάν.
Pauvii vero inventum οὐδὲ τὸ
μὲν πρόχρημα — ὄγυνος βασιλάν
dignum non est quod memo-
retur.

v. 1020. πηρουνᾶς] ad sen-
sum h. l. minime aptum est.
Verum puto πηρουνᾶς. Sed
vide Commentar.

v. 1021. ἐπόντισε] Malim
ἐποντιση.

v. 1026. 1027. In edd.
Vičet. Cant. Stanl. hi versus
ita constituti

τὸ δὲ ἐπὶ γαῖαν πεσούρῳ ἀπαρ-
χανάτουρον προπάροιδες αὐτὸς
τοι δέ τοι γαῖαν πεσούρῳ ἀπαρ-

ubi

Oὐ δὲ τὸν ὄφθοδαῖ
Τοὺς φθιμένους αἰνίγειν
Ζεὺς αὖτ' ἔπαινος;
Εἰ δέ μη τεταγμένος
  Μοῖρα

VARIETAS LECTONIS.

ubi tamen nec metrum stro- tertium pedem habens pro-
phicis convenit & πεντή cor- celeusmaticum.
ruptum est. Heathius qui v. 1030. sqq. Stanl. male-
strophicos appositos ita ordi- bat:

Μέλλει γάρ τοι τός τῶν φθιμένων αἰνίγειν
Πολλὰς ἴγρεις ἀνίστορος Ζεύς αὖτ' ἔπειος.

ut prior esset basis anapaestis- q. d. ne vel ipse Jupiter persuad-
ca, posterior anapaesticus di- ferit inferorum Judicem, ne
meter, antistrophicos hoc morruas in lucem remittat; sen-
modo refingit tientia quidem satis bona, sed
Tῷ πεντὸν δίπτῳ γῦν quae e verbis elici non potest:
Συνάσπινον ἀπεξὶ προπόντων Quomodo enim ὄφθοδαῖ τῶν
ἀδόξις significare possit, non intelligi-
ita ut primam in Συνάσπινον h. gatur. Cum autem vulgo le-
4. produci existimet. Verum
hac ratione ordo verborum geretur οὐδὲ, nos οὐ δὲ dedi-
sit intricatus & parum ve- mus, et post ἐπανόν signum
nustus, ἀπεξ enim quod pro- interrogandi posuimus, quod
xime cum πεντὸν cohaeret nī- aperte sententia flagitabat.

v. 1031. τοὺς φθιμένους] Ita
correi vulg. τῶν φθιμένων
quod constructioni verbo-
rum & ipsi quoque sententiae
repugnabat.

v. 1033. ἐπανόν] Post haec
verba vulgo in omnibus afflu-
untur ista: ἐπ' εὐλαβεῖσῃ γ'.
Sed

- Μοῖρα Μοῖραν ἐν θεῶν
Εἶργε μὴ πλέον φέρειν, 1035
Προφθάσασα καρδία
Γλώσσαν σὲν ταῦ δέξεχει.
Νῦν δ' ὑπὸ σκέπω βρέμει,
Θυμαλγής τε καὶ σύδεν ἐ-
πελπομένα ποτε! 1040
Καίρου ἐκτολυπεύσειν,
Ζωπυρούμενας φρένος.

ΧΟΡΟΣ. ΚΑΣΑΝΔΡΑ. ΚΛΥΤΑΙΜΝΗ.
ΣΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εἰσω κομίζεις καὶ σύ· Κάσσανδραν λέγω.
Ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμνήτοις δόμοις
Κοινωνὸν εἴναι χερνίβων, πολλῶν μέτοι
Δούλων, σταθεῖσαν κτησίας βαροῦ πέλας,
Ἐνβαν' ἀπίνης τῆσδε· μηδ' ὑπερφρόνει. 1045

Kai

VARIETAS LECTONIS.

Sed ea delenda esse recte judicavit Canterus. Namque non magis metrum quam sententiam corruptunt, & scholium potius quam carmen sapiunt. Itaque expunximus.

v. 1034. μοῖρα Μοῖραν] μοῖρα μοῖραν conj. Pauwius, inepta.

v. 1039. 1040. In edd. ita collocati:

θυμαλγής τε νηδ' αὐδὲν
ἐπελπομένα ποτε.
Meliorem vero versum distinctionem praecepit Stanlejus in notis, cui paruumus, ut uterque Strophicò suo aequalaretur.

v. 1044. ἀντίτροις]. Recepit Aurati quam Stanl. attulit emendationem; quae sequentibus optime convenit. Vulg. ἀντίτρως sensu inepta.

Καὶ πάντα γάρ τοι φασίν Ἀλιμήνης ποτέ¹⁰⁵⁰
 Πραθέντα τλῆνται, καὶ ξυγάνν θίγεν βίον.
 Εἰ δὲ οὖν αἰδίγητη τῆσδε ἐπιφέρετοι τύχης,¹⁰⁵⁵
 Ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν ποιὴν χάρειν.
 Οἱ δὲ, οὐπότε ἀλπίσαντες, ἡμίσουν παιᾶν,¹⁰⁶⁰
 Ὡμοι τε δύολοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
 Ἐχεις παρ' ήμῶν οἰδέπερ νομίζετε;

ΧΟΡΟΣ.

Σοὶ τοι λέγουσα παίεται σαφῆ λέγον.¹⁰⁵⁵
 Εντὸς δὲ οὖσα μοστίμων αἰγευμάτων
 Πειθοὶ αὖ, εἰ πειθοὶ· αἴπειθοῖς δὲ ίσως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἄλλ' εἰπερ ἔστι μὴ, χελιδόνας δικνυν,¹⁰⁶⁰
 Αγνώτα φωνὴν βάσιβαρον κεντημένη
 Εσω φρενῶν λέγουσα, πειθω νῦν λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐπου, τὰ λῶστα τῶν παρεστάτων λέγει.
 Πειθου λιποῦσα τόνδε αἰμαξηγη θρόγου.

ΚΛΥ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 1052. οἱ] Jure sic edi
 voluit Stanl. pro vulg. οἱ.

v. 1054. ἔχεις] Speciosa
 est Stanleji emendatio cui ta-
 men ipse non multum tribuit,
 ἔχεις hoc sensu: habebis apud
 nos quodcumque tibi conveniens
 erit.

v. 1062. 1063. sic nobis
 emendandi videntur:

Vol. II.

L

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ούτοι θυγατέραι τάνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρεστι
τείβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεταμφάλε
Ἔστηκεν ἡδη μῆλο πέριον σφαγίας πυρὸς,
Ως εὐποτέλεσθαι τάνδ' ἔξειν χόρην.
Σὺ δὲ εἴ τι δέσποτες τῶνδες, μὴ σχολὴν τίθει.
Εἰ δὲ αἰξυνήμων οὖσα μὴ δέχη λόγου,
Σὺ δὲ αὐτὴ φωνῆς φρεάτες καθεβάνω χερῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐρμηνέως ἔστιν η ἔνη τροῦ
Δεῖσθαι· τροπὸς δι Θηρέως ὡς νεανιστέται.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἡ μαίνεται γε οὐδὲ παπῶν ιλύνει φρενῶν,
Ἡτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεανιστεῖ
Ἡκει· χαλινὸν δὲ οὐκ ἐπισταταῖ φέρειν,
Ποὺν αἱματηρὸν ἔχαφείζεσθαι μένος.
Οὐ μὴν πλέω φίψασ' ἀτμασθήσομαι.

ΧΟΡΟΣ. ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

Eγὼ δὲ, ἐποκτείνω γάρ, οὐ θύμωσομαι.
Ὦ, ὦ τάλαντα, τόνδ' ἐρημώσασ' ἔχειν,

Εἴκους²

VARIETAS LECTONIS.

v. 1075. In hoc versu finitur lacuna quae inde. a v. 320. est in Guelf. Ald. Rob. Turn. [εξαρρίσθαι] εἰς ἀφίσθαι Ald. Sed, ita ut fecimus corri-

v. 1076. φίψασ'] φίψα Turn.

ἀτμασθήσομαι] ἀτμαδήσομαι

Ald. Turn. ἀτμαστρήσομαι Rob.

v. 1078. ἤθις] ἤθις Vict. Cant.

Stanl. Sed, ita ut fecimus corri-

Εἴκους' αγάγην τῆδε παινιστὸν ζυγόν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

στροφὴ ἀ.   'Οτοτοτοῖ, ποποὶ δᾶ.   1080
 "Απολλον, "Απολλον.

ΧΟΡΟΣ.

Τί ταῦτ' ἀνωτότυχας ἀμφὶ Λοξίς;
 Οὐ γὰρ τοιότος ὡστε Θρηνητοῦ τυχεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

στριπ. ἀ.   'Οτοτοτοῖ, ποποὶ δᾶ.
 "Απολλον, "Απολλον.   1085

ΧΟΡΟΣ.

'Η δ' αὗτε δυσφημοῦσται τὸν θεὸν παλεῖ
 Οὐδὲν πρεσβύκουτ' ἐν γέροις παραστατεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

στροφὴ β.   "Απολλον, "Απολλον.
 "Αγυιεῦ τὸ ἀπόλλων ἐμός.
 'Απώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

L 2

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTIOMIS.

corrigendum esse recte Canterus intellexit. Et jam in Ald. Rob. Turn. sic legebatur. *ἐρημασμός*] In Ald. viatiose *ἐρημόσας*.
 v. 1079. εἴκαστον] Sic Rob. ex emendatione. In Ald. Turn. Viſt. &c. εἴκαστο male, *ἀνάγνη τῆδε*] *ἀνάγνη*, τῇ δε Turn. *παινιστὸν*] Cant. emend. καὶ αἰνησον. In Ald. καὶ νίσον.

ii πολλον, ii πολλον. Ald. Rob. Turn. v. 1082. ἀνωτότυχος] Apud Scholiaſten ad Eurip. Phoeniss. 1026. ubi hunc versiculum commemorat, legitur ἀνωτότυχος.

v. 1085. "Απολλον, Απολλον] ἄπολλον ἄπολλον, Ald. Rob. Turn.

v. 1087. ἐν γέροις] In Ald. corrupte εὐγυνήοις.

v. 1089. "Αγυιεῦ] ἀγυιεῦ Ald.

ΧΟΡΟΣ.

Χείστεν ἔσκεν αἴρει τῶν αὐτῆς παπῶν.

Μένει τὸ θεῖον δουλεῖα περ ἐν φρενὶ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἀπίτη β.   Ἀπολλέν, Ἀπολλον.

Ἄγυιεν τῷ ἀπέλλων ἐμές.

Ἄ ποι ποτ' ἥγανθες με; πέρος ποιάν στέγην;

1095

ΧΟΡΟΣ.

Πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν εἰ σὺ μὴ τόδι ἐνοεῖσι,

Ἐγὼ λέγω σοι· καὶ ταῦτα σὺν ἐρεῖς Φύθη.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

στροφὴ γ. Μισθίεσν μὲν αὖ, πολλὰ ξυνιστόρεα

Αὐτόφονα παντὶ πρέπειαν,

Ἄνδρες σφέδην παῖ πέδου δευτήριον.

1100

ΧΟΡΟΣ.

Ἐσκεν εἴρην ἡ ξένη πυνὸς δίκην

Εἶναι, ματένει δ' ἄν ἐφευρήσεις φένον.

ΚΑΣΑΝ-

ΔΡΑ [VARIETAS LECTONIS.]

v. 1091. Χείστεν] πλάσιν

Turn.   bendum esse divinavit Stanl.

v. 1092. περ ἐν φρενὶ] πιστὸν

ἐν φρενὶ Ald. Turn. περὶ φρε-

νὶ, pro quo Stanl. corrigebat

πιστὸν φρενὶ; quod tamen jam

est in Rob. Melius autem et

conciannus est, ut opinor,

περ ἐν φρενὶ.

v. 1099. ἀγράνα] Ita seri-

Antea legebatur πράται.

v. 1100. σφέγγω] σφαγγῶν

Turn. πέδου] Vulg. πέδου.

v. 1101. εὐγεν] εὐγεν Rob.

Turn.

v. 1102. ματένει] ματένει

Ald. Rob. ἀν ἐφευρήσεις] ἀν ἐ

φευρήσει Ald. ἐν ἐνέργει Rob.

ἄν ἐφευρήσην Turn.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

επιτρ. γ. Μαρτυρίους γὰς τούτῳ πεῖθομαι·
Κλαιομένα τόδε βρέφη σφαγάς,
Όπτας τε σέργας πρὸς πατρὸς βεβημένας. 1105

ΧΟΡΟΣ.

"Ιδμεν πλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι,
"Ιδμεν, προφήτας δ' οὐτινες ματεύομεν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

στροφὴ δ. Ἰώ ποποῖ, τί ποτε μῆδεται;
Τί τόδε νέον ἄχθος μέγα
Μέγ' ἐν δόμοισι τούτῳ μῆδεται παπὸν,
Ἄφετον φίλαιοι, δυσιατον;
Άλκη δ' ἔνας ἀποστατεῖ. 1110

ΧΟΡΟΣ.

Τούτων ἀίδησις εἴη τῶν μαντευμάτων.
Ἐκέντας δ' ἔγγων· πᾶσα γὰς βοῦ πόνις.

L 3

ΚΑΣΑΝ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 1103. πεῖθομαι] πεπεῖθο-
μαι Ald. Rob. mendose.

v. 1106. 1107. Ἰδμεν —
Ἰδμεν] Ita corrigerem non du-
bitavi. Ἰδμεν — Ἰδμεν Ald.
Turn. Ἰδμεν — Ἰδμεν Rob.

v. 1107. ματεύομεν] ματεύ-
ομεν Rob. Turn.

v. 1109. ἄχθος] Stanl. conj.
ἄχθος. At recte Heathius,
melius, inquit hic convenit
vulgatum ἄχθος, praefertim
adjuncto νέον. Odium certe
Clytaemnestrae erga maritum

non erat novum, sed jam olim
incepérat a tempore immola-
tiae Iphigeniae, quod vatem
latere non debebat.

v. 1111. 1112. Vulg. post
δυολοτον commate posito, le-
gitur ἄλκην δ' ἔνας ἀποστατεῖ.
At cum ἀποστατεῖ non signi-
ficiet ablegare, sed abesse, ἄλ-
κην in ἄλκη mutandum, quod
etiam in Ald. Rob. appetet,
& aliter atque in edd. factum
est, distinguendum fuit.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἀπτιρ. δ. Ιω τάλαιπα, τόδε γάρ τελεῖς, ΙΙΙ5
 Τὸν ὄμοδέμνιον πόσιν.
 Δουτροῖς φαιδρύνασσα; πῶς φράσω τέλος;
 Τάχεος γάρ τόδ' ἔσται. προτέίνει δὲ
 Χεῖρ' ἐπι χειρὸς ἀεργομένα.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐπω ξυνῆπα· νῦν γάρ ἐξ αἰνηγμάτων
 Ἐπαργέμοισι θεαφάτοις αἴρηταν. ΙΙΙ20

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

στροφὴ ε'. Ἔ, ἔ.
 Παπαι παπαι; τι τόδε φαίνεται;
 Ἡ δίκτυόν τι γ' αἴδου;
 Άλλ' αἴρεις ή ξύνευνος ή ξυναετία
 Φόνου Στάσις δ' αἰρόστος γένει. ΙΙΙ25
 Κατολολυζότο θύματος λευσίμα.

ΧΟΡΟΣ.

στροφὴ σ'.
 Ποιεῖν ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλη
 Ἐπορθιάζειν; οὐ με φαιδρύνει λόγος.

Ἐπὶ

VARIETAS LECTONIS.

v. ΙΙΙ19. χεῖρ'] Sic Guelf. v. ΙΙΙ27. ΙΙΙ28. in Turne-Ald. Turn. Reliquae edd.

χεῖρ. Cl. le Grand conj. προ. biana sic leguntur:
 τίνεται χεῖρ.

v. ΙΙΙ20. νῦν] forte verius
 θῆν. Ἐπορθιάζειν. οὐ με φαιδρύνει
 λόγος.

v. ΙΙΙ21. ἐπαργέμοισι] ἐπ' αρ-
 γέμοισι Turn.

v. ΙΙΙ26. θύματος λευσίμας] Vulgata autem vera est, nisi
 forte ante ἐπορθιάζειν praefi-
 gendum sit μ'.

θύματι λευσίμα Turn.

Ἐπὶ δὲ παρδίσιν ἔδειμε προκοβαθῆς
Σταύγων, ἀτε καὶ δοξή πτωσίμοις
Συνανυτεῖ. Βίζ δύντος αὐγάς.
Ταχεῖα δὲ ἀτα πέλει.

1136

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

*Α, ῥ.

Ἴδού, ίδού· ἀπεγέτη τῆς Βοὸς
Τὸν ταῦρον· ἐν πέπλουσιν
Μελαγκόνῳ λάβουσσα μηχανήματα.
Τύπτει, πιτνεῖ δὲ ἐνύδρῳ τεύχει.
Δολοφόνῳ δὲ λέβητος τύχαν σοὶ λέγω.

1135

ΧΟΡΟΣ.

Οὐ πομπάσαιμ' ἀν Θεοφάτων γνώμων ἀκρος
Εἶναι, κακῶ δέ τῷ προσειπάλῳ τάδε.
Ἄπο δὲ θεοφατων τις ἀγαθὰ φάτις,
L 4 Βεο-

1140

VARIETAS LECTONIS.

v. 1129. ἔδραμε] ἔδραμαι vi-
tiose Turn.

v. 1130. δοξή πτωσίμοις] Sic
emendandum censuit Stanle-
jus, pro vulg. δόξια πτωσίμοις.
Rob. δέρια πτωσίμοις. Hea-
thius δόξια πτωσίμοις servan-
dum, αὐγᾶς autem in αὐγᾶς
mutandum esse arbitrabatur,
q. d. atque etiam captiva buē
kumi procumbens una deliquio
perdit virae occidentis splendo-
res. Fingit nimirum Cassian-
dram post v. 1126. animi de-

liquum palliam, et collapsam
est. Verum hoc figmento
prorsus nihil opus est, si Stan-
leji rationem teneamus.

v. 1131. Συνανυτεῖ] Συνανυτεῖ
Ald. Rob. Turn. αὐγᾶς] αὐ-
γᾶς Vulg.

v. 1136. μελαγκόνῳ] με-
λαγκόνῳ Rob. μελάγκησον conj.
Pauw. Vulg. μελάγκησον.

v. 1137. πιτνεῖ] πικτεῖ Turn.
ἐνύδρῳ τεύχει] Cl. le Grand.
conj. ἐν ὑγρῷ τεύχει.

Βροτοῖς στέλλεται; κακῶν δὴ γὰρ
Αἱ πολυετεῖς τέχναις θεοπισθῶν
Φόβον φέρεται μαθεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

στροφὴ ζ.

'Ιώ, ιώ.

1145

Ταλαιπωρίας καινόποτημοι τύχαι.
Τὸ γὰρ ἐμὸν θέστο πάθος ἐπαγγέλλεται.
Ποὶ δή με δεῦρο τὴν ταλαιπωρίαν ἔγαγες;
Οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανεμένην. Τί γάρ;

ΧΟΡΟΣ.

στροφὴ η. Φρενομανής τις εἰς θεοφόρητος, αἴρεται
φι δ' αὐτᾶς θροεῖς

1150

Νόμον ἀνομόν γ', οἵτις τις ξερῆ
Ἀκόφεστος βοᾶς, φεῦ, ταλαιπωρίας φρεστίν

1151

VARIETAS LECTONIS.

v. 1142. βροτοῖς στέλλεται] βροτοῖς στέλλεται Ald. Turn. Invertenda verba censet Pauwius ob metrum. Post στέλλεται vulg. punctum ponebatur. Interrogationis autem notam a sensu postulari videunt Pauwius Hearthiusque. κακῶν δὴ γὰρ αἱ] κακῶν γὰρ δἰα Ald. Turn. In cett. η. γ. δὴ αἱ.

v. 1143. πολυετεῖς] πολυετεῖς Ald. Rob. Turn. θεοπισθῶν] Vere sic emendavit Stahl. pro vulg. θεοπισθῶν.

v. 1147. θροῖ] θροῖ Turn. θροῖς] θροῖς Ald. Rob. Turn. φεῦ] Sic Ald. Rob.

v. 1149. εἶδεν ποτὲ εἰ μὴ ξυνθανεμένην] σὲν ποτὲ εἴμι ξ. Ald. οὐδέν ποτὲ εἴμι, ξυνθανεμένην; Turn. εὖδε ποτὲ εἰ μὴ Vičt. &c. & δὴ ποτὲ εἰ μὴ conj. Heath.

v. 1150. Φρενομανής τις εἰς θ.] Φρενομανής τις η θεοφόρητος Turn.

v. 1151. αὐτᾶς] αὐτᾶς Turn.

v. 1152. ἄνομόν γ'] Sic monente Abreschio, hiatus vitandi causa, & quod metro antitheticī aptius est, pro vulg. ἀνομόν γε rescripsimus.

v. 1153. ἀκόφεστος] ἀκόφεστος Ald. βοᾶς] βοᾶς Rob. βοᾶς Turn. φεῦ] Sic Ald. Rob. Turn.

"Ιτυν "Ιτυν στένεσ' αμφιθαλῆ παινοῖς
Αηδῶν Βίον.

1155

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

απτισρ. ζ.

'Ιώ, ιώ,

Λιγύειας οὐδένος μόχον·

Περιβάλοντο γάρ οἱ πτεροφόροι δέμας
Θεοὶ, γλυκὺν τὸ αἰάνα κλαυμάτων ἄτερ·
Ἐμοὶ δὲ μίμην σχισμὸς ἀμφίκτει δοξή.

1160

ΧΟΡΟΣ.

πατισρ. η. Πέθεν ἐπισσύτες θεοφόρες τὸ ἔχεις
Ματαίς δύσις,

Τὰ δὲ ἐπιρόζω δυσφάτια κλαυγγῆ
Μελοτυπεῖς, ὅμοι τὸ σέδιος ἐν νόμοις;
Πέθεν ὁρούς ἔχεις θεοπειας ὁδοῦ
Κανοβέρημονας;

1165

L 5

ΚΑΣΑΝ.

VARIETAS LECTONIS.

Turn. recte. In reliquis est
φιλοίκτοις, quod metrum an-
tithetici non admittit; e glos-
femate natum. ταῦταν] τά-
λαντας Ald. Rób. Turn.

nari credam si legatur: πα-
γιέβαλλον οἱ γὰρ δέμας πτεροφό-
ροι.

v. 1159. αἰώνα] Scholiafest:
γρ. ἀϊώνα. Et sic Ald. Rob.

v. 1158. περιβάλοντο] περι-
βάλλοντο Ald. παρεβάλοντο
Rob. Heathius metri causa
reponi jubet:

v. 1162. ματαίς δύσις] μα-
ταίς δὲ οἱ Turn.

περιβάλοντο γάρ οἱ δέμας πτε-
ροφόροι.

v. 1163. ἐπιφόρω] ἐπὶ φέρω
Ald.

Me vero praeterea offendit
περιβάλοντο, ita ut tum de-
num hunc versiculum perfa-

v. 1164. ἐν νόμοις] ἐνόμοις
Ald.

v. 1165. θεοπειας] Sic
Turn. θεοπειας Ald. Rob.
θεοπειας.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

στρεφὴ θ.

Ίω γάρμοι, γάρμοι Πάρειδος ὀλέθριοι
Φίλων. Ίω Σκαμάνδρος πότερον ποτόν.

Τότε μὲν ἀμφὶ σὸis αἰόνας τάλαι-
ν' ἡντέμαν τροφαῖς.

Nῦν δὲ ἀμφὶ Κακιτόν τε κακήσεοις
Οχθὲς ἔσπει Θεσπιωδῆσεν τάχος.

1170

ΧΟΡΟΣ.

στρεφὴ i. Τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω,
Νεογνὸς ἀνθρώπων μάθοι.

Πέπληγμα δὲ ὑπαὶ δίγυμοι φονίῳ, 1175
Δισταλγεῖ τύχα μυνοὰ πανὰ θρεμένας,
Θρεύματ' ἐμοὶ κλύειν.

ΚΑΣΑΝ.

VARIETAS LECTIONIS.

v. 1170. Reliqua pars hu-
jus tragœdiae, quae hunc
versum excipit, in Guelf.
Ald. Rob. Turn. abest; &
in Aldina quidem Turn.
it. Guelf. statim sequitur ver-
sus ex Choëphoris τί χρῆμα
λείσσω; nulla defectus nota
addita, ac titulo quoque Aga-
memnonis per totam Choë-
phorarum tragœdiam ser-
vato. In Rob. idem quidem
defectus; sed tamen huic ver-
siculo nota editoris subjungi-
tur, qua multa hic deelie,
& quae sequantur ex tragoe-
dia *χοëφορων* esse monetur.

Ceterum & hanc lacunam e
codd. explevit Victorius.

v. 1173. Abreschius com-
mendat τί τόδι ἄγαν τορὸν —,
quam quidem transpositio-
nem cur probaverit, causam
non attulit.

v. 1175. Δημητρι] Stanl.
conj. δέμητρι. Post ὑπαὶ autem
excidisse statuo vocabulum
πρανῖδων, vel simile, cuius de-
fectum etiam antithrophicī
versus mensura prodit. Sic
non opus est cum Cantero
Heathioque ὑπαὶ in ἥπα μη-
tare.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

απτισ. 9.

'Ιώ πόνοι, πόνοι πόλεως ὀλεμέναις

Τοπάν. 'Ιώ πρόπτυχργοι θυσίαι πατρός

Πολύνικανεῖς βοτάν ποιονόμων ἄνος 1180

Δ' αὐδὲν ἐπήρκεσσαν,

Τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ σὺν ἔχει παθεῖν.

'Εγὼ δὲ θερμὸν ὡς τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

απτισ. 1. 'Ἐπόμενα προτέροις ταῖς ἐφημίσω'

Καὶ τίς σε ναὶ πανοφρονεῖν 1185

Τιθησι δαιμόνιον ὑπερβαρῆς ἐμπιτυνάν

Μελίγειν πάθη γοεῖν θανατοφόρα;

Τέρμα δὲ αμπηχανῶ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Καὶ μὴν ὁ χρησμὸς σύντ' ἐν παλινμούτων

'Εσται δεδοκώς, νεογάμος νύμφας δίκην.

1190

Δαμ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 1183. Vulgo corruptus vius emendabat καὶ τίς σε, legebatur: ἦγὼ δὲ θερμόντες τάχ' παῖ, quod nec mihi quidem displacebat. πανοφρονεῖν] Malim πανοφρονῶν.

v. 1184. προτέροις] Sic auctore Pauwii edidi pro vulg. προτέροις, ne metrum strophici oppositi dispar esset. Uterque enim est jamb. dim. hypercatal.

v. 1185. καὶ τίς σε ναὶ] Non placet alterum καὶ, quod hic prorsus otiosum est. Forte leg. καὶ τίς σε γαγ —. Pau-

Δαμπίρος δ' ἔσκεν ἡλίς πρὸς αὐτολάς
 Πνέων ἐσῆξεν, ὥστε κύματος δίκην
 Κλύζειν πρὸς αὐγὰς τούδε πήματος πολὺ¹¹⁹⁵
 Μείζον· φρειάσω δ' αὐτέτ' ἐξ αἰνυγμάτων.
 Καὶ μαρτυρεῖτε συνδεόμεται ἄχνος οἰκον
 Ρινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
 Τὴν γαρ στέγην τὴνδ' αὐποτὲ ἐνδείπει χερὸς
 Σύμφρονγος, οὐκ εὐφενός· οὐ γὰρ εὐ λέγει.
 Καὶ μὴν πεπανάς γ', ὡς θρασυνεθαῖς πλέον,¹²⁰⁰
 Βέστειον αἴμα Κάμος ἐν δόμοις μένει
 Δύσπεμπτος. ἐξω ξυγγόνων Ἐρηνίων.
 Τυρνοῦσι δ' ὕμνον δάμασι προσιμένους
 Πρώταρχον αἰτην· ἐν μέρει δ' απέπτυσαν
 Εὐνας αἰδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
 Ἡμαρτον, η Ἡρῷῳ τι τοξότης τὶς ὁσ;¹²⁰⁵
 Ἡ ψευδόμαντος εἱμὶ Θυρούπος φλέδων;
 Εκμαρτυρεῖσον προσιμόσσας τὸ μὲν εἰδένεις
 Λόγω παλαιᾶς τῶνδ' αἵμαρτος δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ πῶς ἀν δρκού πῆγμα γενναῖος παγένει

Πατιώνει

VARIETAS LECTONIS.

v. 1192. *κλύζειν*] Sic emen-
 davi pro *κλύνειν*, quod ab h. l.
 alienum est.

v. 1196. *ρινηλατούσῃ*] Vere
 flc emendari jussit Stanlejus.
 Vulg. *ρινηλατούσης*.

v. 1198. *σύμφρονγος*] In
 edd. est *σύμφρονγος*.

v. 1200. *Κάμος*] Ita scri-
 bendum, non ut vulg. *κάμος*.

v. 1201. *Recte* quidem

Pauvius comma post *μήνα*
 tollendum esse intellexerat;
 idem tamen erravit *κάμος*
 cum *ξυγγόνων* *Ἐρηνίων* confitri-
 fibi persuadens; adeoque *δισ-*
περπτος cum *ἐξω* conjungens.

v. 1209. *ὅρον πῆγμα*] Sic
 dudum emendaveram pro
 vulg. *ὅρος πῆγμα*, antequam
 idem Aurato Stanlejoque pla-
 cuisse vidissim.

Παιώνιον γένοιτο; Θαυμάζω δέ σου
Πόντε πέραν τραφίσαν αλλόθρεν πόλιν,
Κυρεῖ λέγουσαν, ὡσπερ εἰ παρεστάτεις.

1210

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Μάντις μὲν Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
Πρεστοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

Μῶν καὶ θεός περὶ ἵμερον πεπληγμένος;
Ἄβρυνται γὰρ πᾶς τις εὖ προσσων πλέον.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Άλλ' ἦν παλαιστής, πάρτ' ἐμοῦ πένων χάρειν.

ΧΟΡΟΣ.

* Ή καὶ τένων εἰς ἔργον ἥλθετον νόμῳ;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Συνανέσασσα Δοξίαν ἐψευσάμην.

ΧΟΡΟΣ.

* Ήδη τέχνωσιν ἐνθέσις ἡρημένη;

1220

ΚΑΣΑΝ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 1211. ἀλλόθρου πόλιν] Abreschius, si cui forte durior hic ellipsis videatur praepositionis πατέ, suadet ut legat ἀλλόθρου. Nobis vero alia quaedam suspicio oborta est, horum versiculorum sententiam cum consilio Chori & mente comparantibus. Veremur enim ne clausula versus 1209, una cum quinque pedibus sequentis versiculi, cuius ultimum vocabulum el-

set πόλιν, interciderit; adeoque sic exscribendi potius fuerint, signis defectus appositis

Πάπτε πέραν τραφίσαν, ἀλλόθρου, ***

*** * * * * * * πόλιν.

De sententia verborum, quae excidisse putamus, cf. Commentar.

v. 1217. ἐμοῦ πένων] Sic emendandum fuit pro ἐμοὶ πένων causas exposui in Comm.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

"Ηδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δῆτ' ἄνατος ἡσθα Λοξίς κότῳ;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

"Επειθεὶς οὐδὲν οὐδὲν, ως ταῦθ' ἤμπλουν.

ΧΟΡΟΣ.

"Ηρᾶν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

'Ιού, ιὸν, ὁ ως κακό.

'Υπ' αὐτῷ με δενὸς ὀρθομαντεῖος πόνος
Στροβεῖ, ταραχών φρονίμων ἐφημίοις,

1225

Ορεᾶς

VARIETAS LECTIÖNIS.

v. 1222. Πῶς δῆτ'; ἄνατος
ἡσθα Λοξίς κότῳ;] In edd. laborante sensu est: πῶς δῆτ'
ἄνατος ἡσθα Λοξίς κότῳ. Canterus ἄνατος in ἄνατος mutandum
esse viderat. Abreschio etiam ἄνατος in mentevenit. Pauſius minus bene:
πῶς δῆτ'; ἄνατος ἡσθα Λοξίς
κότῳ. Sed hoc tamē placet,
quod post πῶς δῆτ'; interro-
gandi notam poni voluit.

v. 1223. οὐδὲν οὐδὲν] οὐδὲν
οὐδὲν Vi. Cant. Stanl. Sed recte jam Canterus monnerat
prius οὐδὲν in οὐδὲν mutandum
esse.

v. 1227. Φρονίμων ἐφημίοις] „Hesychius Aeschylum εἰφή-
μιοι, Hesychiique glossas e corrupta exemplarium lectio-

Οράτε τούσδε τὸν δόμοις ἐφημένας
Νέοις, ὄντεσσι προσφερεῖς μορφώμασιν.
Παιδεῖς θεωρότες ὡσπερεὶς πρὸς τῶν φίλων, 1230
Χείρας οἰρανού πλήθοτες σικελεῖς Βορᾶς,
Σὺν ἐντέροις τε σπλαγχνοῖς, ἐποίησιστον γέμος,
Πρέπεος ἔχοντες, ὃν πατὴρ ἔγεισατο.
Εἴ τῶνδε ποιόνις φημι βελεύειν τινὰ
Δέοντ' ἀναλκινὸν ἐν λέχει στροφώμενον 1235
Οἰκερὸν, οἵμοι, τῷ μολόντι δεσπότη
Ἐμοῦ. Φέρειν γάρ τοι τὸ δούλιον ζυγόν.
Νεῶν δὲ ἔπαιρχος, Ἄλιτε τὸν αὐτοστάτην

Οὐκ

VARIETAS LECTONIS.

ne subnatas esse suspicor.
H. l. certe propter sequentis
versiculi clausulam ἐφημένας,
facile fuit librario scribere
ἐφῆμοις pro εὐφημοῖς. εὐφη-
μοῖς h. l. tuerit etiam Span-
hemius ad Callim. h. in Del.
v. 89. Nisi vero Aeschylus
scripsit φημοῖς εὐφημοῖς; nam
nec terminatio in ΙΟΣ hic ex
analogia procedere videtur.

v. 1228. sqq.] Quae te-
quuntur Cl. le Grand ita cor-
rigenda esse opinatur:

Οράτε τούσδε τὸν δόμοις ἐφη-
μένας
Νέοις, ὄντεσσι προσφερεῖς μορ-
φῶμασι,
Παιδεῖς θεωρότες; ὡσπερεὶς
πρὸς τῶν φίλων

Χείρας οἰρανού πλήθοτες σι-
κελεῖς σπορᾶς:
Σὺν ἐντέροις τε σπλαγχνοῖς ἐπο-
ίησιστον γέμος

Βρέφος ἔχοντες —

Quae quidem sic interpreta-
tur yir doctissimus. *Videtin*
hōscē insidentes adibū juvenes,
fomiorū spēcīris similes libe-
rorum interfectorē? velut ab
amicis (epulis adhibitos) ma-
nus implentes carnis propriae
prolīs, cumque intestinis viscera
(miserabilem offam) infanis
tenentes. Sed cf. Comment.

v. 1229. Post μορφῶμασιν
signum interrogandi in aliis
ponitur.

v. 1238. Νεῶν δὲ] Vulgo
Νεῶν τοι. Sed adversatya h.
l. requiritur.

Οὐκ οἶδεν οἷς γλῶσσα μισθῆται καὶ τὸν
Δέξασα, καὶ πτεῖνασα φαιδρόνες, δίπην
1240
*Ατην λαθεῖσας, τεύξεται κακὴ τύχη.
Τοιαῦτα τολμᾶς Σῆλης ἀργενος φονεύς
*Ἐστιν. Τι γὰρ καλοῦσσα δυσφιλές δάκος
Τύχοιμ ἄν; αὐτοίσι βασιν, ἡ Σκύλλας τινὲς
Οἰκοῦσσαν ἐν πέτραισι ναυτίλων Βλαβήσαται
1245
Θυγάτραν σέδου μητέρα, ἀσπασίδον τ' αἴρειν
Φίλοις πιέσουσαν; ὡς δὲ ἐπαλολύζετο
*Η παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ,
Δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
Καὶ τῶνδ' ὄμοιον εἴ τι μὴ πείθω, . . . τι γάρ;
1250
Τὸ μέλλον ήξει. Καὶ σὺ μὲν ἐν τάχει παρέων
*Ἄγαν γέ ἀληθόμαντιν οἰκτείρεις ἔρεις.

ΧΟΡΟΣ.

Τὴν μὲν Θυέστου δαΐτα παιδείων ιρεών
Συνῆται καὶ πέφρικος καὶ φόβος μὲν ἔχει,
Κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξηκασμένος.
1255
Τὰ δὲ ἄλλ' ἀκούσας ἐν δρόμῳ πεσὼν τρέχω.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

*Ἀγαμέμνονος σέ φημι ἐπόψεοθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 1240. καὶ πτεῖνασα] Optime Canterus ita scribendum esse intellectus. Vulg. sine sensu καὶ πτεῖνασα.

v. 1249. Male sic inter-
pungendum censet Pauwius
τι; νη καλλασα δυσφιλές δάκος,

τύχοιμ ἄν. —

v. 1251. καὶ σὺ μὲν τάχει] scripturam induxi in locum Vulg. καὶ σὺ μὲν τάχει. Ve-

rum neque τοῦτο μην huic loco fatis conuenit, & elegantius est ἐν τάχει. Itaque μὲν auctore Abreschio recepimus.

v. 1252. Pauwius mavult:
*Ἄγαν μὲν ἀληθόμαντιν οἰκτείρεις

v. 1253. παιδείων] Hanc scripturam induxi in locum Vulg. παιδείων.

ΧΟΡΟΣ.

Εὔφημον, ὁ τάλαινος, κοίμησεν στόμα.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἄλλ' οὐτὶ παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγω.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ εἴπερ ἔσται γ' αλλὰ μὴ γένοιτο πως. 1260

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δὲ ἀποκτένειν μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Τίνος πρὸς αὐθέδος τοῦτ' ἄγος πορσύνεται;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἡ κάρτ' ἀρ' ἀν παρεσκόπεις χειρομῶν ἔμῶν.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 1258. κοίμησον] Stanl. ἄγος πορσύνεται;] Ita Stanl.
conj. κοίμησον. Vulg. τινὸς — πορσύνεται.

v. 1260. οὐκ εἴπερ ἔσται γ'] Ita sensu postulante edidi pro
vulg. εἰ παρέσται γ'. Abre-

schio videbatur interrogandi
signum ponendum post οὐκ,
vt sensus effet? Non? sed
quid si prope adsit? verum
nunquam eveniat. Sed veram
particularum εἰ γε vim hoc
modo pervertit vir doctus.
ἄλλο οὖτι] Sic recte Pauvius
rescripsit. Ante eum in Vict.
Cant. Stanl. lectio erat me-
tro infesta ἄλλο οὗτοι.

v. 1262. τίνος πρὸς αὐθέδος τοῦτ'

v. 1263. ἡ κάρτ' ἀρ' ἀν] Stanl. conj. ἡ κάρτ' ἀρὲν —,
cui equidem non assentior,
et si forte corrupta sunt ista
ἡ κάρτ' ἀρ' ἀν. Si vera fue-
rint, ἀν cum κάρτα non cum
verbo construendum. Sin
minus, legendum ἀρ' οὖν. He-
athio vel ἡ κάρτ' ἄγαν, vel ἡ
κάρτα γ' οὖν legendum videba-
tur. Abreschius ἡ κάρτα γαρ,
haud male.

Vol. II.

M

ΧΟΡΟΣ.

Τοῦ γὰρ τελεντος οὐ ξυνῆκε μηχανήν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Καὶ μὴν ἄγον γ' Ἑλλην' ἐπίσταμαι φάτιν. 1265

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ γὰρ τὰ πυθίζεντα· δυσμαδῆ δὲ ὅμως.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Παπαι, οἵον τὸ πῦρ ἐπέρχεται δέ μοι;
Οτοτοῖ, Δικεῖ Ἀπόλλον· οἱ ἔγω, ἔγώ.

Αὗτη δίπους λέσινα συγκοιμωμένη
Δύνω, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ

Κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δέ φάρμακον

Τεύχουσα καῷμοῦ μισθὸν ἐνθήσει πότῳ.

Ἐπεύχεται θήρουσα φωτὶ φάσγανον,

Ἐμῆς ἀγωγῆς αὐτιτίσσασθαι φόνον.

Τί δὴτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,

Καὶ σκῆπτρος, καὶ μαντεῖα περὶ δέῃ στέφη;

1270

1275

Σξ

VARIETAS LECITIONIS.

- v. 1266. δυσμαδῆ δὲ ὅμως] Vulgo edebatur: *καὶ γὰρ τὰ πυθίζεντα, δυσμαδῆ δὲ ὅμως.* Stanlejus vel δυσμαδῆ τὸ ὅμως, vel δυσμαδῆ δὲ ὅμως legendum opinabatur. Ac posteriori quidem unice verum. Nam δυσμαδῆ a sententia Chori et verborum perpetuitate abhorret. Pauwius δυσμαδῆ τὸ ὅμως defendit ita ut δὲ sit pro τε. Affert etiam aliud δυσμαδῆ τὸ ὅμως, quod prorsus ineptum.
- v. 1267. δέ μοι] δέμως corr. Stanl. quod non est necessarium.
- v. 1272. πότῳ] Stanlejus vel καῷμε μισθὸν ἐνθήσει πότῳ, vel cum Jacobo, καῷμε μισθὸν ἐνθήσει πότει legendum esse suspicatur. Nobis vero emendationis indigere hic locus non videtur.

Σφέ μὲν πρὸ μοῖδες τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.

"Ιτ' ἐσ φθόγον πεσόντ· ἀγαθῶ δ' ἀμειφομα.

"Αλλην τιν' ἄτην εἰτ' ἐμοῦ πλετίζεται.

'Ιδού δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμέ

Χρυστηρίαν ἐσθῆτ'. Ἐπόπτευσας δέ με

Κέν τεσδε κόσμοις καταγελωμένην μετὰ

Φίλων ὑπ' ἔχθρων, οὐ διχορέρόπως μετέντη.

Καὶ λαμένη δέ, φοιτᾶς ὡς ἀγυστεια,

Πτωχής, ταλαιπώ, λιμάθην τύνεσχόμην.

Καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐπράξας ἐμὲ,

Ἀπίγγαγ' ἐσ τοισδε θανασίμους τύχας.

1280

M 2

Βαμοῦ

VARIETAS LECTONIS.

v. 1277. σφέ μὲν] Recepi bonis vero vos commutabo, quod etmendationem Stanl. pro mihi non probatur. Non magis Heathii ratio placet ἐγώ δ' ἀμειφομ, q. d. ego vero vobis succedam.

v. 1279. ἀλλην τιν' ἄτην ἄτην εἰτοῦ πλετίζεται] Verum nobis vidisse videtur Heathius emendans ἀλλην τιν' ἄτην γ' ἄτην εἰτοῦ πλετίζεται. Vulgata lectio, quounque te vertas, commodam interpretationem non admittit.

v. 1284. καὶ λαμένη δέ] Elegantissime sic emendavit Heathius pro eo quod adhuc edebatur καλεμένη δέ. Simillimum librariorum errorem idem observavit in Sophoc. Oedip. Colon. v. 265. & Philoct. v. 231.

v. 1278. ἀγαθῶ δ' ἀμειφομ]

Vulgo perperam ἀγαθῶ δ'

ἀμειφομ. Pauwius conj.

ἀγαθῶ δ' ἀμειφομ q. d. cum

Βαρμοῦ πατρός δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,

Θερμῷ ποτείσιν φονίῳ προσφάγματι.

Οὐ μὴν ἀτιμοὶ γ' ἐν θεῶν τεθνήξομεν.

1290

"Ηξει γάρ ημῶν ἄλλος αὖ τιμάσος,

Μητροκτόνον φίτυμα, πονάτω τατρός.

Φυγαῖς δ' αἰλῆτης, τῆσδε γῆς ἀπόξενος,

Κάτεισιν, ἄτας τάσδε θρηγκώσων φίλος.

"Ἄξει νυν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.

1295

Τί δῆτ' ἔγω κατόπιν ὡδὸν σαναστένω;

Ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν

Πρεξαῖσαν, ὡς ἔπειραξεν, οἱ δὲ εἴχον πόλιν

Οὔτας ἀπαλλάσσοσσιν ἐν θεῶν κρίσεις,

Ιοῦσα καργῷ τλήσομαι τὸ πατρόνεν.

1300

'Ομώ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 1288. 1289.] In edd. legebatur Βαρμοῦ πατρόνος δ' ἀντεπίξηνον μένει; in quo Auratus corruptelam bene fustulit, corrigendo ἀντ' ἐπίξηνον. Ma-

le vero Stanlejus ita refingendos opinabatur versiculos:

Βαρμᾶς πατρός δ' ἀντ', ἐπίξενος
μένει

Θερμῷ ποτείσιν φονίῳ προσφύματι.

In altero si quid mutandum sit malim θερμὸν ποτείσιν φ. π. Abreschio placebat θερμῷ ποτείσιν, ita ut μένει dativum ποτείσιν regeret; sicut ἴμοι δὲ μένει σχισμός.

v. 1292. Κάτεισιν — πατρός] Pauwius corrigit: κάτεισιν,

καὶ ἄτας τάσδε θρηγκώσων φίλοι
"Ἄξει νυν ὑπτίασμα κειμένου πατρός. Fecit probe: locum nobis multo difficiliorem reddit, quam ante.

v. 1293. ἄξει — πατρός] In edd. mendose ἄξειν νη ἵπτασμα κειμένου πατρός. Jacobus teste Stanlejo emendaverat, ἄξειν ὑπτίασμα. Melius autem ipse Stanlejus, sic ut edidimus.

v. 1298. Pauwius conj. δὲ εἴχον πόλιν οὔτας ἀπαλλάσσοντας ἐν θεῶν κρίσει.

v. 1300. ιοῦσα καργῷ] Sic e certissima Heathii correctione rescripsimus. Vulg. ιοῦσα προάξω

Ομάρισται γὰρ ὅρκος ἐν Θεῶν μέγας.
Ἄδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγώ προσενέπω.
Ἐπεύχομαι δὲ παιδίας πληγῆς τυχεῖν,
Ως αἰραδεστος, αἱράτων ἐνθνούμων
Ἀποβρέντων, ὅμμα συμβάλλω τόδε.

1305

ΧΟΡΟΣ.

Ω πολλὰ μὲν τελαῖνα, πολλὰ δὲ αὖ σοφὴ
Γύναι· μεντὸν ἔτενας. Εἰ δὲ ἐπιτύμως
Μέρον τὸν αὐτῆς οἰσθαι, πᾶς, θεηλάτε
Βοὸς δίκην, πρὸς Βαμὺν εὐτέλμως πατεῖς;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Οὐκ ἔστιν ἄλυξις, ὡς ζένοι, χρέον πλέων.

1310

ΧΟΡΟΣ.

Ο δὲ ὑστατές γε τοῦ χρέον πρεσβεύεται.

M 3

ΚΑΣΑΝ-

VARIETAS LECTIONIS.

πράξις nullum hic sensum habet, orationis concinnitatem turbat, ortumque est ab iuris curia librarii cuius sensui aut memoriae verbum *πράξις* ε versu 1296. obversabatur.

v. 1302. *τὰς δὲ ἐγώ*] In edd. *τὰς λέγω*. Canterus *τὰς δὲ* corrigendum censuit. Verius autem visum est *τὰςδὲ* δέκα.

v. 1310. οὐκ ἔστιν ἄλυξις, ὡς ζένοι, χρέον πλέων.] Sic emendavi pro vulg. οὐκ ἔστιν ἄλυξις οὐ χρέον πλέων, in quibus neque sensus neque constructio verborum valet. cf. v. 1309.

1310. Pauvius aliud quid

invenit: οὐκ ἔστιν ἄλυξις, οὐ, ζένοι χρέον πλέων; idque hoc modo interpretatur: pluris non est evitatio propter temporis moram. Cl. le Grand conj. οὐκ ἔστιν ἄλυξις, ὡς ζένοι, χρέον πλέων. Stanlejus nihil mutandum duxit praeter οὐ ζένοι, in ὡς ζένοι, vertitique vulgatam sic: non est οἱ hospites quo magis mortem evitem cunctando, quae nec e verbis elici possunt, nec bene latinis verbis enuntiata sunt.

v. 1311. τῷ ζένοι] forte leg. τῷ χρέον.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

"Ηκει τοδ' ἡμαρء· συμφέα νερδανῶ φυγῆ.

ΧΟΡΟΣ.

"Αλλ' ἵσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμης φρεγός.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Οὐδεὶς ἀκέσει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.

"Αλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρεις βρετῶ.

1315

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

"Ιὼ, πάτερ, σοῦ, τῶν τε γενναίων τέκνων.

ΧΟΡΟΣ.

Τι δ' ἔστι χρῆμα, τίς σ' ἀποστρέψει φόβος;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Φεῦ, φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

Τι τοῦτ' ἔφευξες; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Φόνοι δόρμοι πνέουσιν αἰματοσταγῆ.

1320

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ πῶς τοδ' ὅζει θυμάτων ἐφεστίων;

ΚΑΣΑΝ-

VARIETAS LECTIONIS.

v. 1314. ἀκέσει] Male Pau-
wius conj. ἀλέσει.v. 1314. 1315. transpon-
nendos esse existimat Hea-
thius; & personis quoque
permutatis ita collocandos:
Κατανδρα. Ἀλλ' εὐκλεῶς —βρετῶ
Χρεος. Οὐδεὶς — εὐδαιμόνων.v. 1320. φόνοι] Vulg. φό-
βον, quod rectissime, sic ut edi-
dimus, emendandum esse vi-
dit Stanl.v. 1321. καὶ πῶς — ἐφεστίων]
Pauwius hisce verbis sensum,
qui tamen facillimus et optimus
est, inesse negans vel
sic distinguendum ηγ) πῶς;
τοδ'

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

"Ομοιος ἀτρίς, ἀσπερ ἐν τάφε, πρέπει.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐ Σύζειν αὐγλαΐσθαι δώμασι λέγεις.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

"ΑΛΛ' εἴμι καὶ δόμοις πωκίσθ' ἔμπη

"Αγαμέμνονός τε μοῖχον. Ἀρκείτω Βίος.

1325

"Ιὼ, ξένοι.

Οὔτοι δυσσίω, θάμνον ὡς ὄρνις, φέβω,

"ΑΛΛ' ὡς θανούσῃ μαρτυρεῖτε μοι τόδε,

"Οταν γυνὴ γυναικὸς αὐτὸς ἐμὲ θάνη,

"Ανής τε δυσδάμαστος αὐτὸς αὐδῆς πέση.

1330

"Ἐπιξεγοῦμεν ταῦτα δ' ἃς θανουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

"Ω τλῆμον, σικτείω σε θεαφάτε μόρου.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

"Απαξ ἔτ' εἰπεῖν ἔησον ή θεῆνον θέλω

"Ἐμὸν τὸν αὐτῆς. Ήλίω δ' ἐπεύχομαι

"Πρὸς οὐστατὸν φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμασέροις,

"Ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὄμοι.

1335

M 4

Δού-

VARIETAS LECTONIS.

τόδι ὅτει θυμάτων ἐφεστίων. vel
hoc modo legendum opinabatur
καὶ πᾶν τόδι ὅτει θυμάτων
ἐφεστίων. Neutrūm vero pro-
bandūm. Nec melius tertium
quod assert καὶ αὐτῶν τόδι ὅτει
θυμάτων ἐφεστίων.

v. 1327. δυτοίσι, θάμνον ὡς
ὅρνις, φέβω] In Viēt. Stanl.

comma tantum post ὄρνις po-
nitur. Scholiaſtes autem al-
terum post ὄρνις agnōviſſe
non videtur.

v. 1335. Pauwius conj.
τοῖς τὸ ἐμοῖς τιμαῖσις.

v. 1336. τίνειν ὄμε] Pau-
wius rescribendum esse som-
niat τίνειν δὲ μὲ solvant quod
miki

Δούλης θανούσης εύμαροῦς χειρώματος.
 Ἰὰ βρότεια πράγματ' εὐτυχοῦντα μὲν
 Σκιά τις αντρέψειν· εἰ δὲ δυστυχῆ,
 Βολαῖς ὑγρώσσων σπόργος ἀλεσε γραφήν.
 Καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οικτείω πολύ.

1340

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Tὸ μὲν εὖ πρέπτειν αἰρέστον ἔδυ
 Πᾶσι βροτοῖσιν· δικτυλόδεικτον
 Δ' οὔτις ἀπεπλῶν εἰργει μελάθρῳ.
 Μηκέτι δ' εἰσέλθῃς τάδε φωνῶν.
 Καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
 Μάκαρες Πρεσβύτεροι.
 Θεοτίμητος δ' οἵμαδ' ιδαῖει.
 Νῦν δ' εἰ πρεστέρων αἴμ' ἀποτίσει,

1345

Καὶ

VARIETAS LECTONIS.

mibi debetur; quod meram barbariem sapit. Corruptum esse hunc locum nemo negabit; quem ita fere corrigen- dum arbitror:

τοῖς ἐμοῖς τιμαιροῖς
 Ἐχθρὸς φονεῖς τὸ ἐμὸν δίκην
 τινειν ἐμοῖς,

Δούλης &c.

Si ἐμοῖς verum est, Cassandra significat interfectores non solum Agamemnonis sed si- mul etiam suae caedis poenas daturas.

v. 1340. Εολαῖς] Minime concedendum est, ut, quod Stanl. existimat, reponatur μίλιος. Multo minus Pauwianum λάβειον accipiendum.

v. 1343. δικτυλόδεικτον] Ita Stanlejo monente scripsimus, pro vulg. δικτυλοδεικτῷ; quod sensus veritati repugnat. Pro βροτοῖς recte ob metrum re- scribendum duxit Pauwius βροτοῖσιν.

v. 1345. Hemichoro tri- buendum censet Pauw.

Καὶ τοῖς θανοῦσι θανῶν, ἀλλων
Ποιὰς θανάτων ἄγαν ἐπιπονεῖ,
Τίς ἂν εὑξείτο βροτῶν ἀστεῖ
Δαίμονι φύσαι ταῦδ' ἀκούων;

1350

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ξύδον.

Ωμοι, πέπληγματι καιρίαν πληγὴν ἔσω.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Α.

Σίγα τίς πληγὴν αὐτεῖ καιρίας οὐτασμένος; 1355

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ξύδον.

Ωμοι, μάλ' αὖθις δευτέραν πεπληγμένος.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Β.

Τοῦργον εἰργασθάς δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματα.

Αλλὰ κοινωσοίμεθ' ἂν πως ἀσφαλῆ βολεύματα.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Α.

Ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,

Πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστεῖος κηρύσσοντεν βοήν. 1360

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Β.

Ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστα γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,

Καὶ πρᾶγμα ἐλέγχειν ξὺν νεοβρύτῳ ξίφει.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Α.

Καργὰ τοιέτου γνάματος κοινωνὸς ἀν

Ψηφίζομαι τι δέξαν. Τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκριβῆ.

M 5

ΗΜΙΧΟ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 1350. θανάτοι] Canterbury. conj. πτωχοῖσι.

v. 1351. Pauwius metro succurrere cupiens emend. Ποιὰς θανάτων ἄτῃ ἐπιπονεῖ. Male. Non magis placet quod Heathio in mentem venit αὐτὸς ἐπιπονεῖ.

v. 1352. τίς ἀν] Errabat Canterbury cum ei οὐκ post ἀν exercidisse videbatur. Metri autem causa Pauwius post σύζυγον in serendum opinatur ἦρα. Heathius idem post βροτῶν ἀρ' αστεῖ.

v. 1358. Male in edd. πωνω σύμφωνος.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Β.

Ὥρεψν πάρεστι· φρομιάδίσονται γὰρ ὡς
Τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.

1365

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Α.

Χρονίζομεν γάρ. Οἱ δὲ μελλούσης κλέος
Πέδου πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Β.

Οὐκ οἶδα βελῆς ἢς τινος τυχάν λέγω.
Τοῦ δρῶντος ἔστι· καὶ τὸ βελεῦσαι πέρι.

1370

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Α.

Καγώ τοιοῦτος εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
Δόγοισι τὸν θανόντ' ανιστάναις πάλιν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Β.

* Ή καὶ βίον τείνοντες ὡδὸν ὑπείχομεν
Δόμαν κατασχυντήσου τοῖστον ἥγεμένοις;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Α.

* Άλλ' οὐκ ἀνεντὸν, ἄλλα κατθανεῖν κρετεῖ.
Πεπατέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.

1375

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Β.

* Η γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
Μαντευσόμεσθα τάνδος ὡς ὀλωλότος;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Α.

Σάφ' εἰδέτας χρὴ τῶιδε μιθοῦσθαι πέρι.
Τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδένεις δίχα.

1380

ΗΜΙΧΟ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 1367. *κλέος*] Iacob Stan-lejo teste emendavit *χρεοῦς*.

Pauwius vero corr. *μελλάντος*
κλέεις.

v. 1373. *τείνοντες*] ex emen-

datione Canteri. Vulg. *κτείνοντες* sensu inepto.

v. 1375. *κρετεῖ*] Recte ut sic scriberetur praecepit Stanl.

pro vulg. *κρέτει*.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Β.

Ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
Τρεις Ἀτρείδην εἰδέναι κιροῦντ' ἔπως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ. ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Πολλῶν πάροιδεν καὶ τέλος εἰρημένων
Τάνακτι¹ εἶπεν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
Πᾶς γάρ τις ἐχθρός ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις 1385
Δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρνύστατον
Φρέξειεν, ὥφος κρείστον ἐπικηδήματος;
Ἐμοὶ δὲ ἀγὸν ὃδ' οὐκ αἴρεστος πάλαι
Νείκης παλαιᾶς ἥλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν.
Ἔστηκα δὲ ἐνθ' ἕπεστ' ἐπ' ἐξειργασμένοις. 1390

Οὔτω

VARIETAS LECTONIS.

v. 1386. πημονὴν ἀρνύστατον] fidio sperandum. Stanl. corr.
Verius forte fuerit auctore Stanlejo πημανῆς ἀρνύστατον. fētūne δ' ἐνδ' ἐπεισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις. Vertitque: fētūne ubi ego suis re perfecta.
Haethius: fētūna δ' ἐνδ' ἐπεισ' ἐπειργασμένοις fēti autem ubi cecidit perentus. Melius vero, ut opinor, Pauwius fētūna δ' ἐνδ' ἐπεισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις; et si haec paulo aliter interpretanda censeo, atque ille intellexit, cum verit: ubi Agamemnon cecidit ibi fēti ego re peracta. cf. Comment. Minime vero omnium dubio postponenda.

v. 1389. νείκης] Verillima haec est lectio, quam Heathius conjectura indagavit. Nam nec vulgatum νείκης h. l. convenit; & Pauwiana emendatio δίκης Heathianae sine dubio postponenda.

v. 1390. Hunc versum vi-
tio laborare vel metri hiatus
arguit. Certam tamen ei
medelam allatum iri vix abs-
que codicum meliorum sub-

audi-

Ούτω δὲ ἐπέραξε, καὶ τάδε οὐκ αἰγνίσσεται,
 Ὡς μήτε φεύγειν, μήτε ἀμύνεσθαι μόρον.
 Ἀπειρον ἀμφιβληστρον, ὥσπερ ἵχθυων,
 Περιστριχίων, πλοῦτον εἴματος πανόν.
 Παιώ δέ νη ὁῖς· καὶν δυοῖν οἰμώγυμασιν
 Μεθύνειν αὐτοῦ καλα· καὶ πεπτωκότι
 Τείτην ἐπενδιθωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
 Ἄιδης νεκρῶν σατῆρος εὐκταῖαν χάριν.
 Οὔτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὄγμασιν πεσάν,
 Κάκηφοτῶν ὀζεῖσιν αἴματος σφαγὴν,
 Βάλλει μὲν ἐρεμνῇ Φάκελοι φονίας δέσσε,
 Χαίρουσαν οὐδὲν ἡσσον, η Δίος νότῳ
 Γαῖαν, εἰ σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
 Ὡς ὃδε ἔχόντων, πρέσβεος Ἀργείων τέσσε,
 Χαίροιτ' αὖ, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δὲ ἐπεύχομαι.
 Εἰ δὲ ἣν πρεπόντων ὅστις ἐπισπένδειν νεκρῷ,
 Ταῦδε αὖ δικαῖος ἣν. Ὁ περδίκως μὲν οὐ

1395

1400

1405

Τεσσάρ-

VARIETAS LECTONIS.

audiendus Abreschius, qui
 ἔπεισος legendum esse sibi per-
 suasit; praeterea hunc ver-
 sum loco suo motum v. 1403.
 postponendum esse suspicata-

v. 1404. ὡς ὃδε ἔχόντων] Pauwius emend. ὡς ὃδε ἔχόντων; sed absque causa idonea.

v. 1406. πρεπόντως] Stanl. in mentem venit πρεπόντως. Nihil autem mutandum. Non magis Jacobi conjecturam probo, ἐπισπεύδειν pro ἐπισπένδειν reponentis. Pauwius, ὡστε sibi placere negans scri-
 bendum putat εἰ δὲ ἣν πρεπόντων πᾶς, ἐπισπένδειν νεκρῷ, vel εἰ δὲ ἣν, πρεπόντως ὡς γε ἐπισπένδειν νεκρῷ.

v. 1394. περιστριχίων] Sic recte Cant. περιστριχίων Viet. Stanl.

v. 1399. Infelicititer Pau-
 wius corrigerere tentavit οὐτω-
 τὸν αὐτῷ θυμὸν ἔργοισι πενών, ita
 animam suam in stationem sub-
 ducit cadens.

Τοσῶνδε πρετῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
Πλήσιας αἰχμῶν αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

ΧΟΡΟΣ.

Θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θραυστόμος, 1410
"Η τις τοιόνδε ἐπ' αὐδῇ πομπάζεις λόγους.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Πειράσθε με γυναικὸς ὡς αὐφράστημονος,
Ἐγὼ δὲ αἰτέσστω παρδίκη πρὸς εἰδότας
Δέγω, σύ δὲ αἰνεῖν εἴτε με ψέγεν θέλεις,
"Ομοιον. Οὐτός εστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς 1415
Πόσις, νεκρὸς δὲ τῆσδε δεξιᾶς χερός.
"Εργον δικαῖας τέκτονος. Ταῦδε ὦδὸς ἔχει.

ΧΟΡΟΣ.

στροφὴ ἡ. Τί κακὸν, ὡς γύναι, χθονοτρεφεῖς
Ἐδανὸν, ή ποτὸν πασαμένα έυταξ
Ἐξ ἄλλος ὁρόμενον, τόδι ἐπέθου θύος, 1420
Δημοθρέες τὸν αἰρέσ; αἰπέδηκες, αἰπέταμες.
"Απόλις δὲ ἔσῃ καὶ μίσος ὅμβριμον ἀστοῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 1415. *ἔτος*] Nugatur Pauwius optimam lectionem in *ἔτος* mutare cupiens.

v. 1416. Male Abrechius sublata distinctione post *χερός*, hunc genitivum cum *ἔγρον* conjugit.

v. 1419. 1420. Stanl. emendandum arbitratur:

ἔμνον δὲ ποτὸν πασαμένα, γυ-
τᾶς
ἐξ ἄλλος ὁρόμενον, τόδι ἐπέθου
θύος.

e quibus unum placet ὁρόμενον pro vulg. ὁρώμενον. Abrechio placet ὁρμενον.

v. 1422. ἀπόλις δὲ ἔσῃ ηγή] ηγή Heathio monente additum ut metrum expleretur.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣ ΤΡΑ.

Νῦν μὲν δικάζεις ἐπι πόλεως φυγὴν ἔμοι,
Καὶ μῖσος αὐτῶν, δημόθεος τὸ ἔχειν αἴρεις,
Οὐδέν τόδι ἀνδρὶ τῷδι ἐναντίον φέρων.

¹⁴²⁵ Ὅς εὖ προτιμῶν, ὥσπερεὶ βατοῦ μόρον,
Μήλων φλεύντων εὐπόνοις νομεύμασιν,
Ἐδυσεν αὐτοῦ παιδία, φιλτάτην ἔμοι
Ωδῖν, ἐπωδὸν Θρησίων αἰλημάστων.

Οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τησδε' ἔχον σὸν αἰνδηλαστεῖν
Μιασμάτων ἄπον; ἐπίκουος δὲ ἔμοι

¹⁴³⁰ Ἐργαν διαστῆς τραχὺς εἰ. Λέγω δέ σοι
Τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένης
Ἐκ τῶν ὄμοιών χειρὶ υκήσαντ' ἔμοι
Ἀρχεν· ἐὰν δὲ τούμπαλιν κρατήν θεός,
¹⁴³⁵ Γνώῃ διδαχθεῖς ὁψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντισε. ζ. Μεγαλόμητις εἰ, περιφρονε
Δ ἐλακες. Ὄλσπερ οὖν φονολιβεῖ τύχῃ

Φρήν

VARIETAS LECTONIS.

v. 1424. δημόθεον] δημο-
θρός mavult Pauw.

v. 1425. οὐδέν τόδι] Pau-
wijs, nisi τόδι scriptum fue-
rit, pro κατὰ τόδι legendum
opinatur οὐδέν τι γ' ἀνδρὶ τῷδι
ἐναντίον φέρων.

v. 1427. εὐπόνοις] Pauwijs
suspicatur legendum esse, εὐ-
πόνοις, vel εὐπόνοις; quorum
neutrūm necessarium, hoc
vero etiam inauditum,

v. 1429. Θρησίων αἰλημάτων] Verissimam hanc lectionem
Canterus ingenio reperit.
Vulgo enim corrupte legeba-
tur: Θρησίων τε λημά-
των. Ceterum nihil opus est
ut cum Cantero inter Θρησίων
& αἰλημάτων inculcemos γ'.

v. 1438. τύχῃ] Canterus
emend. ψυχῇ. Verum hoc
aeque displicet, atque id quod
in

Φοῖν ἐπιμαίνεται. Λίπος ἐπ' ὄμμάτων
Αἴματος οὐ πρέπει ἀτίτου. Ἐτι σε χεὶ 1440
Στερομέναν φίλων τύμφα τύμφας τίσαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Καὶ τήνδ' αἰνόνεις ὁρκιῶν ἐμῶν θέμιν.
Μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην
Ἄτην, Ἐρνήν γ' αὖτον τόνδ' ἔσφαζεν ἐγώ,
Οὐ μοι φόβος μέλαθρον ἐλπίς ἐμπατεῖν 1445
Ἐως ἂν αἴθη πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμᾶς
Ἄγνωθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὗ φρονῶν ἐμοί.
Οὔτος γάρ ημῖν αἰσπις οὐ μικρὰ θράσους.
Κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντίγος

χεὶ

VARIETAS LECTONIS.

in textu legitur. Quaero autem nomen quo vas aut poculum denotetur, cuius sanguineo haufku quasi inebriatric & ad furorem acta dicatur Clytaemnestra. Quid? si reponatur φονλιβεῖ τεύχει.

v. 1439, 1440. λίπος ἐπ' ὄμμάτων αἵματος οὐ πρέπει ἀτίτου] Vulg. λίπος ἐπ' ὄμμάτων αἵματος εὐπρέπειν τίτου; quae quidem misere depravata esse nemo negaverit. Stanlej. emend.

λίπος ἐπ' ὄμμάτων
αἵματος οὐ πρέπει ἀτίτου.
Heathius vero
λίπος ἐπ' ὄμμάτων
αἵματος οὐ πρέπει ἀτίτου.
Pauwijs denique;

λίπος ἐπ' ὄμμάτων
Δ' αἵματος εὐπρέπει, ἀτίτου
ἐτι σε χεὶ —
Nos autem divisa Stanleji & Heathii sententia ex utraque quae veriora nobis videbantur delibavimus.

v. 1441. τύμφα τύμφας τίσαι] Sic Stanlejo Heathioque auctoriibus metroque pariter ac sententia postulante edidi pro vulg. τύμφα τύμφας τίσαι.

v. 1442. ἀνέσι] Haud male Stanl. conj. ἀνέσι, vel ἀνέσις; illud autem prae altero placet.

v. 1445. φόβος] Stanlejo in mentem venit φόνος. Vulgata vero h. l. praefstat.

Χρυσηΐδων μειλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ.
 Ἡ τ' αἰχμάλωτος ἡδε παι τερασκόπος.
 Καὶ πονόλεπτος τοῦδε, Θεσφατηλόγος
 Πιστὴ ξύνευος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
 Ἰσοτριβής. Ἀτιμα δὲ οὐκ ἐπρεξάτην.
 Ο μὲν γὰρ σύτως· οὐ δέ τοι, κύκνου δίκην,
 Τὸν ὑστατὸν μέλψας θανάσιμον γέον,
 Κεῖται φιλήτωρ τοῦδε, ἐμοὶ δὲ ἐπήγαγεν
 Εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΧΟΡΟΣ.

στροφὴ ἀ. Φεῦ τίς ἀν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,
 Μηδὲ δεμνιστήρης
 Μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
 Μοῖς ἀτέλευτον ὑπνον, δαμέντος
 Φύλακος εὑμενεστάτου, παι
 Πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαι·
 Πρὸς γυναικὸς δὲ ἀπέφθισεν βίον.
 μοισε. Ἰὰ, παράνομος Ἐλένος μία τὰς πολλὰς

Τὰς

VARIETAS LECTIONIS.

- v. 1454. *ἰσοτριβῆς*] Hoc scriendum erat, non ut vulg. pro vulg. *ἰσοτριβής* reponendum esse, recte quidem intellectus Pauwiis, sed male interpretatus est. *ναυτίλων* σελμάτων *ἰσοτριβῆς* nihil aliud significat, quam quae aequa ac rex transtra nautica cubando trivit: estque adeo *ἐπεζηγησις* praecedentis *ξύνευος*.
- v. 1458. *εὐνῆς*] Pauwiis mavult *εὐνῆς*. *παροψώνημα*] Ita
- v. 1459. *τὶς ἄν*] Ita scriendum esse recte judicavit Stanl. Vulg. *τὶς ἄν*.
- v. 1466. *παράνομος*] Canteri emendationi debetur. Vulg. *παρανόμος* invito sensu. Ceterum Heathius hosce versiculos, ut anapaestici sint, hoc modo constituit:

Ἰω

Tὰς πάνυ πολλὰς ψυχὰς

Ολέσαστ ὑπὸ Τροία.

Νῦν δὲ τελείων πολύμναστον

Ἀπηνθίσω δι' αἵμ' αὐτοπτον.

Ἡ τις ἦν τότε ἐν δόμοις

Ἐρεις ἔργοιμαστος αὐδῆς σίγους.

1470

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣ ΤΡΑ.

Μηδέν Θανάτου μοίραιν ἐπεύχου

Τοῖσθε βαρυνθεῖσ·

Μηδὲ εἰς Ἐλένην κότον ἐκτρέψῃς,

1475

Ὦς αὐδεολέτειρ', ὡς μία πολλᾶν

Αὐδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὄλεσαστ'

Αξύστατον ἄλγος ἐπραξεν.

ΧΟΡΟΣ.

αὐτούς. ἀ Δεῖμον, ὃς ἐμπίπτεις δώμαστος καὶ διφυ-

εῖσι Τανταλίδαιοιν,

1480

Κράτος

VARIETAS LECTONIS.

Ἴω

Παράνομος Ἐλευσ., μίν τὰς
πολλὰς

Τὰς πάνυ πολλὰς

Ψυχὰς ὄλεσαστ ὑπὸ Τροία.

v. 1468. τελείων] sc. ψυχῶν

Agamemnonis vel lege τέ-
λειον; τέλειοι enim dicuntur
principes. Stanlej.

v. 1470. Ἀπηνθίσω] Optime
sic emend. Stanl. vulgatum
ἐπηνθίσω.

v. 1471. ἢ τις ἦν] In edd.

ἢτις ἦν, quod quia non satis
cohaeret cum praecedenti-
bus, Heathius corr. ἢτις ἦν.
Ego vero ἢ τις verius esse
puto.

v. 1479. Ita Stanl. ob me-
trum distingui jubet pro vulg.

δώμαστος ιησ]

διφυεῖσι τανταλίδαιοιν.
Pauwius vero post Canterum
etiam ἐμπίπτειν praeferit.

N

Vol. II.

Κεάτος ἰσόφυχον ἐν γυναικῶν
Καιροῖς δητὸν ἔμοι πρατύνεις.
Ἐπὶ δὲ σώματος δίνει μοι
Κέανος ἐχθροῦ σταθεῖς ἐνόμως
Τμίνγε υμεῖν ἐπεύχεται.

1485

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣ ΤΡΑ.

Νῦν δὲ ὁρθωτας στόματος γνώμην,
Τὸν τριπάχιον
Δαίμονα γέννας τῆρδε κιλήσιαν.
Ἐν τῷ γὰρ ἔρας αἰματόλοιχος
Νείγε τρέφεται, πείνη παταλῆξει
Τὸ παλαιὸν ὄχος, νέος ἵχος.

1490

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 1481. πρύτος] Pauwius inferendum censet γ', ne Penthemimeres Jambicus corravit.

v. 1482. Metri causa Pauwius referibi vult;

Δητὸν ἔμοι πρόδη πρατύνεις. Pro ἔμοι autem Stanl. malebat ἔμη. Abreschio arridebat πρόδηντον.

v. 1483. ἐπεύχεται] Stanl. conj. ἐπεύχεται. Sed deest vox disyllaba, (id quod ex antitheticī metro liquet) quam absque codicūm subsidio vix certe satis divinare liceat. Si ἐπεύχεται in codd. legeretur, equidem conjicerem repetitum fuisse h. l. δαῖμον. Sin ἐπεύχεται verum est, nihil

melius succurrit quam φίνω, quod et Pauwius commendat. Fortasse vero Aeschylus scriperat v. 1484. σταθεῖος, ita ut tota haec ἴνοι ad Clytaenestram pertineret.

v. 1487. τὸν τριπάχιον] metri anapaeftici causa Pauwius vel τὸν τριπάχιον, vel τὸν τριπάχιον legi volebat. Sed A doricum in τριπάχιον coripi docuit Heathius.

v. 1490. νείγει] ex emendatione Stanleji etiam ab Heinfio probata ad Hesychium h. v. In edd. est νείγει. Post αἰματόλοιχος colo distinguit Pauwius. Non placet.

v. 1491. ὄχος] Stanl. māvult ὄχος.

ΧΟΡΟΣ.

ετεοφή β'.   Ἡ μέγαν σίκοις τοῖσθε

Δαιμόνος καὶ βαερύμηνν αἰνεῖς.

Φεῦ, φεῦ, κακὸν αἴνον ἀτη-

ρᾶς τύχας αἰκορέστου.

Ἴω, ἥ, διοῖ Δίος

Παναυτίς, πανεργέτος.

Τι γὰρ βρεστοῖς ἀνευ Δίος τελεῖται;

Τι τῶνδ' οὐ θεόρεστον ἐστιν;

Ἴω, ἥ.

1495

1500

Βασιλεῦ, Βασιλεῦ, πᾶς σε δακρύσω;

Φρενὸς ἐν φιλίᾳ τί ποτ' εἴπω;

Κεῖσαι δὲ αἰρέσχυντος ἐν ὑφάσμασι τῷ-

δὲ αἰσθεῖται θαυμάτων βίον ἐκπνέων,

Ω μοι μοι κοίταν τάνδ' ανελεύ-

1505

Θερον, δολιώ μόρῳ δαμεῖς

Ἐν χερός αἰμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Αυχεῖς εἶναι τόδε τοῦργον ἐμόν.

Μή δὲ ἐπιλεχθῆς

Αγαμεμνονίαν εἶναι μὲν ἄλοχον.

1510

Φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νενησοῦ

Τοῦδὲ ὁ παλαῖς δερμὸς ἀλάστωρ

Ἄτρεως χαλεποῦ θοινατῆρος

Τόνδε ἀπέτισεν,

Τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

1515

N 2

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 1515. *νεαροῖς*] Stanlejus, *etione abstinuit, vulgato opti-*
forte νεαροῖς, *inquit, sed nihil* *num sane sensum praebente,*
muto. *Recte autem corre-*

ΧΟΡΟΣ.

- ἀπτισθ. β'.   'Ως μὲν ἀναίτιος εἶ σὺ
Τοῦδε φόνε, τίς ὁ μαρτυρήσων;
Πῶ, πῶ; πατέσθεν δὲ σύλλη-
πτας γένοιτ' ἄν αἰλάστωρ.
Βιδίζεται δὲ ὁμοσπόδεος   1520
Ἐπιψέσαισιν αἰμάτων
Μέλας Ἀρεν. ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
Πάχναν πυροβόλῳ παρέξει.
Ἴω, ιώ.
- βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;   1525
Φρενὸς ἐπι φιλίαις τι ποτ' εἴπω;
Κείσαι δὲ ἀρσέχυντος ἐν ὑφάσματι τῷ
δὲ στεβῆτι θανάτῳ βίον ἐπιπνέων,
Ω μοι μοι κοίταν τάνδ' αὐλεύ-
θερον, δολίω μέρῳ δάμεις   1530
Ἐκ χερὸς αἱρετόμῳ βελέμνῳ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

- Οὐκ ἀγελεύθερον σῆμα θάνατον
Τῷδε γενέθσαι.

Οὐ

VARIETAS LECTONIS.

- v. 1516. ἵστοι] In edd. abest ~~ἡστη~~, hac interpretatione usus: ubi etiam progressus, saniem nati-
vitorum praebebit. Melius ve-
ro Heathius, quem fecuti su-
mus, πάχναν πυροβόλῳ παρέξει,
et si ille perperam πυροβόλῳ de
Thyeste accipiat, quod ve-
rius de Atreo intelligitur.
cf. v. 1513.
- v. 1522. ὅποι δὲ ηγή] Heath.
mavult ~~ἵποι γε ηγή~~.
- v. 1523. πάχναν πυροβόλῳ
παρέξει] In edd. legitur πάχνη
πυροβόλῳ παρέξει, e quibus cum
sensus elici nequeat, Stanl.
emend. πάχναν πυροβόλον παρ-
- v. 1532. οὐκ] Vulg. οὐτε.

Οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἀπνή^ν
Οἴκοισιν ἔθηκε; αὐτὸν ἐμέν ἐν τοῦ
δὲ ἔργος αἰρέθεν, τὴν πολύκλαυτον
Ιφιγένειαν, οὐνόξια δεάσσει,
Ἄξιος πάσχων, μηδὲν ἐν φόβῳ
Μεγαλαυχεῖται, ξυροδηλήτω
Θωκάτω τίσας ἀπερ πῆξεν.

1535

1540

ΧΟΡΟΣ.

τετραφθ. γ.
Αρμχανά, φροντίδων στερηθεὶς,
Εὐπάλαιμνον μέριμναν

"Οπα τράπωμαι, πίνοντος οἴκου.
Δέδομα δὲ ὄμβρου πτύπον δομοσφαλῆ
Τὸν αἰραστηὸν. Φενᾶς δὲ ληγε.. 1545
Διηνὴ δὲ ἐπ' ἄλλο πρόσγυμνα Θύγει βλάβης
Πρὸς ἄλλας Θηγάνας μοίσα.

N 3

Ia,

VARIETAS LECTONIS.

v. 1534. ἡδὲ] Stanl. corri-
gendum putat ἡδε. Nempe
quia ei negandi particula mo-
lesta erat, cum sensus ac ve-
ritas ajentem sententiam po-
stulat. Verum hoc incom-
modum tutius evitatur, in-
terrogationis nota post ἡδην
posta.

v. 1537. Ἰφιγένειαν] Vulg.
τὸν Ἰφιγένειαν. Sed copulam
h. l. prorsus otiosam jam
Stanl. tollendam censuit.
Pauwius vero γ' Ἰφιγένειαν
malebat.

v. 1542. μέριμναν] comma
h. l. positum sensu exigente,
de Stanleji sententia delevi-
mus.

v. 1546. δίκην] Ita Stanl. cum
Aurato pro vulg. δίκη leg. sub-
lato puncto post βλάβης. Pau-
wiūs vero hunc versum metri
sublevandi causa sic refingere
audet: Διηνὴ δὲ ἐπ' ἄλλα πρόσγ-
υμνα ἡγει βλάβης; Heathius
vero sic: Διηνὴ δὲ ἐπ' ἄλλα
πρόσγυμνα βλάβης θήγει.

v. 1547. Θηγάνας] Abre-
schius l. Θηγαναῖς.

μονοτρό.

'Ιώ, γαῖ, γαῖ,

Εἴθ' ἐμ' ἐδέξω, πρὸν τόνδ' ἐπιδεῖν

'Αργυροτοίχου

Δροῖταις νῦν κατέχονται χαρεύναν.

Τις ὁ Θάύφων νιν; τις ὁ Θεηνήσων;

'Η σὺ τόδ' ἔξει

Τλίση, πτεῖνος' ἀνδρε τὸν αὐτῆς,

'Αποκωμόσαι ψυχὴν, ἄχασιν

Χάσειν αὖτ' ἔργων

Μεγάλων ἀδίνως ἐπιμεράναι;

Τις δ' ἐπιτύμβιον

Αἶνον ἐπ' αὐδρὶ θεώ

Σὺν δακρύσιν ιάπτων

'Αληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

1550

1555

1560

ΚΛΥΤΑΙΜΗΝΗΣΤΡΑ.

Οὐ σε προσήκει τὸ μέλημα λέγειν

Τοῦτο· πρὸς ήμῶν πάππετε, κατέσαιε,

Καὶ καταθάψομεν

Οὐχ ὑπὸ ηλανθρῶν τῶν ἐξ οἰκου, 1565

'Αλλ' ἱφιγένεια νιν ἀσπασίως

Θυγά-

VARIETAS LECTONIS.

v. 1556. ἀντ' ἔργων μεγάλων

ἀδίνως] Non displicet Pauwii

conjectura ἀντ' ἔργων μεγάλων

ἀδίνων. Certe non intelligo,

cur Heathius adverbium με-

γάλως idoneum h. l. sensum

admittere, neget. μεγάλως

ἄδινα sunt valde injusta.

v. 1558. ἐπιτύμβιον αἶνον]

Sic optime emend. Stanl.

Vulg. ἐπιτύμβιος αἶνος;

v. 1563. τῶν ἐξ οἰκου] Stanl.

mavult τῶν ἐξοίκουν. Sed sana

est codd. lectio.

v. 1566. ἀλλ' ἱφιγένεια νιν

ἀσπασίως] Vulg. corrupte ἀλλ'

ἱφιγένεια νιν ἀσπασίως. Stanl.

in notis veriorum lectionem

conjectura assicutus est, quae

se sponte facile cuiilibet obtu-

lerit.

Θυγάτηρ, ὡς Χεῖ,
Πατέρε' αντιδοσασ πρὸς ἀκύπορον
Πόρθμευμ' ἀχέων
Περὶ χείσα βαλοῦσσα φιλήσει.

1570

ΧΟΡΟΣ.

antīse. γ. Ὁνειδος ἥπει τόδ' αὐτ' ὄνειδες.
Δύσμαχος δ' ἔστι νεῖναι.
Φέρει φέροντ', ἐντίνει δ' ὁ καίνων.
Μίμνει δὲ, μίμνοντος ἐν χρόνῳ Δίος,
Παθεῖν τὸν ἔρξαντα. Θέσμιον γὰρ 1575
Τις αὖ γονεὺς ἔρειν ἐκβάλλοι δόμων;
Κενόληπτου γένος προσάψαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἐς τόνδ' ἐνέβη ξὺν αἰληθεῖσι
Χειρομόσ. Ἐγὼ δ' οὖν
Ἐθέλω δαιμόνι τῷ Πλεισθενδᾶν 1480
Ὀρκὺς θεμένας, τάδε μὲν στέργειν,
Δύστλητά περ ὄνθ', δέ λοιπὸν ιόν-
τ' ἐν τῶνδε δομῶν, ἀλλην γενεάν
Τείβειν θεαντοῖς αὐθέντωσιν.

N 4

Κτείνων

VARIETAS LECTONIS.

v. 1570. φιλήσαι] recte sic scribendum vidit Abreschius. Vulg. φιλήσῃ forte alicui debetur, qui v. 1566. corrup-
ti ὡς rationem habebat.

v. 1574. ἐν χρόνῳ] forte leg. ἐν θρόνῳ.

v. 1577. προσάψαι] προσά-
ψαι emend. Stanl.

v. 1579. χειρομόσ] Dubium non est, quin ita legendum sit. In edd. erat χειρομόν.

v. 1582. δὲ λοιπὸν] In edd. est δὲ λοιπὸν. Stanl. vel δὲ λοιπὸν, vel τὸ δὲ λοι-
πὸν reponendum judicabat. Prius unice verum. Nam τὸ δὲ metrum non patitur.

Κτείνων τε μέρος Βαίου ἔχουση
Πᾶν ἀπόχεν μοι γ' ἀληλοφόνους
Μανίας μελάθρων ἀφελέση.

1585

ΑΙΓΙΣΘΟΣ. ΧΟΡΟΣ. ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ω φέγγος εὐφρον ἡμέρας διηηφόρες.

Φαινην σὲν ἥδη νῦν βροτῶν τιμασόρες

Θεοὺς ἀγαθεν γῆς ἐποπτεύεν δέην,

Ίδων ὑφαντοῖς ἐν πέπλαις Ἐρηνών

Τὸν ἄνδρα τόνδε πείμενον φίλως ἐμοὶ,

Χερὸς πατρῷας ἐκτινότα μηχανάς.

Ἄτρευς γὰρ ἀρχαν τῆσδε γῆς, τούτῳ πατήρ,

Πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φρόσαι,

Αὐτοῦ τ' ἀδελφὸν, ἀμφιλέκτος ἢν πράτει,

Ὕδεινατησεν ἐκ πόλεως τε καὶ δόμων.

Καὶ προστρέπομοις ἕστιας μολὼν πάλιν

Τλήμων Θυέστης, μοῖραν εὔρετ' αἰσφαλῆ,

Τὸ μὴ θανάτῳ πατρῷον αἰματῖσι πέδον

Αὐτοῦ. Ξένια δέ τοῦδε δύσθεος πατήρ

1590

1595

1600

Ἄτρευς,

VARIETAS LECTIONIS.

v. 1586. μοι γ'] Vulg. μοι δ' ἀλληλοφόνους; cum autem particulæ δὲ nullus hic locus sit, Canterus μοι κ' ἀλλ. corrigendum censuit. Pauwii autem ratio praeferenda, quam in textu secuti sumus.

v. 1590. ᾧγη] Ita ut scribatur, non ut vulg. ᾧχη, sensus requirit, id quod jam ab Aurato animadversum est.

v. 1593. ἵπτωνται] Aoristum Stanlejo mōnente prætulimus vulg. ἵπτινοται.

Ἄτρευς, προθύμως μᾶκον ἢ φίλως, πατέρι
Τῷ μῷ, πρεουργὸν ἥμαρ εὐθύμως ἀγεν
Δοκῶν, παρέσχε δάιτα παιδειῶν πρεῶν.
Τὰ μὲν ποδηλά, παὶ χερῶν ἄγρους κτένας
Ἐκρυπτ' ἀναθεν ἀνδρεαναὶ παθημένοις.
Ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' σύγνοιᾳ λαβών,
Ἐοθεὶς βορὰν ἀστάτον, ὡς ὁρέσ, γένει.
Κάρπειτ', ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ κατεῖσιον,
Ὥμωζεν· ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐμῶν,
Μόρον δ' ἄφεστον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
Δάκτισμα δείπνου ξυδίνως τιθεῖς οὔρει.
Οὕτως ὀλέσθη πᾶν τὸ Πλεισθένες γένος.

1605

1610

N 5

Ex

VARIETAS LECTONIS.

v. 1604. παιδεῖον] Sic ut ἐρῶ a sensu quorsus aliena supra scribendum duxi pro esse nemo non viderit. Canterus igitur emendabat: ὥμω-
ζεν ἀμπίπτει δ', ἵποσφαγῆς ἐρῶ. Stanlejus vero verius conjecit ἐρῶν νομένος, ab ἐμῶ rescribendum esse. Ex utriusque igitur conjecturis meliora decerpsumus, quae Heathio quoque placuerunt. Pau-

wii autem conjectura ἀπὸ σφαγῆς ἐρῶ, ut ἐρῶ pro ἐρεῖ dictum sit, facessat. Abreschio videbatur legendum ὥμωζεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐρῶ, ut esset i. q. σφανδι-
στερῶν.

v. 1610. ὥμωζεν· ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐρῶ] Vulgo corrupte: ὥμωζεν ἀντί τοῦ δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐρῶ, in quibus & ἀν particulam et participium

v. 1613. οὕτως ὀλέσθη] In juria Heathius postulat ut lega-

Ἐπ τῷδέ σοι πεσόντα τόνδ' ιδεῖν πάρεσται.
Καὶ γὰρ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου φασεύς. 1615
Τείτον γάρ τοι μὲν ἐπὶ δέκα αἰθλίω πατεῖ
Ευνεζέλαντες τυπθὸν ὄντ' ἐν σπαργανών.
Τραφέντα δὲ αὐτὸς οὐ διηγησάγειν.
Καὶ τοῦδε τῶνδέρος ἡψάμην θυγατερὸν ἀν,
Πάσσαν ξυνάψας μηχανὴν διυβελίας. 1620
Οὕτω ποιῶν δὴ παῖ τὸ πατέσανταί εἶροι
Ιδόντα τούτον τῆς δίκης ἐν ἔργοισιν.

ΧΟΡΟΣ.

Αἴγυπτος, οὐβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
Σὺ δὲ αὔριος τόνδ' ἔρπες ἐκὼν πατακτανεῖν,
Μένος δὲ ἐποικτον τάνδε βελεύσαι φόγον. 1625
Οὐ φημί αὐλύζειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν πάρεσται
Δημοσθέφεις, σάφειος, λευσίμας αἰρέσται.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρες προσήμενος
Κώπη, πρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορέος;
Γνάση, γέρων ἀν, ὃς διδάσκεις Βαρεύ
Τῷ τηλικέτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον. 1630
Δεσμὸς δὲ παῖ τὸ γῆρας αἴ τε νίστιδες
Δύσι διδάσκειν ἐξοχόταται φρεγῶν

1630

VARIETAS LECTIONIS.

legatur οὗτος ὀλέσθω, quasi his verbis ipsa imprecationis Thysteae formula continetur, quod propter verborum nexum, fieri non potest. v. 1625. ἐν κακοῖσιν] Abresch. v. 1621. 1622. Vere judi- conj. ἐν θεᾶσιν.

Ιατρομάντεις. Οὐχ ὁρέσθε ἐρῶν τάδε;
Πρὸς κέντρα μὴ λάκτισθε, μὴ πήσας μογῆς. 1635

ΧΟΡΟΣ.

Γύναι, σὺ τέδ' ἔμνυτος ἐμ μάχης νέον
Οἰκουγέσ εὐὴν αὐδέσ αἰσχύνεσ' ὄμρα
Αὐδέρι στρατηγῷ τόνδ' ἐβέλευτας μέρον;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Καὶ ταῦτα τέπη ηλαιμάτων αἴρχηγεντ.
Ορφεῖ δὲ γλώσσαι τὴν ἐναντίαν ἔχεις. 1640
Ο μὲν γάρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθοργῆς χαζεῖ,
Σὺ δὲ ἐξερίνας νηπίοις οὐλέγμασιν
Αξη, ηεπιθεῖς δὲ ήμερώτερος φανῆ.

ΧΟΡΟΣ.

Ως δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ,
Ος εὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβέλευτας μόρον, 1645
Δρᾶσαι τόδ' ἔργον εὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς.

Ἐγὼ

VARIETAS LECTONIS.

v. 1636. τέδ' ἔμνυτος] In edd. vitiōse τέδ' ἔμνυτος. Stanl. re-
ete sic ut edidimus emenda-
vit. Paulo post idem comma
post αἰσχύνεσ' ponendam, &
ἄλλα cum iis quae sequuntur,
jungendum existimavit. Non
assentior.

v. 1642. νηπίοις] Sic au-

ctore Cl. le Grand rescripsi-
mus pro vulg. ηπίοις, quod
alienum est a sensu. Pau-
wius ἡπίοις correxerat.

v. 1647. σαφῶς] Stanl. ma-
vult σαφῆς, non male; sed de-
fendi tamen potest codd. le-
ctio. Heathius emendabat

σαφής.

Ἐγὼ δὲ ὑποπτός, ἐχθρὸς οὐ παλαιγενής.

Ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χειμάτων πειρόσομοι

Αρχεῖν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνοντα

Ζεύζω Βαρείας μὴ σειρασφόρον τε καὶ

Κερθώντα πᾶλον· ἀλλ' οὐ δυσφίλει σκότῳ

Διμός ξύνομος μαλθακόν σφ' ἐπόψεσαι.

1650

ΧΟΡΟΣ.

Τι δὴ τὸν ἀνδρα τόνδ' απὸ ψυχῆς πατῆς

Οὐκ αὐτὸς ηὐάριστες; ἀλλέ τιν γυνὴ;

1655

Χάρας

VARIETAS LECTIONIS.

v. 1648. Ἐγὼ δὲ ὑποπτός, ἐχθρὸς οὐ παλαιγενής.] In edd. Hemsterhusius κριθῶντα ascen-
erat Ἐγὼ δὲ ὑποπτός ἐχθρὸς οὐ παλαιγενής, cominate tantum
post παλαιγενής posito. Pro οὐ Stanle-
rus autem pro οὐ legendum
corrigebat ἦν, sed prae-
stat οὐ quatenus, quippe.

v. 1649. Ἐκ τῶν δὲ τοῦδε] Sic recte in notis Stanl. cor-
rexit. Falso edebatur ἐκ
τῶνδε τοῦδε —.

v. 1651. Ζεύζω Βαρείας, μὴ σειρασφόρον τε καὶ κριθῶντα πᾶλον] Vulgo edebatur: Ζεύζω
Βαρείας οὐτε μὴ σειρασφόρον κρι-
θῶντα πᾶλον. Pollux autem
Onomast. VII. 24. Αἰσχύλος
μὲν γέρ, inquit, εἴης, Σει-
ρασφόρον τε καὶ κριθῶντα
πᾶλον; ubi dubium non est,
quoniam h. l. respexerit. Inde
autem Stanlejus pariter ac

Hemsterhusius κριθῶντα ascen-
scendum statuerunt. Stanle-
rus autem pro οὐ legendum
putabat ὅτε. Quod sane
placeret, nisi eo carere pos-
semus, ita scribendo prout
est apud Pollucem: μὴ σειρα-
σφόρον τε καὶ κριθῶντα πᾶ-
λον. Σειρασφόρον vero apud
Pollucem vitiosum est, pro
σειρασφόρον.

v. 1652. δυσφίλει σκότῳ] Verissimam hanc lectionem
ingenii sagacitate eruit Stan-
lejus e vulgata sine dubio
corrupta δυσφίλεις κότῳ.

v. 1655. ἀλλά τιν] Vulgo
ἀλλὰ σὺν. Canter. emend.
ἀλλὰ σφε, Pauwius ἀλλὰ τιν.
Neutrum Heathianaem emen-
dationi quam recepimus prae-
ferendum.

Χώρας μίσμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων,
Ἐκτενέ. Ὁρέστης σέρε πε βλέπει φάσος;
Οποις πατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχη
Αμφοῖ γένηται τοῦδε παγκρατής φορεύς.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἄλλ' ἐπεὶ δοκεῖς ταῦδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τόχα. 1660

ΧΟΡΟΣ.

Εἴτα δὴ φίλοι λοχίται, τούργον οὐχ ἐκὰς τόδε,
Εἴτα δὴ, ξίφος πρέκαπον πᾶς της ἐντρεπτήρτω.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἄλλα καγώ μὴν πρόκαπος οὐκ αναίνομαι θανεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' ἔργουμεθα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μηδαιμῶς, ὡ φίλτατ' αὐδίζων, δίκια δέσσωμεν ποιά. 1665
Ἄλλα καὶ ταῦδ' ἔξαμηναι πολλὰ δύστηνον θέρος.

Πηνο-

VARIETAS LECTIONIS.

v. 1666. ἀλλὰ — δύστηνον auditam verbo ἔξαμηναι notio-
νέρος] Sic veram nobis Aeschili manum restituisse no-
bis videmur. Adhuc edebatur: ἀλλὰ καὶ ταῦδ' ἔξαμηναι πολλὰ δύστηνον θέρος. Stan-
lejus emendabat δύστηνων ἔρως, vertens: verum & hanc multa
infortunia egerere cupidus est. In quo ut alia incommoda
taceam, novam prorsus & in-

Πημονής δ' ἄλις γ' ὑπαρχε· μηδὲν αἰματώμεθα.
 Ἀλλὰ στείχετ', οἱ γέροντες, πρὸς δόμας πεπρωμένας
 Πρὸν παθεῖν. Εἴξαντε καιρῷ χρῆν ταῦδ' ὡς ἐπράξαμεν.
 Εἰ δέ τοι μόχθῳ γένοιτο, τοῦδ' ἄλις γ' ἔχομεν ἀν, 1670
 Δαιμόνος χολῇ βαρεῖα δυστυχῶς πεπληγμένοι.
 Ωδὴ ἔχει λόγος γυναικός, εἰ τις αὖτοι παθεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 1667. μηδὲν] μηδέδ' conj. Stanj. haud male quidem, attamen an ita scriperit Aeschylus, vix fatis certum. αἰματώμεθα] Sic monentibus Stanlejo Heathioque scribendum erat, pro vulg. ήματώμεθα.

v. 1668. Ἀλλὰ στείχετ' οἱ γέροντες — πεπρωμένας] Vulgo Στείχετε δ' οἱ γέροντες πρὸς δόμας πεπρωμένας τάσσε. In quibus primum in στείχετε δ' metri trochaici leges violantur; deinde τάσσε ad metrum pariter ac sententiam supervacuum est. Et hoc quidem delendum esse jam Stanl. observarat. Heathius vero praeterea corrigi sic volebat:

Στείχετ' ἐνθένδ', ἢ γέροντες,
 πρὸς δόμας, τετραμένας
 Πρὸν παθεῖν.

Verum πεπρωμένας genuinum

esse videtur; & pro στείχετε δ', visum est rescribere ἀλλὰ στείχετε, quoniam in tali orationis forma, ubi quidam secedere jubentur, solennis est particulae ἀλλὰ usus. v. c. Prometh. 1666.

v. 1669. εἴξαντε καιρῷ χρῆν ταῦδ' ὡς ἐπράξαμεν] Adoptavi certissimam Cl. le Grand emendationem. In edd. legitur Εἴξαντα καιρὸν χρῆν ταῦδ' ὡς ἐπράξαμεν. Stanl. suspicatur legendum esse Εἴξαντα καιρούν. Heathius conj. στρέζαντα αἰνεῖν χρῆν ταῦδ' ὡς ἐπράξαμεν, q. d. acquiescere vos oportebat haec ita fieri tolerantes prout ea perfecimus.

v. 1670. εἰ δέ τοι] Melius forsan εἰ τι τοι σί quid igitur, nisi cum Abreschio velis ad ellipsem τῆς TI confugere.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἄλλὴ τούσδε μοι μάταιον γλῶσσαν ὁδὸς ἀπανθίσαι.
Κακίβαλεν ἐπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
Σώφρονος γνώμην δὲ αμαρτεῖν, τὸν κριτοῦντα *** 1675

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ ἄγ 'Αργείων τόδ' εἴη φῶτας πρεσσαῖνεν παιόν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Άλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὁρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Οἰδ' ἐγώ φεύγοντας ἀνδρες ἐλπίδας σιτουμένες.

ΧΟΡΟΣ.

Πρέσσε, πισίν, μισίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα. 1680

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἴσθι μοι δάσων ἀπονες τῆσδε μωρίας χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 1674. δαίμονος πειρωμένους] corrigit τὸ ἀμαρτεῖν τὸν κριτοῦντα δύσφορον; interpretatus Ita edidi pro vulg. δαίμονας πειρωμένους; uti Stanlejo quoque visum; nisi quod ille perperam accepit pro a deo incitatores; cum sit potius fortunam tentantes cf. v. 1664.

v. 1675. δὲ ἀμαρτεῖν τὸν κριτοῦντα] In edd. corrupte δὲ ἀμαρτεῖν τῷ κριτοῦντι δύσφορον κριτοῦντα. Stanl.

ΧΟΡΟΣ.

Κόμπασον Θερβῶν, ὀλέκτωρ ὥστε Θηλεῖας πέλαις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων, ἐγὼ
Καὶ σὺ Θήσομεν πρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

ΤΕΛΟΣ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ.

VARIETAS LECTIONIS.

v. 1682. ὥστε] Vulg. ὥσπερ
invito metro. Illud itaque,
Pauwio suafore substituimus.
v. 1683. 1684. Ultimae
voces ἵγα & καλῶς in edd. ex-
ciderant, quae e Scholiaсте
suppleri facillimum erat.
Male autem Heathius, ve-
ram, quae hic obtinet, verbi
προτιμᾶν significationem haud
assecutus, in animum induxit
corrigerε με προτιμήσῃς.

οδι λόγοι ιστά

ΖΟΥΦΟΣ

68. 1565

C. 165. 3

184

1751
1803

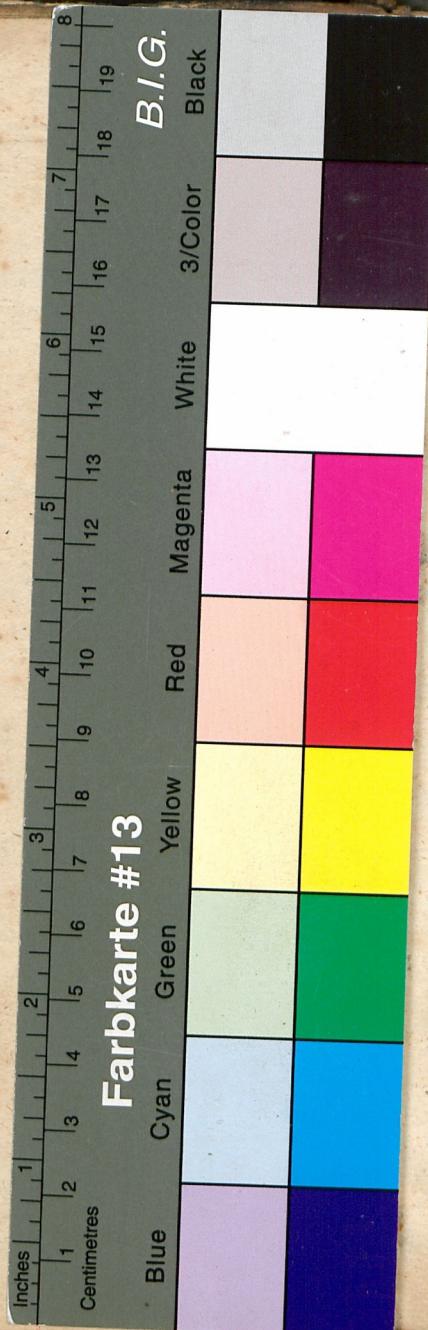
VD 78

W. K.

5. 1661

AESCHYLI
TRAGOEDIAE
QVAE SVPERSVNT
AC
DEPERDITARVM
FRAGMENTA.

RECENSVIT
CHRISTIAN. GODOFR. SCHÜTZ.

VOL. II.

P E R S A E

ET

A G A M E M N O N.

HALAE,

IMPENS. IOANNIS IACOBI GEBAVERI

CIOIO CCLXXXIIII.